

கச்சியப்ப

கவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சூரபனமன் வதைப்பலம்

உரை :

வ. சிவராஜசிங்கம்

ம்
ட
ண்
கா
த
த்
ய

க
ந்
த
ப
ரா
ன
ம்

சிவம்பம்

கச்சியப்ப சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

க ந த பு ர ண ம்

யுத்தகாண்டம்

சூரபன்மன் வதைப் படலம்

உரையாசிரியர்:

வ. சிவராஜசிங்கம்

1992

வெளியீடு செய்பவர்:

மேலல்வையூர் ஆ. பொன்னையா

பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவை ஆறுமுகனடி பணிநெஞ்சே.

பொலிகண்டி
கந்தவனக்கடவை

உரையாசிரியர் :

வ. சிவராஜசிங்கம்

வெளியீடு :

மேல் அல்வையூர், ஆ. பொன்னையா

அச்சுப்பதிவு :

மஹாத்மா அச்சகம்

ஏழாலை, யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கை.

வெளியீட்டுரை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது சைவசமயம். இது எமக்குப் பெருமை உடைத்து. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் இச்சமயத்தில் அப்பெருமானின் பேரருள் ஆற்றல் உடைமையைப் பேசுவன சிவபுராணங்கள். சிவபுராணங்களுள் ஒன்றான கந்தபுராணம் என்னும் சைவப்பேரிலக்கியம் சைவசித்தாந்தத்தை இலக்கணமாகக் கொண்டு தோன்றிய நூலாகும். மனிதனுக்குள் இருக்கும் தீயசக்திகளைத் திருவருள் துணைகொண்டு வென்றும், ஈற்றில் அவ் ஆன்மா இறைவனைச் சரணாகதியடைந்தும், அவரால் ஆட்கொள்ளப்படும் நிகழ்ச்சிகளையும் புராண இலக்கியமாகத் தருவது கந்தபுராணமே. இது பத்தாயிரத்து முந்நூற்று நார்பத்தைந்து பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இப் பேரிலக்கியத்தில் குரபன்மன் வதைப்படலமே முக்கிய உயிரோட்டமான பகுதியாக விளக்குகிறது. இப்படலத்தில் வரும் “தீயவை புரிந்தாரேனும்” என்னும் பாடலும் “சூழுதல் வேண்டும் தாள்கள்” என்னும் பாடலும் படிப்போர் மனதிலே பதிந்து அவர்தம் ஊன், உயிர், உள்ளம் யாவையும் உருக்கி இறைவனிடத்தில் அடைக்கலம் அடையச் செய்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இப் பெரும்புராணத்தைப் படித்தோர், கேட்டோர், பயன் சொன்னோர், பிறர்க்குப் பயன்பட வெளியீடு செய்வோர் எம் முருகப் பெருமானின் திருவருள் பெற்று என்னும் உய்வர் என்பது நூற் பயனாகும். “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் அன்பு தேயத்தால் இப்புராணத்தின் சிறு பகுதியையேனும் வெளியீடு செய்து, முருகன் அருள் பெற்று உய்ய வேண்டும் என்னும் வேண்டுகோளைக் கொண்டு இவ்விறைநூலை வெளியீடு செய்ய எண்ணினேன். அதற்கு உதவியாக எனது தமிழாசிரியரும், சைவமகானும் ஆகிய திரு. வ. சிவராஜசிங்கம் அவர்களை நான் வேண்டி நின்றபோது, அவரும் உடன்பட்டு இப்படலத்திற்கு உரை எழுதி உதவினர். இது யான் பெற்ற பெரும் பேறு ஆகும். அதுவல்லாது எனது தமிழ் ஆசானும் “வாணி” முதல்வரும் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக இலக்கணச் சிறப்பாய்வாளருமான திரு. ‘கவி’ அவர்களின் நயவுரை இந்நூலுக்குச் சிறப்பு உற வாய்ந்ததாகும்.

1987 இல் இருந்து இப்புராணத்தை நாம் வெளிக் கொண்டுவர எடுத்த முயற்சிகள் தற்போதுதான் நிறைவு கண்டுள்ளது.

யுத்த காண்டம் யுத்த காலச் சூழ்நிலையில் அச்சேறத் தொடங்கிப் பலவித இடையூறுகளையும் தாண்டி வெளி வந்திருக்கின்றது. ஆனால் போர் இன்னும் நின்றபாடிಲ್ಲ. மீட்சி கந்தவனப் பெருமான் நல்லருளால் ஆகவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூலிற்கு ஆய்வுரை தந்த ஏழாலை, பண்டிதர் மு. சுந்தையா அவர்களுக்கு நன்றியுடையோம். இவ்வெளியீட்டைச் சைவ மக்கள் மனமேற்றுக் கொள்வர் என்பது அடியேனின் கருத்து. அடியார்துயர் தீர்க்கும் பொலிகை வாழ் கந்தவனத்து உறையும் ஆறுமுக வள்ளல் திருவடிக்கு இந்நூலைக் காதலுடன் சமர்ப்பிக்கின்றனம்.

எண்ணிடும் வாழ்வு சேர்க்கும்
இனிமையும் வளனும் கூட்டும்
நண்ணிடும் யாவும் நாட்டும்
நலமுடன் நினைவும் ஆக்கும்
விண்ணொறி உய்க்கும் மெய்ம்மை
விளங்கொளி விபு ராணத்
தண்தமிழ்க் கந்தன் காதை
காதலால் சூடி ஞோர்க்கே.

அல். மேற்கு,
திக்கம்,
28 - 04 - 1991.

மேலவ்வையூர்
புலவர் ஆ. பொன்னையா

அரியதொரு சைவ இலக்கியப் பணி

கந்தபுராணத் தெய்வீகமணம் அறிவறியாக் காலத்தே யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்கொண்டுவிட்ட ஒன்று. காஞ்சிபுரத்துக் கந்தபுராண அரங்கேற்றத்திற் பிரசன்னமாயிருந்த வித்துவானொருவரால் அப்போதே இங்கு கந்தபுராணம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டதாகச் செய்தி. யாழ்ப்பாணத் தமிழறிவாராய்ச்சி வளர்ச்சி கந்தபுராணப் பொருளாராய்ச்சி வளர்ச்சியோடு சமவளர்ச்சியானது. “கந்தபுராணம் அத்தியற்புத அதிமதுரச் சுத்தச் செந்தமிழ் நூல்” என நாவலர் பெருமான் வாக்கில்வந்த நயப்புரை இங்கத்தைய சைவத் தமிழ்க் கலாசார நரம்புகளில் எப்பவோ தொடக்கம் ஊறிக்கிடந்த கந்தபுராண நயப்புணர்வின் பிரதிபலிப்பாகும். அந்நியர் தலையிட்டால் யாழ் கலாசாரக் கந்தபுராண உணர்வு சோதனைக் குள்ளாக்கப் பட்டமை கண்டு அதனைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்கெழுந்திருக்கின்றது இந்நாவலர் நயப்புரை எனக் காணல் தகும். யாழ்ப்பாணத்துத் தனித்துவமான சைவசித்தாந்த அழுத்தப் பரம்பலும் இக் கந்தபுராண விளக்கத்தை இன்றியமையாமை கருத்தத்தகும்.

சைவப் பண்பாட்டு நிலைபேற்றுக்குக் கந்தபுராணபடனம் இன்றியமையாததெனக் கண்ட காட்சி நம்மவர் காட்சி. உலகியலின் நெளிவு சுழிவுகள், வாழ்வியலில் சந்திக்கும் ஏய்ப்பு மேய்ப்புக்கள்; இவற்றுக்குப் பின்னணியாயிருக்கும் கன்மநியதித் தரவுகள், குணமறிந்து குதிரை செலுத்தும் பாகன் போல இக்கன்ம நியதிகளின் நிலையறிந்து உயிர்களை வாழ்விற்குச் செலுத்தும் திருவருள் மாண்பு, அதுசார்பான தெய்வ லீலைகள், தெய்வத்தை மறந்து லௌகிகத்தில் அழுந்துவதாலாம் கேடு; லௌகிகத்தையும் தெய்வ அனுசரணையோடு கைக்கொள்வதால் ஆம் நன்மை. இத்யாதி விளக்கங்களைக் கேட்டற்கினிய புராணக்கதைகள் மூலமாகவன்றி வேறுவகையிற் பெறுதற்கான ஊடகம் எதுவுமே யில்லை. இது கோளாதார்க்குப் பாவம் புண்ணியம், தர்மம் அதர்மம், நீதி அநீதிகள் பற்றிய நெறிமுறையான அபிப்பிராயம் ஏற்பட வகையில்லை. பொய்யை நழுவி மெய்யைத் தழுவி நிற்பதற்காம் புரிந்துணர்வு நிகழ வாய்ப்பில்லை. இவையில்லாதபோது சைவப்பண்பு தக்கிருக்க வாய்ப்பேயில்லை. எனவேதான் சைவமக்களாவார் ஒரு தலையாகப் புராணம் - விசேடமாக - கந்தபுராணம் கேட்டல்வேண்டும் என்பது விதியாக மட்டுமன்றி நம்நாட்டில் நடைமுறையனுசரணைக் கிரமமாயும் இருந்து வந்தது கண்டது. ஆனால் இன்று அது வெகுதூரம் பின்னிலைந்துபோதலை அறியாதாரிலர்.

சிலர்சிலர் மட்டும் கலந்துகொள்ளுமளவுக்குச் சிலசில இடங்களிற் சிறுசுச் சிறுசுத் தவங்கும் நிலைக்குப் புராணபடனம் பின்னிடெந்து போயிருக்கிறது. இதற்குக் காரணங்களாக முன்வைக்கப்படுபவற்றுள் முக்கியமான ஒன்று;

புராணச் செய்யுள் ஒன்றும் விளங்குகிறதில்லை.

‘மாலகு ளிற்றுயில் மாட்சிய தென்ன’

‘உய்த்திடு கின்ற காலத் தொய்யென வெழுந்து’

‘அடுசம ரியற்று மெல்லை’ என்றவாறு, ளிற்றுயில், தென்ன, தொய்யென, மெல்லை என்றிருப்பவற்றை விளங்குவ தெங்ஙனம் என்ற பிரச்சினை.

இதை மறுதலித்துப் பேசும் யதார்த்த நியாயங்கள் இந்நாளில் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கிவிடும் ஆபத்துண்டு. (அவற்றை இனங் கண்டு புரிந்துகொள்ளுதற்கேற்ற முறைக்கல்வி யின்றில்லை) ஆதலால், இதை அநுவதித்துச் சென்றியினும் புராணபடனம் வாழவைக்கவேண்டும் என்ற இரக்க சிந்தையாலுந்தப்பட்டிருக்கின்றார் அன்பர் சிவராஜசிங்கம்.

அன்பர் சிவராஜசிங்கம் மரபுவழித் தமிழிலக்கண இலக்கிய விற்பத்திக்குப் பேர்பெற்ற கரவெட்டிச் சூழலைச் சேர்ந்தவர். தாமும் மரபுவழிப் பிரபந்த இலக்கிய அறிவாற்றலும் பிரபந்தம் படைக்கும் புலமையுங் கைவந்தவர். குறித்த இரக்க சிந்தையா லுந்தப்பட்ட அவர், மேற்குறித்த வகையிலான முட்டுப்பாடுகளைச் சாட்டாகக் கொள்ளாமல் கந்தபுராணபடனம் இயலுமளவுக்குப் பலரிடையில் நிகழ வைப்பதற்கு உதவும் பாங்கில் இச் சூரபன்மன் வதைப்படலத்தை அச்சிட்டுச் சைவவுலகுக்கு வழங்குகின்றார்கள்.

செய்யுள் தோறுஞ் சொற்றொடர்களைச் சந்தி நீக்கிப் பதித்துள்ள துடன் செய்யுளொவ்வொன்றிற்கும் தேர்கீழ் அவ்வச் செய்யுட் பொழிப்பும் அரும்பத விளக்கமும் இடம்பெற வைத்துள்ளார். பொழிப்பு, சரளமான இலகுநடையில் அமைந்துள்ளது. செவ்விய இனிய சுத்தத் தமிழ்ச் சொற் பிரயோகம் பொருந்தியுள்ளது.

கந்தபுராணப் பொருள்நயஞ் சொல்நயந் தேரும் பிரத்தியேகமான ஒரு பாரம்பரியம் குறித்த கரவை வளாகத்துக்குண்மையும் பிரசித்தம். இவர் பொழிப்புரையிலும் அதன் சுவடுகள் பதிந்திருத்தல் கண்டு மகிழத் தகும்.

1. செய். 353 இல், ‘கையன் - சிறுமைக் குணம் படைத்தோன் என்றிருப்பதும்

2. செய். 256 - இல், 'வீட்டி - வீணுய்ப் போகவிட்டு' என்றிருப்பதும்
3. செய். 451 இல், 'சூழ்ச்சியோ அரியதன்றே - சூழ்ச்சி அவருக்கு அரியதல்லவே' என்றிருப்பதும்
4. செய். 487 இல், 'விடம் பிடித்து:- பிடித்து - திரட்டிஎடுத்து' என்றிருப்பதும் போல்வனவற்றின் விசேடம் உணரத்தகும்.

இவற்றில் நான்காவது, 'மோதகம் பிடித்தல்', 'பயற்றம் பணி காரம் பிடித்தல்' போன்ற யாழ்ப்பாண வழக்கைப் பிரதிபலிக்கக் காணலிற் சுவையுண்டு.

இன்றைய சூழ்நிலையில் கந்தபுராணபடனச் சோர்வைத் தவிர்த்து நிமிர்த்தற் குபகாரமாம் வகையிலமைந்த இந் நூற்படைப்பு அரிய தொரு சைவ இலக்கியப் பணியென்றற் கையமில்லை.

ஏழாலை.

02-06-91.

பண்டிதர் மு. கந்தையா

குறிப்பு : இங்கு செய்யுள்களின் சிர்வரையறையைக் கைவிட்டு சொற்களைச் சந்தி பிரித்து எழுதியதன் நோக்கம் இலக்கண, இலக்கிய அறிவு பெறுதவர்களுங்கூட மூலநூலை இலகுவில் படித்து உணர்ந்து, இதில் ஈடுபாடுகொள்ள உதவவேண்டும் என்பதற்காகவே என்பதைக் கற்றோர் உலகிற்குப் பணிவாக அறிவித்தருகின்றனம்.

வ. சி.

நயவுரை

தடுத்தது மானம் ஒன்றே

சாகும் தறுவாயில் - தோல்வி கண்டு மண்டி இட்டுக்கொண்ட நிலையில் சூரபன்மன் கூறிய 'சாவேளாண்மை' வார்த்தைகள் இவை. வைரம் பாய்ந்த இம்மூன்று வார்த்தைகளின் வெளிச்சப்பக்கத்தை வெளிப்படுத்தவும் புலப்படுத்தவுமாக ஏறத்தாழ ஒருலட்சம் வார்த்தைகள் கந்தபுராணப் பரவையில் நிலைகொண்டுள்ளன.

ஆம், இம்மூன்று வார்த்தைகளில் தூங்கும் பாரிய பலாக்கனிதான் கந்தபுராணம்! சுவைத்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு இது புரியும்.

மனிதனின் - மனித ஆத்மாவின் உன்னத அதிஉன்னதங்களைத் தொட்டுக் காட்டுகிற அல்ல, சுட்டிக்காட்டுகிற தத்துவார்த்த மகாகாவியங்களில் கந்தபுராணத்திற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு.

"சமம்" என்ற சொல்லடியிலிருந்து பிறந்தது சமயம். மனிதனைச் சம நிலைப்படுத்தும் சமயநெறி என்பது இதற்குப் பொருள். சமநிலைப்படுத்தல் என்ற உயர்ந்த நிலைக்குப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் மகத்தான பணியை உவப்பாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது கந்தபுராணம்.

'முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு' இது ஒரு 'கனதி'யான காவியம். பித்தம் தெளியாதவர்களுக்குக் கந்தபுராணம் ஒரு 'மார' காவியமாம். புராணம் என்ற சொல்லைக் கண்டதுமே பலருக்கு 'அலேர்ஜி' கச்சியப்பர் அதற்கு என்ன செய்யலாம். க(ர)ந்தகாவியம் என்ப பெயர் பெற்றுக் கொண்டிருந்தால் சர்வ சனங்களையும் சுண்டி இழுத்துக்கொண்டிருக்கும்.

சாதி, மத, மொழி கடந்தும், கோளங்களின் ஈர்ப்புக்களைக் கடந்தும், கந்தபுராணம் தன் ஆவியை உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறது; உலக மனிதநேயத்திற்கு வித்திடுகிறது. சமயக் கண்ணாடியைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் பலருக்கும் பாசமிகும் காவியம் இது ஆகும். எங்கே சர்வாதிகார அடிமைக் கூட்டம் உண்டோ அங்கெல்லாம் காந்த காவியம் நுழைந்து ஒளியும் சாந்தியும் நல்கும்!

கந்தபுராண உயிர் இடை இடையே ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கும் படலம் சூரபன்மன் வதை. காலப்பொருத்தம் நோக்கிப்போலும், மூலத்தொடுபிச்சுகாத சிறந்த பொழிப்புரை ஒன்று எழுதித் தருகின்றார் தம்பி சிவராசன்.

கன பேர்வழிகளைக் கண்டது கந்தபுராண உரைக்களம். கனத்த பேர்வழிகளில் தம்பி சிவராசனும் ஒருவர்.

சிவராசனுக்குக் கந்தபுராணம் தாய்வழிச் சொத்து. அவரின் தாய்வழிப் பேரனார் கந்தபுராணத்திற்கு உரை சொல்வதில்லை, இனிய குரலில், எளிமையான முறையில் கந்தபுராணப் பயன் சொல்லுவவர். நுளம்பு மொழிகளில் உரை சொல்லுபவர்களுக்கும், அடிக்கடி அரோகராவுடன் தடல்புடல் பண்ணுபவர்களுக்கும், சிவராசனின் பேரனாருக்கும் பலத்த இடைவெளி.

சொத்துப் பொருளுக்கு முத்தான உரை தந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை. ஆய்வுரை என்ற பேரில் தெரிந்தவற்றில் எல்லாம் ஒவ்வொரு துண்டைச் சேர்த்துக் குவியலாக்கி 'ஏட்டுப்படையல்' செய்யாமல் விட்டாரே. சிவராசனுக்குக் கோடிநன்றி கூற வேண்டாமா?

தம்பி சிவராசன் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆழ்ந்த புலமையாளர்; சிறந்த கவிஞன்; இனிமையான பேச்சாளர்; நடுநிலை தவறாத பண்பாளர்.

நயினை நாகபூசணி பிள்ளைத்தமிழ் பாடி, பெரியவர்கள் பலரின் பாராட்டுதல்களையும், அரச பரிசிலையும் பெற்றுக்கொண்டவர். அன்னையின் ஆகிகளுக்கானவர்.

மொழியிலும், சமயத்திலும் பற்றும், பாசமும் உடைய அறிஞர் சிவராசனிடம் இருந்து காலம் பலவற்றை எதிர்பார்க்கிறது. கச்சியப்பர் கழகம் தொடங்கி, கச்சியப்பரின் மனிதநேயக் கருத்துக்களை உலகறியச் செய்வதுடன், அவரின் ஏனைய பணி தொடர்ந்து கொண்டிருக்கட்டும்!

சிவராசன் சிவநெறியின் தவராசன்
சிவபோக நுகர்வுக்குத் தினம்தோறும்
இதமான இரைபோடும் இனியவனை
வளமான அனைத்துமுற வாழ்த்துகிறேன்!

வணக்கம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்,
தமிழ்நாடு.

க. வீரகத்தி
முன்னாள் சிறப்பாய்வாளர்

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தபுராணம்

விநாயகர் வணக்கம்

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சுகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அிகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

உச்சியில் மகுடம் மின்ன ஒளித்தர நுதலின் ஓடை
வச்சிர மருப்பின் ஒற்றை மணிகொள்கிம் புரி வயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்கரக் கணபதிக் கன்பு செய்வாம்.

சுப்பிரமணியக் கடவுள் வணக்கம்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

நூற்பயன்

இந்திரர் ஆகிப் பார்மேல் இன்பமுந் நினைது மேவிச்
சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதி அதனிற் சேர்வர்
அந்தமில் அவுணர் தங்கள் அடல்கெட முனிந்த செவ்வேற்
கந்தவேள் புராணந் தன்னைக் காதலித் தோது வோரே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருக்கச்சியேகம்பம்
திருச்சிற்றம்பலம்
நான்காவது — யுத்தகாண்டம்

சூரபன்மன் வதைப் படலம்

கொற்ற வேற்படை பரித்திடும் ஆயிரகோடி
ஒற்றர் தங்களை நோக்கியே சூரனும் உரவோன்
மற்றென் ஆட்சியாம் அண்டங்கள் எங்கனும் வைகிச்
சுற்று தானையைத் தம்மினோ கடிதெனச் சொன்னான்.

பொ-ரை: சூரபன்மன் என்னும் பெயர்கொண்ட வலிமையாளன்,
வேற்றி பொருந்திய வேற்படையைத் தாங்கிய, கோடிக்கணக்கான
தூதுவர்களைப் பார்த்து; எனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஏனைய உலகங்
களில் இருப்பனவாகிச் சூழ்ந்து விளங்கும் சேனைகளை, விரைவாக
இவ்விடம் அழைத்து வருவீர் என்று பணித்தான்.

அ-ரை: உரவோன் - வலிமையாளன்

1

சொன்ன காலையில் நன்றென வணங்கியே தூதர்
பன்ன ருங்கதி கொண்டனர் விண்டனர் படர்ந்து
பொன்னின் மேதகும் அண்டங்கள் இடைதொறும் புகுந்து
மன்னர் மன்னவன் தன்பணி முறையினை வகுத்தார்.

பொ-ரை: அவ்வாறு சூரபன்மன் பணித்த சமயத்தில், ஏவலாளர்கள்
இது நல்ல கருமம் ஆகுமென்று (தலைவனை) வணங்கி, சொல்லுதற்
கரிய விரைவு பொருந்தியவராகிக் கிளைத்துச் சென்று; பொல்போல்
ஒளிரும் மேன்மை மிக்க உலகங்கள் தோறும் சென்று; இராசாதி
ராசனாக விளங்கும் சூரபன்மனது கட்டளையை, அந்த உலக முதல்வர்
களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

2

வகுத்த காலையில் ஆண்டுறை அவுண மன்னவர்கள்
தொகுத்த நாற்பெருந் தானையங் கடலொடுந் துவன்றி
மிகுத்த அண்டத்தின் புடைதொறும் புடைதொறும்மேனாள்
பகுத்து வைத்திடும் வாயிலின் நெறிகளாற் படர்ந்தார்.

பொ-ரை: தூதுவர் அப்படிச் சொன்னபோது; பலவாய் அந்த
உலகங்களிலுள்ள அவுண வேந்தர்கள்; தாம் திரட்டிக்கொண்ட நால்

வகைப்பட்ட, கடல் என்று சொல்லும்படி மிகுந்த சேனைவெள்ளத் தோடு நெருக்குற்றுச் சூழ்ந்து அண்டகோளகையின் பக்கங்கள் தோறும், முன்னேநாளில் பகுத்து அமைக்கப்பெற்ற வாயில்கள் வழியாகச் செல்வாராயினர்.

அ - ரை: அண்டம் - உலகம், அண்ட - உருண்டை, நால் பெரும் தானை - தேர், யானை, குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைப் படைகள், துவன்றி - நெருங்கி.

3

முந்தை அண்டத்தின் நெறிதனில் முழங்கிருஞ் சேனை வந்து வந்திவட் செறிவன விதியொடும் மாறாய்ச் சுந்த ரங்கெழு மாயனிவ் வுலகுயிர் துய்ப்ப உந்தி யின்வழி அங்கவை தோன்றுமா ரெப்ப.

பொ - ரை: ஆரவாரஞ் செய்யும் பெரிய படைகள், பழைய அண்ட கோளகை வாயில்கள் வழியாக; இடையீடின்றி வந்து இந்த உலகில் சேருகின்ற தன்மையை நோக்க, பிரமதேவரோடு மாறுபட்டு, அழகு பொருந்திய திருமால் உயிர்களோடு கூடிய உலகினை உண்ண, அங்கே (திருமாவின் வயிற்றிலே) இருந்த உயிர்கள் அவரது நாடி (கொப்பூழ்) வழியாக வெளிவந்தன போன்றன.

4

பூதம் யாவையும் உயிர்களும் புவனம் உள்ளனவும் பேதம் நீங்கிய சுருதி ஆகமங்களும் பிறவும் ஆதி காலத்தில் அநாதியாம் எம்பிரான் அளப்பில் பாத பங்கயத் துதிப்பவும் போன்றன பகரின்.

பொ - ரை: மேலும் சொல்வதாயின்; அப்படைகள்; பூதங்கள் அனைத்தும், உயிர்த் தொகுதிகளும் உலகில் உள்ள நிலையியல் இயங்கியற் பொருள்களும்; தம்முள் மாறுபாடற்ற வேதங்களும் ஆகமங்களும் புராணம் முதலிய பிற நூல்களும், படைப்புத் தொடங்கிய காலத்தில் தோற்றம் முடிவு கடந்த எமது இறைவனது அளத்தற்கரிய பெருமை வாய்ந்த பாதமாகிய தாமரை மலரினின்றும்; தோன்றி வரும் தன்மையையும் ஒத்தன. யாவையும் என்பதில் "ஐ" சாரியை. 5

இனைய தன்மையால் அண்டத்தின் நெறிதனில் ஏகம் வனைக ருங்கழல் அவுணர்தம் படையிவண் வரலுங் கனலி தன்சுடர் மறைந்தன நடுங்கினன் கனலும் அனிலன் தானும் மெய்வியர்த்தனன் நெருக்கமுற்றயர்வான்.

பொ - ரை : இங்கே கூறப்பட்ட விதமாக; அண்டகோளகையின் வழியாகப் படருகின்ற; வரிந்து கட்டிய வீரக்கழல் கொண்ட அவுணர் சேனை இவ்விடத்து வந்து சேர்தலும். (அதனால்) சூரிய தேவனது ஒளிக்கிரணங்கள் மறைந்துபோயின; அக்கினி தேவனும் நடுக்கமுற்றான், வாயு பகவானும் அச்சத்தால் உடல் வியர்த்து ஒடுங்கிச் சோர்ந்தான்.

6

ஆர்த்த ஓசையால் அகிலமுந் துளங்கிய அவுணர் கார்த்த மெய்யொளி கதுவலால் இருண்டன ககனம் தூர்த்த பூழியால் ஆழிகள் வறந்தன துணைத்தாள் பேர்த்து வைத்திடு தன்மையால் அண்டமும் பிளந்த.

பொ - ரை; அவுண சேனைகளின் ஆர்ப்பரிப்புச் சத்தத்தினாலே உலகிலுள்ள யாவும் நடுங்கின; சேனைவீரர்களது கரிய மேனியிலிருந்து தோன்றும் காரொளி பரவியதனால், ஆகாயமும் இருள் மண்டிக் கிடந்தது; அவர்கள் நடந்தபோது எழுந்த அடித்துகளினால் கடல்கள் நீர் வற்றின; அவர்கள் பாதம் பெயர்த்து வைத்த பாங்கினால் பூமி மிதிர்வுற்றது.

அ - ரை: ககனம் - வானுலகம்

7

கூடும் இப்பெருந் தானையை நோக்கிமெய் குலைவுற்று ஓடுதற் கிடமின்றி நின்றிரங்கினர் உம்பர் வீடினான் என வாசவன் மருண்டனன் விதியும் நீடு மாயனும் முடிவதென் னோவென நினைந்தார்.

பொ - ரை: இவ்வாறு வந்து சேருகின்ற பெரிய அவுண சேனையைத் தேவர்கள் பார்த்து, (வினைந்த அச்சத்தினால்) உடல் நடுக்கமுற்று ஓடுதற்கு இடங் காணாது நின்று வருந்தினார்கள். தெய்வேந்திரன் இறந்தவன்போல் மயங்கினான். பிரமாவும் திருமாலும் இனி யாது விளையுமோ என்று எண்ணினார்கள்.

அ - ரை: குலைவு - நடுக்கம், உம்பர் - தேவர், விதி - பிரமா, நீடு மாயன் - நெடிய தோற்றங்கொண்ட திருமால்.

8

பூதலந் தனில் அம்பர நெறிதனில் புடைசூழ் மாதி ரங்களில் அளக்கரில் வரைகளின் வழியில் பாத லங்களில் பிறவினில் அவுணர்தம் படைகள் ஏதும் வெள்ளிடை யின்றியே சென்றன ஈண்டி.

பொ - ரை: பூமியிலும் ஆகாய மார்க்கத்திலும், பக்கத்திலுள்ள திசைகளிலும், சமுத்திரத்திலும், மலை வழிகளிலும், பாதாள உலகிலும், வெற்றிடம் சற்றுமில்லாத வண்ணம் நெருங்கிப் படர்ந்தன சேனைகள்.

அ - ரை: அம்பரம் - ஆகாயம், மாதிரம் - திசை, அளக்கர் - சமுத்திரம்.

9

மலரயன் பதம் மால்பதம் முனிவர்கள் வைகும்
உலகம் வாசவன் தொல்நகர், ஏனையோர் உறையுள்
அலரி ஆதியர் செல்கதி பிலங்களில் அனிகம்
பலவும் நின்றன செல்லிடம் பெருத பான்மையினால்.

பொ - ரை: தாமரையாசனராகிய பிரமதேவர் வாழும் சத்திய லோகத்திலும், திருமால் உறையும் வைகுந்த லோகத்திலும், முனிவர்கள் வதியும் மக லோக தப லோகங்களிலும், தெய்வேந்திரன் வாழும் சுவர்க்க லோகத்திலும், ஏனைய இடங்களிலும் சேனைகள் முன்னேறிச் செல்ல வெற்றிடமில்லாமையால் தரித்து நின்றன.

10

மாறி லாதன தொல்லை அண்டங்களின் வந்த
ஈறி லாததோர் தூசிகள் படர்ந்திடும் எல்லை
நூறு கோடி யோசனைகள் என்றறிஞர்கள் நுவன்றூர்
வேறு பின்வருந் தானையின் பெருமையார் விதிப்பார்.

பொ - ரை: சூரபன்மனது ஆட்சிக்குட்பட்ட பகையற்ற பழைமை வாய்ந்த உலகங்களிலிருந்துவந்த அளவற்ற முன்னணிப் படைகள் படர்ந்து சென்ற பரப்பை நூறுகோடி யோசனை தூரம் என்று கணிதநூல் வல்லார் உரைத்தனர். பின்னணியில் வந்த சேனைகளின் தொகையை இவ்வளவென்று யார்தாம் சொல்ல வல்லவர்?

அ - ரை: தூசிகள் - கொடிகளைத் தாங்கி முன்னணியிற் செல்லும் படைகள்.

11

குறுமையாம் உயிர்வாழ்க்கையர் கொண்ட தொல்வளம்போல்
சிறுமையோ இது விரித்திட அவுணர்கோன் சேனை
அறிஞர் கூறிய பெருந்தொகை தன்னினும் அடங்கா
பிறிது மற்றிதற்கு உவமையும் ஒன்றிலை பேசின்.

பொ - ரை: சூரபன்மனது சேனைப் பெருக்கத்தின் அளவு, குறுகிய கால வாழ்க்கை பொருந்திய அரசர்களது செல்வத்தினைப் போன்று

சிறிய அளவினதோ இல்லை ஆதலினால், அது கணிதம் வல்ல அறிஞர் கூறிய பேரிலக்கத்திலும் அடங்குவதன்று. இதனை விளக்குவதற்கு வேறு உவமையும் இல்லை.

12

அஞ்சு பட்டிடு பூதங்கள் பல்லுரு அமைந்து
நெஞ்சு பட்டிடும் உயிர்கொடு நேருமேல் நிகரும்
மஞ்சு பட்டிடு பொருப்பெலாஞ் சூறையுன் மயங்கும்
பஞ்சு பட்டிட நடந்திடுந் தூசி முற்படையே.

பொ-ரை : முகில்கள் தவழுகின்ற மலைகள் யாவுஞ் சூறைக்காற்றில் அகப்பட்ட பஞ்சுபோற் பறக்கும்படியாக நடந்து செல்லும் முன்னணிப் படைகள், ஐந்தாக உள்ள பூதங்கள் பல வடிவங்களைத் தாங்கி நெஞ்சினால் கருதத் தகுந்த உயிரையும் பெற்று வருதல் கூடுமாயின் அவற்றை ஒப்பன

அ-ரை : அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் போலி. மஞ்சு - முகில், பொருப்பு - மலை, தூசி - முன்னணிப் படை.

13

அத்தம் இன்றியே அகன்புவி கொண்ட அண்டத்தில்
வந்திடுந் திறல் படைகளின் பெருமையார் வகுப்பார்
முந்து தூசிகள் மகேந்திரப் பெருநகர் மூடி
இந்த அண்டத்தின் இடமெலாம் நிறைந்தன இமைப்பில்

பொ-ரை : முன்னணியிற் சென்ற கொடிப்படைகள் மகேந்திரபுரியாகிய பெரிய நகரத்தைக் கணப் பொழுதில் மொய்த்து மறைத்து இப்புவிவின் ஏனைய இடங்களிலும் பொருந்தி (இடையின்றி) நிறைந்து நின்றன.

14

ஆன காலையில் ஒற்றர் போய்ச் சூரனையடைந்து
பானல் மெல்லடி கைதொழுது ஐயநீ படைத்த
சேனை வந்து அயல் நின்றன தூசிமுன் சென்று
வானு லாவுபேர் அண்டத்தை நெருங்கின மன்னோ.

பொ-ரை : அந்தப் பொழுதில் சூரபன்மனை ஒற்றர்கள் அணுகி, கருங்குவளை மலர் போலும் கழல்களை வணங்கி, “அரசே! நீவிர் வருமாறு பணித்த சேனைகள் எல்லாம் வந்து இடமின்மையால் புறத்தே நிற்கின்றன. கொடிப்படைகள் முன்னாக வந்து இவ்வண்டத்தை நெருங்கி நிற்கின்றன” என்று கூறினர்.

அ-ரை : பானல் - கருங்குவளை

15

என்னும் எல்லையில் நன்றென அவுணர்கோன் எழுந்து
தன்ன தாகிய உறையுள்போய்த் தடம்புனல் ஆடித்
துன்னும் ஐவகை உணவுடன் அறுசுவை தொடர்ந்த
அன்னம் உண்டனன் நஞ்சுகொல் மருந்து கொல் அதுவே.

பொ-ரை: என்று கூறிய அளவில், குரபன்மன் ஆசனத்தை விட்
டெழுந்து தவது மாளிகையிற் போய் நீராடி, ஐவகை உணவுடனே
அறுசுவை கொண்ட கறிகளுடன் அன்னமும் அருந்தினான். அவ்வுணவு
அவனுக்கு நஞ்சையும், அமிர்தத்தையும் போலும், அவன் அருந்
திய உணவு சுவையால் அமுதம் போலாயிற்று. ஆனால் அதுவே
அவனது இறுதி உணவாதையின், அவன் வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்
புள்ளி வைக்கும் நஞ்சும் போலாயிற்று.

அ-ரை: ஐவகை உணவு - கடிப்பது, நக்குவது, பருகுவது, மெல்லு
வது, விழுங்குவது. அறுசுவை - இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு,
உவர்ப்பு, துவர்ப்பு. 16

நீற ணிந்தனன் நெற்றிமெய்ந் நிறை விரை களபச்
சேற ணிந்தனன் பூந்தொடை பங்கியிற் செறித்தான்
மாரில் பொன்சுடர்க் கலையுடன் அணிகலன் மாற்றி
வேறுவேறு நன்கினியன புனைந்தனன் விரைவில்.

பொ-ரை: குரபன்மன் போர்க்கோலம் புனைபவனாகி, நெற்றியில் திரு
நீற்றை யணிந்தான், உடலில் வாசனை கமழும் கலவைச்சாந்து
பூசினான்; குடுமியில் தும்பை மலர்மாலை சூடினான்; தான் அணிந்திருந்த
ஆடை அணிகலன்களை நீக்கி, மனத்துக்குப் பிடித்தமான புதிய பொன்
னிழைத்த ஆடை ஆபரணங்களையும் அணிந்தான்.

அ-ரை: விரை - வாசனை, களபச்சேறு - சந்தனம், புனுகு முத
லானவை கலந்த கலவை. பங்கி - ஆண்மயிர் - குடுமி, கலை - ஆடை.
செறித்தல் - தரித்தல். 17

கசன் மாப்படை ஏனையோர் பெரும்படை யாவும்
ஆசில் ஆயிர கோடிதேர் செலுத்தியே அவையுங்
கேச ரித்திறல் யானமுங் கேடில் பொற் தேரும்
பாச னத்திறல் அவுணர் கொண் டேகுவான் பணித்தான்.

பொ-ரை: குரபன்மன் சிவப்படைக் கலங்களும், ஏனைய தேவப்
படைக்கலங்களும் கொண்டு குற்றமற்ற ஆயிரக்கணக்கான தேர்களை

யும், வலிமை மிக்க சிங்க வாகனத்தையும், குறைவில்லாத அழகிய இந்திரமாஞ்ஞாலத் தேரையும் கொண்டு போர்க்களத்துக்கு ஏகுமாறு உறவினர்களாகிய அசுரர்க்குக் கட்டளையிட்டான்.

அ - ரை: ஆச - குற்றம், கேசரி - சிங்கம், திறல் - வலிமை, யானம் - வாகனம், பாசனம் - உறவு

18

ஆங்கவ் வெல்லையில் சூரபன்மா எனும் அவுணன் பாங்கர் வந்திடு வலவர்தந் தொகையினைப் பாரா ஓங்கும் ஓர்தடந் தேரினைக் கொணர்திரென் றுரைப்ப பூங்கழல் துணை வணங்கியே நன்றெனப் போனார்.

பொ - ரை: அப்பொழுது சூரபன்மன் தனது பக்கத்தே வந்துநின்ற தேர்ப்பாகரைப் பார்த்து, உயர்ச்சிமிக்க பெரிய தேர் ஒன்றைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று பணிக்க, அவர்களும் 'ஆகட்டும்' என்று சொல்லி, அவனது அழகிய பாதங்களை வணங்கிச் சென்றார்கள்.

அ . ரை: பாங்கர் - பக்கம், வலவர் - தேர்ச்சாரதி, தடம் தேர் - பெரியதேர், பூங்கழல் - அழகிய பாதம்.

19

வாட்டு கேசரி எழுபதினாயிரம் வயமாக் கூட்டம் அங்கனோர் எழுபதினாயிரங் கூளி கூட்டம் ஆகியது எழுபதினாயிரம் ஈர்ப்பப் பூட்டி நன்குறப் பண்ணினார் ஆங்கொரு பொலந்தேர்.

பொ - ரை: தேர்ப்பாகர்கள் சூரபன்மனது கட்டளைப்படி துன்பம் செய்கின்ற எழுபதினாயிரம் சிங்கங்களையும், வெற்றி பொருந்திய எழுபதினாயிரம் குதிரைகளையும், எழுபதினாயிரம் பூதங்களையும் பெர்ன்மயமான தேர் ஒன்றிற் பூட்டி, ஒழுங்குகள் செய்தார்கள்.

அ - ரை: வாட்டு - துன்பம் செய்கின்ற, வயம் - வெற்றி, கூளி - பூதம், கூட்டம் - கூட்டம், ஈர்ப்ப - இழுக்கும்படி, பொலன் - பொன், பண்ணினார் - ஒழுங்கு செய்தார்கள்.

20

மண்ட லத்தினும் ஆன்றபேர் இடத்தது மருங்கில் தெண்திரைக் கடலாம் என ஆர்ப்பது செறிந்த அண்டம் ஆயிர கோடியுந் தன்னிடத் தாற்றிக் கொண்டு நின்றிடும் வலியது மடங்கலங் கொடித்தேர்.

பொ - ரை: சிங்கம் பூட்டப்பெற்ற வெற்றிக்கொடி கட்டிய அத்தேரா
னது, பூவுலகிலும் பார்க்க விசாலமான இடப் பரப்புடையது; அயலில்
உள்ள திரை பொருந்திய கடல்போல் ஆரவாரம் செய்வது; ஆயிர
கோடி அண்டங்களையும் சுமந்து நிற்கும் வலிமை படைத்தது.

அ - ரை: மடங்கல் - சிங்கம், ஆன்ற - விசாலமான, மருங்கு - பக்கம்

21

முடியும் எல்லையில் எழுதரு மருத்தினும் முந்திக்
கடிது செல்வது சென்றிடு விசையினால் ககுபத்
தடநெ டுங்கிரி அலமரத் தபனரும் குளிர
வடவை அங்கிகள் விளிந்திடப் புரிவதம் மான்தேர்.

பொ - ரை: அந்தக் குதிரை பூட்டிய தேரானது, உலகம் முடியும்
எல்லையாகிய ஊழிக் காலத்திலே தோன்றுகின்ற காற்றிலும் விரை
வாகச் செல்ல வல்லது. செல்லுகின்ற வேகத்தினாலே திசைகளில் உள்ள
விசாலமான உயர்ந்த மலைகளையும் சுழலவைப்பது; சூரியர்களையும்
குளிரடையச் செய்வது; ஊழித்தீயையும் அழிச்செய்வது.

அ - ரை: மருத்து - காற்று, ககுபம் - திக்கு; அலமரல் - சுழலுதல், தப
னர் - சூரியர், விளிந்திட - அழிய, மான்தேர் - குதிரை பூட்டிய தேர்.

22

ஏழு நேமியும் இடைப்படு தீபமும் யாவுஞ்
சூழு கின்றபேர் அடுக்கலும் ஒன்றிய தொடர்பின்
கேழ் இல் பன்மணி ஓவியப் பத்திகள் கெழுவும்
ஆழி தாங்கிய அண்டம்ஒத் திலங்கிய தகன்தேர்.

பொ - ரை: இடமகன்ற அந்தத் தேரானது, ஏழு கடல்களும் அவற்
றுக் கிடையேயுள்ள தீவுகளும், இவையெல்லாம் சூழநின்ற பெரிய
சக்கரவாள மலையும் பொருந்தியிருக்கும் ஒழுங்குபோன்று ஒப்பற்ற
பல்வகை இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்த நிரைகள் பொருந்தி,
பூமிக்கு இரு உருளைகளைப் பொருத்தினால் என்ன விளங்கியது.

அ - ரை: நேமி - கடல், தீபம் - தீவு. அடுக்கல் - மலை. கேழ் - ஒப்பு,
கெழுவும் - பொருந்திய.

23

தொழுதகுந் திறல் அவுணர்கோன் வேள்வியில் துஞ்சி
எழுவ தாகிய எல்லையில் தோன்றியது எதிர்த்தார்
குழு இரிந்திடத் துரப்பது நான்முகக் குரிசில்
அழியும் நாளிலும் அழிந்திடா திருப்பதவ் அகன்தேர்.

பொ - ரை: இடமகன்ற அத்தேர், போற்றத் தகுந்த ஆற்றல் படைத்த அவுணபதியாம் சூரபன்மன் தான் முன்பு புரிந்த வேள்வித் தீயில் வீழ்ந்து இறந்து பின்னர் உயிர்பெற்று எழுந்த காலத்தில் தோன்றியது. எதிர்த்துவரும் பகைவர்கள் பின்னிட்டோடும்படி விரட்டுவது; பிரம தேவர் இறக்கின்ற கற்ப காலத்தில்கூட அழியாதிருக்கும் வரம் பெற்றது.

அ - ரை: இரிந்திட - பின்வாங்க; நான்முகக்குரிசில் - பிரமதேவர் 24.

கண் அகல்படை அளப்பில பரித்தது காமர்
விண்ணவர்க்குள வலியெலாங் கொண்டது மேல்நாள்
அண்ணல் நல்கிய இந்திர ஞாலமும் அனையது
எண்ணில் மேற்படும் யாணர்பெற் றுடையதவ் இரதம்

பொ - ரை: அத்தேர், பரப்பகன்ற அளவில்லாத படைக்கலங்களைக் கொண்டிருப்பது. அழகு மிகுந்த தேவர்களின் வலிமையைத் தன்பால் கொண்டது; சூரபன்மனுக்கு இறைவன் கொடுத்த இந்திரமாஞாலம் என்னும் தேர் போன்ற மகிமையுடையது. மேலான மிகுந்த அழகினைப் பொருந்தியது.

அ - ரை: காமர் - அழகிய; அண்ணல் - இறைவன் - சிவபெருமான்; யாணர் - அழகு - புதுமை. 25.

அனையதாகிய தேரினை வலவர் கொண்டனைந்து
தினகரன் தனை வெகுண்டவன் தாதைமுன் செலுத்தத்
துனைய மற்றதில் இவர்ந்தனன் இவர்தலும் தொழுது
புனைதி வாகையென் றவுணர்கள் பூமழை பொழிந்தார்.

பொ - ரை: அத்தகைய தேரைச் சாரதிகள் கொண்டுவந்து பானு கோபனது தந்தையாகிய சூரபன்மனது முன்னிலையில் நிறுத்த, அவன் விரைவுடன் அதில் ஏறி அமர்ந்தனன். அப்போது அவுணர்கள் தமது தலைவனை வணங்கி; வெற்றி பெறுக என்று வாழ்த்திப் பூமழை பொழிந்தனர்.

அ - ரை: தினகரன் தனை வெகுண்டவன் - பானுகோபன்; தாதை - தந்தை. வாகை - வெற்றி, புனைதி - பொருந்துவீர். 26.

பொழிந்த காலையில் வலவர்கள் அங்கதில் புக்குக்
கழிந்த சீர்த்தியான் ஆணையால் தேரினைக் கடவத்
தழிந்தழீம் எனப் பல்லியம் இயம்பின சகங்கள்
அழிந்த நாளெழு கடலென அவுணர்கள் ஆர்த்தார்.

பொ - ரை: அவ்வாறு அவுணர்ர்கள் பூமழை பொழிந்த சமயத்தில் பாகர்கள் அந்தத் தேரில் ஏறி மிகுந்த புகழ்படைத்த சூரபன்மனது கட்டளையின்படி தேரினைச் செலுத்தத் தொடங்க, பலவகை வாத்தியங்கள் “தழிம் தழிம்” என ஓசை செய்தன. உலகங்கள் அழிகின்ற ஊழிக்காலத்தில் பிரவாகிக்கின்ற கடலைப்போன்று அவுணர்ர்கள் ஆரவாரஞ் செய்தனர்.

அ - ரை: கழிந்த சீர்த்தி - மிகுந்த புகழ்; பல்இயம்-பல வாத்தியம் 27

அங்கியன்னபொற் படியகம், கோடிகம் அடைப்பை திங்கள் வெண்குடை கவரிகொண் டொழுகினர் சிலதர் துங்கம் மிக்கவெண் சீர்த்தியும் ஆனையும் தொடர்ந்து மங்கலம் திகழ் உருக்கொடு சூழ்ந்திடும் வகைபோல்.

பொ - ரை: பெருமை மிக்க சூரபன்மனது புகழும் ஆனையும் மங்களமான வடிவங்களைப் பொருந்தி, அவனைத் தொடர்ந்து வந்தன என்னும்படி, ஏவலாளர்கள் அக்கினி போன்ற பொன்னுலான துப்பற்படிக்கம்; பூந்தட்டு, வெற்றிலைப்பை, வெள்ளிய சந்திரவட்டக் குடை, சாமரை என்பவற்றைத் தாங்கிக் கொண்டு சென்றனர்.

அ - ரை: அங்கி - அக்கினி; படியகம் - துப்பற்படிக்கம்; கோடிகம் - பூந்தட்டு; அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை; கவரி - சாமரை; சிலதர் - ஏவலாளர்; துங்கம் - பெருமை. 28.

அண்ணல் மேவரு கோநகர் எல்லையுள் அடைந்த எண்ணில் மாப்பெருஞ் சிகரியின் வாயில்கள் இகந்தே கண்ணகல் ஞெள்ளல் ஆயிர கோடியுங் கடந்து வண்ண மாமணிக் கோபுர முதற்கடை வந்தான்.

பொ - ரை: பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய சூரபன்மன் இராசதானியின் எல்லைக்குட்பட்ட அளவில்லாத மிக உயர்ந்த கோபுர வாயில்களைக் கடந்து, இடமகன்ற ஆயிரக்கோடிக் கணக்கான வீதிகளையும் தாண்டி நிறங்கிலளும் இரத்தினங்கள் வைத்து இழைக்கப் பெற்ற கோபுரம் பொருந்திய தலைவாயிலை வந்து அடைந்தான்.

அ - ரை: அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன். சிகரி - கோபுரம், ஞெள்ளல் - வீதி. 29

வேறு

தானவர் கோமகன் தடம்பொற் தேரோடு
மாநகர் முதல்கடை வாயில் போதலும்
ஆனது நோக்கியே அங்கண் சூழ்தரு
சேனைகள் ஆர்த்தன உடுக்கள் சிந்தவே.

பொ - ரை: அவுணபதியாகிய சூரபன்மன் விசாலம் பொருந்திய
பொன்மயமான தேரோடும் தலைநகரின் தலைவாயிலை வந்து சேர்ந்த
தும், அத்தன்மையைப் பார்த்து அவ்விடத்தே நின்ற சேனைகள், நட்சத்
திரங்கள் உதிர்ந்து வீழும்படியாக ஆரவாரம் செய்தன.

அ - ரை: தானவர் - அவுணர்; கோமகன் - மன்னன்; உடுக்கள் -
நட்சத்திரங்கள். 30

ஞெலித்திடு பரவையில் நீல வெவ்விடம்
ஒலித்தெழுந் தாலென உலப்பில் தானைகள்
சலித்தன படர்ந்தன கண்அகல் புவி
சலித்தது கொடியரைத் தரிக் கொணுமையால்.

பொ - ரை: மந்தர மலையினை மத்தாகக்கொண்டு தேவ அசுரர்களால்
கடையப்பட்ட பாற்கடலிலிருந்து நீலநிறம் பொருந்திய கொடிய
விடம் ஆர்ப்பரித்து எழுந்தாற்போலக் குறைவற்ற சேனைகள், சப்த
மிட்டுக் கொண்டு முன்னேறிச் சென்றன. அக்கொடிய அசுர வீரர்
களின் பாரத்தினைத் தாங்க முடியாமல் பூமி அசைந்தது.

அ - ரை: ஞெலித்தல் - கடைதல்; பரவை - கடல்; உலப்பு - குறைவு
சலித்தல் - சத்தமிடுதல்; கண்ணகல்புவி - இடமகன்ற பூமி; சலித்தல் -
அசைதல் - வெறுத்தல். 31.

நேர் இயம்பரிய தோர் நிசாளம் சல்லிகை
பேர் இயம் பணைவயிர் பிறங்கு தண்ணுமை
தூரியம் காகளம் துடி முதல்படு
சீர்இயம் பலவுடன் இயம்பிச் சென்றவே.

பொ - ரை: சமானம் கூறமுடியாத ஒரு கண்பறை, பன்றிப்பறை,
முரசு, ஊதுகொம்பு, ஒலிசெய்கின்ற உறுமிமேளம். உவகைப்பறை,
எக்காளம், உடுக்கை ஆதியாம் பலவகை வாத்தியங்கள் சேனைகளுடன்
சப்தித்தவாறு சென்றன.

அ - ரை: நிசாளம் - ஒருகண்பறை; சல்லிகை - பன்றிப்பறை; பேரி - முரசு; பணை - மருதப்பறை; தண்ணுமை - உறுமி மேளம் - மத்தளமுமாம்; தூரியம் - உவகைப்பறை, துடி - குறிஞ்சிப்பறை 32.

சேயின குஞ்சிகள் செறிந்த தானவர்
பாயின தானையில் படர்ந்த பூழிகள்
வாயின பரவைமேல் வடவைத் தீவிராய்ப்
போயின நாள்எழு புகையைப் போன்றவே.

பொ - ரை: சிவந்த குடுமிகளையுடைய அவுணப்படைகள் படர்ந்து சென்றதனால் எழுந்த பூதாளியானது, கரை பொருந்திய சமுத்திரத்தின் மீது ஊழித்தீ பரவுங் காலத்தில் அதனின்றி எழும்பும் புகைப் படலத்தைப் போன்று விளங்கியது.

அ - ரை: சேயினகுஞ்சி-சிவந்த குடுமி; பாயின - பரந்த; வாய் - கரை; வடவைத்தீ - ஊழித்தீ; விராய் - விரவி - பொருந்தி. 33

வானினும் மண்ணினும் மாதிரத்தினும்
தான்நிறை கடலினும் தணப்பின் ருகியே
மேல்நிறை பூழிகள் மிடைய எங்கணுஞ்
சோணைகொள் பின்பணித் தூவல் போன்றதே.

யொ - ரை: ஆகாயம், பூமி, திசை, நிறைந்துள்ள கடல் ஆகிய இடங்களில் நீக்கமில்லாது பொருந்தி நிறைந்த பூதாளிகள், எவ்விடத்தும் விடாமழையின் பின்னே பனித்தூவல் துளித்தல் போன்று காட்சியளித்தன.

அ - ரை: மாதிரம் - திசை; தணப்பு - நீக்கம்; சோணை - விடாமழை; தூவல் - தூவலை - தூற்றல். 34.

சூர் அனி கத்தெழு தாளி அந்நகர்
சூர்அகில் ஆவியும் யாரும் ஆடிய
பூரிகொள் சுண்ணமும் பொருந்திப் போவது
கார்இனம் மின்னெடு கடல் உண்டேகல்போல்.

யொ - ரை: சூரபன்மனுடைய சேனைகள் படர்ந்து சென்றதனால் மேல் எழுந்த பூதாளியானது, நகரிலுள்ள பெண்கள் தங்கள் கூந்தலை உலர்த்தற்கு ஊட்டிய அகிற்புண்கயும், ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் சொரிந்து விளையாடிய பொற் சுண்ணப் பொடியும்

கலந்து செல்வது, மேகக் கூட்டம் கடல் நீரைப் பருகி மின்னலுடன் செல்வதை ஒத்து விளங்கியது.

அ - ரை: அனிகம் - சேனை; அகில்ஆவி - அகிற்புகை; பூரி - பொன்; சுண்ணம் - வாசனைத்தூள்; கார்இனம் - மேகக்கூட்டம்; புகைக்கு மேகக்கூட்டமும்; பூதாளிக்கு மின்னல் தொகுதியும் உவமையாயின. 35

திண்திறல் கரிகளில் தேரில் வெண்கொடி
மண்டுறு பூழிதோய் வானிற் செல்வன
கொண்டலின் இருதுவில் கொக்கின் மாலைகள்
தண்துளி உறைப்புளிப் படரும் தன்மைபோல்.

பொ - ரை: உறுதியான வலிமை பொருந்திய யானைகளிலும், தேர் களிலும் கட்டப்பெற்ற வெண்ணிறக் கொடிகள், பூதாளி செறிந்து பரந்த ஆகாயத்தினூடே அசைந்து செல்லுந் தன்மை, கார்காலத்தில் கொக்கு நிரைகள் மழை பெய்யும்போது பறந்து செல்வதை ஒக்கும்.

அ - ரை: திண்திறல் - உறுதியான வலிமை; கரி - யானை; மண்டுறு - செறிந்து விளங்கும்; கொண்டலின் இருது - கார்காலம்; மாலை - நிரை; உறைப்புளி - பெய்யும்போது. 36

படைவகைதிசை எலாம் படரப் பாயிருள்
அடைவது சூர்அறிந்து அண்டம் யாவினும்
மிடைதரு கதிர்களை விளிக்க வந்தெனக்
குடைநிரை எங்கணுங் குழுமு கின்றவே.

பொ - ரை: சேனைத் தொகுதிகள் எல்லாத் திசைகளிலும் நெருங்கிச் சென்றதனால், இருள் பரந்த தன்மையைச் சூரபன்மன் பார்த்து அவ் னிருளை அகற்ற வேண்டித் தனது அண்டங்கள் தோறும் இருந்த சூரிய சந்திரர்களை வருமாறு பணிக்க, அவை வந்தாற்போல், எவ் விடங்களிலும் குடைகளின் தொகுதிகள் திகழ்ந்தன.

அ - ரை: படை வகை - சேனை வர்க்கம்; பாயிருள் - பரவும் இருள் மிடைதரு - நெருக்கமாக உள்ள; கதிர்கள் - சூரிய சந்திரர்கள்; குழு முகின்ற - கூட்டமாக விளங்குகின்றன. 37.

வெம்பரி கரி உமிழ் விலாழி மாமதம்
இம்பரின் நகரெலாம் யாற்றின் ஏகலால்
உம்பர்மற் றல்லதை ஒருவன் தானைகள்
அம்புவி சென்றிடற்கு அரியது ஆனதே.

பொ - ரை: வெவ்விய குதிரைகள் சொரிந்த வாய்நுரையும், யானைகள் பொழிந்த மதநீரும், ஆரூகிப் பூமியில் நகரங்களில் எல்லாம் பாய்ந்தோடிய இயல்பால், ஒப்பற்ற சூரபன்மனுடைய சேனைகள் ஆகாய மார்க்கத்தாலே யன்றிப் பூமி வழியாகச் செல்லுதல் அரிதாயிற்று.

அ - ரை: விலாழி - குதிரை வாய்நுரை; மாமதம் - யானையின் மதநீர். வெம்பரி உமிழ்விலாழி, கரி உமிழ் மாமதம் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இம்பர் - பூமி, உம்பர் - ஆகாயம். 38

இவ்வகை தானைகள் ஈண்டிச் சென்றிடத்
தெவ்வலி அவுணர்கோன் செம்பொற் தேரின்மேல்
மைவரை மேருவின் வருவ தாமெனக்
கவ்வையின் அமர்புரி களரி ஏகினான்.

பொ - ரை: இத்தன்மையாகச் சேனைகள் நெருக்கமுற்றுச் செல்ல பகைவரை அடக்கும் பராக்கிரமம் படைத்த அவுணபதியாகிய சூரபன்மன், மகாமேரு மலைமீது மைநாகமலை ஏறிவந்தாற்போல செம்பொன் மயமான தேரின்மீதாகி, ஆரவாரம் மிகுந்த போர்க்களத்தை அடைந்தான்.

அ - ரை: தெவ் - பகை; வலி - ஆற்றல்; மைவரை - மைநாகமலை; கவ்வை - ஒலி; களரி - களம். 39

பூசலின் எல்லையில் புரவலன் செலத்
தூசிய தாகியே தொடர்ந்த தானைகள்
ஈசன தருள்மகன் இனிது வைகிய
பாசறை சூழ்ந்தன படியும் வானுமாய்.

பொ - ரை: அவுணர் காவலனாகிய சூரபன்மன் போர்க்களத்துக்குச் செல்ல, முன்னணிப் படையாகச் சென்ற சேனைகள் சிவபெருமானது திருக்குமாரர் ஆகிய முருகக் கடவுள் இனிது மேவியிருந்த பாசறையை, ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமாய் நெருங்கிச் சூழ்ந்து நின்றன.

அ - ரை: பூசல் - போர்; எல்லை - களம்; புரவலன் - காவலன்; படி - பூமி.

உரற்றிய கணமழை உம்பர் சூழ்ந்தென
இரற்றெடு சூழ்படை ஈட்டம் நோக்கியே
மரற்றுறு பலங்களில் வாரி கண்வர
அரற்றினர் வெருவினர் அமரர் யாவரும்.

பொ - ரை: இடிமுழக்கஞ் செய்யும் மேகக்கூட்டங்கள் ஆகாயத்தில்
சூழ்ந்தாற்போல. ஆர்ப்பரிப்போடு கூடிச் சூழ்ந்த சேனைத் தொகுதி
யைப் பார்த்து மரச்செடியின் கனிகள் உதிர்ந்தாற் போன்று கண்
ணீர் வாரத் தேவர்கள் எல்லோரும் புலம்பியவர்களாய் அச்சம்
பொருந்தி நின்றார்கள்.

அ - ரை: உரற்றுதல் - முழங்குதல்; இரற்றுதல் - ஆர்ப்பரித்தல்; ஈட்
டம் - தொகுதி; கணமழை - முகில் கூட்டம்; மரற்றுறு பலங்களில் -
மரச்செடியின் பழங்களைப்போல; வெருவினர் - அஞ்சினர். 41

அழுங்கினன் புரந்தரன் அகிலம் யாவையும்
விழுங்குறும் இருவரும் விம்மினார் உளம்
புழுங்கினர் வீரர்கள் பூதர் ஏங்கினார்
கொழுங்கனல் இடைப்படு விலங்கின் கொள்கைபோல்.

பொ - ரை: இந்திரன் வருந்தினான்; உலகம் யாவையும் முன்னர்
விழுங்கிய திருமாலும் பிரமதேவரும் உள்ளம் பொருமினார்கள்.
இலட்சத்தொன்பது வீரர்களும் மனம் வெதும்பினார்கள்; நெருப்புச்
சூழ்ந்த இடத்தில் அகப்பட்ட பிராணிகள் போலப் பூதர்கள் பதை
பதைத்தார்கள்.

அ - ரை: புரந்தரன் - இந்திரன்: அழுங்குதல் - வருந்தல்; கொழுங்
கனல் - கொழுவிச் சூழ்ந்த நெருப்பு. 42

ஆவதோர் காலையில் அரியும் நான்முகத்
தேவனும் ஏனைய திசையி னோர்களும்
மூவிரு முகமுடை முதல்வன் தன்னிரு
பூவடி பணிந்துஇவை புகல்தல் மேயினார்.

பொ - ரை: அவ்வாறாகிய சமயத்தில் திருமாலும் பிரமதேவரும்
இந்திரன் முதலாம் ஏனைய திசை முதல்வர்களும் ஆறு திருவதனங்
களையுடைய தலைவராகிய முருகப்பெருமானது மலரடிகளை வணங்கிப்
பின்வருமாறு விண்ணப்பஞ் செய்ய முற்பட்டனர். 43

வேறு

அந்தமிலாத அண்டம் ஆயிரத்தெட்டுத் தன்னில்
வந்திடு தானையோடு மாபெருஞ் சூரபன்மன்
உந்திய தேரின் மேலான் உறுசமர் புரிவான் போந்தான்
முந்திய தூசி நந்தம் பாசறை மொய்த்தது என்றார்.

பொ - ரை: “முடிவற்ற ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலிருந்தும் வந்து
சேர்ந்த சேனைகளுடனே, அதிபராக்கிரமம் வாய்ந்த சூரபன்மன்
செலுத்தப்படும் தேரில் இவர்ந்தவனாகி, போர் செய்யும், நோக்குடனே
வந்திருக்கின்றான் முற்பட்டு வந்த கொடிப்படைகள் நமது பாடி
விட்டைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். 44

என்னலும் முறுவல் செய்தாங்கு இலங்கெழில் தவிசின்வையும்
பன்னிரு கரத்து வள்ளல் பவனனைக் குறிப்பில் நோக்க
முன்னம துணர்ந்து வல்லே முளவுகோல் கயிறு பற்றி
பொன்அவிர் மனவேகப்பேர்ப் புரவிமான் தேர்முன் உய்த்தான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு தேவர்கள் கூறவும், அதனைக் கேட்டு அழகிய
ஆசனத்தில் வீற்றிருந்த பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய அருள் வள்
ளல் ஆகிய முருகப்பெருமான் புன்னகை புரிந்து, வலவனாகிய வாத
ராயனைக் குறிப்பினோடும் பார்த்தருள, அவன் அக்குறிப்பினை உணர்ந்து
முட்கோல், கடிவாளம் பற்றிப் பொன்னொளி வீசும் மனவேகப் பொற்
தேர் எனப் பெயர்கொண்ட குதிரை பூட்டிய தேரினைச் செலுத்தி
வந்து முன்னிலையில் விட்டான்.

அ - ரை: முறுவல் - புன்னகை; எழில் - அழகு; தவிசு - ஆசனம்;
பவனன் - வாயுதேவன்; முளவுகோல் - முட்கோல்; கயிறு - கடிவாளம். 45

உய்த்திடு கின்ற காலத்து ஒய்யென எழுந்து காமர்
புத்தலர் நீபத் தாரான் புகர் மழக் குலிசம் சூலம்
சத்திவாள் பலகை நேமி தண்டு எழுசிலை கோல் கைவேல்
கைத்தலங் கொண்டான் என்னில் அவன்தவம் கணிக்கற்
பாற்றோ.

பொ - ரை: வாதராயன் தேரினைக் கொணர்ந்து நிறுத்திய சமயத்தில்
அழகிய அன்றலர்ந்த கடப்பமலர் மாலையை அணிந்தவராகிய முருகப்
பெருமான், விரைவாக ஆசனத்தை விட்டெழுந்து தமது பன்னிரு

திருக்கரங்களிலும் மழு, வச்சிரம், சூலம், பலமிக்க வாள், பரிசை, சக்கரம், கதை, வளைதடி, வில், அம்பு, வேல் ஆகிய படைக் கலங்களை சூரபன்மனுடன் போர் செய்யும் நோக்கில் தாங்கினார் என்றால், அவனது தவம் இவ்வளவென்று கணிக்கத்தக்கதோ!

மாறிலா அருக்கன் நாப்பண் வைகிய பரமனேபோல்
ஆறுமா முகத்து வள்ளல் அலங்குளைப் புரவிமான் தேர்
ஏறினான் வீரவாகு இலக்கரோ டெண்ம ராகும்
பாறுலாம் குருதிவேலார் பாங்கராய்ப் பரசிவந்தார்.

பொ - ரை : மாறுபாடில்லாத சூரியர் நடுவில் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தாற்போல, ஆறு திருவதனங்களையுடைய அருள் வள்ளலாகிய குமாரப்பெருமான், அசையும் பிடரிமயிர் பொருந்திய குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற அழகிய தேரில் இவர்ந்தருளினார். அப்பொழுது பருந்து மொய்க்கின்ற இரத்தம் தோய்ந்த வேற்படைகளைத் தாங்கிய வீரவாகு தேவரும் இலட்சத்தெட்டு வீரர்களும் பக்கங்களில் வணங்கிய வண்ணம் வந்தனர்.

அ - ரை : அருக்கன் - சூரியன்; நாப்பண் - நடுவில்; அலங்கு - அசைகின்ற; உளை - பிடரிமயிர்; புரவி - குதிரை; பாறு - பருந்து; பரசி - வணங்கி.

47

இராயிரவெள்ளம் ஆகும் எண்தொகைப் பூதர்யாரும்
மராமரம் பிறங்கல் ஈட்டம் வரம்பறு படைகள் பற்றி
விராவினர் சூழ்ந்து சென்றார்விரிஞ்சனே முதலேசர்யாரும்
பராவொடு புடையில் நின்று பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

பொ - ரை : இரண்டாயிரம் வெள்ளம் என்னும் தொகையினரான பூதர்கள் எல்லோரும் ஆச்சாமரங்கள் மலைக்கூட்டங்கள், அளவில்லாத ஆயுதங்கள் என்பவற்றைத் தாங்கிய வண்ணம் நெருக்க முற்றுச் சூழ்ந்து வந்தார்கள். பிரமா முதலாகிய தேவர்கள் எல்லோரும் பக்கத்தில் நின்று தொழுதவாறு மலர்மழை பொழிந்தனர்.

அ - ரை : மராமரம் - ஆச்சாமரம்; பிறங்கல் ஈட்டம் - மலைகளின் கூட்டம்; விராவுதல் - நெருங்குதல்; பராவுதல் - வணங்குதல்.

48

தூர்த்திடுகின்ற காலைச் சுருதியின் தொகைக்கும் எட்டாத்
தீர்த்தன் மான்தேர் மேலாகித் திண்புவி அண்டம் தன்னில்
பேர்த்திடும் உயிர்கள் மாற்றப் பின்னுறு முன்னோன் போல
ஆர்த்திடு தானைவெள்ளத் தவுணர்கள் மீது போனான்.

பொ - ரை : தேவர்கள் பூ மழை பொழிகின்ற வேளை வேதங்களாலும் அறிய முடியாத பரிசுத்தராகிய முருகப்பெருமான் தேரிலேறி, பூவுலகிலே பிறப்பும் இறப்பும் மாறிமாறிப் பொருந்தும் உயிர்களை நீக்க சங்கார காலத்தில் தோன்றும் உருத்திர மூர்த்தியைப் போல ஆரவாரம் செய்யும் அகர சேனைகளை எதிர்த்துச் சென்றருளினார்.

அ - ரை : சுருதி - வேதம்; தீர்த்தன் - பரிசுத்தர்; பேர்த்திடம் - நிலை திரியும். 49

ஆங்குது காலைதன்னில் ஆறிருதடந்தோள் ஐயன் பாங்குறு பூதர்யாரும் பாரொடு திசையும் வானும் நீங்குதல் இன்றிச்சூழும் நேரலன் படையை நோக்கி ஏங்கினர் தொல்லை வன்மை இழந்தனர் இனைய சொற்றார்.

பொ - ரை : அந்தச் சமயத்தில் பன்னிரு திருப்புயங்களை யுடைய முருகப்பெருமானுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற பூதர்கள் அனைவரும் பூமி, திக்கு, ஆகாயம் என்னும் இடங்களில் நீக்கமறச் சூழ்ந்து நின்ற பகைவனது சேனைத் தொகுதியைப் பார்த்து, பழைய வலிமையை இழந்து ஏக்கமடைந்து இவ்வாறு சொல்வார்கள்.

அ - ரை : பாங்கு - பக்கம்; பார் - பூமி; நேரலன் - பகைவன்; தொல்லை - பழைய. 50

தீயனபுரியுஞ் சூரன் செய்நிடு தவத்தால் பெற்ற ஆயிர இருநாள் கண்டத் தவுணரும் போந்தா ரன்றே ஏ. நோர் அண்டம் ஒன்றில் இருந்தனர் இவர் மற்றன்றால் மாயிருந் திசையும் விண்ணும் வையமும் செறிந்து நின்றார்.

பொ - ரை : அசுரப்படை வீரர்கள் பெருமை மிகுந்த திசைகள் ஆகாயம், பூமி ஆகிய தானங்களில் எல்லாம் நெருக்கமுற்று நிற்கின்றனர். இவர்கள் இவ்வுலகில் மட்டும் உள்ளவர்கள் அல்லர். தீய செயல்களையே புரிகின்ற சூரபன்மன் முன்பு இயற்றிய தவத்தின் மகிமையால் பெற்ற ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் உள்ள அசுரர்கள் அனைவரும் ஒரு சேரத்திரண்டு வந்துள்ளனர். 51

வரத்தினில் பெரியர் மாயவன்மையில் பெரியர் மொய்ம்பின் உரத்தினில் பெரியர் வெம்போர் ஊக்கத்தில் பெரியர் எண்ணில் சிரத்தினில் பெரியர், சீற்றச் செய்கையில் பெரியர் தாங்கும் கரத்தினில் பெரியர் யாநுந் காலனில் பெரியர் அம்மா.

பொ - ரை : இவ் அவுண வீரர்கள் இறைவனிடம் பெற்றுக்கொண்ட வரத்தினாலும் உயர்ந்தவர்கள், மாயாவித்தைகளிலும் மிகுந்த வல்லபம் படைத்தவர்கள், புயபல பராக்கிரமத்திலும் மேலானவர்கள், போர் செய்யும் ஆர்வமும் மிகுதியாக உடையவர்கள், அளவில்லாத தலைகள் கொண்ட மேம்பாடு உடையவர்கள், கோபமிக்க செயல்கள் புரிவதிலும் இணையற்றவர்கள், எண்ணற்ற கரங்களையும் பொருந்திய மேன்மையுடையவர், கொலை புரிவதில் யமனிலும் மிகுந்த ஆற்றல் கொண்டவர்கள். 52

மாகத்தின் வதிந்த வானோர் வன்மையும் வளனும் வவ்விச் சேரகத்தை வினைத்து வெம்போர் தொடங்கியே தொலைவு செய்தோர் மோகத்தின் வரம்பாய் நின்றோர் முழுதுயிர்க் கடல் உண்வேட்கை மேகத்தின் வலிந்த தீயோர் விரிஞ்சன் ஏற்றிடினும் வெவ்வோர்.

பொ - ரை : இவ் வசுரர்கள் ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களது ஆற்றலையும் செல்வத்தையும் கவர்ந்து அவர்களுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கிப் போர் தொடங்கி அழித்தவர்கள், உயிர்களின் தொகுதியாகிய கடல் முழுவதையும் பருகும் மேகம் போன்ற வலிமை மிக்க கொடியவர்கள். பிரமதேவர் எதிர்த்து வந்தாலும் அவரையும் வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்.

அ - ரை : மாகம் - ஆகாயம்; வளன் - வளம்; வவ்வி - கவர்ந்து; 53

கூற்றெனும் நாமத்தண்ணல் கொண்டிடும் அரசும் செங்கேழ் நூற்றிதழ்க் கமலமேலோன் நுனித்தனன் விதிக்குமாரும் மாற்றிடும் செய்கை வல்லோர் மானிலம் முழுதுண்டாலும் ஆற்றரும் பசினோய் மிக்கோர் அண்டங்கள் அலைக்கும் கையோர்

பொ - ரை : கூற்றுவன் என்னும் பெயரைத் தாங்கிய இயமதர்ம ராசனது அரச பணியாகிய அழித்தல் தொழிலையும் செந்நிறம் பொருந்திய நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை ஆசனராகிய பிரமதேவர் ஆலோசித்துச் செய்கின்ற படைத்தல் தொழிலையும் அழிக்கும் ஆற்றல் பொருந்தியவர்கள்; பெரிய பூமி முழுவதையும் உணவாக உட்கொண்டாலும் நீக்குதற்கரிதாகிய பசிப்பிணி உடையவர்கள், அண்டங்களையும் நிலைகுலையச் செய்ய வல்லவர்கள்.

அ - ரை : கூற்றுவன் - இயமன்; காலத்தைக் கூறுசெய்பவன்; கேழ் - நிறம்; நுனித்தல் - ஆலோசித்தல் - கூர்ந்து நோக்கல்; விதித்தல் - படைத்தல்; மாற்றதல் - அழித்தல். 54

வெங்கனல் சொரியும் கண்ணூர் விரிகடல் புரைபேழ் வாயார் பங்கம் இல் வயம்மேல் கொண்டோர் பவத்தினுக்கு உறையுளானோர் செங்கதிர் மதியம் தோயும் சென்னியர் செயிர்தீர் ஆற்றல் அங்கத இறையும் பேர அடிபெயர்த்து உலவும் வெய்யோர்.

பொ - ரை : இவ்வீரர்கள் கோபத்தி் சிந்தும் கண்களை உடையவர்கள்: பரந்த கடல் போன்ற பெரிய பிளந்த வாயினை உடையவர்கள், குற்றமில்லாத வெற்றியைப் பொருந்துபவர்கள், பாவத்திற்கு உறை விடமானவர்கள். சூரிய, சந்திர மண்டலங்களைத் தொட வல்ல தலைகளையுடையவர்கள், பாம்புகளின் தலைவனாகிய மாசற்ற வலிமையுடைய ஆதிசேடனும் நிலை பெயரும்படி நிலம் அதிருமாறு அடி பெயர்த்து நடக்கும் கொடியவர்கள்.

அ - ரை : புரை - போன்ற; பேழ் - பெரிய; பங்கம் - குற்றம்; வயம் - வெற்றி; செயிர் - மாசு - குற்றம்; அங்கதம் - பாம்பு. 55

அங்கிமா முகத்தினுன் போல் அடைந்தனர் பல்லோர் யாளித் துங்கமா முகத்தினுன் போல் தோன்றினர் பல்லோர் சூழி வெங்கைமா முகத்தினுன்போல் மேயினர் பல்லோர் மேலாஞ் சிங்கமா முகத்தினுன்போல் திகழ்ந்தனர் பல்லோர் அன்றே

பொ-ரை : இங்குள்ள அசுரர்களிற் பலர் அக்கினிமுகாசுரனைப்போல் வந்திருக்கிறார்கள்; பலர் யாளிமுகனைப் போலக் காணப்படுகின்றார்கள்; பலர் முகபடாம் போர்த்த யானைமுகம் படைத்த தாரகாசுரனைப் போல விளங்குகின்றார்கள், பலர் சிங்கமுகாசுரனைப்போலக் காட்சி யளிக்கின்றார்கள்.

அ - ரை : துங்கம் - உயர்ச்சி; சூழி - முகபடாம்; யாளியின் முகப் போர்வை; மேயினர் - விளங்குகின்றனர். 56

மதுவொடு கைடபன்போல் வந்தனர் பல்லோர் யாருந் துதியுறு புகழ்ச்சுந்தோப சுந்தரில் செறிந்தோர் பல்லோர் அதிர்கழல் சலந்தரன்போல் ஆர்த்தனர் பல்லோர் ஆற்ற முதிர்சின மசிடன்போல மொய்த்தனர் பல்லோர் அம்மா.

பொ - ரை : இவர்களுள் பலர் மதுவும் கைடபனும் ஆகிய அவுணர்களைப் போல வந்துள்ளார்கள்; சுந்தன் உபசுந்தன் ஆகிய அசுரர்களைப் போலவும் பலர் வந்திருக்கிறார்கள்; அதிருகின்ற வீரக்கழல்

அணிந்த சலந்தராசுரனைப்போல நின்றும் பலர் ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள். மிக்க கோபத்தையுடைய மகிடாசுரன் போலவும் பலர் காட்சியளிக்கின்றார்கள்.

57

அரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் அம்புயத் தவிசில் மேவும் வரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் மழுவொடு தண்டம்தாங்கும் கரன்படை பரித்தோர் பல்லோர் கால்படை பரித்தோர் பல்லோர் முரன்படை படுத்த கொண்டல் முதுபடை பரித்தோர் பல்லோர்.

பொ - ரை : பலர் சிவப்படைக்கலம் தாங்கி நிற்கின்றனர்; பலர் தாமரை ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவருடைய படைக்கலத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றார்கள்; பலர் மழுவையும் தண்டையும் கொண்ட இயமனது படைக்கலத்தைக் கொண்டு நிற்கின்றார்கள்; பலர் வாயுபகவானின் படைக்கலத்தையுடையவராய் நிற்கின்றார்கள்; பலர் முரன் என்னும் அசுரனது சேனையை அழித்த மேக வண்ணராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய சக்கரப்படையைத் தாங்கி நிற்கிறார்கள்.

அ - ரை : அரன் - சிவன்; பரித்தல் - தாங்குதல்; அம்புயம் - தாமரை; தவிசு - ஆசனம்; கரன் கரத்தையுடையவன்; கால் - வாயு; முரன் - ஓர் அசுரன்; கொண்டல் - மேகம்.

58

ஆனதோர் அவுணவெள்ளம் அனந்தகோடியதாம் என்றே தான் உரைசெய்வதல்லால் சாற்றஓர் அளவும் உண்டோ வானமும் நிலனும் ஏனைமாதிர வரைப்பும் எங்கும் சேனைகள் ஆகிச் சூழின் யாம் என்கொல் செய்வதம்மா.

பொ - ரை : இப் போர்க்களத்தில் நிற்கும் அவுணசேனையின் தொகை அனந்தகோடி என்று சொல்லலாமே அன்றி, இவ்வளவு என்று அறுதியிட்டுக் கூறுதற்கு இயலுமோ, இயலாது. தொகை எண்ணுள் அடங்காது ஆதலின், ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் திசைகளின் எல்லைகளிலும் எல்லாம் சேனையாகவே சூழ்ந்து காணப்படும் என்னில், யாம் யாது செய்ய வல்லோம்.

59

ஓர் அண்டத் தவுணர்போரால் உலத்த யாம் ஒருங்கே எல்லாப் பேர் அண்டத்தோரும் தாக்கில் பிழைப்புறு பரிசும் உண்டோ கார் அண்ட அளக்கர் சாடிக் கனவரை எறியும் கால்கள் ஏரண்டச் சூழல் புக்கால் அவை பின்னும் இருக்கவற்றோ.

பொ - ரை : ஒரு அண்டத்தில் வாழும் அசுரர்களால் வருத்தமுற்ற நாங்கள் சூரபன்மனுடைய ஏனைய அண்டங்களிலும் உள்ள சேனைகள் சேர்ந்து வந்து ஒரு சேரத் தாக்கினால், நாம் தப்பிப் பிழைக்கும் தன்மையும் உளதாமோ? முகில்கள் படிகின்ற சமுத்திரங்களை அலைவு செய்து பாரம்மிக்க மலைகளைப் பெயர்த்தெறியும் வலி படைத்த பிர சண்ட வாயுக்கள் ஆமணக்கஞ் சோலையைத் தாக்கினால், அவை தாக்குதலின் பின் எஞ்சிநிற்க வல்லனவோ?

அ - ரை : உலைந்த - அலைக்கழிந்த; பரிசு - தன்மை; கார் - முகில்; அளக்கர் - சமுத்திரம்; வரை - மலை; கால்கள் - காற்றுக் கூட்டங்கள்; ஏரண்டம் - ஆமணக்கு; சூழல் - தொகுதி. 60

ஒருவரே எம்மை யெல்லாம் உரப்பியே துரப்பர் பின்னும் இருவரே சென்று தாக்கின் யார்இவண் உய்யவல்லார் துருவரே அனைய துப்பிற் சூழறும் அவுணர் யாரும் பொருவரே என்னில் நேர்போய்ப் பூசல் ஆர் தொடங்கற்பாலார்

பொ - ரை இவ்வீரர்களுள் ஒருவன் எங்கள் அனைவரையும் அச்சுறுத்தித் துரத்திவிட வல்லவன். இருவர் வந்து எதிர்த்துப் போர் செய்வரெனில் எங்களுள் எவரும் தப்பிப் பிழைக்கமாட்டார். துருவனைப் போன்ற வலிமையுடன் இங்கு நிற்கின்ற அசுரர்கள் எல்லோரும் போருக்குவருவாரேயானால் யார் தான் எதிர்த்து யுத்தத்தைத் தொடங்க வல்லவர்கள்? ஒருவரும் இல்லை.

அ - ரை : உரப்புதல் - அச்சுறுத்தல்; துரப்பர் - விரட்டுவர்; துருவர் - ஓர் அசுரன்; துப்பு - வலிமை. 61

எல்லையில் ஆற்றல் கொண்ட எம்முடைத் தலைவர் யாரும் அல்லன வீரர்தாமும் அவுணரை எதிர்க்கல் ஆற்றார் கல்லொடு மரத்தால் யாமோ அவர்திறல் கடக்க வல்லேம் ஒல்லைநம் உயிரும் இன்றே ஒழிந்தன போலும் அன்றே

பொ - ரை : அளவற்ற வலிமை பொருந்திய எமது பூதப்படைத் தலைவர்களுடன் மற்றைய இலக்கத்தொன்பது வீரர்களும் இவ்வசுரர்க்கு நேர் நின்று போர் செய்யும் ஆற்றல் உடையவரல்லர். அவ்வாறாயின், மலைகளையும் மரங்களையும் கொண்டு நாங்கள் தாமோ அவர்களை வெல்ல வல்லோம்? எம்முடைய உயிர்களும் இன்றே போய் விடும்போலத் தோன்றுகின்றது. 62

நாற்படை - அவுணர் தாக்கில் நாமெல்லாம் விளிதும் வீரர்
கால்படு பூனையே போல் கதுமென இரிவர் வாகைப்
பாற்படு திறலோன் நிற்கில் பழிபடும் இணையரோடும்
வேற்படைவீரன் அன்றி வேறுயார் எதிர்க்க வல்லார்.

பொ - ரை : நால்வகைச் சேனைகளைக் கொண்ட இந்த அவுணத்
தலைவர்கள் நம்மைத் தாக்கினால் நாம் எல்லாம் அழிந்து படுவோம்.
இலட்சத்தெட்டு வீரர்களும் காற்றில் அசப்பட்ட பஞ்சபோல கடிதே
பின்னிடுவர். வெற்றிவாகைபொருந்திய வீரவாகு தேவர் எதிர்த்துப்
போர் செய்ய முற்படுவரேயானால் அவமானம் அடைவர். இவர்க
ளுக்கு நேர் நின்று போர்புரிய வல்லவர் வேற்படையினையுடைய தனி
முதல்வராகிய முருகப்பெருமானே அன்றி வேறு யாவர் உளர்?

அ - ரை : விளிதும் அழிவோம்; கால்-காற்று; பூனை - பஞ்சு; பழி - அவ
மானம். 63

நீடுறுதிசையும் வானும் நிலனும் வெள்ளிடைய தின்று
பாடுற வளைந்து கொண்டார் பற்றலர் அதனால் யாழும்
ஒடியும் உய்யல் ஆகா ஒல்லுமாறு அவரைத்தாக்கி
வீடுதல் உறுதியென்றே விளம்பிமேல் சேறல் உற்றார்.

பொ - ரை : எங்கள் பகைவர்களாகிய அவுணர்கள் நெடியதிக்கு
ஆகாயம் பூமி என்று சொல்லப்படும் தானங்களின் பக்கங்களில் எல்
லாம் இடைவெளியில்லாது சூழ்ந்து கொண்டு நிற்கின்றார்கள். ஆன
தன்மையினால் நாங்கள் ஒடித்தப்புவதும் இயலாது. எனவே இயன்ற
வாறு அவர்களோடு போர் செய்து இறந்து போதலே உகந்த கருமம்
என்று சொல்லியவாறே அசுரர்மீது தாக்கச் சென்றார்கள்.

அ - ரை : வெள்ளிடை - இடைவெளி; பாடுற - பக்கத்தில்; பற்றலர் -
பகைவர்; ஒல்லுமாறு - இயன்றளவு; வீடுதல் - இறத்தல்; சேறல்
செல்லுதல். 64

மற்றதுகாலை தன்னில் மாபெரும் பூதசேனைக்
கொற்றவர் பலரும் ஏனைவீரர்தம் குழுவினோரும்
வெற்றிகொள் மொய்ப்பன் தானும் மிடைந்து சூழ்படையை நோக்கி
இற்றன கொல்லோ நந்தம் வன்மை என்று எண்ணல் உற்றார்.

பொ - ரை : அந்தச் சமயத்தில் பெரிய பூதசேனையின் வெற்றிமிக்க
தலைவர்களும் இலட்சத்தெட்டு வீரர்களும் வெற்றிவாகை உடைய

வீரவாகு தேவரும் தங்களை நெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்கின்ற அவுண சேனைத் தொகையைப் பார்த்து, எங்கள் ஆற்றல் அழிந்துவிடும்போலும் என்று எண்ணி வருந்துவராயினர்.

அ - ரை : மிடைதல் - நெருங்குதல்; வெற்றிகொள் மொய்ம்பன் - வெற்றி பொருந்திய தோளினர் ஆகிய வீரவாகு; மொய்ம்பு - வாகு தோள்.

65

அண்டர்கள் முதல்வன்தானும் அமரரும் அகிலம் எங்கும் தண்டுதல் இன்றிச் சூழும் தானவர் அனிகம் எல்லாம் கண்டனர் துளங்கி அஞ்சிக் கவன்றனர் அவருள்காரி வண்துளவு அலங்கல் சென்னி வானவற்கு இனைய சொல்வான்.

பொ - ரை : தேவர்களின் அரசனாகிய தெய்வேந்திரனும் தேவர்களும் உலகில் எவ்விடங்களிலும் குறைவின்றிச் சூழ்ந்து நிற்கும் அவுண சேனையைக் கண்டு நடுங்கிப் பயந்து கவலை கொண்டார்கள். அவர் களுள்ளே தெய்வேந்திரன் வளவிய துளசிமாலையணிந்த சிரசினையுடைய திருமாலிடம் பின்வருமாறு கூறுவான்.

அ - ரை ; அகிலம் - உலகம்; தண்டுதல் - குறைதல்; அனிகம் - சேனை; துளங்கி - நடுங்கி; வண்துளவு - செழிப்புடைய துளசி; அலங்கல் - மலை; காரி - இந்திரன்.

66

ஆண்தகை முருகன் தன்மேல் ஆயிர இருநால் அண்டத்து ஈண்டிய தானை எல்லாம் இறுத்தன இவற்றினோடும் மூண்டமர் இயற்றிவெல்ல ஊழிநாள் முடியுமென்றால் மாண்டுகின்றது எங்ஙன் அவுணர்கள் மன்னன் மன்னோ.

பொ - ரை : சூரபன்மனுக்குச் சொந்தமான ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களில் நெருங்கியிருந்த சேனைகள் எல்லாம் ஆளும் தகைமையில் மேம்பட்ட குமரப்பெருமானோடு போர் செய்யும்படி வந்து சேர்ந்துள்ளன. பெருமான் இச்சேனைகளுடன் போர் ஆற்றி வெற்றி கொள்ளுதற்கு ஓர் ஊழிக்காலம் செல்லும் போலும், அவ்வாறுனால் அவுண பதியாகிய சூரபன்மன் அழிவது எவ்வாறு?

ஈண்டிய - திரண்டுசேர்ந்த; இறுத்தன - சேர்ந்தன; ஊழி - யுகம்; மன்னோ - அசைச்சொல்.

67

அடுதிறல் வலிபெற்றுள் அவுணராம் பானுள்கங்குல்
விடிவதும் அமரர் தங்கள் வெஞ்சிறை வீடுமாரும்
நெடியதொல் வெறுக்கை தன்னை நீங்கிய நமதுதுன்பம்
முடிவதும் இல்லை கொல்லோ மொழிந்தருள் முதல்வ என்னுள்.

பொ - ரை : முதல்வரே, அழிக்கும் ஆற்றல் பொருந்திய அவுணர்
என்று சொல்லப்படும் இருள் மண்டிய பாதிநாளாகிய இராப்போது
விடிவதும், தேவர்களுடைய மறியல் நீங்குவதும், நீண்ட பழைய செல்
வம் பொருந்திய சுவர்க்கலோக வாழ்வை இழந்திருத்தல் ஆகிய நமது
துன்பம் நீங்குவதும் நடைபெறுவோ, சொல்ல வேண்டும் என்று
இந்திரன் கேட்டான்.

அ - ரை : அடுதல் - அழித்தல்; திறல் - ஆற்றல்; பானுள் - பாதி
நாள்; கங்குல் - இரவு; வீடுமாரும் - நீங்கும் தன்மையும்; வெறுக்கை
செல்வம். 68

இந்திரன் இனையதன்மை இசைத்தலும் இலங்கை காத்த
ஐந்திரு சென்னியானை அடுதிறல் கொண்டு நின்ற
செந்திரு மருமத்து அண்ணல் தேவரை அளிக்கும் தொல்லோன்
புத்திகொள் கவலை நாடி இனையள பகலாநின்றான்.

பொ - ரை : தெய்வேந்திரன் இவ்வாறு கேட்கவும், இலங்கையைப்
பரிபாலித்த தசக்கிரீவன் ஆகிய இராவணனை அழித்து வெற்றி கொண்
டவரும் இலக்குமி வாசம் செய்யும் மார்பை உடையவருமாகிய திருமால்
தேவர்களைக் காக்கும் பழமையோனான இந்திரனது மனத்திலிருந்த
கவலையை உணர்ந்து கூறுவார்.

காலமாய்க் காலமின்றி கருமமாய்க் கருமம்இன்றி
கோலமாய்க் கோலம்இன்றி குணங்களாய்க் குணங்கள்இன்றி
ஞாலமாய் ஞாலம்இன்றி அனாதியாய் நங்கட்கு எல்லாம்
மூலமாய் இருந்த வள்ளல் மூவிரு முகம்கொண்டுந்ருன்.

பொ - ரை : கருமநிமித்தம் காலவரைவுக்குட்பட்டவராகியும் சொரு
பத்தில் அதைக் கடந்தவராகியும், இயற்றப்படும் கருமகர்த்தா வாகி
யும் கருமச்சார்புக் கப்பாற்பட்டும், உருவங்கள் பொருந்தியும், உருவங்
களைக் கடந்தும், குணபேதங்களுடைய சகுணராகியும் நிர்க்குணராகி
யும், கலப்பினால் உலகெலாமாகியும், அதேவேளை உலகுக்கெட்டாத
அதீதர் ஆகியும், உலகங்களின் தோற்றமாயும் உலக அதீதர் ஆகியும்,
அனாதியாய் நமக்கெல்லாம் மூலகாரணராய் விளங்கும் அருள்
வள்ளலாகிய இறைவனே ஆறு வதனங்களைக் கொண்டு வந்தருளியிருக்
கின்றார்.

குன்றுதோருடல் செய்யும் குமரவேள் மேருவென்றும்
பொன்திகழ் வெற்பின்வந்து புவனங்கள் முழுதும் அங்கண்
சென்றுறை உயிர்கள் முற்றும் தேவரும் தன்பால் காட்டி
அன்றொரு வடிவம் கொண்டது அயர்த்தியோ அறிந்தந்தான்.

பொ - ரை : மலைகளில் திருவிளையாடல் புரிந்தருளும் குமரப் பெரு
மான் முன்பொருநாள் பொன்மயமாகத் திகழும் மேருமலையிலே வந்து
எல்லா உலகங்களும் அவற்றில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் தேவர்
கூட்டமும் பிறவும் எல்லாம் தம்மிடத்திலே பொருந்தி விளங்கும்படி
யான ஒரு விசுவ ரூபத்தினை நாம் காணும் வண்ணம் காட்டி நின்
றதைச்சகலமும் உணர்ந்த நீ மறந்துவிட்டாயா?

71

பொன்னுரு அமைந்த கஞ்சப் புங்கவன் ஆகி நல்கும்
என்னுரு ஆகிக் காக்கும் ஈசன்போல் இறுதி செய்யும்
மின்உரு என்ன யார்க்கும் வெளிப்படை போலும் அன்னான்
தன்னுரு மறைகளாலும் சாற்றுதற்கு அரியதன்றே.

பொ - ரை : முருகப்பெருமான் அழகிய வடிவம் கொண்ட தாமரை
மலரில் மேவும் பிரமதேவரைப் போலப் படைத்தல் தொழிலையும்
செய்வார்; என்னுருவும் தாங்கித் காத்தல் ஆகிய கடமையினையும்
இயற்றுவார்; சிவபெருமானைப் போன்று அழித்தல் தொழிலையும்
புரிவார். அவர்தம் வடிவம் மின்னுருவம்போல் யார்க்கும் வெளிப்படத்
தோன்றுவதாகுமோ? அவ்வடிவம் வேதங்களாலும் விளம்பத்
தக்கதன்று.

72

பாயிருங் கடலிற் சூழ்ந்த பற்றலர் தொகையை எல்லாம்
ஏளனும் முன்னம் வீட்டும் சிறுவன் என்று எண்ணல் ஐய
ஆயிர கோடி கொண்ட அண்டத்தின் உயிர்கட் கெல்லாம்
நாயகன் அவன்காண் நாம்செய் நல்வினைப்பயனால் வந்தான்.

பொ - ரை : பரந்த கடல்போல் சூழ்ந்து விளங்கும் பகைவர் கூட்டம்
எல்லாவற்றையும் ஏ என்று சொல்லும் மாத்திரைப் பொழுதினுள்
அழித்துவிடுவார். தோற்றத்தைப் பார்த்து ஒரு குழந்தை என்று
எண்ணுதே. ஆயிரகோடி அண்டங்களிலும் வாழும் உயிர்களுக்கெல்
லாம் அவர் தலைவர்; ஆன்மநாயகர்; நாம் செய்துகொண்ட நற்றவப்
பேரூக இவ்வடிவத்தோடு வந்துள்ளார்.

அ - ரை : பாய்இரும்கடல் - பரந்தபெரிய கடல்; பற்றலர் - பகைவர்;
வீட்டும் - அழிப்பார்; எண்ணல் - எண்ணுதே.

73

சூரனே முதலோர் தம்மை இமைப்பினில் தொலைக்க உன்னில்
மூரலால் அடுவன் கொண்ட முனிவினால் அடுவன் வாய்மைச்
சீரினால் அடுவன் நாட்டச் செய்கையால் அடுவன் என்றால்
நேர் இலா முதல்வன் வன்மை யாவரே நிகழ்த்தற் பாலார்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் முதலான அவுணர்களை ஒருகணப் பொழுதி
னுள் அழிக்க வேண்டுமெனச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் கருதினால்
தனது புன்முறுவலினாலே அழிப்பர், கோபத்தினால் அழிப்பர்;
'அழிக' என்று ஒரு வார்த்தையினாலேயும் அழிப்பார்; பார்வையைச்
செல்லுத்துதல் ஆகிய செய்கையாலும் அழிப்பார்; சமானமில்லாத
முதல்வராகிய முருகவேளின் ஆற்றலை யார்தான் அளவிட்டுச் சொல்ல
வல்லவர்.

அ - ரை: உன்னில்-நினைத்தால்; மூரல்-புன்முறுவல்; முனிவு - கோபம்;
வாய்மை-வார்த்தை; நாட்டம் - பார்வை; நிகழ்த்தல் - சொல்லுதல். 74

பாரிடர் சேனையோடு படர்ந்ததும் இலக்கத் தொன்பான்
வீரர்கள் புடையில் போற்ற மேயதும் படைகள் பற்றிச்
சூரனே அடுவான் வந்த சூழ்ச்சியும் தூக்கின் மாதோ
சூரண முதலாம் மேலோர்க்கு அனைத்துமோர் ஆடலே காண்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் பூதர்களாகிய சேனைகள் சூழவந்ததும்
இலக்கத்தொன்பது வீரர்கள் பக்கத்தில் போற்றிவர மேவியதும் தமது
திருக்கரங்களில் படைக்கலங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு சூரன் என்பவனை
அழிக்கும் நோக்கில் போர்க்களத்துக்கு ஏகிய நோக்கமும் ஆகிய
தன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து வேதநாயகர் ஆகிய பெருமா
னுக்கு இவையெல்லாம் திருவினையாடலேயாகும்.

அ - ரை: பாரிடர் - பூதர்; மேயது - மேவியது; தூக்கின் - ஆராய்ந்து
பார்க்கில்; ஆரணம் - வேதம். 75

துய்யதோர் குமரனேபோல் தோன்றிய முதல்வன் சூழ்ந்த
வெய்யதானவரை எல்லாம் விரைந்துடன் அறுத்துநீக்கிக்
கையில்வேல் அதனால் சூரன் ஆற்றலும் கடக்கும்யாதும்
ஐயுறேல் காண்டி என்றான் அறிதுயில் அமர்ந்த பெம்மான்.

பொ - ரை: தூய்மை வாய்ந்த ஒரு குழந்தை வடிவில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவராகிய குமரப்பெருமான், தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள கொடிய அவுணர்களை எல்லாம், விரைவில் அழித்தொழித்து தமது திருக்கரத்தில் திகழும் வேற்படையினால் குரபன்மனது வலிமையையும் அழித்து வெற்றி கொள்வார். இதுபற்றிச் சந்தேகம் கொள்ளற்க. விரைவில் (பெருமானது விளையாடலின் விளைவைக்) காண்பாய் என யோக நித்திரை பயில்பவராகிய திருமால் இந்திரனுக்குக் கூறினார்.

அ - ரை: வெய்ய - கொடிய; கடக்கும் - அழிப்பார்; அறிதயில் - யோக நித்திரை. 76

மால்இவை பலவும் கூறி மகபதி உளத்தைத் தேற்றி ஒலமொடு அவுண வெள்ளம் உம்பரும் செறிந்த செவ்வேள் பாலுற நின்று போரின் பரிசினைப் பார்த்தும் என்றே வேல்உடை முதல்வன் பாங்கா விண்ணவரோடும் போந்தான்.

பொ - ரை: இத்தகைய பலவார்த்தைகளைத் திருமால் இந்திரனுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அவனது மனத்தைத் தெளிவடையச் செய்து அவுணசேனையும் தேவர் கூட்டமும் சூழத் திகழும் முருகவேளின் பக்கத்தில் நின்று போரின் இயல்பைப் பார்ப்போம் என்று சொல்லி வேற்படை தரித்த முருகப் பெருமான் பக்கமாகத் தேவர்களோடும் போயினார்.

அ - ரை: மகபதி - யாக அதிபனாகிய இந்திரன்; ஒலம் - ஆரவாரம்; பால்உற - பக்கமாக; பரிசு - தன்மை. 77

வேறு

அன்னதன்மை கண்டு அறுமுகன் முறுவல்செய்து அடுபோர் உன்னி ஏகலும் வானமும் வையமும் ஒன்றுத் துண்ணுதானவப் பெருங்கடல் சூர்த்து அமர் தொடங்க முன்னம் ஏகிய பாரிடர் யாவரும் முரிந்தார்.

பொ - ரை: திருமால் இந்திரனைத் தேற்றியதும் அவர்கள் அயலேவந்து நிற்பதும் ஆகிய தன்மைகளைச் சண்முகப் பெருமான் பார்த்தருளிப் புன்னகை புரிந்து, போர் செய்யக் கருதிக் களத்துக்குச் சென்றகாலே, பூமியும் ஆகாயமும் ஒருசேரச் சூழ்ந்து நின்று அவுணசேன சமூத்திரமானது ஆரவாரித்து யுத்தத்தைத் தொடங்க முன்னணியிற் சென்ற பூத கூட்டத்தவர் தோற்றுப் பின்வாங்கினார்கள்.

அ - ரை: துன்னுதல் - நெருங்குதல்; பாரிடர் - பூதர், முரிதல் -
தோற்றல். 78

முரிந்தகாலையில் பூதரின் முதல்வர்கள் முரண்போர்
பரிந்து சாய்ந்தனர் இலக்கரோடு எண்மரும் பொருதே
இரிந்து நீங்கினர் இன்னதோர் தன்மைகள் எல்லாம்
தெரிந்து திண்திறல் மொயம்பிடுனான் சிலைகொடு சேர்ந்தான்

பொ - ரை: பூதர்கள் தோற்றுப் பின்னிடவும், பூதத்தலைவர்கள்
போர்செய்து எதிர்நின்றல் ஆற்றுது வீழ்ந்தனர். அடுத்து இலட்சத்
தெட்டு வீரர்களும் முன்சென்று பொருது தாக்குதலைத் தாங்கவியலாது
தளர்ந்து பின்வாங்கினர். இத்தன்மைகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து,
வீரவாகு தேவர் வில்லைத் தாங்கிப் போர்க்களம் சென்றார். 79

சேர்பு தன்சிலை வாங்கியே சரமழை சிதறி
நேர்புகுந்திடும் அவுணர்கள் நெடுந்தலை புயங்கள்
மார்பு வெம்கரம் கழல்அடி வரைகளாய் வீழ
ஈர்பு நின்று அமர் இயற்றினன் சிறுவரை இகலி.

பொ - ரை: களம் அடைந்த வீரவாகுதேவர் தமது வில்லை வளைத்து
அம்புமாரி பொழிந்து அகரர்களின் தலை, தோள், மார்பு, கை,
கால், முதிய உறுப்புகள் மலைகள்போல் வீழும்படி சிறிது தேரம்
பகைத்து நின்று போரைச் செய்வாராயினர்.

அ - ரை: சேர்பு - சேர்ந்து; ஈர்பு - வெட்டி; சிறுவரை - சிறிதுபோது;
இகலி - பகைத்து. 80

மாகம்மேல் நிமிர் ஆயிரகோடி மாகடலுள்
நாகம்ஒன்று சென்று அலைத்தென நண்ணலர் எதிர்போய்
ஆகவம்புரிந்து உலப்புருத் தன்மைகண்டு அழுங்கி
ஏகநாயகன் தனதுபால் வந்தனன் இள்வல்.

பொ - ரை: ஆகாயம் வரை பிரவாகித்து உயர்ந்து நிற்கும் ஆயிர
கோடி சமுத்திரங்களுள் ஒருமலையானது சென்று கலக்கிஊற்போல
இளவலாகிய வீரவாகுதேவர் பகைவர்கள் கூட்டத்தினிடையே புகுந்து
போர்செய்து தமது போரினால் அகரசேனை அழியாதிருப்பதைப் பார்த்து

வருந்தி, தனிநாயகராகிய முருகப்பெருமான் பக்கம் மீண்டு வந்து நின்றனர்.

அ - ரை: மாகம் - ஆகாயம்; நாகம் - மலை; அலைத்தென - கலக்கிஞற் போல; நண்ணலர் - பகைவர்; ஆகவம் - போர்; உலப்பு - அழிவு; அழுங்கி - வருந்தி.

81

காலை அங்கதில் அவுணர்தம் தானையோர் கணத்தில் சாலம் ஓடின பூதரில் தலைவரும் சாய்ந்தார் கோல வெம்சிலை வீரரும் முரிந்தனர் குழவிப் பாலனே இவண் வருமெனச் சூழ்ந்தனர் பலரும்.

பொ - ரை: அந்தச் சமயத்தில், நொடிப்போதில் பூத கூட்டத்தினர் பின்வாங்கி ஓடிவிட்டார்கள் அவர்களது தலைவர்களும் தோற்று விட்டார்கள். அழகிய வில்லைத் தாங்கிய வீரவாகு முதலாம் வீரர்களும் தோல்வியடைந்து பின்வாங்கிவிட்டார்கள். இனிமேல் சிறு வஞ்சிகிய முருகனே போர் செய்யவருவான் என அவுணர்ச்சேனை யிலுள்ள பலர் கூறிக் கொண்டு வளைத்து நின்றார்கள்.

82

தண்டும் நேமியும் குலிசமும் குலமும் தனுக்கள் உண்டு உமிழ்ந்திடு வாளியும் உடம்பிடித் தொகையும் பிண்டி பாலமும் கணிச்சியும் பாசமும் பிறவும் அண்டர் தந்திடு படைகளும் சொரிந்து நின்று ஆர்த்தார்.

பொ - ரை: அவுணவீரர்கள், வளைதடி, சக்கரம், வச்சிரம், குலம், வில்லில் இருந்து செல்லும் அம்பு, வேல், பிண்டிபாலம், கோடரி, பாசம் என்பனவும் பிறவுமாகிய எறிபடைகளையும் தேவர்களால் வழங்கப்பெற்ற படைகலங்களையும் வீசிநின்று ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

83

பாரிடங்களின்படை எலாம் நெக்கதும் பாங்கர் வீரமொய்ப்பனும் இளைஞரும் வருந்தி மீண்டதுவும் கார்இனம்புரை அவுணர்தம் செய்கையும் காண மூரல் செய்தனன் எவ்வகைத் தேவர்க்கும் முதல்வன்.

பொ - ரை: தேவாதி தேவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், பூத

சேனைகள் தோற்று ஓடிய தன்மையினையும் வீரவாகு தேவரும் தம்பி
மாரும் போருக்கு ஆற்றாது வருந்தி, மீண்டுவந்த செயலையும் முகில்
போன்று கரிய நிறம் படைத்த அவுணர்கள் படைகள் வீசி ஆரவாரம்
புரிகின்ற செய்கையினையும் பார்த்தருளிப் புன்னகை கொண்டனர். 84

நாட்டம் மூன்றுடைத் தாதைபோல் சிறிது இறை நகைத்து
நீட்டம் மிக்கதோர் சிலையினை நெடுங்கரம் பற்றிக்
கோட்டி நாண்ஒலி கொண்டிட அமரரும் குலைந்தார்
ஈட்டம் மிக்கபல் உயிர்களும் துளக்கம் எய்தினவே.

பொ - ரை: தமது தந்தையாகிய முக்கண்மூர்த்தியாம் சிவன், முப்புரம்
எரிசெய்தபோது நகைத்தது போல முருகப்பெருமானும் சிறிது முனவல்
செய்து, நெடிதோங்கிய வில் ஒன்றை எடுத்து வளைத்து நானேசை
எழுப்பினார். அந்நாளொலியைக் கேட்டுத் தேவரும் மருண்டனர்.
உலகில் உயிர்க்கூட்டங்கள் யாவும் நடுங்கின.

அ - ரை: நாட்டம் - கண்; ஈட்டம்-கூட்டம்; துளக்கம் - நடுக்கம். 85

முக்கணன் உதவிய திருமுருகன்
முரண் உறுவரிசிலை முதிர்ஒலி போய்த்
தொக்கன செவிதொறும் நுழைதலுமே
தொலைவறும் அவுணர்கள் தொகைமுழுதும்
நெக்கன பகிர்வன இரதம்எலாம்
நிரைபட வருபரி புரள்வனவே
மைக்கரி தரைமிசை விழுவனவால்
மதிதொடு நெடுவரை மறிவனபோல்.

பொ-ரை: சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்களையுடைய
சிவபெருமான் தந்தருளிய திருக்குமாரர் ஆகிய முருகப்பிரானது
வலிமைமிக்க வரிந்து கட்டிய வில்நாணின் பெரிதாகிய ஒசை சென்று
தொகுதியாக விளங்கிய செவித் துவாரங்கள் வழியே புகுந்த அள
வில் முடிவில்லாத அவுணகூட்டத்தவர் எல்லோரும் சிதைந்து
வீழ்ந்தனர்; தேர்கள் யாவும் உடைந்து நொருங்கின; வரிசையாக
வந்த குதிரைகள் அனைத்தும் புரண்டு வீழ்ந்தன; கரிய யானைகள்
முழுவதும், சந்திரனையளாவி நிற்கின்ற மலைகள் சரிந்ததன்மையைப்
போல பூமியில் சாய்ந்து வீழ்ந்தன.

அ -ரை: மைக்கரி - கரிய யானை; மதிதொடு நெடுவரை - சந்திரனை
முட்டும் நீண்டமலை. 86

மாசறு மறைகளின் மறையதனை
மலைமுனி உணர்வகை அருள்புரியும்
தேசிக முதலவன் வரிசிலையில்
செறிமுகில் உறைவகை சிதறுவபோல்
ஆசுகம் அளவில கடவினனால்
அடல்கெழும் அவுணர்கள் புடைவளையும்
காசினி அகலமும் விரிகடலும்
ககனமும் மிடைவன கணையெனவே.

பொ - ரை: குற்றமற்ற வேதத்தின் உட்பொருளாய்த் திகழும் பிரண
வத்தைப் பொதியமலையில் உறையும் அகத்திய முனிவர் உணர்ந்து
கொள்ளும் வண்ணம் உபதேசித்தருளிய ஞானசிரியராகிய முருகப்
பெருமான், நீர்செறிந்த முகில்கள் மறைத்துனிகளைப் பொழிந்த விதமாக,
தமது வில்லில் இருந்து அளவற்ற அம்புகளை அசுரர்கள்மீது ஏவினார்.
அதன் விளைவாக, வலிமை பொருந்திய அவுணர்கள் குழந்து நின்ற
பூமிப்பரப்பும் பரந்த சமுத்திரமும் ஆகாயமும் அம்புகளாகவே
நெருங்கிக் காணப்பட்டன.

அ -ரை: மறைகளின் மறை - வேதங்களின் உட்பொருள்; உறை -
மறைத்துளி; ஆசுகம் - அம்பு; காசினி - பூமி. 87

கொடிகளை அடுவன அளவிலவே
குடைகளை அடுவன அளவிலவே
படைகளை அடுவன அளவிலவே
பரிகளை அடுவன அளவிலவே
கடகரி அடுவன அளவிலவே
களைஒலி இரதமொடு அவுணர்கள்தம்
முடிகளை அடுவன அளவிலவே
முழுதுலகு உடையவன் விடுசரமே.

பொ - ரை: உலகம் அனைத்திலும் செறிந்து விளங்கும் இறைவராகிய
முருகப் பெருமான் ஏலிவிட்டனவாகிய, இவ்வளவென்று தொகை
கணிக்க முடியாத அம்புக் கூட்டங்கள், அசுரர்கள் பிடித்துவந்த

கொடிகளையும் குடைகளையும் வெட்டின. படைக்கலங்களை அழித்தன; குதிரைத் தொகுதிகளைக் கொன்றன. மதம் பொருந்திய யானைகளை மாய்த்தன, ஒலியெழுப்பி வருகின்ற தேவர்களை அழித்தன. அவுண வீரர்களது சிரங்களைத் துண்டித்தன.

88

பரவிய தருவினம் எனஅவுணப்
படைநிரை விழுவன தொடுகடலில்
திரைஎன விழுவன புரவியினம்
திருநெடு வரைகளில் விழுவனதேர்
கருமைகொள் மணிமுகில் இனம்எனவே
கடகரி விழுவன கனவரைசூழ்
இரவியும் மதியமும் விழுவனபோல்
எழுவன கவிகையும் விழுவனவே.

பொ - ரை: (முருகப் பெரு மானது அம்புகளால் தாக்கப்பெற்று) அவுணசைனியங்கள் மரங்களின் கூட்டங்கள் சாய்வுனபோல விழுகின்றன. குதிரைக் குழாங்கள், கடலில் எழும் திரைகள் விழுவனபோல அலைந்து வீழ்கின்றன. பலைகள் விழுவனபோலத் தேர்கள் விழுகின்றன கரிய முகில் கூட்டங்கள் தவறி விழுவனபோல மதஞ் சொரிகின்ற யானைகள் புரண்டு விழுகின்றன. உயர்த்திப் பிடிக்கப்படும் குடைகள் பொன் மயமாகிய மேரு மலையை வலம் வரும் சூரிய சந்திரர்கள் விழும் தன்மையைப்போல வீழ்கின்றன.

அ - ரை: தருஇனம் - மரக்கூட்டம்; புரவி - குதிரை; கடகரி - மதயானை; கவிகை - குடை.

89

செல்லுறு தாள் களும் அடுபடைகள்
சிந்திய செங்கைகளும் திறலே
சொல்லிய வாய்களும் வம்மலுறும்
தோள்களும் நோக்குறு துணைவிழியும்
கல்லென ஆர்த்திடு கந்தரமும்
கவசமும் வீரர்கள் துவசமுடன்
எல்லையி லாதுஅமர். தனிமுதல்வன்
எய்திடும் வாளிகள் கொய்திடுமே.

பொ - ரை: முடிவு முதலின்றி விளங்குகின்ற ஏகநாயக ராகிய முருகப் பெருமான் செலுத்திய சரங்கள், களத்தில் முன்னேறிச் செல்லும்

அவுண வீரர்களுடைய கால்களையும் அழிக்கும். ஆற்றல் வாய்ந்த படைக்கலங்களை ஏவிய கைகளையும். போர்ச் செய்து கேட்டுப் புடைக்கின்ற தோள்களையும், வீரப்பப் பேசிய வாய்களையும் துருவிப் பார்க்கின்ற கண்களையும், ஆரவாரித்துக் குரல் எழுப்புகின்ற கண்டங்களையும், அவுண வீரர்கள் அணிந்திருந்த இரும்புச் சட்டைகளையும் பிடித்திருந்த கொடிகளையும் வெட்டி வீழ்த்தும்.

அ - ரை: கல் - ஒலிக்குறிப்பு; கந்தரம் - கண்டம்; கவசம் - இரும்புச் சட்டை; துவசம் - கொடி.

90

வட்டணை கொண்டிடு மால்வரையும்
எட்டெனும் ஒங்கலும் யானைகளும்
பட்டுருவிக் கணை பாறினவால்
ஒட்டலர் எங்ஙனம் உய்குவதே.

பொ - ரை: (ஆறுமுகப் பெருமான் செலுத்திய அம்புகள்) பூமியைச் சூழ்ந்து நிற்கும் சக்கரவாளகிரியிலும் அட்டதிக்கிலுமுள்ள எட்டுமலைகளிலும் எட்டு யானைகளிலும் பாய்ந்து அவற்றைக் கிழித்து அப்பாற் போயின என்றால் பகைவர்களாகிய அவுணர்கள் எவ்வாறு உயிர் தப்ப முடியும் (முடியாது என்றவாறு).

91

பொன்னுல கெல்லை புகுந்துலவும்
அன்னம் உயர்த்திடும் அண்ணல்பதம்
துன்னுறும் அச்சுதர் தொல்உலகில்
மின்னனவே செலும் வேள்கணையே.

பொ - ரை: முருகப் பெருமான் செலுத்திவிடுகின்ற அம்புகள் பாய்ந்தோடி சுவர்க்கலோகத்தில் புகுந்து திரியும்; அன்ன வாகனத்தை உடைய பிரமதேவரினது சத்திய லோகத்தைச் சென்று பொருந்தும். திருமாவின் பழைமை வாய்ந்த வைகுந்த லோகத்திலும் மின்னல் போல விரைந்தோடிச் சேரும்.

92

மேதினி கீண்டு விரைந்து புகும்
பாதலம் ஊடு பரந்து செலும்
மூதகும் அண்டமுகட் டிருவும்
மாதிரம் ஏகுறும் வள்ளல் சரம்.

பொ - ரை: அருள் வ ள் ள லா கிய முருகப் பெருமானது அம்புகள் பூமியைப் பிளந்து செ ல் லு ம்; பாதாளலோகத்திலும் பாய்ந்தேகும்; முதுமை வாய்ந்த அண்டகடாகத்தின் உச்சியையும் ஊடுருவிச் செல்லும்: திசைகளையும் சென்றடையும்.

93

மூவிரு செய்ய முகத்தொருவன்
ஏவிய செஞ்சரம் ஏங்கும்உரு
மேவலர் தங்களை வீட்டிடும்வேறு
ஏவர்கள் கண்ணும் இறுத்திலவே.

பொ - ரை: சண்முகங்களை உடைய ஒப்பற்ற முதல்வராகிய முருகப் பெருமான் செலுத்திய செவ்விய அம்புகள் பகைவர்களாகிய அவுணர்களை அழித்தனவேயன்றி, பிறர் எ வ ர் க் கு ம் ஊறுவிளைக்கவில்லை.

அ - ரை: மேவலர் - பகைவர்; இறுத்தல் - தைத்தல்.

94

ஆனனம் ஆறுள அண்ணல்சரம்
தானவர் சென்னிகள் தள்ளுதலும்
வான் இடைபோயின மாணகதிர்கள்
மேனி மறைப்புறும் வெய்யவர்போல்.

பொ - ரை: ஆறு திருவதனங்களையுடைய தலைவராகிய முருகப்பெருமானுடைய அம்புகள் அசுரர்களது தலைகளைக் கொய்துவிட அவை ஆகாயத்தில் சென்று பரந்து விளங்கிய தன்மை. சூரிய சந்திரர்களுடைய தோற்றங்களை மறைக்கின்ற இராகு கேதுக்கள் என்னும் கொடியவர்கள் ஆகாயத்தில் திரிதலைப்போலும்.

அ - ரை: ஆன்னம் - முகம்; சென்னி - தலை; மாண் - பெருமைமிக்க; வெய்யவர் - கொடியவர்.

95

வாள்ளமு வேல்பிற வாங்கினர்தம்
தோள்களை வாளி துணித்தெறிய
நீள்இடை சென்று நிறந்திடுதம்
கேளிரை அட்டன கீழ்மையர்போல்.

பொ - ரை: வாள் முதலாகிய படைக்கலங்களையுந் தாங்கிய அசுரரின் கரங்களை, அறுமுகப் பெருமானின் அம்புகள் வெட்டிவிட, இவ்வா

யுதங்களுடன் கரங்கள் தூர இடங்களுக்குச் சென்று, கீழ்மைக்குணம் படைத்தோர் தம் உறவினர்களைக் கெடுக்குந் தன்மைபோல அங் கே நின்ற தம் இனத்தவராகிய அசுரர்களைச் சேதப்படுத்தி அழித்தன.

அ - ரை: துணித்தல் - வெட்டுதல்; நீளிட - தொலைவிடம்; நிரந்திடு - நிறைந்த; கேளிர் - உறவினர். 95

மாசுகல் வானகம் மாதிரவாய்
காசினிவேலை களத்தின் அகம்
பாசறை சுற்றிய பாடியெலாம்
ஆசற அட்டனன் அற்புதனே.

பொ - ரை: ஞானகரர் ஆகிய முருகப்பெருமான் ஆகாயம், திகந்த ரம், பூமி, கடல், போர்க்களம், பாசறை என்றின்ன தானங்களிற் குழந்து நின்ற சேனைகளைச் சிறிதும் எஞ்சாத வண்ணம் அழித் தொழித்தனர்.

அ - ரை: மாதிரவாய் - திசையாகிய இடம்; காசினி - பூமி; பாசறை போர்வீரர் தங்கும் இடம்; பாடி - சேனை; அற்புதன் - ஞானகரன். 97

அட்டிடு கின்றழி அம்புயன்மால்
ஒட்டுறு வாசவன் உள்மகிழாக்
கெட்டனர் தானவர் கேடில்துயர்
விட்டனம் என்று விளம்பினரே.

பொ - ரை: முருகப் பெருமான் அவ்விடத்தில் நின்ற அவுணர் சேனை களை அழித்த மாத்திரத்தில் பிரமதேவர், திருமால் இந்திரன் ஆகியோர் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு, அசுரர்கள் கெட்டொழிந்தார்கள்; இனி நாம் துன்பம் அகலப் பெற்றோம் என்று கூறிநின்றார்கள்.

அ - ரை: அட்டிடுகின்றழி - அழிக்கின்றபோது; உழி - போது; என்னும் பொருளிலமைந்த சொல்லுருபு. 98

அடைந்தனர் விம்மிதம் ஆங்கு அவுணர்
மிடைந்தது நோக்கினர் வேற்படையோன்
தடிந்தது காண்கிலர் தாரணிமேல்
கிடந்தது கண்டனர் கேசரரே.

பொ - ரை: அவுணர்கள் போர்க்களத்தில் நெருக்கமுற்று நின்றதை வித்தியாதரர் ஆகிய தேவர்கள் முன்பு அவதானித்தார்கள், பின்பு அவர்கள் பூமியின்மேல் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார்கள். வேற் கரத்தர் ஆகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் அவர்களை அழித்த செய லைக் காணாத தன்மையினாலே ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள்.

அ - ரை: விம்மிதம் - ஆச்சரியம்; மிடைதல் - நெருங்குதல்; கேசரர் - வித்தியாதரர். 99

அலமரு பாரிடர் அவ்வவர்தம்
தலைவர்கள் ஏனையர் தானவர்தம்
மலிபடை சாய்த்து வயம்புனைவிற்
குமரனை ஆர்ப்பொடு போற்றினரே.

யொ - ரை: இதுகாறும் துன்பம் கொண்டிருந்த பூதர்களும் அவர்க ளது தலைவர்களும், இலட்சத்தொன்பது வீரர்களும் மிகுதியாகப் பொருந்திய அவுணசேனைகளை அழித்து வெற்றி கொண்டு நின்ற, வில் வித்தையில் விற்பனராகிய முருகப் பெருமானைப் போற்றி ஆரவாரம் செய்தனர்.

அ - ரை: அலமரல் - துன்பமுறுதல்; பாரிடர் - பூதர்; வயம் - வெற்றி; புலவன் - அறிஞன்; இங்கு வில் வி த்த யிற் சிறந்தவன் என்பது பொருள். 100

வள்ளல் சரம்பட வான்முகடு
கொள்ளுறு தானை குழாம்தொலைய
வெள்ளிடை ஆயின விண்ணவர்தம்
உள்ள ம் ஆற்ற உவப்புறவே.

பொ - ரை: அருள்புரிவதில் வள்ளியோனாகிய முருகப்பெருமானது அம் புகள் தாக்கியதன்மையால் அண்டகோளகையின் உச்சிவரை நெருங்கி நின்ற அவுண சேனைத் தொகுதியழிந்து எங்கும் வெளியிடமாயிற்று. அதனால் தேவர்கள் உள்ளத்தில் உவகை பொருந்தினார்கள். 101

அண்ட கடாகம்அது அப்புறமாய்க்
கொண்டிடு தானவர் கொள்கையிது

கண்டு இறைவன்கழல் காணநெறி
உண்டு இனி என்றனர் உளமகிழ்வார்.

பொ - ரை: இவ்வண்ட கோளகைக்கு அப்பால் (ஏனைய அண்டங்களில்) இருந்த அசுரர்கள் இடைவெளி ஏற்பட்டதாகிய இத்தன்மையைப் பார்த்து நமது தலைவனாகிய சூரபன்மனுடைய பாதங்களைக் கண்டு வணங்க வழிபிறந்துள்ளது என்று எண்ணி மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

அ - ரை: கடாகம் - கோளகை - அண்ட உருண்டை; இறைவன் - அரசன். 102

காற்றென அண்ட கடாகநெறி
தோற்றிய வாயில் தொடர்ந்துபுகா
மேல்திகழ் தேர்கரி வெம்பரியின்
ஏற்றமொ டொல்லென ஏகினரால்.

பொ - ரை: இவ்வண்டத்துக்கு அப்பால் இருந்த அவுண சேனாவீரர்கள் அண்டகோளகையில் புதிதாகத் தோன்றியவாயில் மார்க்கமாகத் தேர், குதிரை, யானை ஆகியவற்றில் ஏறி வாயு வேகத்தோடு ஆர்ப்பரித்த வண்ணமாக இவ்வண்டத்தில் வந்துபுகுந்தனர். 103

அந்நெறி ஏகிஇவ் அண்டம்எலாம்
துன்னினர் வான்புவி சூழ்ந்துவெளி
என்னதும் இல்லென ஈண்டினரால்
முன்னுற வந்து முடிந்தவர் போல்.

பொ - ரை: அண்டகோளகை வாயில்வழியாக இந்த அண்டத்தின் கண் வந்தடைந்த அவுணர்கள்; போர்க்களத்தில் முன்னே வந்து முருகப் பெருமானது அம்புகளால் அழிந்துபட்ட அசுரர்களைப் போன்று ஆகாயம் பூமி ஆகிய தளங்களில் இடைவெளி ஏதும் இல்லை யென்னும்படியாக நெருங்கிச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். 104

சூரன் எனப்படு தொல் இறைவன்
பேர்அமர் ஆற்றிடு பெற்றியினால்

தேர்இடை வந்துறு செய்கைதெரீஇ
ஆர்வமொ டேநெடிது ஆர்த்தனரே.

பொ - ரை: அவ்வசுரர்கள் தமது அரசனாகிய சூரபன்மன் பெரிய
போரைச் செய்யவேண்டும் என்னும் இயல்பினால் தேரில் இவர்த்து
வந்த செயலைத் தெரிந்து உற்சாகங் கொண்டு பேராரவாரம் செய்
தார்கள்.

அ - ரை: பெற்றி - இயல்பு; தெரீஇ - தெரிந்து; அமர் - யுத்தம். 105

ஆர்த்தனர் தம்முன் அடைந்தவர்தாம்
பேர்த்திடு கின்ற பிணக்கிரியாய்
ஈர்த்திடு சோரி இடைப்படுதல்
பார்த்தனர் சிந்தை பரிந்தனரே.

பொ - ரை: அவ்வாறு ஆரவாரம் செய்தவராகிய அவுணர்கள் தமக்கு
முன்னே வந்து போரிட்ட வீரர்கள் இறந்து (முன்னைய நிலைமாறி)
பிணமலையாகி, உடல்களினின்றும் பெருகிய இரத்தவெள்ளத்தினி
டையே கிடப்பதைக் கண்டு அவர்கள் நிலைக்கிரங்கி வருந்தினார்கள். 106

பரிந்தனர் நம்படை பட்டிடவே
புரிந்திடு வானொடு போர்புரியா
விரைந்து வயம்கொடு மீடும் எனாத்
தெரிந்தனர் சிந்தனை தேற்றினரே.

பொ - ரை: அங்ஙனம் பரிவுகொண்டவர்கள், நமது சேனாசனியங்
கள் அழியும்படியான செயலைச் செய்தவனொடு போர் ஆற்றி வெற்றி
பெற்று மீளுவோம் எனத் தீர்மானித்து மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்
டார்கள். 107

தேற்றிடு கின்றுழி தேவரெலாம்
போற்றிட வீரர் புடைக்கண்உற
ஆற்றல்கொள் பூதர்கள் ஆர்த்திடவே
தோற்றினன் ஈனொடு தோற்றமிலான்.

பொ - ரை: அப்படி அவர்கள் மனம் தேறியிருக்கின்ற வேளையில் ஆறியும் அந்தமும் இல்லாதவராகிய முருகப் பெருமான் தேவர்கள் அனைவரும் துதிசெய்து வரவும், இலட்சத்தொன்பது வீரவான்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவரவும், வலிமை பொருந்திய பூதர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்துகொண்டு தொடரவும் போர்க்களத்தில் முற்பட்டுத் தோன்றியருளினார்.

108

சேய் உருவாகிய சீர்முதல்வன்
மேயது கண்டு மிகச்சிறியன்
பாய்பரி யாணை படைத்தும்இலான்
ஏஇவனே நமது எண்ணலனே.

பொ - ரை: குழந்தை வடிவு திகழும் முருகப் பெருமானாகிய முதல்வர் வருகின்ற தன்மையை (அவ்வகர்கள்) பார்த்து, இவன் மிசவும் சிறியவனாய்க் காணப்படுகின்றான், மேலும், பாய்ந்து செல்லும் குதிரையாணை ஆகிய படைகளும் இவன்பாவினலை. இவனே நமது பகைவனவான் (என்ன விந்தை இது) இதுவும் அடுத்த இருபாடல்களும் ஒரு தொடராயமைந்தன)

109

ஆண்தகை மைந்தன்இவ் அண்டமெலாம்
ஈண்டிய தாணை இமைப்பொழுதில்
மாண்டிட அட்டனன் மற்றிதுதான்
நீண்டிடும் அற்புத நீர்மையதே.

பொ - ரை: பெருமையின் சிறந்த இக்குமாரன் இவ்வண்டம் எங்கும் செறிந்துவிளங்கிய தாவைச் சேனைகளை எல்லாம் ஒரு கணப்பொழுதினுள் மாய்ந்து போகும்படி அழித்து விட்டான். இச்செயல்தான் மிகுந்த அதிசயம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது.

110

அன்னது நின்றிட அங்கவன்மேல்
மன்னவர் மன்னவன் வந்துபொரு
முன்அமர் ஆற்றி முடிக்குதும் யாம்
என்ன இயம்பினர் யாவருமே.

பொ - ரை: அது நிற்க வேந்தர்வேந்தனாகிய குரபன்மன் இச்சிறுவன் பால் வந்த போர் செய்வதற்கு முன்னமே நாம் சென்று யுத்தம்

புரிந்து இப்பகைவனை அழித்து விடுவோம் என்று அவுணர்கள் தங்க ளுள் கூறிக் கொண்டனர்.

111.

தற்பமொ டின்னன சாற்றியவண்
முற்படு தானவர் முக்கணுடைத்
தற்பரன் நல்கிய சண்முகனை
வற்புடன் ஆர்த்து வளைந்தனரால்.

பொ - ரை: செருக்குடனே இத்தகைய வார்த்தைகளைச் செப்பியவர் களாகி முக்கண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் பெற்ற திருக்குமார ராரும் அறுமுகப் பெருமானே ஆரவாரம் செய்த வண்ணம் வலிமையோடு வளைத்து நின்றார்கள்.

அ - ரை: தற்பம் - செருக்கு; தற்பரன் - பரம்பொருளானவன்; வற்பு - வன்பு - வலிமை.

112

வளைந்திடு காலையில் வானவர்கள்
உளைந்தனர் பூதர்கள் உட்கிமனம்
தளர்ந்தனர் வீரர் சலித்தனரால்
விளைந்தது பேரமர் மீட்டுமென.

பொ - ரை: இவ்வாறு அசுரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டபொழுது பெரிய போர் மீண்டும் முண்டுவிட்டதே என எண்ணித் தேவர்கள் வருந்தி ளார்கள், பூதர்கள் அஞ்சி மனம் சோர்ந்தார்கள், வீரவாகு முதலாம் வீரர்கள் உள்ளங்கலங்கித் தளர்ந்தார்கள்.

113

வேறு

ஐயன் மருத்தினை அத்துனை நோக்கிக்
கையணி நெற்றி கடைக்குழை யாகி
வெய்யவர் தானவர் மேவுழி எல்லாம்
வையம் விடுக்குகி வல்லையில் என்றான்.

பொ - ரை: அப்பொழுது முருகப் பெருமான் தனது சாரதியாகிய வாதராயனைப் பார்த்து, பக்கத்திலும் முன்னணியிலும் பின்னணியிலு மாகக் கொடிய அசுர சேனைகள் பொருந்தி நிற்கும் இடங்களில் எல்லாம் விரைவில் நமது தேரைச் செலுத்துவாய் எனக் கட்டளை யிட்டருளினார்.

அ - ரை: கையணி - பக்கத்தில் வகுத்து நிற்கும் சேனை; நெற்றியணி - முன்னணிச் சேனை; கடைக்குழையணி - பின்னணிச் சேனை; வையம் - தேர்.

114

அட்டுறுநீப அலங்கல் புனைந்தோன்
கட்டுரை கொண்டு கழல்தொழு காலோன்
ஒட்டுறு நண்ணலர் உற்றுழி காணு
விட்டனன் அம்ம விறற்பரி மான்தேர்.

பொ - ரை: மணம் வீசுகின்ற கடப்பமலர் மாலைணிந்த முருகப் பெருமானது கட்டளையைக் கைகூப்பிச் சிரமேற் கொண்ட வாதராயன் பகைவர்கள் படைவகுத்து நின்ற இடங்களை நோக்கி வலிமை மிக்க குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேரின் செல்லுத்துவாழியினன்.

அ - ரை: நீபம் - கடம்பு; அலங்கல் - மாலை; காலோன் - வாயுதேவன் ஒட்டு - படையணி; நண்ணலர் - பகைவர்; விறல் - வலிமை; அம்ம - அசைச்சொல்.

115

மண்ணிடை சென்றிடும் மாதிரம் நீந்தும்
விண்ணிடை சூழ்தரும் வேலையின் மீதாம்
கண்ணுறும் எப்படி கைதொழும் வானோர்
எண்ணினும் நாடரிது எந்தை பிரான்தேர்.

பொ - ரை: எங்கள் பரமபிதாவாகிய முருகப் பெருமானின் தேரானது பூமியின் இடந்தோறும் செல்லும். திசைகளிடத்தும் பாய்ந்து செல்லும், ஆகாயத்தில் சுற்றிவரும், சமுத்திரத்தின் மீதும் பொருந்தும். தேவர்களின் மனத்தாலும் அதன் செல்கையை உணரவியலவில்லை.

116

அ - ரை: கண்ணுறும் [எப்படி - அது கட்பொறிக்குப் புலனாதல் எங்ஙனம்?

சேய்அது காலே, திறத்திறம் ஆகி
மூயின, தானவர் மொயம்புறு தானை
சாய்வுற ஓர்தொடை தன்னில் அநந்தம்
ஆயிர கோடிக ளாக்கனை தொட்டான்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் சூழந்தை வடிவத்தினரான முருகப் பெருமான் பலவகை அணிகளாய்ச் சூழ்ந்த வலிமை மிக்க தானவச் சேனை

கள் அழிந்து போகும்படியாக ஒரே முறையில் ஆயிரகோடிக் கணக்கில் அம்புகளை ஏவினார்.

அ - ரை: மூயின - சூழ்ந்த; மொயம்பு - வலிமை.

117

பரித்தன சூழ்ந்தவர் பாணிகள் மொயம்பு
சிரம் துணிவுற்றன செம்புனல் ஆழி
சொரிந்த பிணக்கிரி துற்றிய அற்றல்
நெரித்தது வையம், நெளித்தது நாகம்.

பொ - ரை: முருகப் பெருமான் ஏவிய பாணங்களால் சூழ்ந்துநின்ற அவுணர்களுடைய கைகளும் தோள்களும் வெட்டுப்பட்டன. தலைகள் தறிப்பட்டன. இரத்த வெள்ளம் கடலாய்ச் சூழ்ந்து பிணங்கள் மலையாகக் குவிந்தன; அதனால் பூமி நெரித்தது. அதனைச் சுமக்கும் ஆதி சேடன் உடலை நெளித்தது.

அ - ரை: பரித்தன - வெட்டுப்பட்டன; பாணி - கை; மொயம்பு - தோள்.

118

பொய்கொலை ஆற்றிய பூரிய ருக்குஆர்
செய்குவர் நன்மை செறிந்துளர் ஏனும்
கைகெழு ஞானிக ளேகறித் தண்ட
மைகெழு தானவர் மாண்டிடும் யாக்கை.

பொ - ரை: கரிய நிறம் பொருந்திய அசுரர்களின் இறந்த உடல்களை அவர்கள் கையிற் பற்றிக் கொணர்ந்த நாய்களே கடித்துத் தின்றன. பொய், கொலை முதலாம் பாதகங்களைச் செய்த கீழோர்க்கு அவர்களது சுற்றத்தவரே யானாலும் தீமையே செய்வர் என்பதற்கு இது அத்தாட்சியாற்று.

அ - ரை: பூரியர் - கீழோர்; செறிந்துளர் - உறவினர்; கெழு - பொருந்திய; ஞானி - நாய்; கறித்து - கடித்து.

119

ஒன்னலர் மீதுஇன் உயிர்க்குஉயி ரானேன்
மின்என வீசிய வெம்சர மாறி
பின்னுற முந்து பெயர்ந்திடுந் என்றல்.
அன்னவன் தேர்விரைவு ஆர்கணிக் கின்றார்.

பொ - ரை: நமது ஆன்மாவீற் பரமான்மாவாகத் திகழும் அறுமுகப் பெருமான் ஊர்ந்து செல்லும் தேரானது அவர் பகைவர்கள் மீது மின்னல் போலச் செலுத்திய கொடிய அம்புகள் பின்னிடும்படி முன்னேறிச் செல்லுமென்றால் அதன் வேகத்தைக் கணித்துச் சொல்ல யார்தான் வல்லவர்!

120

பரத்தினும் மேத்கு பண்ணவன் வார்வில்
கரத்தினை யும்விரை வால்கரம் தூண்டும்
சுரத்தினை யுந்தடந் தேரினை யும்கால்
உரத்தினை யும்புகழ் வார்புடை யுள்ளார்.

பொ - ரை: போர்க்களத்திலே அயலில் நின்றவர்கள், எவற்றிலும் மேலான பரம் பொருளாகிய முருகப் பெருமானது வார்பூட்டிய வில்லைத் தாங்கிய கைகளின் ஆற்றலையும், கைகளினால் செலுத்தப் பட்ட அம்பின் செயல்திறனையும், அவரது பெருமைமிக்க தேர்ச் செலவின் வேகத்தையும், தேரைச் செலுத்தும் வாதராயனது சாமர்த்தியத்தையும் புகழ்ந்து நின்றார்கள்.

121

வெவ்விசை யப்படை வீட்டிடும் வாளிச்
செவ்விசை தேர்விசை நாடினர் செவ்வேள்
கைவிசை யோநெடுங் கால்விசை தானோ
எவ்விசை யோவிசை என்றனர் வானோர்.

பொ-ரை: அவ்விடத்தில் நின்ற தேவர்கள், வெற்றியீட்டவல்ல கொடிய அசுரசேனைகளை அழித்த அம்புகளின் வேகத்தையும் தேரின் வேகத்தையும் அவதானித்து இப்பாணங்களை இவ்வளவு விரைவாகச் செலுத்திய முருகப்பெருமானது கைகளின் வேகமோ தேரினை விரைவிற செல்லக் கடாவிய வாயுதேவனின் வேகமோ, எது மேலானது என்று தம்முள் வினாவி நின்றார்கள்.

அ - ரை: விசயம் - வெற்றி; வாளி - அம்பு; விசை - வேகம்.

122

துய்யவன் வாளி துணித்திட வீரர்
கையொடு வானிடை செல்வ கணிப்பில்
ஐயிரு வட்டம் அராப்புடை பற்ற
வெய்யவர் பற்பலர் விண்எழல் போலும்.

பொ - ரை: நிருமலராகிய முருகப் பெருமானது அம்புகளினால் வெட்டுண்ட அவுணவீரர்களது கைகளுடன் (அவற்றில் பொருந்திய) பெரியகேடயங்கள் ஆகாயத்தில் போகின்ற தன்மை. இராகுகேது ஆகிய பாம்புகள் கவ்விக் கொள்ள அனேக சூரியர்கள் ஆகாயத்தில் சென்றதைப் போலும்.

அ - ரை: கணிப்பில் - அளவில்லாத; ஐயிருவட்டம் - அழகிய பெரிய கேடயம்; அரா - பாம்பு (கேடயத்துக்குச் சூரியனும்; கரத்துக்குப் பாம்பும் உவமானம்.) 123

கால்ஒரு பாங்கர் கழுத்தொரு பாங்கர்
வால்ஒரு பாங்கர் மருப்பொடு எருத்தம்
மேல்ஒரு பாங்கர் வியன்கை ஓர்பாங்காத்
தோல்இனம் இவ்வகை யேதுணிகின்ற.

பொ - ரை: (முருகப்பெருமானது பாணங்கள் சென்று தாக்கியதனால்) யானைக்கூட்டங்கள், கால்கள் ஒருபக்கமாகவும் கழுத்தொரு பக்கமாகவும், வால் ஒருபக்கமாகவும், தந்தத்தினோடு பிடரின் மேற்பாகங்கள் ஒரு பக்கமாகவும், பெரிய தும்பிக்கைகள், ஒருபக்கமாகவும் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தன.

அ - ரை: மருப்பு - தந்தம்; எருத்தம் - பிடர்; தோல் இனம் - யானைக்கூட்டம். 124

பல்லணம் அற்றன பல்முழு தற்ற
செல்லுறு தாளொடு சென்னியும் அற்ற
ஒல்லொலி அற்ற உரம்துணி வுற்ற
வல்லமர் நீந்துறு மாத்தொகை முற்றும்.

பொ - ரை: போர்க்களத்தில் நின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் அனைத்தும், முருகவேளின் அம்புகளினால் அவை மேலிருந்த தவிசுகள் அறுமட்டும், பற்கள் உதிர்வுற்றும், கால், தலை, ஒலிசெய்வதற்கு இடமாகிய கண்டம், மார்பு என்பன வெட்டுண்டும் அழிந்தன.

அ - ரை: பல்லணம் - குதிரைமேல்தவிசு; கல்லணை - ஒலி - கண்டம். 125

மாழைகொள் வையம் மடிந்திட நேமி
ஆழிகொள் சோரியின் ஆழ்வன மேருச்
சூழறும் வெய்யவர் தொல்புவி கீண்டே
கீளுறும் எல்லை கெழீஇயன போலும்.

பொ - ரை: அசுர வீரர்களுடைய பொன்மயமாகிய தேர்கள். முருகப் பெருமானுடைய அம்புகளால் சிதைந்துபோக அவற்றின் சில்லுகள், போர்க்களத்தில் சமுத்திரமாகப் பெருகியிருக்கும் இரத்த வெள்ளத் தேங்கும் நிலத்துள் புதைந்த தன்மை, மகாமேரு மலையை வலம் வரும் சூரியர்கள் பூமியைக் கிழித்துக்கொண்டு கீழிடத்தைச் சென்று பொருந்திய தன்மைக்குச் சமமானதாகும்.

அ - ரை: மாழை - பொன்; வையம் - தேர்; நேமி - சில்லு; கெழீஇயன - பொருந்தின. 126

ஏறிய தேர்களும் யானைகள் யாவும்
சூறைகொள் வாசிக ளும்துணி வுற்றே
வீறகல் வீரர் மிசைப்பட வீழ்ந்த
மாறவை ஆற்றிடும் வல்வினை யேபோல்.

பொ - ரை: அசுரர்கள் ஊர்ந்துவந்த தேர்களும் யானைகளும் சுழல் காற்றுப் போன்ற வேகம் பொருந்திய குதிரைகளும் ஆகிய எல்லாம் முருகப் பெருமானது அம்புகளால் அழிவுண்டபோது தம்மீது ஏறித் தம்மை வருத்திய அசுரர்மீதே வீழ்ந்தன. ஒருவர் செய்த வினை அவரையே ஊழாக வந்து உறுத்துதல் போல். 127

ஞாலமும் வானமும் நண்ணலர் ஆவி
மாலொடு வாரி மடங்கல் உலைந்தான்
சாலும் இவற்கிது தாள்வலி யாற்கொல்
காலன் எனப்புகல் கட்டுரை பெற்றான்.

பொ - ரை: இயமதர்மராயன், பூமி ஆகாயம் என்று சொல்லப்படும் தானங்களில் இறந்துபட்ட புகைவர்களது உயிர்களைக் கவர்கின்ற பணியை மேற்கொண்டு அலைந்து திரிந்தான். இவ்வாறு சலிப்பின்றித் திரிதற்கமைந்த கால் வலிமையின்றிப்போலும் இவன் காலன் என்ற பெயரைப் பெற்றுக்கொண்டான். (இப்பெயர் இவனுக்குப் பொருத்தம் உடையதே).

அ - ரை மால் - பெருமை; மடங்கல் - இயமன்.

128

எறிபடை யாவையும் ஏமம்அ தாகச்
செறிபடை யாவையும் சேயவன் ஏவால்
முறிபடு கின்ற முனிந்து உவணப்புள்
கறிபட மெய்துணி கட்செவி யேபோல்.

பொ - ரை: கருடனூல் கடித்துத் துண்டிக்கப்பட்ட பாம்புகளின்
உடல்களைப்போல, அவுணர்களது எறிபடைகளாகவும் சேமப்படை
களாகவும் உள்ள யாவும், முருகவேளின் அம்புகளினால் முறிவுற்று
வீழ்ந்தன.

அ - ரை: ஏமப்படை - சேமப்படை - துணைப்படை; ஏ - அம்பு;
உவணப்புள் - கருடன்; கட்செவி - பாம்பு.

129

முன்உறு வார்கள் முரண்படை தூவிப்
பின்உறு வார்பெய ராது புடைக்கண்
துன்னுறு வார்க ளெலாம்துணி வாக
மின்என எங்கனும் வேள்களை தூர்த்தான்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் தமக்கு முன்னாக நிற்போரும், வலிமை
மிக்க படைகளைச் செலுத்திக்கொண்டு பின்னாக நிற்போரும், நீங்காது;
பக்கங்களில் நெருங்கி நிற்போரும் ஆகிய பகைவர்கள் எல்லோரும்
வெட்டுண்டு வீழும் வண்ணமாக எவ்விடத்தும் மின்னலைப் போன்று
விரைய, அம்புகளை வீசினார்.

130

அ - ரை: முரண்படை - வலிமையுள்ளபடை; பெயராது - நீங்காது;
புடைக்கண் - பக்கங்களில்; துன்னுறுவார் - நெருங்கி நிற்போர்.

சூலம் தேகொல் கணிச்சிகொல் தொல்லை
மால்எறி நேமிகொல் வச்சிர மேகொல்
காலொடு சென்ற கனற்குழ வேகொல்
வேலது கொல்லென வேள்களை விட்டான்.

பொ - ரை: போர்க்களத்திலே வருவது சிவபெருமான் ஏனிய சூலப்
படையோ, மழுப்படையோ, பழைமை மிக்க திருமாவின் சக்கரப்

படையோ, இந்திரனின் வச்சிராயுதமோ முருகப் பெருமானுடைய வேல்தானோ என்று பார்த்தோர் அதிசயிக்கும் வண்ணம், குமரநாயகர் பாணங்களைச் செலுத்தினார்.

131

வேறு

மழைத்திடு மெய்யுடை மாற்றலர்கள்
இழைத்திடு மாய இயற்கைகளும்
விழுத்தக வீசும் விற்றற்படையும்
பிழைத்தன தாங்கள் பிழைத்திலரால்.

பொ - ரை: கருமுகில் போன்ற நிறம்படைத்த பகைவர்கள் புரிந்த மாயாசாலங்களும் உயர்வு பொருந்துமாறு வீசிய ஆற்றல்மிக்க ஆயுதங்களும் குறிபிழைத்தன. அவற்றைப் பிரயோகித்தவர்கள் உயிர் பிழைத்திலர்.

132

அ - ரை: மழைத்திடு-முகிலின் இயல்பு கொண்ட; விழுப்பம் - உயர்வு; குறிபிழைத்தல் - இலக்கைத் தாக்கத் தவறுதல்.

முக்கணன் மாமகன் மொய்கணைகள்
தொக்கவர் யாக்கை துணித்திடலும்
மெய்க்கிடு பல்கலன் மின்விழல்போல்
திக்குல விப்படி சிந்தினவே.

பொ - ரை: திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமானது பெருமைமிக்க குமாரராம் முருகப்பெருமானது அம்புகள் தொகுதியாகப் பொருந்திய அசுரர்களின் உடலங்களைக் துண்டம் செய்ய அவர்கள் மேனியில் அணிந்திருந்த ஆபரணங்கள் நட்சத்திரங்கள் வீழ்ந்த தன்மையைப் போல, திசைகளில் பரந்து பூமியில் வீழ்ந்தன.

133

அ - ரை: மெய்க்கிடுபல்கலன் - உடலில் விளங்கிய பல்வகை அணிகள்; மின் - நட்சத்திரம்; உலவி - பரந்து; படி - பூமி.

அண்ணல் சரங்கள் அறுத்திடலும்
எண்ணலர் யாக்கைகள் இற்றவைதாம்
மண்ணை அளந்துஅயில் மாலைனவே
விண்ணை அளந்து விழுங்கினவே.

பொ - ரை: பெருமையிற் சிறந்த சுப்பிரமணியப் பெருமான் அம்புகள் பகைவர்களது உடல்களை வெட்டி வீழ்த்திவிட, அவை வாமன வடிவங்கொண்டு பூமியை ஓரடியாலே அளந்தும் உண்டும் மறைந்த தோடு பின்னர் வானுலகையும் மறைத்து நின்ற திருமால் போன்று. பூமியையும் ஆகாயத்தையும் மறைத்து விளங்கின.

134

சூழறு தாளை துணித்த உடல்
ஏழெனும் நேமியும் எண்தகுபேர்
ஆழியும் விண்ணும் அடைத்து இமையோர்
வாழ் உலகங்களை வெளவியவே.

பொ - ரை: போர்க்களத்தில் சூழ்ந்திருந்த தானவத் தாள்களின் தறிபட்ட உடலங்கள் ஏழு சமுத்திரங்களையும் பெரிய புறவாழிச் சமுத்திரத்தையும் ஆகாயத்தையும் மறைத்து தேவர்கள் வாழுகின்ற மேல் உலகங்களையும் ஆக்கிரமித்து நின்றன.

135

காடி யிழந்து கவந்த மதாய்
ஆடின வெள்ளமும் ஆயிரமா
கோடிய துண்டு குகன்கணையால்
வீடின எல்லை விதிக்குநர் யார்.

பொ - ரை: தலைகள் அற்று உடற் குறைகளாய்க் களத்தில் ஆடிய சேனைத்தொகை ஆயிரம் வெள்ளம் என்னும் அளவினதாகும். அவ்வாறாயின், முருகப்பெருமானின் அம்புகளினால் அழிந்துபோன சேனைகளின் தொகையை இவ்வளவென்று யாரே கணித்து இயம்பவல்லவர்?

136

அ - ரை: காடி - தலை; கவந்தம் - உடற்குறை, வீடின - அழிந்த.

வீழுறும் மாற்றலர் மெய்க்குருதி
ஆழிகள் ஆதி அகன்புவியில்
பூழைக ளூடு புகுந்து பிலம்
ஏழுள எல்லையும் ஈண்டியதே.

பொ - ரை: வெட்டுண்டு வீழ்ந்த பகைவர்களாகிய அசுரர்களது உடலங்களிலிருந்து பாய்ந்த இரத்தம் கடல்போன்று பெருகிப் பூமியில்

பொருந்திய பிலத் துவாரங்கள் வழியே கீழே போய் ஏழாக உள்ள பாதலங்களின் எல்லை வரையும் பரந்து நின்றது.

அ - ரை: பூழை - துவாரம்; பிலம் - பாதாளம்.

137

வேறு

பாதல எல்லை பரந்திடு சோரி
பூதலம் மீண்டு புகுந்து பராவி
ஓத நெடுங்கடல் ஒங்கிய வாபோல்
மாதிரம் எங்கும் மறைத்தன அன்றே.

பொ - ரை: பாதல வரைப்பு முற்றும் பரந்து நின்ற இரத்த வெள்ளம் அங்கு நிலைகொள்ளாமையால், துவாரம் வழியே மேலேறிப் பூமியை மீள அடைந்து திரை எறிகின்ற பெரிய சமுத்திரம் பொங்கியதுபோன்று எவ்விடத்தும் பரந்துயர்ந்து திசைகளையும் முடிநின்றது.

138

மீன் உடுவாக விளங்கிய திங்கள்
பானு மலர்ந்திடு பங்கயம் ஆகச்
சோனைகொள் மாமுகில் தோணிய தாக
வான்நிமிர் செம்புனல் மாகடல் ஒக்கும்.

பொ - ரை: ஆகாயத்தை அளாவி நின்ற இரத்த வெள்ளமானது, நட்சத்திரங்கள் மீன்கள் என்னவும், சந்திர சூரியர்கள் தாமரை மலர்கள் என்னவும், மழை பொழியும் கருமுகில்கள் நாவாய்கள் என்னவும் பொருந்தி விளங்கிய தன்மையால், பெரிய சமுத்திரத்தை ஒத்திருந்தது.

139

மாசறு கூற்றனும் மற்றுளர் தாமும்
கேசரர் ஆகிய கிங்கரர் யாரும்
பாசம் மலைந்திடு பல்பிணி பற்று
வீசினர் ஆருயிர் மீன்கள் கவர்ந்தார்.

பொ - ரை: குற்றமில்லாத இயமதர்மராசனும் காலன் முதலாகிய அவனது துணையதிகாரிகளும் யம தூதர்களும் பாசக்கயிறுகளாகிய வலைகளை இரத்த வெள்ளமாகிய சமுத்திரத்தினுள் வீசி, அவுண வீரர்களின் உயிர்களாகிய மீன்களைப் பிடித்தார்கள்.

140

பால் உறு கின்ற பணிக்கிறை நாப்பண்
மால் அரு ளில்துயில் மாட்சிய தென்ன
நீலுறு திங்கள் நிணங்கெழு செந்நீர்
வேலையின் மீது விளங்கிய தம்மா.

பொ - ரை: பாற்கடலின்மீது சர்ப்பராசனாகிய அனந்தனாலமைந்த, சயனத்தின் நடுவே திருமால் அறிதுயில் செய்கின்ற தன்மைபோல் வெண்ணிறமான கொழுப்புப் பொருந்திய இரத்தக் கடல்மீது நீல நிறம்கொண்ட சந்திரன் விளங்கியது.

அ - ரை: பணி - பாம்பு; இறை - அரசன்; நா ப் பண் - ந டு வில்; நிணம் - கொழுப்பு; செந்நீர் - இரத்தம்; வேலை - கடல்; அருவில் துயில்கின்ற - அருளோடும் துயில்கின்ற.

141

மட்டறு செம்புனல் வாரிதி நீந்தி
ஒட்டலர் யாக்கையின் ஒங்கல் அறுத்துத்
தட்டுறு செங்கதிர் சண்முக மேலோன்
விட்டிடு நேமியின் விண்மிசை செல்லும்.

பொ - ரை: வட்ட வடிவமான சூரியதேவன் இரத்தமாகிய கடலில் பகையசுரர்களின் பிணக் குவியலாகிய மலையைக் கடந்து அறுமுகங் களை உடைய முகுகப்பெருமான் ஏவிய சக்கராயுதம்போல ஆகாயத் தில் தோற்றமளித்தான்.

அ - ரை: தட்டுறு சூரியன் என்பதற்குத் தேரில் வரும் சூரியன் எனப் பொருள் கொள்ளலும் பொருந்தும்.

142

சிறைப்புற வுக்கு அருள் செய்திட மெய்யூன்
அறுப்பவன் என்ன அடைந்தனர் விண்ணின்
நெறிப்படு வானவர் நேரலர் யாக்கை
உறப்படு சோரிமெய் உற்றிடும் நீரார்.

பொ - ரை: வேடனாள் பிடிக்கப்பட்ட சிறகு பொருந்திய புறவினைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தனது உடம்பிலிருந்து தசையினை அரிந்து கொடுத்த சிபிச்சக்கரவர்த்தி என்பவரைப்போல

அசுரர்கள் இரத்தம் தமதுடலில் தெறித்துப்படிந் திருக்கப்பெற்ற விண்ணுலகத் தேவர் விளங்கினர்.

அ - ரை: நேரலர் - பகைவர்; நீரால் - தன்மையால்; (நீர்மை - தன்மை) 143

ஆனதொர் எல்லையில் அண்டம் நிறைந்த
சேனைகள் வீந்தன செம்மல் சரத்தால்
ஊன்உயிர் பூதம் ஒழிந்தன முக்கண்
வானவன் மூரலில் மாய்ந்திடு மாபோல்.

பொ - ரை: அந்தச் சமயத்தில், முக்கண் முதல்வராகிய சிவபிரானது புன்னகையில் தோன்றும் அக்கினியால் ஊன் பொருந்திய உயிர்த் தொகுதிகள், பஞ்சபூதங்கள் உகாந்த காலத்து ஏனைத் தத்துவங்கள் யாவும் அழிந்து படுதல்போல, முருகப்பெருமானது அம்புகளினாலே அண்டமெவ்விடத்தும் செறிந்து நின்ற அவுண சேனைகள் மாண்டொழிந்தன.

அ - ரை: வீதல் - அழிதல்; மூரல் - கிளிப்பு. 144

வேறு

அண்டம் ஈங்கிது முற்றொருங்கு ஈண்டிய அவுணர்
தண்டம் மாய்தலும், ஏனைய அண்டங்கள் தம்மில்
கொண்ட தானைகள் பின்னரும் வந்திடக் குமரன்
கண்டு மற்றவை தொலைத்தனன் செலுத்திடு கணையால்.

பொ - ரை: இந்த அண்டம் முழுவதும் நெருக்குற்று நின்ற சேனைகள் இறைவனது அம்புகளினால் அழிந்துபோகவும் குரபன் மனுக்கு/ச் சொந்தமான மற்றைய அண்டங்களிலிருந்த சைனியங்கள் மேன்மேலும் வருதலைக் குமரப்பெருமான் பார்த்தருளீ அவற்றையும் அம்புகளினால் அழித்தொழித்தனர்.

அ - ரை: தண்டம் - சேனை. 145

அறுத்து வெம்முனைத் தானையை
யாண்டுசெல் அனிகம்
மறித்தும் வந்துவந்து அடைதரும்
இவண்என மனத்துட்
குறித்து வெங்கணை மாரியால்
அண்டகோளகையின்
நெறித்த ரும்பெரு வாயிலை
அடைத்தனன் நிமலன்.

பொ - ரை: நிருமலராகிய முருகப் பெருமான் வெவ்விய போர் முனை யில் புதிதாக வந்த சேனைகளை அழித்து, மேலும் மேலும் சேனைகள் இவ்வண்டத்திற்கு வந்து கூடும் என நெஞ்சத்தில் மதித்து அப்படி நேராவண்ணம், அண்டகடாகத்தின் வழியாக விளங்கும் பெரும் வாயிலை அம்புகளின் தொகுதியால் முடியுளினார். 146

ஆண்டு செல்நெறி மாற்றியே
அண்ணல்வெம் கணையால்
மாண்ட தானைகள் சோரியும்
களேவர மலிவும்
நீண்ட பாதலம் கடல்புவி
கொண்டுவான் நிமிர்ந்தே
கண்டு கின்றது கண்டனன்
வரைபக எறிந்தோன்.

பொ - ரை: கிரௌஞ்சகிரி பிளவுபட்டழிய வேலைவிடுத்த முருகப் பெருமான் அவ்விடத்துச் சேனைகள் வராதவண்ணம் வழியைத் தடைசெய்த பின்னர், இறந்துபட்ட அவுண சேனைகளின் இரத்தமும் பிணக்குவியலும் பெரிய பாதலம், கடல், பூமி ஆகிய தானங்களில் நிறைந்து ஆகாயம் அளவும் உயர்ந்து நெருங்கியிருப்பதை அவதானித்தருளினார். 147

அ - ரை: களேவரம் - பிணம்.

நெற்றி நாட்டத்தின் உலகெலாம் அட்டிடும் நிமலன்
பெற்ற மாமகன் பன்னிரு விழிகளும் பிறங்கு

சுற்றை வெம்சுடர் வடவைபோல் ஆக்கி அக்கணத்தில் உற்று நோக்கினன் எரிந்தன களேவரத்து ஓங்கல்.

பொ - ரை: ஊழிக்குலத்தில் உலகங்கள் அனைத்தையும் தமது நெற்றி நேத்திரத்தில் தோன்றும் அக்னியால் அழிக்கின்ற சிவபெருமானது திருக்குமாரராகிய முருகவேள், தமது பன்னிரு கண்களையும் ஊழித்தபோல் கணலாக்கி, பிணக்குவியலை நோக்கினார். அவை யாவும் எரிந்து பொடியாயின. 148

வெந்து நுண்ணுகள் பட்டன களேவரம் விசும்பின் உந்து சோரிநீர் வறந்தன மூவகை உலகும் முந்து போனவே ஆயின் முளரியான் முகுந்தன் இந்தி ராதியர் ஆர்த்தனர் குமாளை ஏத்தி.

பொ - ரை: பிணக்குவியல்கள் எரிந்து சாம்பராயின; ஆகாயம் அளவிற் குக் கிளர்ந்து நின்ற இரத்தம் வறறியது; சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம் எனப் பேசப்படும் மூவுலகங்களும் முன்பிருந்த வியல்பாய் அமைந்தன. அரி, பிரம, இந்திராதி தேவர்கள் அறுமுகப் பெருமானை அஞ்சலி செய்து ஆரவாரித்தார்கள். 149

பாறு உலாவரும் களேவரத்து அமலையும் படிமேல் வீறு சோணித நீத்தமும் வேவுற விழித்து நீற தாக்கினான் சூரனை அட்டிலன் நின்றான் ஆறு மாமுகன் ஆடலை உன்னின னும்கொல்.

பொ - ரை: சண்முகங்கள் பொருந்திய முருகப் பெருமான் பருந்துகள் படிக்கின்ற பிணக்குவியல்களும் பூமி எவ்விடத்தும் பெருகிப் பாய்ந்த இரத்தவெள்ளமும் வெந்து வரண்டுபோகும்படி பார்வையைச் செலுத்திச் சாம்பர் ஆக்கினார். சூரபன்மனை மட்டும் அழிக்காது நின்றார். அவனோடு போர்புரிதல் ஆகிய திருவினையாடலை மனத்தின்கண் குறித்துக் கொண்டார் போலும். 150

அ - ரை: பாறு-பருந்து; அமலை-குவியல்; சோணிதம்-இரத்தம்; வேவுற-வெந்துபோக; கொல் - ஐயப்பொருள் உணர்த்தும் அசைச்சொல்;

ஆகும் எல்லையில் ஒல்லையில் அடுகளத்து அடைந்த
சேகு நெஞ்சடைக் சூரன்இக் திறமெலாம் தெரிந்து
மாகம் நீடுநம் தாணையை அலைத்தமர்ந் றலலை
நாகர் தம்மொடும் முடிக்குவன் யான்என நவின்ருன்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் போர்க்களத்தில் வேகத்தோடும் வந்து
நின்ற பகை நெஞ்சினனாகிய சூரபன்மன் அங்கு இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சி
களை எல்லாம் அவதானித்து, ஆகாயம்வரை செறிந்து நின்ற நமது
சேனைகளை அழித்தொழித்த நமது பகைவனாகிய இச்சிறுவனைத் தேவர்க
களோடும் ஒருசேர அழிப்பேன் என்று கூறினான்.

அ - ரை: ஒல்லையில் - விரைவாக; சேகு - வைரம் - பகை; மாகம் -
திக்கு; நாகர் - தேவர். 151

மாற்றம் இத்திறம் இசைத்திடும் அவுணர்கோன் மனத்தின்
சீற்றம் முண்டிட அமர்வினை குறித்தனன் திகிரிக்
காற்றின் ஒல்லைவந்து ஏற்றலும் மருத்துவன் கடவிப்
போற்று தேர்மிசை முருகனும் சென்றெதிர் புகுந்தான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு சூள் உரைத்த அவுணர்பதியாகிய சூரபன்மன்
மனத்தில் கோபம் கிரை போர்த்தொழிலைக் கருத்திற் கொண்டவனாகி
சூறைக் காற்றுப்போல விரைந்து வந்து எதிர்கொண்டான். முருகப்
பெருமானும் வாதராயன் வணங்கியவாறு செலுத்துகின்ற தேர்மே
லாகி, சூரனை எதிர்க்க முற்பட்டான். 152

அ - ரை: திகிரிக்காற்று - சூறைக்காற்று; மருத்துவன் - வாதராயன்.

புக்க காலையில் அறுமுனை தோற்றமும் புடையில்
மிக்க பன்னிரு கரங்களும் வியன்படைக் கலனும்
தொக்க வீரமும் வன்மையும் நோக்கியே தொல்லைத்
தக்க னேஎன அவுணர்கோன் இன்னன சாற்றும்.

பொ - ரை: குமரப் பெருமான் எதிர் புகுந்த சமயத்தில் அசுரர்
வேந்தனாகிய சூரபன்மன் சண்முகங்கள் பொருந்திய முருகனது வடி
வத்தினையும் வடிவத்தில் புலப்பட்ட பராக்கிரமத்தையும் ஆற்றலையும்
பக்கத்தில் விளங்கும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையும் அவற்றில்
திகழும் படைக்கலங்களையும் பார்த்து, முன்னே நாளில் சிவபிரானை
மதியாது பேசிய தக்கணப்போலப் பின்வருமாறு சொல்வான். 153

சிறந்த வான்மதி மிலைச்சினேன் அருள்புரி செயலால்
இறந்தி டேனியான் என்றும்இப் பெற்றியாய் இருப்பேன்
மறந்தும் என்னோடு பொருதிலர் தேவரும் மலைந்தே
இறந்து ளார்பலர் உணர்ந்திலை போலும்நீ இதுவே.

பொ - ரை: சிறப்பு மிகுந்த பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமான்
அருளிய வரத்தினால் யான் ஒருபோதும் இறக்கமாட்டேன். இன்றுள்ள
வாறே என்றும் இருப்பேன். எனது வரத்தினது மேம்பாட்டை
மறந்த நிலையில்தானும் தேவர்கள் என்னோடு யுத்தம் செய்ய முற்
பட்டிலர். அவ்வாறு வந்து என்னோடு போராடி மடிந்தவர் அநேகர்.
நீ (சிறுபிள்ளையாதலினால்) இவற்றை அறியமாட்டாய் போலும்.

அ - ரை: மலைச்சினேன் - சூடினேன்; பெற்றி - தன்மை. 154

உள்ளம் நொந்துநொந்து என்பணி ஆற்றியே உலைந்து
தள்ளு றும்சுரர் மொழியினைச் சரதம்என் றுன்னிப்
பிள்ளை மென்மதி யாலிவண் வந்தனை பெரிதும்
அள்ளல் உற்றுழிப் புகுந்திடும் கயமுனி அதுபோல்.

பொ - ரை: மனம் நொந்தவாறே எனது ஏவல்களைச் செய்து
கொண்டு வருந்தித் திரிகின்ற தேவர்களது. வார்த்தைகளை மெய்யா
னவை என நம்பி, சேறு பொருந்திய இடத்தில் புகுந்து தத்தளிக்
கும் யானைக்கன்றுபோல், உனது சிறுபிள்ளைப் புத்தியினால் என்னிடம்
வந்து மாட்டிக் கொண்டாய்.

அ - ரை: சரதம் - உண்மை; அள்ளல் - சேறு; உற்றுழி - உற்ற
இடத்தில்; கயமுனி - யானைக் கன்று. 155

உடைப்பெ ரும்படை செறுத்தனை பாலன்என் றுன்னை
விடுப்ப தில்லையால் வெறிநது கொடுக்கினும் விரைவிற்
படுப்பன் வானவர் தொகையுடன் பாரிடர் தமையும்
கெடுப்பன் என்றனன் தன்பெருங் கிளையுடன் கெடுவான்.

பொ - ரை: நீ எனது உடைமையான பெரிய சேனாசனியங்களை
அழித்துள்ளாய் ஆதலினால் குழந்தை என்பதற்காக உன்னைத் தப்பிப்
போக விடேன். நீ பயந்து புறமுதுகிட்டு ஓடினாலும் பிடித்து அழிப்

பேன். தேவர்களையும் பூதர் கூட்டத்தையும் ஒழிப்பேன் என்று தனது சுற்றத்தாரோடும் அழிய நின்றவனாகிய சூரபன்மன் கூறினான்.

அ - ரை: செறுத்தனை - அழித்தாய்; வெரிந் - முதுகு; கிளை - சுற்றம். 156

வெம்பு ரைத்தொழிற்கு ஒருவனும் கயவநீ வறிதே வம்பு ரைத்தனை ஆவதொன் றில்லைநின் மார்பம் செம்பு ரைப்பட யாம்விடு கின்றதோர் திறல்வாய் அம்பு ரைத்திடு மாறுனக் கென்றனன் அமலன்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான், சூரபன்மனைப் பார்த்து வெவ்விவ பழித் தொழில்களைப் புரிகின்ற கீழோனாகிய நீ, வீணை அர்த்தமற்ற வார்த்தை பேசினாய். நீ செய்யத் தக்கது யாதுமில்லை. உனது மார்பு துளைபடும் தன்மையாக நான் விடுகின்ற அம்பு உனக்குப் பதில் கூறும் எனக் கூறியருளினார்.

அ - ரை: புரை - குற்றம்; கயவன் - கீழோன்; வம்பு - வெற்றுப் பேச்சு; புரை - துளை; மாறு - பதில். 157

ஆரும் நேரிலாப் புங்கவன் சேய்இனது அறையைச் சூர னாகிய அவுணர்கோன் துண்ணெனச் செயிர்த்து மேரு நேர்வதோர் வரிசிலை எடுத்துவிண் இழியும் வாரி போன்றிடு நாணினை ஏற்றியே வளைத்தான்.

பொ - ரை: சமான்ம் அற்ற சிவபெருமானின் திருக்குமாரர் இன்ன வாறு கூறியருள, சூரபன்மன் என்னும் பெயர் கொண்ட அவுணர் வேந்தன் விரைவில் கோபம் கொண்டு மேரு மலை நிகர்த்த வில் ஒன்றினை ஏந்தி, முகிலினின்று சொரியும் மழைத்தாரை போன்ற நாணைப் பிணித்து வளைத்தான்.

அ - ரை: புங்கவன் - சிறந்தோன் - இறைவன்; வாரி - மழைத்தாரை. 158

வளைத்த டம்கிரி புரைவதோர் சிலையினை வயத்தால் வளைத்த செய்கையைக் காண்டாலும் பாரிடர் வானோர் வளைத்த டம்கடல் வந்திடு நஞ்சொடு மலைவான் வளைத்த தன்மைபோல் அவுணர்தம் முதல்வனை வளைத்தார்.

பொ - ரை: குகைகள் பொருந்திய பெரிய மலையை நிகர்த்த வில்லைச் சூரபன்மன் ஆற்றலோடு வளைத்த தன்மையைப் பூதர்களும் தேவர்களும் பார்த்து, சங்குகள் பொருந்திய பரந்த பாற்கடலில் எழுந்த ஆலகால விடத்தோடு போர்புரிய வளைத்துக் கொண்ட தன்மைபோலச் சூரபன்மனைச் சுற்றிவளைத்தார்கள்.

அ - ரை: வளை - குகை; வயம் - வன்மை; வளை - சங்கு.

159

சிலையை வீசினர் கொடுமரம் வீசினர் செறமு
இலையை வீசினர் படைஎலாம் வீசினர் எதிர்ந்தார்
உலையை வீசியே அடல்செயும் மும்மதத் துவாவை
வலையை வீசியே பிணித்திட மதித்துளார் என்ன.

பொ - ரை: எதிர்ப்பட்டு வந்தவர்களை நிலைகலங்கவைத்துத் தாக்கிக் கொல்லும் மதம் பிலிற்றும் யானையை வலையில் அகப்படுத்திக் கட்ட எண்ணியவர்களைப்போலச் சூரபன்மன் மீது பூதர்கள் மலையைப் பெயர்த்து எறிந்தார்கள்; வளை தடிகளை வீசினார்கள்; முக்கவர் பொருந்திய குலங்களை எறிந்தார்கள்; தங்களிடம் இருந்த பலவகை ஆயுதங்களையும் வீசினார்கள்.

அ - ரை: சிலை - மலை; முவிலை - மூன்று நாக்கொண்ட குலம்; உவர் - யானை.

160

கண்டு மற்றதை அவுணர்கோன் வில்லுமிழ் கணையால்
கொண்டல் நுண்துளி சிதறியே கணங்கன்கூட்டலுத்து
விண்டு லாவர அரக்கினால் குயின்றதோர் வெற்பைச்
சண்ட வெங்கனல் உடைப்பது போலவே தடிந்தான்.

பொ - ரை: பூதர்கள் இவ்வாறு செய்வதைச் சூரபன்மன் பார்த்து முகில் மழை சொரிந்ததுபோலத் தனது வில்லில் இருந்து அம்புமாரி பொழிந்து, ஆகாயத்தை அளாவியதாகக் கிளரும் நெருப்பு மெழுகினால் அமைக்கப் பெற்ற மலையை வேகத்தோடு கிளரும் நெருப்பு அழிப்பது போல, பூதகூட்டத்தினரை மாய்த்தான்.

அ - ரை: விண்டு - ஆகாயம்; குயின்ற - அமைத்த; கொண்டல் - முகில்; சண்டம் - வேகம்.

161

வீடி னார்களும் புயங்கரம் துணிந்திட மெலிந்து
வாடி னார்களும் மயங்கிவிழ்ந் தார்களும் வல்லே
ஓடி னார்களும் ஓடவும் வெருவிவேற் றுருவம்
கூடி னார்களும் ஆயினர் பாரிடக் குழாத்தோர்.

பொ - ரை: பூத கூட்டத்தினர் சூரபன்மனது அம்புகளினால் தாங்
குண்டு இறந்தவர்களும் தோள், கை ஆதிய உறுப்புகள் வெட்டுண்டு
வீழ்ந்தவர்களும் தப்பி ஓடினவர்களும் ஓடுதற்கும் பயந்தவர்களால்
மாறுவேடம் பெருந்தி நின்றவர்களும் ஆணர்கள். 162

பூதர் சாய்ந்துழி இலக்கரோடு எண்மரும் பொருவில்
வேத நாயகன் தூதனும் சூழ்ந்துடன் மேவி
கோதை தூங்கிய கொடுமரம் ஆயின குனித்துச்
சோதி வான்கணை மாரிகள் அவுணன்மேல் சொரிந்தார்.

பொ - ரை: பூதர்கள் அழிந்த சமயத்தில் இலட்சத்தெட்டு வீரர்களும்
ஒப்பற்ற வேத முதல்வராகிய குமரப் பெருமானின் தூதுவரான
வீரவாகுதேவரும் ஒன்று சேர்ந்து மாலை தொங்கும் தனுசுகளை
வளைத்துச் சூரபன்மன்மீது ஒளி காலுகின்ற அம்புமாரி பொழிந்தார்கள்.

அ - ரை: பொருவு - சமானம்; கோதை - மாலை; கொடுமரம் - வில்;
குனித்து - வளைத்து. 163

சொரிந்த வெங்கணை எங்கணும் வருதலும் சூரன்
தெரிந்து வாளிதொட் டறுக்கலன் நின்றதோர் செவ்வி
விரைந்து வந்தவை ஆங்கவன் மெய்ப்பட விளிந்து
பரிந்து போயின செய்ததொன் றில்லை அப் பகழி.

பொ - ரை: வீரர்கள் ஏவிய அம்புகள் எல்லாப் பக்கங்களிலும்
வருவதைச் சூரபன்மன் கண்டா னாயினும் அவற்றுக்கு எதிராகப்
பாணங்கள் தூண்டி அவற்றை அழிக்க முயலாது நின்றபொழுது
விரைவாக வந்த அம்புகள் அவனது உடம்பிற் பட்டு முரிந்து சிதைந்து
போயின. சூரபன்மனுக்கு எத்தகைய தீமையையும் செய்தில.

அ - ரை: செவ்வி - சமயம்; விளிந்து - அழிந்து; பரிந்து - முரிந்து;
பகழி - அம்பு. 164

பரப்பின் ஈண்டிய வீரர்தம் சூழ்ச்சியைப் பாரா
உரப்பி ஆவலங் கொட்டியே வெகுளிகொண் டொருதன்
பொருப்பு நேர்சிலை குணித்துவெம் சிலீமுகம் பொழிந்து
திருப்பெ ருந்தடந் தேரொடும் சாரிகை திரிந்தான்.

பொ - ரை: தன்னைச் சூழ்ந்து பரந்து நெருங்கி நின்ற வீரவாகு
தேவர் முதலான வீரர்களின் தந்தி ரோபாயத்தைச் சூரபன்மன்
பார்த்து, கோபம் பொருந்தி, ஒலி எழுப்பி, ஆர்ப்பரித்து மலைபோன்ற
விலை வளைத்து வெம்மை மிக்க அம்புகளைச் செலுத்திய வண்ண
மாய் அழகு பொலியுந் தேருடனே இடம் வலமாகச் சுழன்று
வந்தான்.

அ - ரை: ஆவலங்கொட்டி - ஆர்ப்பரித்து; வெகுளி - கோபம்;
பொருப்பு - மலை; சிலீமுகம் - அம்பு; சாரிகை - இடம் வலமாய்ச்
சுற்றுதல். 165

நூறு கோடிவெம் சரம்ஒரு தொடையுற நூக்கிச்
சூறை யாம்என வட்டனை திரிந்துளான் சூழ்வோர்
மாறு தூண்டிய சரங்களைத் துணித்துமற் றவர்கள்
ஏறு தேருடன் பிடித்திடு சிலைகளை இறுத்தான்.

பொ - ரை: சுழல் காற்றுப் போல இடம்வலமாகச் சுற்றிவந்த சூர
பன்மன் ஒவ்வோர் தொடுப்பிலும் கோடிக்கணக்கான களைகளைச்
செலுத்தித் தனக்கு எதிராக வீரர்கள் ஏவிய பாணங்களை வெட்டி
வீழ்த்தி அவ்வீரர்கள் ஏறிவந்த தேர்களையும் ஏந்திநின்ற விற்படைக
ளையும் அழித்தான்.

அ - ரை: தொடை தொடுப்பு; நூக்கி - செலுத்தி; வட்டனை -
சாரிகை. 166

வையம் வில்லுடன் இற்றபின் மற்றவர் மலைவு
செய்ய உன்னுமுன் மொய்ம்பினும் உரத்தினும் சிரத்தும்
கையி னும்களை ஆயிரம் ஆயிரம் கடும்பீப்
பெய்யும் மாரிபோல் செறித்தனன் செம்புனல் பெருக.

பொ - ரை: தமது வில்லும் தேரும் அழிந்த பின்னும் வீரர்கள்
யுத்தத்தைத் தொடங்க எத்தனித்தற்கு முன்னமே சூரபன்மன் அவர்

களது தோள், மார்பு, கை, தலை என்றின்ன உறுப்புக்களில் எல்லாம் நெருப்பு மழை பொழிந்தாற்போல ஆயிரக் கணக்கான அம்புகளை இரத்தம் பெருகி ஓடுமாறு அழுத்தினான்.

அ - ரை: வையம் - தேர்; மலைவு - யுத்தம்; மொய்ப்பு - தோள்; உரம் - மார்பு; செம்புனல் - இரத்தம்; செறித்தனன் - அழுத்தினான். 167

புரம்தனில் செறி கறையினார் புலம்புகொள் மனத்தார் உரம்தளர்ந்துள்ளார் வில்வலி இழந்துளார் ஒருங்கே இரிந்து நீங்கினர் இலக்கரோ டெண்மரும் இளவல் திருந்த லந்தடந் தோர்மிசைப் பாய்ந்தனன் சினத்தால்.

பொ - ரை: சூரபன்மனது அம்புகளினால் தாக்கமுற்ற இலட்சம் வீரரோடு மற்றைய எட்டு வீரர்களும் தேகத்திலிருந்து இரத்தம் சிந்து கின்றவராய், வேதனை பொருந்திய மனத்தினராய், உடல்வலி குன்றியவராய், வில்லாண்மை நீங்கியவராய்ப் பின்வாங்கி அமார்க்களத்தை விட்டு நீங்கினர். கோபம் அடைந்த வீரவாகுதேவர் பகைவனாகிய சூரனது தேரின்மீது பாய்ந்தார்.

அ - ரை: புரம் - உடல்; கறை - இரத்தம்; புலம்பு - துன்பம்; உரம் - வலிமை; இரிந்து - பின்னிட்டு; திருந்தலன் - பகைவன். 168

பாய்ந்து திண்டிறல் மொய்ப்பினான் பரமன்முன் அளித்த நாந்த கம்தனை உரீஇக்கொடு நண்ணலர்க் கிறைவன் ஏந்து வில்வினைத் துணித்தனன் துணித்தலும் எரிபோற் காய்ந்து வெய்யவன் புடைத்தனன் உரத்தில் ஓர் கரத்தால்.

பொ - ரை: திண்ணிய ஆற்றல் படைத்த வீரவாகுதேவர் சூரபன்மனது தேரில் பாய்ந்து ஏறிச் சிவபெருமான் முன்னர் வழங்கிய வாட்டையைய உறையினின்றும் உருவி எடுத்து, பகைவர்கள் தலைவனாகிய சூரபன்மன் பற்றியிருந்த வில்லைத் துண்டித்தார். அவ்வாறு வெட்டிய வுடனே கொடிய சூரபன்மன் அக்கினிபோங்கியது போலக் கோபங் கொண்டு வீரவாகு தேவருடைய மார்பில் ஒரு கையினால் ஒங்கி அடித்தான்.

அ - ரை: நாந்தகம் - வான்; நண்ணலன் - பகைவன்; எரி - நெருப்பு; காய்ந்து - கோபித்து; புடைத்தனன் - அடித்தனன். 169

அங்கை கொண்டுஞர் ஒருபுடை புடைத்தலும் அகலம் பொங்கு சோணிதம் அலைத்திட வாகையம் புயத்துச் சிங்கம் வீழ்ந்து அயர் வற்றிடத் தூதனைச் செகுத்தல் இங்கெ னக்குஅடா தென்னுளடுத்து உம்பரில் எறிந்தான்.

பொ - ரை: குரபன்மன் கையினால் வீரவாகுதேவர் மார்பில் அடிக் கவே மார்பு விண்டு இரத்தம் பெருக, சிங்கம் போன்ற வீரவாகு தேவர் வேதனையுற்று மயங்கி வீழ்ந்த காலை, தூதுவனாக வந்தவனைக் கொல்வது எனது பராக்கிரமத்துக்கு ஒவ்வாது என்று அவ ரைத் தூக்கி ஆகாயத்தில் எறிந்தான்.

அ - ரை: அகலம் - மார்பு; சோணிதம் - இரத்தம்; செகுத்தல் - கொல் லுதல்; உம்பர் - ஆகாயம். 170

எறிந்த காலையில் விண்ணிடைப் படர்ந்திடும் ஏந்தல் அறிந்து மீண்டுசென்று ஆறுமா முகன்புடை அடைந்தான் தறிந்து போகிய சிலையினைத் தரைமிசை யிட்டுச் சிறந்த தோர்தனு எடுத்தனன் தீயறிந் தீயோன்.

பொ - ரை: அங்ஙனம் குரபன்மன் எறிந்த காலை ஆகாயத்தில் சென்ற உயர்சிறப்பினராசிய வீரவாகுதேவர் அறிவு தெளிந்து வந்து முருகப் பெருமான் பக்கலாகப் போய் நின்றார். கொடியவனிற் கொடி யவனான குரபன்மன் வெட்டுண்ட வில்லை நிவத்தில் வீசி எறிந்து புதிதாகிய ஓர் வில்லைக் கையிற் கொண்டான்.

அ - ரை: ஏந்தல் - உயர் சிறப்பினர்; தனு - வில்லு. 171

அத்த மேல்கிரி உதயமால் வரைத்துணை ஆன்று நித்த லும்பிறர்க்கு இடர்செய்து மேருவின் நீண்டு கொத்து நீடுபல் குவடுடைத் தாகியே குமரன் சத்தி யால்அட நின்றவெற்பு அனையதுஅத் தனுவே.

பொ - ரை: அந்த வில், மேற்கே அத்தமன்கிரி முதல் கிழக்கே உதய கிரி வரை விசாலம் பொருந்தியதாகி நாள்தோறும் வான்வழிச் செல்கின்ற சூரியன், சந்திரன், முதலானோர்க்குத் துன்பம் விளைத்து, மேருமலைபோல உயரம் பொருந்தி நெடிய பல சிகரங்களைத் தாங்கி, குமரநாயகர் வேற்படையால் அழிபட நின்ற கிரவுஞ்ச மலையை நிகர்த்தது.

அ - ரை: அத்தம் - மறைதல்; துணை - அளவு; கொத்து - தொகுதி;
குவுடு - சிகிரம்; சக்தி - வேல்.

172

வனைக ருங்கமுல் அவுணன்அக் கார்முகம் வளைத்து
புனலும் அங்கியும் காலுடன் ஒலிப்பது புரைய
எனைவ ரும்துளக் குறும்வகை நாண்ஒலி எடுத்தான்
அணைய பெற்றியை அறித்தனன் அமரரை அளித்தோன்.

பொ - ரை: வீரகண்டாமணி கட்டப்பெற்ற பாதங்களுடைய சூரபன்
மன் அந்த வில்லை வளைத்து யாவரும் அஞ்சும் தன்மையாக நீரும்
நெருப்பும், காற்றும் ஒருசேர ஒலித்தாற்போல நாண் ஒசை எழுப்
பினான். அத்தன்மையைத் தேவர் இரட்சகராகிய அறுமுகப் பெருமான்
பார்த்தருளினார்.

அ - ரை: வளை - கட்டப்பெற்ற; கார்முகம் - வில்; அங்கி - நெருப்பு;
காலு - காற்று; புரைய - ஒப்ப; துளக்குறும்வகை - நடுக்கம் உறும்படி
யாக.

173

புயலின் மேனியன் புவிநுகர் காலையும் போதன்
துயிலும் மாலையும் துஞ்சிய வேலையும் தொலையாது
இயலும் அண்டத்தின் அடிமுடி உருவிநின் றிலங்கும்
கயிலை போல்வதோர் சிலையினை எடுத்தனன் கந்தன்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான். முகில் போன்ற நீலநிறத் திருமேனியை
யுடைய திருமால் பூமியை உண்டிடும் போதும் பிரமதேவன் துயில்
கொண்டிடும் மாலைக் காலமான திணப் பிரளயத்திலும் அப்பிரமன்
இறந் தொழியும் மஹாபிரளயத்திலும் தொலைவுருத
இயல்பினை உடையதாய் அண்டங்களின் அடிகளையும் முடிகளையும்
உருவிக்கொண்டு நின்று இலங்கிடுகின்ற கைலை மலையைப் போல்வ
தோர் நீண்ட வில்லை எடுத்தார்.

174

வாரி யால்உல கழிந்திடும் எல்லையின் மருங்கில்
மேரு ஆதியாம் வரைகளும் கிரிகளும் விசும்பில்
காரும் மேலுள உலகமும் அமரரும் கயிலைச்
சாரல் சூழ்தல்போல் விரவிவீர்ப் புடையது அத்தனுவே.

பொ - ரை: உலகம் சலப்பிரளயத்தால் அழிகின்ற யுகாந்த காலத்தில் கயிலையின் பக்கவில் உள்ள மேரு முதலாம் அட்ட மலைகளும் ஏனைய கிரிகளும் ஆகாயத்தில் உள்ள முகில்களும், மேல் உலகங்களும், தேவர் களும் கயிலை மலைச் சாரலைச் சென்று பொருந்துதலால் ஏற்படும் பேராசை போன்று ஒலி செய்வது அந்த வில்.

அ - ரை: வாரி - நீர்; மருங்கு - பக்கம்; விசம்பு - ஆகாயம்; கார் - மேகம். 175

நீட்டம் மிக்கதோர் அப்பெருஞ் சிலையினை நிமலன் தோள்து ணைக்கொடு வாங்கியேழ் வகையினால் தோன்றும் ஈட்டம் மிக்கபல் உயிர்களும் வான்உரு மேற்றின் கூட்ட மாகியே ஆர்த்தெனக் குணத்தொனி கொண்டான்.

பொ - ரை: குமரப் பெருமான் அந்தப் பாரிய நெடிய வில்லைத் தனது இரு திருக்கரங்களால் வளைத்து, எழுவகைப் பிறப்பினவாகி விளங்கும் உயிர்க்கூட்டங்கள் எல்லாம் இடியேற்றின் தொகுதிகளாயமைந்து ஒலித்தாற்போல் நாண் ஓசை எழுப்பினார்.

அ - ரை: ஈட்டம் - தொகுதி; உருமேறு - இடியேறு; குணம் - வில் நாண். 176

குணங்கொள் பேரொலி கோடலும் இரலையூர் கொற்றத்து அணங்கு லாவரு கார்முகம் குழைத்துனை அவதி இணங்க வாங்கியே பத்துநா ருயிரத்து இரட்டி கணங்கொள் வெஞ்சரம் உகைத்தனன் கூற்றினும் கடியோன்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமானது நாண் ஓசையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் இயமனிலும் கொடியவனாகிய சூரபன்மன், மான் வாகனத்தை உடைய வீரதுர்க்கை பயில்கின்ற வில்லை வளைத்து இருபது இலட்சம் தொகை; கொண்ட கொடிய பாணங்களைச் செலுத்தினான்.

அ - ரை: இரலை - மான்; கொற்றத்து அணங்கு - வீரதுர்க்கை உகைத்தல் - செலுத்துதல். 177

வான் மறைத்தன மாதிரம் மறைத்தன மதிதோய் மின் மறைத்தன கதிர்வெயில் மறைத்தன வேலை

நான் மறைத்தன வசுமதி மறைத்தன தருசூர்
கான் மறைத்தன வரைகளை மறைத்தன கணைகள்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் ஏவிய அம்புகள், ஆகாயம், திக்குகள், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், சூரியனது ஒளி, சமுத்திரம், பூமி, காடு, மலைகள் என்றின்னவற்றை எல்லாம் மறைத்தன. 178

காற்றில் செல்வன அங்கியில் படர்வன கடுங்கண்
கூற்றில் கொல்வன வேலைவெவ் விடத்தினுங் கொடிய
பாற்றுத் தொல்சிறை உள்ளன பல்தலை படைத்த
நால்திக் கும்புகழ் அவுணர்கோன் ஆணையில் நடப்ப.

பொ - ரை: நான்கு திக்குகளிலும் புகழப்படுகின்ற கீர்த்தியையுடைய அவுணர் பதியாகிய சூரபன்மன் ஆணையின்படி செல்கின்ற அம்புகள் காற்றைப்போன்ற வேகத்துடன் செல்வன. அக்கினி போன்ற வெம்மையுடன் போவன, தறுகண்மை மிக்க இயமனைப் போன்று உக்கிரமாய் உயிர்களைக் கொல்வன, பாற் கடலிற் தோன்றிய ஆலகால விடத்திலும் மிக்க கொடுமை உடையன, பருந்து போன்று சிறகுகள் படைத்தன. பல தலைகள் கொண்டன.

அ - ரை: அங்கி - அக்கினி; கடுங்கண்மை - தறுகண்மை - கொடுமை; பாறு - பருந்து. 179

பருமி தத்தன மேருவைத் துளைப்பன பாங்கர்
வரைகி ழிப்பன அண்டமும் பொதுப்பன வான்தோய்
உரும் இடிக்குலம் பொருவன விடத்தை உண்டு உமிழ்வ
கருமை பெற்றன சேயன தீயவன் கணைகள்.

பொ - ரை: கொடியவனாகிய சூரபன்மன் செலுத்திவிடுகின்ற அம்புகள் செருக்குடையன; மேருமலையையும் துளைக்கும் ஆற்றல் கொண்டன; ஏனைய மலைகளையும் பிளக்கும் வன்மையுடையன; அண்டமுகட்டையும் துளைக்கத்தக்கன; ஆகாயத்தில் தோன்றும் இடியேற்றுக் கூட்டங்களை ஒப்பன; ஆலகால விடத்தை விழுங்கவும் உமிழவும் வல்லன; கரிய நிறமும் கொண்டன.

அ - ரை: பருமிதம் - செருக்கு; பொதுப்பன - துளைக்கும் இயல்பின உரும் - இடிக்குலம் - இடியேற்றுக் கூட்டம்; சேயன - செந்நிறம் உள்ளன. 180

துண்ட வெண்பிறை வாள் எயிற்று அவுணர்கோன் துரப்ப
மிண்டு வெங்கணை எங்கணும் செறிந்திட விண்ணோர்
கண்டு கண்ணனை அணுகியே கைகுலைத்துய்ய
உண்டு கொல்நமக்கு ஒளிப்பீதார் இடம் என உரைத்தார்.

பொ - ரை: பிறைச் சந்திரனை நிகர்க்கும் கடைவாய்ப் பற்கள்
பொருந்திய சூரபன்மன் ஏவிய அம்புகள் எல்லா இடங்களிலும், மலிந்து
விளங்க, அத்தன்மையைக் கண்ணுற்ற தேவர்கள் திருமலை அடைந்து
அச்சத்தினால் கைகளை உதறியவாறு “பெருமையிற் சிறந்தவரே நாம்
மறைந்திருக்கத்தக்க இடம் என்காயினும் உண்டோ!” என்று கேட்டார்
கள்.

அ - ரை: வாள் - ஒளி; எயிற்று - பல்லு; துரப்ப - செலுத்த. 181

உரைத்து னார்க்குமால் மாறுரை வழங்குமுன் ஒள்வேல்
கரத்தில் ஏந்திய குமரவேள் இன்னது கண்ணால்
தெரித்து வெங்கனல் விடுத்திடும் ஊதைபோல் சிலதன்
சரத்தி னால் அவன் தூண்டிய கணையெலாம் தடிந்தான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு விஞவிய தேவர்களுக்குத் திருமால் பதில்
சொல்லதற்கு முன்னமே ஒளிகாலும் வேற்படையைத் தாங்கிய
முருகப்பெருமான் இதனைப் பார்த்து, காற்றினால் ஏவிவிடப்படுகின்ற
அக்கினிச் சுவானைகள் போலச் சில அம்புகளைச் செலுத்திச் சூரபன்மன்
முன்னர் எய்த பாணங்களை அழித்தொழித்தார்.

அ - ரை: மாறுரை - பதில்; ஒள் - ஒளிவீசுகின்ற; ஊதை - காற்று. 182

மடிந்தி டும்படி மாற்றலன் சரங்களை வள்ளல்
தடிந்த தன்மைகண்டு அமரர்கள் உவகையில் தழைத்தார்
படர்ந்து நீடிய கங்குலின் பரயிருள் புலர
விடிந்த காலையில் எழும்கதிர் கண்டமே தினிபோல்.

பொ - ரை: இராப் போதில் பரந்திருந்த இருளைச் சூரியன் உதித்து
ஒழித்த தன்மையினை வைகறையில் உயிர்க்கூட்டங்கள் கண்டு மகிழ்ந்
ததைப் போல அருள் வள்ளலாகிய முருகப்பெருமான் சூரபன்மனது
பாணங்களை அழித்தருளிய சிறத்தினைத் தேவர்கள் கண்டு உவகை
யால் உள்ளமும் உடலும் பூரித்து நின்றனர். 183

வேறு

அங்கவ் வெல்லை அவுணர்கோன், எங்கள் நாதன் எதிருற
மங்குல் போல்வ ரம்பிலாச் செங்கண் வாழி சிதறினான்

பொ-ரை: அச்சமயத்தில் அவுணர் தலைவனாகிய சூரபன்மன் எமது முதல்
வராகிய முருகப்பெருமானுக்கு எதிராக முகில் மழையைப் பொழிந்தது
போல அளவில்லாத வலிய முனை பொருந்திய பாணங்களை ஏவினான்.

அ - ரை: மங்குல் - மேகம்; கண் - முனை.

184

ஆயகாலை அறுமுகன் தீயன் உந்து செறிகணை
மாய வாளி மாமழை ஏயெனமுன் ஏவினான்.

பொ - ரை: அவ்வேளை சண்முகப் பெருமான் கொடியவனும் சூரபன்மன்
செலுத்திய அம்புகள் அழியும்படியாகப் பெரிய அம்புமாரியை "ஏ"
என்று சொல்லி முடித்தற்கு முன்னரே செலுத்திவிட்டார்.

185

எங்கள் நாதன் ஏவிய, துங்க வாளி சூர்விடும்
புங்க வங்க னைப்புரத்த, அங்கி போல்அ றுத்தவே.

பொ - ரை: எமது ஆன்மநாயகராகிய முருகப்பெருமான் செலுத்தி
விட்ட மகிமைமிக்க அம்புகள் சூரபன்மன் ஏவிய பாணங்களை, சிவ
பிரானது நகையில் தோன்றிய தீ திரிபுரங்களை அழித்த தன்மை
போல் நாசம் செய்தன.

அ - ரை: துங்கம் - மகிமை; புங்கவம் - அம்பு; அங்கி - நெருப்பு.

186

அறுத்த பின்னும் அறனிலான் மறுத்தும் வாளி மாமழை
கறுத்த கண்டர் காளைமேல், செறுத்து வல்லை சிந்தினான்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் அம்புகளைச் சிதைத்த பின்னும் தரும
நெறியில் ஒழுகாதவனாகிய சூரபன்மன் கோபம் பொருந்தியவனாய்
நீலகண்டராகிய சிவபெருமானது திருக்குமாரராகும் முருகவேளமீது
அளவற்ற அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

அ - ரை: காளை - புத்திரன்; செறுத்து - கோபித்து.

187

சிந்து கின்ற செம்சரம் வந்து ருமுன் வந்தெனக்
கந்தன் நூறு கணைதொடா அந்தில் பூழி ஆக்கினான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் ஏவிய கணைகள் வந்து சேருவதற்கு முன்னமே, முருகப்பெருமான் காற்றுப்போன்ற வேகத்துடனே நூறு அம்புகளைச் செலுத்தி அப்பாணங்களை அந்த இடத்தில்தானே நொருங்கும்படி அழித்தனர்.

அ - ரை: வந்து உருமுன் - வந்துசேருவதற்கு முன்னம்; வந்து என - காற்றைப்போல; அந்தில் - அவ்விடம்; பூழி - துகள். 188

பூழி செய்து பொள்ளென, ஊழி நாதன் ஒன்சரம்
ஏழு நூறது ஏவினான், சூழும் மாயை தோன்றல்மேல்.

பொ - ரை: உலகங்கள் அழிகின்ற உகாந்த காலத்தும் நிலை பெயரா திருக்கின்ற தலைவராகிய முருகப்பெருமான் அப்பாணங்களைத் துகள் எழமாய்த்துத் தம்மைச் சூழ்ந்து நின்று போர் செய்யும் மாயை என்பாளின் புத்திரனாகிய சூரபன்மன்மீது எழுநூறு அம்புகளைச் செலுத்தினார். 189

மாயை மைந்தன் மற்றதை, ஆயவாளி யால் அறுத்து
ஏயினான் இ ராயிரம் சேயின் முன்கி லீமுகம்.

பொ - ரை: மாயையின் மகனான சூரபன்மன் அக்கணைகளை அதே தொகையளவினதான அம்புகளை ஏவி அழித்து, மேலும் முருகப்பெருமான் மீது இரண்டாயிரம் பாணங்களைச் செலுத்தினான்.

அ - ரை: ஏயினான் - ஏவினான்; சிலீமுகம் - அம்பு. 190

வேறு

விட்டதனை அத்தொகை விறல்பகழி தன்னால்
அட்டுவிரை வில்கடவுள் ஆயிர விரட்டி
கட்டழலை ஒத்துள கடும்கணைகள் தம்மைத்
தொட்டனன் வருத்தமொடு சூர்வினை துளங்க.

பொ - ரை: சூரபன்மன் விடுத்த அம்புகளை அதேயளவு ஆற்றல் மிக்க பாணங்களினால் முருகப்பெருமான் அழித்து அவனது உறவின ராகிய அவுணர்கள் துன்பத்தோடு நடுக்கமும் பொருத்தும்படி, தீக்கனலை ஒத்த வெவ்வித ஈராயிரம் அம்புகளை ஏவியருளினார்.

அ - ரை: விறல் - ஆற்றல்; பகழி - அம்பு; கட்டழல் - பெருநெருப்பு;
துளங்க - நடுங்க. 191

முராரி உத வும்சுதனை முந்துதனை யிட்டு ஆண்டு
ஓராயிரம் அளித்தபரன் உய்த்தகனை செல்ல
இராயிரம் நெடும்பகழி ஏவிஅவை நீக்கி
அராஇறையும் வையமும் அழுங்கலுற ஆர்த்தான்.

பொ - ரை: திருமாவின் புத்திரராகிய பிரமதேவரை முன்றோர் முறை
சிறையில் வைத்து ஓராயிரம் ஆண்டுக்காலம் தாமே படைத்தற்
தொழிலை மேற்கொண்டவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் ஏவிய
அம்புகள், எதிரே வர, சூரபன்மன் இரண்டாயிரம் அம்புகளை
அனுப்பி அவற்றை அழித்து ஆதிசேடனும், அது தாங்கும் பூமியில்
உள்ள உயிர்க்கூட்டங்களும் துன்பமுறுப்படி ஆரவாரம் செய்தான்.

ஆ - ரை: முராரி - திருமால்; சுதன் - புதல்வன்; தனை - சிறை -
அராஇறை - பாம்புக்கு அரசன் - ஆதிசேடன். 192

ஆர்த்தவன் விடும்கனை அனைத்தினையும் முக்கண்
மூர்த்திதரு காண்முனை செலச்செல முடித்தான்
கார்த்தெழு புகைப்படலை கான்றுநிமிர் செந்தீ
சேர்த்தினவை யாவையும் மிசைத்திடு திறம்போல்.

பொ - ரை: சுருநிறம் பொருந்தித் தோன்றும் புகைப்படலங்களைக்
கக்கியவண்ணம் கிளர்ந்தெரியும் நெருப்பானது அதனிடத்தில் இட்ட
பொருள்கள் யாவற்றையும் எரித்து விளங்குதல் போல முக்கண் இறை
வராகிய சிவபெருமானது திருக்குமாரர் சூரபன்மன் ஆர்ப்பரித்துச்
செலுத்திவிடுகின்ற பாணங்கள் வந்து சேரச்சேர அவற்றை அழித்
தொழித்தார்.

அ - ரை: காண்முனை - புதல்வர். 193

ஐயன்விடு வாளிகளை அவ்வசுரன் நீக்கும்
வெய்யன்விடு வாளிகளை வேள்கடிது அறுக்கும்
எய்யும்நெடு வெம்பகழி இற்றவைகள் சிந்தி
வையம்மிசை போகியன வானம்அணித் தென்ன.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் விடுகின்ற அம்புகளை அச்சுரபன்மன் அழித்துவிடுவான். அவன் செலுத்தும் கணைகளைப் பெருமான் விரைவில் அழித்தொழிப்பார். இத்தன்மையாக இருவரும் செலுத்திய அம்புகளின் வெட்டுண்ட துண்டங்கள் பூமியில் வீழ்ந்து ஆகாயம் சமீபத்தில்தானே உள்ளது என்று சொல்லும்படியாகக் குவிந்து மேலோங்கி விளங்கின.

194

முற்றிய அமர்த்தலை முனிந்தவர் செலுத்தும்
கொற்றநெடு வாளிகள் குறைந்துழி எழும்பீப்
பற்றியது பார்இடை பகிர்ந்தவரை முற்றும்
வற்றியது அளக்கரும் வறந்துளது கங்கை.

பொ - ரை: பெரிய யுத்த களத்தில் இருவரும் கோபங்கொண்டு செலுத்திவிடுகின்ற வெற்றியியல்பு கொண்ட பாணங்கள் முரிந்த பொழுது பிறந்த அக்கினி பூமி எவ்விடத்தும் பற்றியது. அந்நெருப்புப் பரவியதால் மலைகள் எல்லாம் பிளவுண்டன; சமுத்திரங்கள் நீர் வற்றின; கங்காநதியும் வரண்டு போயது.

195

தார்கெழுவு வேற்படைத் தடக்கையுடை யோனும்
சூரனும்இவ் வாறமர் இயற்றுகொழில் காணு
வீரமட மாதாளம் வியந்திவர் தமக்குள்
ஆரிடை நடத்துமென ஐயமொடு நின்றான்.

பொ - ரை: வெற்றிமலை பொருந்திய வேற்படையைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுடைய முருகப்பெருமானும் சூரபன்மனும் இத்தன்மையாகப் போர்புரிந்த பராக்கிரமத்தினை வீரலக்குமியாகிய தேவி பார்த்து அதிசயமடைந்து, இவர்களுள் யார் பக்கம் சேர்வது தகுதியாகும் என்ற சந்தேகத்தோடு நின்றான்.

அ - ரை: தார் - மலை; கெழுவு - பொருந்திய; வியந்து - அதிசயித்து.

196

ஆள்அரிதன் முன்னிளவல் ஆனைவத னத்துக்
காளையகிழ் பின்னிளவல் கார்முகம் உகைக்கும்
வாளிமழை யேயலது மற்றவர்கள் தம்மை
நீள்விழியி னுல்தெரிகி லார்புடையின் நின்றோர்.

பொ - ரை: சிங்கமுகாசுரனுக்கு முத்தவனாகிய சூரபன்மனும் யானை வதனத்தையுடைய விநாயகப் பெருமானுக்கு இனையவராகிய முருக வேளும் தத்தமது விற்களிலிருந்து செலுத்திவிடுகின்ற அம்புமாரியைப் பக்கத்தில் நின்றவர்கள் பார்த்தார்களேயன்றி அந்த இரு வீரர்களின் தோற்றத்தையும் அவர்கள் காணவியலாதவராயினர்.

அ - ரை: ஆள்அரி - சிங்கமுகாசுரன்; கார்முகம் - வில்; உகைக்கும் - செலுத்தும். 197

நீடுசமர் இன்னணம் நிகழ்ச்சியுறும் எல்லை
மேடமிசை ஊர்பரன் விடுத்தகணை எல்லாம்
ஈடுபட நூறிஅவன் ஏறிவரும் மான்தேர்
ஆடுறு பதாகையை அறுத்துவிரைந்து ஆர்த்தான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு நீண்ட யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் ஆட்டுக்கடாலை வாகனமாகக் கொண்ட முருகப்பெருமான் செலுத்திய பாணங்களை எல்லாம் வலிமையோடும் அழித்து அப்பெருமான் ஊர்ந்து வந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அசைந்து கொண்டிருந்த வெற்றிக் கொடியையும் அறுத்து வீழ்த்தி ஆரவாரம் செய்தான்.

அ - ரை: நீடுசமர் - நீண்ட யுத்தம்; இன்னணம் - இவ்வாறு; ஈடு - வலிமை; நூறி - அழித்து; மேடம் - ஆடு; பதாகை - கொடி. 198

ஆர்த்துவிற்றல் வால்வளையை அம்பவள வாயில்
சேர்த்திஇசைத் தான்தனது சீர்த்திஇசைத் தென்ன
மூர்த்தமது தாழ்க்கிலன் முனிந்துகணை பின்னும்
தூர்த்தமுரு கன்தனது தோற்றம்மறைத் திட்டான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் இங்ஙனம் ஆரவாரம் செய்து தனது வெண்மை நிறம் பொருந்திய வெற்றிச் சங்கைப் பவளம் போலும் சிவந்த வாயில் வைத்து, தான் புகழோசை ஒலித்த தன்மைபோல் ஊதி ஒலி எழுப்பினான். அத்துடன் அமையாது கணப்பொழுதும் சுணக்கமின்றிக் கோபமுடையவனாய் பல பாணங்களைச் செலுத்தி முருகவேளின் உருவத்தை மறைத்தான்.

அ - ரை: வால் - வெண்மை; வளை - சங்கு; சீர்த்தி - புகழ்; முனிந்து - கோபித்து. 199

மறைந்தபக ழித்தொகையை வாளிமழை தன்னால்
குறைத்தவுணன் ஊர்நீட்டு கொடிஞ்சிநெடு மான்தேர்
விறற்கொடி தனைக்கொடிய வெஞ்சரம்ஓர் ஏழால்
அறுத்துமுரு கன்பரவை ஆழ்கடலில் இட்டான்.

பொ - ரை: தமது வடிவத்தை மறைத்த பாணங்களை முருகப்பெரு
மான் அம்புமாரியால் அழித்து மேலும் வெம்மை மிக்க ஏழு அம்பு
களை ஏவி அவுணர்பதியாகிய சூரபன்மன் ஏறிவந்த கூம்புடைய
தேரில் கட்டியிருந்த வெற்றிக் கொடியை அறுத்து ஆழமாகிய சமுத்
திரத்தில் வீழச் செய்தனர்.

அ - ரை: கொடிஞ்சி - தேரின் கூம்பு; பரவை - நீர்ப்பரப்பு. 200

வேறு

தான வர்க்குத் தலைவன் தனிக்கொடி
மின வேலையில் அற்றுடன் வீழ்ந்துழி
பானு கம்பன் எனப்படு பாநிடர்
சேனை காவலன் தெற்றென நோக்கினான்.

பொ - ரை: அவுணர் மன்னவனாகிய சூரபன்மனது வெற்றிக்கொடி
யானது பெருமானால் அறுத்துச் சமுத்திரத்தில் வீழ்த்தப்பட்டபோது
பானுகம்பன் என்னும் பெயர் படைத்த பூதசேனைத் தலைவன் விரை
வில் அதனை அவதானித்தான்.

அ - ரை: மினவேலை - மீன்கள் பொருந்திய சமுத்திரம்; பாநிடர் -
பூதர்; தெற்றென - விரைவில். 201

கண்டு சிந்தை களித்துப் பெருமிதம்
கொண்டு குப்புற்று இசைத்துக் குனித்திடா
அண்டர் போற்றத்தன் னாயிரம் வாயினும்
ஒண்டி றல்சங்கம் ஒல்லைவைத்து ஊதினான்.

பொ - ரை: அத்தன்மையைப் பானுகம்பன் அவதானித்து, பெருவகை
யும் செருக்கும் பொருந்தக் குதித்து இறைவன் புகழினைப் பாராட்டிக்
கூத்தாடித் தேவர்கள் யாவரும் மெச்சும் வண்ணம் தனது ஆயிரம்
வாய்களிலும் ஆயிரம் சங்குகளை வைத்து ஊதி ஆரவாரம் செய்தான்.

அ - ரை: குப்புற்று - குதித்து; இசைந்து - புகழ்ந்து; குனித்திடா -
கூத்தாடி. 202

கால்நு கம்படு கந்துகத் தேருடைப்
பானு கம்பன் பனிமதி ஆயிரம்
மானு கம்பவை வாய்வைத் திசைத்தலும்
தான்உ கம்பல தங்கிற்றவ் வோசையே.

பொ - ரை: உருளைகளையும் நுகத்தில் பூட்டிய குதிரைகளையும்
கொண்ட தேரீனை உடைய பானுகம்பன் என்னும் பூதத்தலைவன்
குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆயிரம் சந்திரர்களை ஒத்த வெள்ளிய ஆயிரம்
சங்குகளை வாயிலே பொருத்தி ஊதி ஒலி செய்யவே அவ்வோசை
யானது பல யுகங்களின் முடிவுகாலம் வரை நீடித்தது.

அ - ரை: கால் - தேர்உருளை; கந்துகம் - குதிரை; பனிமதி - குளிர்ச்சி
பொருந்திய சந்திரன்; மானும் - ஒத்த; கம்பு - சங்கு. 203

பாய்பெ ரும்புகழ்ப் பானுகம் பன்வளை
ஆயி ரங்களும் ஆர்த்திட அண்டர்தம்
நாய கன்தன் விறல்கண்டு நாரணன்
தூய சங்கும் முழங்கிற்றுத் துண்ணென.

பொ - ரை: பரந்த புகழ்படைத்த பூதத் தலைவனாகிய பானுகம்ப
னுடைய வெள்ளிய சங்குகள் ஆயிரமும் சப்தித்தபோது தேவநாயக
ராகிய சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானது பராக்கிரமத்தை உணர்ந்து
திருமாலுடைய புனிதம் வாய்ந்த பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கும்
விரைந்து ஒலித்தது.

அ - ரை: பாய் - பரந்த; வளை - சங்கு; அண்டர் - தேவர். 204

போதம் அங்கதில் புங்கவர் யாவரும்
சோதி வேற்படைத் தூயவன் ஏறுதேர்
மீது கேதனம் இல்லை வியன்கொடி
ஆதி நீயென்று அழலினை ஏவினார்.

பொ - ரை: அச்சமயத்தில் தேவர்கள் எல்லோரும் அக்கினி தேவ
னைப் பார்த்து வேற்படையைக் கொண்ட வேதநாயகரின் தேரில்
கொடியில்லை, ஆகவே நீ கொடியாகப் பொருத்தி விளங்குவாய் என்று
கூறி அவனை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அ - ரை: போது - தேரம்; புங்கவர் - தேவர்கள்; கேதனம் - கொடி. 205

ஏவ லோடும் எரிதழற் பண்ணவன்
வாவு குக்குட மாண்கொடி யாகியே
தேவ தேவன் திருநெடுந் தேர்மிசை
மேவி ஆர்த்தனன் அண்டம் வெடிபட.

பொ - ரை: தேவர்கள் அனுப்பச் சென்ற அக்கினிதேவன் தாவிப் பறக்கும் பெருமைமிக்க சேவல் வடிவமாகி, தேவாதிதேவனாகிய முருகப்பெருமானின் லட்சுமீகரம் பொருந்திய உயர்ந்த தேர்மீது ஏறி, உலகம் பிதிர்ந்து போயிற்று என்று சொல்லும்படியாக ஆரவாரித்துக் கூவினான். 206

படியி லாதுஅமர் பண்ணவன் தேர்மிசைக்
கொடிய தாய்நின்று குக்குடம் கூயது
கடிய தானவர் கங்குல் புலர்ந்திடும்
விடியல் வைகறை வேலையைக் காட்டல்போல்.

பொ - ரை: சமான்ம் கூறமுடியாத பெருமை வாய்ந்த கப்பிரமணியப் பெருமானது தேர்மீது அக்கினிதேவன் கொடியாக நின்று கூவியது கொடிய அவுணர் கூட்டமாகிய இரவு நீங்கி விடியற்காலமாகிய வைகறைப்போது நெருங்கிய தன்மையைப் புலப்படுத்தியது போலும்.

அ - ரை: படி - சமான்ம். 207

சங்க மோடு தபனனும் ஆர்த்தலும்
மங்குல் வண்ணத்து வானவன் ஆர்த்தனன்
பங்க யாசனப் பண்ணவன் ஆர்த்தனன்
திங்கள் ஆர்த்தது செங்கதிர் ஆர்ப்பவே.

பொ - ரை: சங்குகள் சப்தித்ததையடுத்துக் கோழிக் கொடியாக விளங்கிய அக்கினிதேவன் ஆரவாரம் செய்தான். அதனைப் பார்த்து, தாமரை ஆசனராகிய பிரமதேவரும் மேகவண்ண மேனியனாகிய திருமாலும் ஆரவாரம் செய்தனர். சந்திர சூரியரும் ஆர்ப்பரித்தனர். 208

மறலி ஆர்த்தனன் மாருதங் கட்செலாம்
இறைவன் ஆர்த்தனன் இந்திரன் ஆர்த்தனன்
அறைக டற்குஅர சானவன் ஆர்த்தனன்
குறைவில் செல்வக் குபேரனும் ஆர்த்தனன்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் யமன் ஆரவாரித்தான், காற்றுக் கூட்டங்
களுக்குத் தலைவனாகிய வாயுதேவனும் ஆரவாரித்தான், தெய்வேந்தி
ரன் ஆரவாரஞ்செய்தான், ஒலிசெய்கின்ற கடல் அரசனாகிய வருண
னும் ஆரவாரம் செய்தான், வற்றாத வளமுள்ள குபேரனும் ஆர்ப்
பரித்தான்.

அ - ரை: மறலி - இயமன்; மாருதம் - காற்று; இறைவன் - அரசன்.

209

ஆர்த்த ஓசைபோய் அண்டத்தை முட்டியே
சூர்த்த நோக்குடைச் சூரபன் மன்செவிச்
சீர்த்து னைக்குள் செறிதலும் தேவரைப்
பார்த்த னன்கடு உண்டன்ன பான்மையான்.

பொ - ரை: இவர்கள் யாவரும் ஆர்ப்பரித்து மகிழ்ச்சியால் விளைத்த
சத்தமானது சென்று அண்டங்களையும் முட்டி, பார்த்தற்குப் பயங்கர
மான பார்வையுடைய சூரபன்மனது காதுகளின் சீருடைய துளை
களில் செறிதலும், அதுவேளை தேவர்களை எல்லாம் பார்த்தான்.
அவன் பார்வை நச்சுப் பார்வையாயிருந்தது

210

மாறில் என்முன் வருவதற் கஞ்சியே
பாறு போன்று பழுவத் துலைந்துளார்
தேறி வந்து தெழித்தனர் என்முனும்
ஆறு மாமுகன் ஆற்றல்கொண் டேகொலாம்.

பொ - ரை: ஒப்பில்லாத பெருமை படைத்த எனது முன்னிலையில்
வருவதற்கே பயந்து, பருந்துகள் போலப் பறந்தோடிக் காட்டில்
அலைந்து திரிந்தவர்களாகிய தேவர்கள் இப்போது என் முன்னிலையில்
வந்து ஆரவாரமும் செய்கின்றனர். சன்முகனாகிய குமரனது
வலிமையால்தான் இவ்வாறு செய்யத் துணிந்தனர் போலும்.

அ - ரை: மாறு - ஒப்பு; பாறு - பருந்து; பழுவம் - காடு; தெளித்
தல் - ஆரவாரித்தல். 211

நன்று நன்றிது நான்முகன் ஆதியாய்
நின்ற தேவர் நிலைஅழித்து ஒல்லையில்
கொன்று பின்னர்க் குமரனை வெல்வனால்
என்று சிறின்ன் யாரையும் எண்ணலான்.

பொ - ரை: எவரையும் மதிக்காத இயல்பினனாகிய சூரபன்மன்
நல்லது நல்லது இது! என அந்நிலையை அவமதிப்பாகக் கூறிப்
பிரமதேவர் முதலான தேவர்களின் வலிமையை அழித்து
விரைவில் அவர்களைக் கொன்று, பின்னர் இக்குமரனைப் போரில்
வெல்லுவன் என்று சொல்விச் சினமடைந்தான்.

அ - ரை: எண்ணலான் - மதிக்காதவன். 212

இருக்க மைந்தன் இகல்இவண் விண்ணிடை
செருக்கு தேவர் திறலினைச் சிந்துவான்
அருக்கன் ஓடிய அந்தரத்து உய்க்குதி
தருக்கு தேரினைச் சாரதி நீஎன்றான்.

பொ - ரை: சாரதியே! சிவன் மகனோடு செய்கின்ற போரினை இப்போ
தைக்கு நிறுத்திவைப்போம். ஆகாயத்தில் நின்று ஆர்ப்பரிக்கும் அம
ரர்களின் ஆற்றலை முதலில் அழிப்போம். அதன் பொருட்டு எழுச்சி
மிக்க தேரினைச் சூரியன் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயமார்க்கத்தில் செலுத்து
வாய் என்று சூரபன்மன் பணித்தான்.

அ - ரை: இகல் - போர்; அருக்கன் - சூரியன்; சிந்துவான் - அழித்
தற் பொருட்டாக; தருக்கு - எழுச்சி. 213

மற்றிவ் வாறு வலவனை நோக்கியே
சொற்ற காலைத் தொழுதுஎந்தை நன்றெனப்
பொற்றை போலும் பொலன்மணித் தேரினை
வெற்றி யாகஎன விண்மிசைத் தூண்டினான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு சூரபன்மன் பணித்த சமயத்தில் சாரதி அவு
ணர்கோணை வணங்கி வெற்றியுண்டாகட்டும் என்று வாழ்த்தியவாதே
மலைபோன்ற பொன்மயமான தேரினை ஆகாயத்திற் செல்லுமாறு
தூண்டினான். 214

பாகன் தூண்டிய பாண்டில் அம் தேர் எழில்
மேகம் கீண்டு மிசைப்படு சூறையின்
ஆகம் கீறி அமரர்கள் ஈண்டிய
மாகம் சென்றது வான்இழிந்து என்னவே.

பொ - ரை: சாரதியினாலே தூண்டப்பெற்ற உருளை பொருந்திய தேர்
மேலெழுந்து மேகமண்டலத்தைக் கிழித்து அப்பாலுள்ள வாயு மண்
டலத்தையும் ஊடுருவி, வானுலகம் தாழ்ந்து இறங்கியதோ என்னும்
படியாகத் தேவர்கள் வாழுகின்ற சுவர்க்கத்தை யடைந்தது.

அ - ரை: பாண்டில் - தேர் உருளை; கீண்டு - (கிழிந்து) கிழிந்து;
ஆகம் - உடல்; மாகம் - ஆகாயம். 215

சென்ற தேரோடு சேண்இடைப் புக்குளான்
குன்றம் அன்ன கொடும்சிலை கோட்டியே
துன்று தேவர் தொகைஇரிந்து ஓடுற
மன்ற வாளி மழைகளை வீசிஞன்.

பொ - ரை: தேரோடு சென்று ஆகாயமண்டலத்திற் புகுந்த சூரபன்மன்
மலைபோன்ற பாரிய வில்லை வளைத்து நெருக்கமாக நின்ற தேவர் கூட்
டம் நிலைகுலைந்து ஓடும்படியாக மிகுதியாக அம்புமாரி பொழிந்தான்.

அ - ரை: சேண் - ஆகாயம்; கோட்டி - வளைத்து; துன்று - நெருக்க
முற்ற; இரிந்து - பின்வாங்கி. 216

வீசு கின்றுழி விண்ணவர் மேல்சுரம்
நீசன் விட்டிடு நீர்மையை நோக்கியே
ஈசன் மாமகன் ஈண்டுநின்று எண்ணிலா
ஆசுகங்கள் உய்த்து அங்கவை சிந்தினான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு அவன் அம்புமாரி பொழிந்தபோது கீழ்மக
னாகிய சூரபன்மனது செய்கையை முருகப்பெருமான் பார்த்தருள,

ஐயியில் நின்றவாறே அளவிலாத அம்புகளைச் செலுத்தி அப்பாணங்
களை வெட்டி வீழ்த்தினார்.

அ - ரை: நீசன் - கீழ்மகன்; நீர்மை - தன்மை; ஆசகம் - அம்பு; சிந்
தினான் - அழித்தான். 217

வேறு

மற்றவை துணித்தபின் வடிக்கயிறு முட்கோல்
பற்றிய தடக்கைஉள பாகுதனை நோக்கிக்
கொற்றாயில் தூண்டிஒரு குன்றைவெளி கண்டோன்
தெற்றெனவிண் மேல்நமது தேர்விடுதி என்றான்.

பொ - ரை: வெற்றி பொருந்திய வேற்படையினை ஏவி, கிரௌஞ்ச
மலையை அழித்து வெற்றிடமாக்கிய முருகப்பெருமான் அம்புகளை
அழித்த பின்னர் கடிவாளக் கயிற்றினையும் முட்கோலையும் பிடித்தி
ருக்கும் பாகனைப் பார்த்து நமது தேரை விரைவில் பொன்னுலகத்திற்
குச் செலுத்துவாய் எனப் பணித்தனர்.

அ - ரை: வடிகயிறு - குதிரைக் கடிவாளக் கயிறு; முட்கோல் -
குதிரை தூண்டும் கோல்; பாகு - தேர்ப்பாகன். 218

என்னலும் இறைஞ்சிஇர லைப்பரியின் மேலோன்
பொன்னுலகு பார்உலகு புக்குளமுத தென்ன
மின்னின்மிளிர் தேரதனை விண்மிசைக டாவி
நன்னெறி செலாஅவுணர் நாயகன்முன் உய்த்தான்.

பொ - ரை: இங்ஙனம் பணித்த காலே மான் வாகனத்தையுடையவ
னாகிய வாதராயன் முருகப்பெருமானை வணங்கி, சுவர்க்கலோகமானது
பூவுலகிற்கு வந்து மீண்டும் மேலெழுந்து சென்றற்போல மின்னல்
போன்று ஒளிரும் தேரினை ஆகாய மார்க்கத்திற்குச் செலுத்தி, தரும
நெறிப்படராத அவுணபதியாகிய சூரபன்மன் முன்னே நிறுத்தினான். 219

வையம்நெடும் வானம்மிசை வல்லைபுகும் எல்லை
ஐயன்இமை யோர்கள்அயர்ந்து ஒடுவது நோக்கி
நையலிர்பு லம்பலிர்ந டுங்கலிர்கள் என்றுஓர்
செய்யகரம் ஏந்திமுரு கன்கருணை செய்தான்.

பொ - ரை: தேரானது விரைந்து சென்று பொன்னுலகத்தைப் பொருந்திய அளவில் வெருவி ஓடிய விண்ணவர்களைப் பார்த்து வருந்தாதீர், புலம்பாதீர், அஞ்சாதீர் என்று சொல்லியவாறே தம் திருக்கரத்தைக் காட்டி அடைக்கமமளித்துக் கருணை செய்தார்.

அ - ரை: வையம் - தேர்; நையல் - வருந்தல்.

220

கந்தன்மொழி வானவர் கணத்தவர்கள் கேளா எந்தைஇவண் வந்திடலின் யாம்உயிர்ப் படைத்தே உய்த்தனம் எனாவிரைவில் ஓடுவது நீங்கி சிந்தைமகிழ் வத்தொடு திகந்தம்உற நின்றார்.

பொ - ரை: குமாரக் கடவுளின் அருள் வார்த்தையைத் தேவ ஊட்டத்தினர் கேட்டு எம்பெருமான் இவ்விடத்தில் வந்ததனால் உயிர் பிழைத்தோம் எனக் கூறி ஓடுவதை விடுத்து மனமகிழ்ச்சியோடும் திக்குகள் எல்லாம் செறிந்து நின்றனர்.

221

நின்றிடலும் வெவ்வுணன் நீர்மையது நோக்கிப் பின்றிடுவ ராம்பிரம னேமுதல தேவர் ஒன்றொர்சிறு வன்கொல்எனை உற்றெதிரும் நீரான் நன்றிதென வேவெகுளி கொண்டுநகை செய்தான்.

பொ - ரை: அத்தன்மையைக் கொடிய சூரபன்மன் பார்த்து என்னை எதிர்ப்பதற்குப் பிரமன் முதலாகிய தேவர்களே பின்னிடுவார்கள். அவ்வாறிருக்க, தனியனாகிய இந்தச் சிறுவன என்னை எதிர்க்கும் தகுதியுடையவன், இது நல்லாக இருக்கின்றது என்று சொல்லிக் கோபமுற்று, பரிகாசமாய்ச் சிரித்தான்.

222

காய்சினம் மிகுந்துஅவுணர் காவலன் அனந்தம் ஆசுகம் விரைந்துபடர் ஆசுகம் தென்ன வீசதலும் வாளிபல விட்டுஅவை விலக்கி ஈசன்அருள் மாமதலை ஏற்றுஇகல் புரிந்தான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் மிகுந்த கோபம் பொருந்தியவனாய் வேகமிக்க காற்றுப்போன்று விரைந்து செல்லும் பாணங்களைச் செலுத்த

சிவருமாரும் பல அம்புகளை விட்டு அவற்றை நீங்கிப் போர் செய் தனர்.

அ - ரை: ஆசகம் (1) அம்பு (2) காற்று.

223

சுறுக்கொள மயிர்ப்பொடி உயிர்ப்புவிடு சூரன்
கறைக்கதிர் அயில்பொலி கரத்தன் லுவர்தம்மில்
செறுத்துடன் வடிக்கணை செலுத்தி அகல்வான
மறைப்பதும் மறுக்குது மாகி மலைவுற்றார்.

பொ - ரை: மீசை மயிர் தீயும் வண்ணம் சுடும்ச்செறிகின்ற சூரபன்
மனும் ஒளி காலுகின்ற வேற்படை தாங்கிய திருக்கரத்தர் ஆகிய
முருகப் பெருமானும் தம்முன் கோபம் மிக்கவராய்க் கூரார்ந்த அம்பு
களைச் செலுத்தி வானமண்டலத்தை மறைப்பதும், ஒருவர் அம்பு
களை மற்றவர் வெட்டி வீழ்த்துவதுமாய்ப் போரினைச் செய்வா
ராயினர்.

224

வேறு

விரைந்து இருவோர்களும் வியங்கணை மாறிகள்
சொரிந்தனர் பேர்அமர் தொடர்ந்துசெய் போழ்தினில்
எரிந்தது மாதிரம் இரங்கினர் பார்உளர்
திரிந்தன சாரிகை சிறந்தவர் தேர்களே.

பொ - ரை: இரு வீரர்களும் தொடர்ந்து வேகமாகப் பாணங்களைச்
செலுத்திய வண்ணம் பெரிய போரினைச் செய்த காலை, திசைகளில்
உள்ளன யாவும் எரிந்தன, பூமியிலுள்ள மக்கள் வருத்தமுற்றார்கள்.
பராக் கிரமம் மிக்க அவர்களது தேர்கள் சுழன்று வட்டமிட்டுவந்தன.

அ - ரை: மாதிரம் - திசை; சாரிகை - வலசாரி இடசாரி வட்டமிடுதல்.

225

கறங்கினம் போல்வன கலம்செய் சூலாலன
திறங்கெழும் ஆழிகள் திரிந்தன மானுவ
மறங்கெழு சூறைகள் மயங்கின போல்வன
துறுங்கணை மாறிகள் சொரிந்தவர் தேர்களே.

பொ - ரை: நெருக்கமாக அம்புமழை பொழியும் இருவரது தேர்களும்
காற்றாடிகள் போலச் சுழன்றன. குயவனது சக்கரம் போலவும்
சுற்றின; வலிமை மிக்க சூறைக்காற்று இரண்டு சுழன்றடித்தாற்
போலவும் சூழ்ந்து வந்தன.

அ - ரை: கறங்கு - காற்றடி; குலாவன் - குயவன்; ஆழி - சக்கரம்;
மானுவ - ஒப்பன், 226

பாதலம் எழுகுவ பாரிடை சூழ்குவ
மாதிரம் ஓடுவ வாரிதி சேர்குவ
பூதர மேஷுவ பூமல ரோன்நகர்
மீதினும் ஏகுவ மீளுவ தேர்களே.

பொ - ரை: தேர்களிரண்டும் கீழ் உலகத்துக்குப் போவன, பூமியிலும்
சூழ்ந்து வருவன, திசைகளிலும் ஓடிச்செல்வன, சமுத்திரங்கள் மீதும்
நீந்தி ஏகுவன, மலைகள் மேலும் தாவிப்போவன, பிரமதேவனது
சத்தியலோகத்துக்கும் போய் மீண்டுவருவன. 227

எண்திசை சூழும் இரும்கடல் பாய்வன
விண்நொடு நேமி வியன்கிரி வாவுவ
கொண்டலின் ஆரிகுள் கொண்டுழி போகுவ
அண்டம்முன் ஏகுவ அங்கவர் ஏறுதேர்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமானும் சூரபன்மனும் ஏறிவந்த தேர்கள்
எட்டுத் திசைகளிலும் ஆழ்ந்து விளங்கும் புறவாழிச் சமுத்திரத்தின்
மீதும் போவன. ஆகாயத்தை அளவியிருக்கும் சக்கரவாள கிரிமீதும்
செல்லுவன மேகம் போன்று இருள் பொருந்திய இருளுலகிலும்
ஏகுவன அண்டகோளகைப்புறத்தும் செல்லுவன. 228

பெயர்ந்திடு தேருறு பிழம்புஅவை காண்பு
தியங்கினர் நான்முகர் தெரிந்திலர் சீர்உரு
மயங்கினர் ஆதவர் மருண்டனர் வானவர்
உயங்கினர் பாருளர் உலைந்தனர் நாகரே.

பொ - ரை: தேர்கள், வேகமாகச் செல்லுகின்ற தன்மையில் பிறந்த
ஒளிப்பெருக்கால் தேர் உருவைச் கண்டுகொள்ள இயலாது பிரமர்கள்
கலக்கமுற்றனர். சூரியர்கள் மயக்கமுற்றனர்; தேவர்கள் மருட்சி
எய்தினர். பூமியில்வாழ் மக்கள் வாட்டம் அடைந்தனர், பாதாளவாசிக
கள் குலைந்தனர். 229

முதிர்ந்திடு போரினர் முழங்கிய தேர்செல
அதிர்ந்தது பாருலகு அலைந்தன வேலைகள்
பிதிர்ந்தன மால்வரை பிளந்தது வான்முகடு
உதிர்ந்தன தாரகை உருந்தன கார்களை.

பொ - ரை: முழுமூச்சாக யுத்தத்தைச் செய்கின்ற வீரர்களின் முழக்க ஓசையுடைய தேர்கள் வேகமாகச் சென்ற தன்மையால் பூவுலகம் அதிர்ச்சியடைந்தது. சமுத்திரங்கள் நிலை கலங்கின, பெரிய மலைகள் வெடித்துதிர்ந்தன, அண்டமுகடு பிளவுபட்டது. நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்து வீழ்ந்தன. மேகங்கள் சிதறிச் சிந்தின. 230

வேறு

தேர்இவை இரண்டு மாகித் திகழும்மு தண்டம் எங்கும்
சாரிகை வருத லோடுஞ் சண்முகன் மீது செல்லச்
சூர்எனும் அவுணர் கோமான் தொலையும்நாள் எழிலி பொங்கி
ஆர்அழல் மழைகான் நென்ன அடுசர மாரி தூர்த்தான்.

பொ - ரை: இத்தன்மைகள் நிகழுமாறு இரண்டு தேர்களும் பழைமை மிக்க அண்டத்தின் எவ்விடங்களிலும் சுற்றி வந்த காலை, உலகம் அழியும் காலத்தில் மேகங்கள் அக்கினி மழை பொழிந்தாற் போலச் சண்முகங்களையுடைய முருகப்பெருமான்மீது சூரபன்மன் அம்புமாரி பொழிந்தான்.

அ - ரை: எழிலி - மேகம்; ஆர்அழல் - நிறைந்த அக்கினி. 231

மழுப்படை அநந்த கோடி வச்சிரம் திகழ்முச் சென்னிக்
கழுப்படை அநந்த கோடி குலிசம்வேல் அநந்த கோடி
கொழுப்படை அநந்த கோடி குலிசம்வேல் அநந்த கோடி
எழுப்படை அநந்தகோடி இடைஇடை இடிபோல் உய்த்தான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் தான் சொரிந்த அம்பு மழைக்கிடையில் அனந்தகோடிக் கணக்கான கோடரிப் படைகளையும் உறுதி வாய்ந்த முமமுனை கொண்ட சூலப் படைகளையும் நெருஞ்சிமுட் படைகளையும், கலப்பைப் படைகளையும், குலிசப் படைகளையும், வேலாயுதங்களையும் ஈட்டிப் படைகளையும் இடைக்கிடை இடிமுழக்கம் போலச்செலுத்தினான்.

அ - ரை: மழு - கோடரி; கழு - சூலம்; கப்பணம் - நெருஞ்சிமுள்; கொழு - கலப்பை; எழு - ஈட்டி. 232

கூற்றுயிர் குடிக்கும் துப்பில் கொடும்படை மாறி தன்னை
ஆற்றலின் அவுணர் கோமான் விடுத்துழி அவற்றை யெல்லாம்
காற்றெனப் பகழி தூண்டி முறைமுறை கடிதிற் சிந்தி
மாற்றினன் திரிந்தான் ஐயன் மூதண்ட வரைப்பு முற்றும்.

பொ - ரை: இயமனது உயிரையும் கவரவல்ல ஆற்றல் வாய்ந்த
கொடிய படைக்கலத் தொகுதியினை மழைபோல் வலிமைமிக்க
அவுணர்க் கரசன் சொரிந்த காலையில் அவற்றை முருகப்பெருமான்
காற்றின் விரைவோடு அம்புகளை ஏவி அழித்து உலகங்களின் எல்லை
தோறும் உலாவி வந்தார்.

அ - ரை: கூற்று - இயமன்; துப்பு - ஆற்றல்; பகழி - அம்பு; வரைப்பு -
எல்லை. 233

இத்திறம் திரிந்த செவ்வேள் இடைதெரிந்து ஏழொடு ஏழு
பொத்திரம் தன்னைத் தூண்டிப் புகழுறும் அவுணர் செம்மல்
சித்திரத் தேரும் மாவின் தொகுதியும் சிந்தி நீக்கத்
கைத்தனு வோடும் தீயோன் கதுமெனப் புவிக்கண் உற்றார்.

பொ - ரை: இத்தன்மையாகச் சுற்றி வந்த குமரவேள், தருணம்
நோக்கிப் பதினான்கு அம்புகளைச் செலுத்தி, கீர்த்தி வாய்ந்த அவுணர்
பதியாகிய சூரபன்மன் ஊர்ந்து வந்த எழில் மிக்க தேரினையும் குதி
ரைக் கூட்டங்களையும் அழித்தொழிக்க, தீய இயல்பினனாகிய சூரன்
கையில் தாங்கிய வில்லோடு வேரோர் தேரிற் பாய்ந்தான்.

அ - ரை: பொத்திரம் - அம்பு; புவி - தேர். 234

நாண்உடை வரிவில் வாங்கி நண்ணலன் நஞ்சு பில்கும்
ஏண்உடை வயிர வாளி எண்ணில தூண்டி ஏற்பத்
தாணுவின் மதலை கண்டு தன்பெரும் சிலையைக் கோட்டித்
தூணிகொள் கணையின் மாறி தொடுத்த அவை துணித்துவிட்டான்

பொ - ரை: பகைவனும் சூரபன்மன் நாண் பொருந்திய வில்லை
வளைத்து நஞ்சினை உமிழும் வலிமை மிக்க கூரார்ந்த அம்புகளை அள
வின்றிச் செலுத்தி எதிர்க்க அதனைச் சிவகுமாரர் அவதானித்து, தனது

பெரிய வில்லை வளைத்து, அம்பரூக் கூட்டில் இருந்த அம்புகளை மழை போலச் சொரிந்து சூரன் ஏவிய பாணங்களை அறுத்து ஒழித்தார்.

அ - ரை: தண்ணலன் - பகைவன்; பி ல் கு ம் - உயிமும்; ஏண் - வலிமை; வயிரம் - கூர்மை; தாணு - சிவன். 235

துணிப்புறும் எல்லை வல்லை சுடர்க்களை அநந்த கோடி தணப்பற விடுத்த லோடுஞ் சண்முகன் அவற்றை எல்லாம் கணைப்பெரு மழையான் மாற்றிக் காசிபன் தனது செம்மல் அணிப்படு தோள் மேற் பின்னும் ஆயிரம் பகழி உய்த்தான்.

பொ - ரை: அம்புகள் இங்ஙனம் அழிவுறும் சமயத்தில் சூரபன்மன் ஒளி காலுகின்ற அம்புகளை எல்லையாது மேலும் செலுத்தவும் அறு முகப்பெருமான் அவற்றையும் அம்புமழையால் அழித்து, காசிபர் மைந்தனாகிய சூரனது ஆபரணமணிந்த தோளில் தைக்கும் வண்ணம் ஆயிரம் அம்புகளை ஏவினார். 236

ஊழியின் முதல்வன் மைந்தன் ஓராயிரம் கணையுஞ் சூரன் பாழிஅம் புயத்துமீது படுதலுங் கடிதே இற்றுச் சூழறச் சிதறிற் றம்மா தொலைவிலா வயிரம் கொண்ட காழ்கிளர் வரைமேல் வீழ்ந்த கல்மழைத் தன்மையேபோல்.

பொ - ரை: உக அந்தகால மூர்த்தியாகிய சிவபிரானின் திருக் குமாரராம் முருகப்பெருமானது ஆயிரம் அம்புகளும் சூரபன்மனின் பெரிய தோளிற் பட்டமாத்திரத்தில் அவை அழிவினாத வயிரித்த மலைமீது வீழ்ந்த கல்மழை சிதறிய தன்மைபோல அழிந்து பக்கங்களில் சிதறுண்டு வீழ்ந்தன.

அ - ரை: ஊழி - உகமுடிவு; பாழி - பருமை; காழ் - வயிரம். 237

அந்தமில் வன்மை சான்ற அவுணன்மற் றகளை நோக்கி முந்துறு வெகுளி தூண்ட முறுவலும் உயிர்ப்பும் தோன்ற எந்தைதன் மொய்ப்பில் செல்ல ஈராயிரம் பகழி வாங்கிச் சிந்தையில் கடிது தூண்டித் தேவரும் மருள ஆர்த்தான்.

பொ - ரை! அளவில்லாத ஆற்றல் படைத்த அவுண மன்னவன் அத் தன்மையைப் பார்த்து, கோபமும் சிரிப்பும் நெடுமுச்சும் ஒரு சேரப் பொருந்தியவனாகி, தேவர்களும் கண்டு அஞ்சும்படியாக எழுது பிதாவாகிய முருகப்பெருமானது புயத்தைக் குறியாகவைத்து இரண்டாயிரம் அம்புகளை ஏவி ஆரவாரம் செய்தான். 238

உள்தெளி வுற்றூர் காணும் ஒப்பிலா முதல்வன் தோள்மேல் வீட்டிடு பகழி முற்றும் வெத்துவெம் துகள தாசிப் பட்டன திசைகள் முற்றும் பாந்தன பரத்தின் மேலோன் கண்தழல் அதனால் மாய்ந்த காமவேள் யாக்கை யேபோல்.

பொ - ரை: தெளிந்த ஞானமுடையாராலே தரிசிக்கத் தரும் சமானமில்லாத முதல்வராகிய முருகப்பெருமானது தோள்மீது செலுத்திய அம்புகள், யாவும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானது நெற்றிக் கண் நெருப்பினால் எரிந்த மன்மதனது உடலம் சாம்பராகிய தன்மையைப் போல, அழிந்து நீருகத் திக்குகள் எவ்விடத்தும் பரவின. 239

ஆங்கது காலை தன்னில் அறுமுகம் படைத்த ஐயன் நீங்கரு நெறியால் உய்த்த நெடுஞ்சரம் அனைத்தும் மாற்றிப் பாங்கமர் வயவர் மீதும் பாரிடப் படைகள் மீதுத் தீங்கனை அழுத்த லுற்றான் தேவரை இடுக்கண் செய்தான்.

பொ - ரை: அவ்வாறாகிய காலையில் அறுமுகம் கொண்ட பெருமான் இலக்குத் தவறாதவாறு விடுத்திட்ட நீண்ட பெரும் அம்புகள் அனைத்தையும் மாற்றி, பக்கராக உள்ள வீரர்கள் மீதும் பூதப்படைகள் மீதும் கொடிய அக்கினிக் கணைகளைச் செலுத்தலுற்றான், தேவர்களை எல்லாம் பொல்லாத இடுக்கண் செய்த சூரபன்மன். 240

தன்னினை தானே யாகி நின்றிடும் தனிவேல் வீரன் அன்னதோர் தன்மை கண்டு ஓராயிரம் பகழி பூட்டித் துன்னலன் குனித்த சாபம் துணிந்தனன் துணியா முன்னம் பின்னும்ஓர் சிலையை ஏந்திப் பெருமுகில் இரிய ஆர்த்தான்.

பொ - ரை: தனக்குத்தானே சமானமாக விளங்கும் இணையற்ற வேற்படை வீரராம் முருகவேள் அச் செயலைப் பார்த்து ஆயிரம் அம்புகளை ஏவி, பகைவனாகிய சூரபன்மன் வளைத்துப் பிடித்திருந்த வில்லினை

வெட்டி வீழ்த்தினார். அப்படி வீழ்த்திய உடனே வேரோர் வில்லைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பெரும் முகிற் கூட்டங்கள் சிதறியகலும் படி ஆரவாரம் செய்தான்.

அ - ரை: துன்னலன் - பகைவன்; சாபம் - வில்லு; இரிய - அகல. 241

இம்பரில் மலைந்த சூரன் இம்மென வெருக்கொண் டேகி அம்பரத் திடையே தோன்ற அன்னது குமரன் காண உம்பரில் சென்று தாக்க ஓர்இறை எதிர்ந்து நின்று நம்பியொடு ஆடல் செய்வான் நவில்அரும் மாயை சூழ்வான்.

பொ - ரை: பூமியில் நின்று போர் செய்த சூரபன்மன் விரைவில் அச்சத்தொடு மறைந்து போய் ஆகாயத்தில் தோன்றி நிற்க. குமரப் பெருமான் அதனை அவதானித்து ஆகாயத்திற் சென்று தாக்க, அவன் ஒரு கணம் எதிர்த்து நின்றவிட்டுப் பின்னர் பெருமானோடு போர் செய்வதில் பல சூழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டான்.

அ - ரை: இம்பர் - பூமி; உம்பர் - ஆகாயம்; வெரு - அச்சம்; ஆடல் - போர். 242

விண்ணிடை நின்ற சூரன் விரைந்துடன் கரந்து சென்று மண்ணிடை மீட்டும் செல்ல மாநில வரைப்பில் செவ்வேள் துண்ணென வந்து வெம்போர் தொடங்கலும் தோற்றம் மாற்றிக் கண்அகல் தூய நீத்தக் கணைகடல் நடுவண் ஆனான்.

பொ - ரை: ஆகாயத் தானத்திலே நின்ற சூரபன்மன் விரைவாக மறைந்து சென்று பூமியின் கண்ணே திரும்பவும் போக முருகப்பெருமானும் அதிவிரைவாய்ப் பூமியில் வந்து போரைச் செய்ய முற்படவே சூரபன்மன் மீண்டும் மறைந்தேகி, ஒலிக்கின்ற நீர் பொருந்திய சமுத் திரத்தின் மத்தியில் நின்றான்.

அ - ரை: கரந்து - மறைந்து; கணை - ஒலிக்கும்; நீத்தம் - நீர். 243

ஆயிடை முருக வேள்சென்று அடுசமர் இயற்றும் எல்லை மாயையில் மறைந்து சூரன் மாதிர முடிவில் தோன்ற ஏயென ஆண்டும் செவ்வேள் ஏகியே நெடும்போர் ஆற்ற காய்கனல் உமிழும் வேலோன் கரந்துபா தலத்தில் நின்றான்

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் கடல் நடுவிலேயும் சென்று சூரனோடு யுத்தம் செய்த காலை அவன் மாயாவல்லபத்தினாலே அங்கிருந்தும் மறைந்து சென்று திசையில் எல்லை போய் நிற்ப, இறைவனும் அவ்விடம் சென்று அமரினை ஆற்ற வெவ்விய அக்கினியைக் கக்குகின்ற வேற்படையை உடையவனாகிய சூரபன்மன் அவ்விடத்தையும் விட்டு நீங்கிச் சென்று பாதாளத்தில் புகுந்தான். 244

ஆறுஇரு தடம்தோள் வள்ளல் அதுகண்டு பிலத்துள் ஏகி மாறுஅமர் இயற்றும் எல்லை வல்லைதன் உருவம் மாற்றி வீறுஉள சிமையச் செம்பொன் மேருவின் குவட்டில் நிற்ப ஏறுஉடை முதல்வன் மைந்தன் இம்என அங்கட் சென்றான்.

பொ - ரை: விசாலித்த பன்னிரண்டு புயங்களையுடைய அருள்வள்ள லாகும் முருகப்பெருமான் சூரன் செயலைக் கண்டு தானும் பாதாளத் திற் பிரவேசித்து முரண்மிக்க யுத்தத்தைச் செய்தபோது, சூரன் விரைவாகத் தன் உருவத்தை ஒழித்து, சிறப்புமிக்க சிகரம் பொருந்திய பொன்மயமாகிய மகாமேருமலை உச்சியில் தோன்ற இடப வாகனத் தையுடைய உலக முதல்வராகிய சிவபெருமானின் திருக்குமாரரும் அதி விரைவில் அவ்விடத்தைச் சேர்ந்தார்.

அ - ரை: சிமயம் - மலை முடி; ஏறு - இடபம். 245

மேருவின் சிகரம் நண்ணி வேலுடைத் தடக்கை வீரன் பேர்அமர் இயற்றத் தீயோன் பின்னரும் ஆண்டு நீங்கி நாரணன் உலகில் தோன்ற நம்பியும் தொடர்ந்து போந்து சூர்எனும் அவுண னோடு தொல்சமர் ஆற்றி நின்றான்.

பொ - ரை: வேற்கரத்தர் ஆகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் மகா மேருமலையின் உச்சியைப் பொருந்தி நின்று பெரிய யுத்தத்தைச் செய்தகாலை, கொடியவனாகிய சூரபன்மன் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி விஷ்ணு மூர்த்தியின் பதமாகிய வைகுந்தலோகத்துக்குப் போய் னன். முருகப்பெருமானும் விடாது தொடர்ந்து சென்று சூரபன்ம னுடனே யுத்தம் செய்வாராயினர். 246

வேறு

ஆற்றிடு கின்ற காலத்து அவுணர்கோன் அண்ட கோள மேல்திகழ் வாயில் செல்ல விமலனும் அங்கண் ஏகி

ஏற்றுஎதிர் மலையா அன்னான் ஏறிய இவுளித் தேரை
கூற்றுறழ் பகழி தன்னால் அட்டனன் கொற்றம்கொண்டான்.

பொ - ரை: அவ்வாறு அறுமுகப்பெருமான் போரினைச் செய்து நின்ற
காலை அவுணர் தலைவனானவன் அண்டகோளகையின் மேற்புற
வாயிலைச் சென்றுசேர, குமரப்பெருமானும் அவ்விடம் சென்று எதிர்
நின்று போரியற்றி யமனை ஒத்த வெம்மை மிக்க பாணங்களை ஏவி அவ
னுடைய குதிரை பூட்டிய தேரை அழித்து வெற்றி கொண்டு நின்றார்.

அ -ரை: அங்கன் - அவ்விடம்; இவுளி - குதிரை; உறழ் - ஒத்த. 247

கந்துக விசய மான்தேர் இற்றலும் கடுங்கோல் மன்னன்
இந்திர ஞாலம் என்னும் எனும்மணித் தடந்தேர் தன்னை
சிந்தனை செய்த லோடும் சேண்கிளர் செலவிற் ருகி
வந்திட அதன்மேல் ஏறி வல்லைபோர் புரித லுற்றான்.

பொ - ரை: குதிரை பூட்டப்பெற்ற வெற்றி பொருந்திய தேர்
அழிந்து போனவுடனே குரபன்மன் இந்திரஞாலம் என்னும் பெயர்
கொண்ட வலிமைமிக்க இரத்தின கசிதமான தேரினை வரும்படியாக
நனைத்த மாத்திரத்திலே அஃது ஆகாயமார்க்கமாக வந்து சேரவும்
அத்தேர்மேல் ஏறி விரைவில் யுத்தத்தைச் செய்வானாயினான்.

அ -ரை: கந்துகம் - குதிரை; எனும் - வலிமை; செலவு - செல்லுகை. 248

மண்டமர் புரியும் எல்லை வள்ளல்தன் பகழி தன்னால்
அண்டமது அடைந்த வாயில் அடைத்ததும் அப்பா லுள்ள
தண்டமது எல்லாஞ் செல்லாத் தன்மையும் தகுவர் கோமான்
கண்டனன் நன்று நன்றென் இறைத்தொழிற் காவல்என்றான்.

பொ - ரை: குரபன்மன் உக்கிரமான போரினைச் செய்யும் சமயத்திலே
அருள்வள்ளலாகிய முருகப் பெருமானுடைய அம்புகளினாலே அண்ட
கோளகையின் வாயில் அடைபட்ட தன்மையினையும் அதனால் அப்பால்
உள்ள சேனைகள் போர்க்களத்துக்கு வரவியலாது இருக்கின்ற தன்
மையினையும் அவதானித்து எனது ஆளுமை இலட்சணம் நன்றாகத்
தான் இருக்கின்றது என்று தன்னைப் புகழ்ந்து பேசினின்றான்.

அ -ரை: மண்டுதல் - உக்கிரமடைதல்; தண்டம் - சேனை; தகுவர் -
அவுணர்; இறைத் தொழில் - அரசாட்சி. 249

இறைதொழில் அவுணர் செம்மல் ஏந்துதன் சிலையை வாங்கித் திறத்தொடும் அநந்த கோடி செம்சரம் தூண்டி அண்ட நெறிப்படு வாயில் பொத்தும் நெடும்கணைக் கதவம் முற்றும் அறுத்துநுண் தூளி ஆக்கி அம்பரம் சுழல விட்டான்.

பொ - ரை: ஆளுமை வல்லவனாகிய சூரபன்மன் கையில் தாங்கிய வில்லை வளைத்து ஆற்றலோடும் ஆயிர கோடிக் கணக்கான அம்புகளைச் செலுத்தி அண்டத்தின் வாயிலைச் செவ்வையாக அடைத்திருந்த அம்புகளாலமைந்த கதவினை வெட்டித் துகள்படச் செய்து ஆகாயத்தில் பரந்து சுழன்று திரியவிட்டான்.

அ - ரை: பொத்தும் - அடைந்திருந்த (காலவழுவமைதி); அம்பரம் - ஆகாயம். 250

காவலன் அண்ட வாயிற் கணைகளின் கபாடம் நீக்கி மாவொடு களிறும் தேரும் வயவரும் வரம்பின் ருகி ஓவரு நெறியின் அப்பால் உற்றதன் தாளை தன்னை கூவினன் வருக என்று குவவுத்தோள் கொட்டி ஆர்த்தான்.

பொ - ரை: அவுணராசன் ஆகிய சூரபன்மன் அண்டத்தின் வாயிலை அடைத்திருந்த அம்புக்கதவை அகற்றி அப்பால் நின்ற குதிரையும் யானையும் தேரும் போர்வீரருமாயமைந்த சதுரங்க சேனைகளையும் தன்பக்கல் வருமாறு அழைத்து, தனது திரட்சி பொருந்திய தோள்களில் தட்டி ஆரவாரம் செய்தான்.

அ - ரை: காவலன் - அரசன்; கபாடம் - கதவு; குவவு - திரட்சி. 251

ஆர்த்திடு கின்ற காலத்து அண்டத்தின் அப்பால்நின்ற தேர்த்தொகை களிற்றின் ஈட்டம் திறல்கெழும் இவுளிப் பந்தி சூர்த்திடும் அவுண வெள்ளம் துண்ணென ஈண்டை ஏகிப் போர்த்தொழில் முயன்று செவ்வேள் புடையுறத் தெழித்துச் சூழ்ந்த.

பொ - ரை: இவ்வாறு சூரபன்மன் ஆரவாரிக்கின்ற சமயத்தில் அண்டத்திற்கு வெளிப்புறத்தே நின்ற தேர்த்தொகுதியும் யானைக் கூட்டமும் குதிரைக் கூட்டமும் சினம் கொண்ட அவுண வெள்ளமும் ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளும் விரைந்து போர்க்களத்தைச் சேர்ந்து போர்த் தொழில் ஊக்கம் கொண்டு குமரப் பெருமான் பக்கத்தில் ஆரவாரத்தோடும் சூழ்ந்து கொண்டன.

அ - ரை: இஷளி - குதிரை; தெழித்து - ஆரவாரித்து; சூர்த்தல் - கோபித்தல்.

252

நீள்நுதல் விழியின் வந்த நிருமலக் கடவுள் தன்னை ஏனோடும் அண்டத்து அப்பால் இருந்திடு தானை சுற்றச் சேணுறு நெறிக்கண் நின்ற திசைமுகன் முதலாம் தேவர் காணுத லோடும் உள்ளம் கலங்கிமற் றினைய சொல்வார்.

பொ - ரை: சிவபிரானது நெற்றி நேத்திரத்திலிருந்து தோன்றிய மல ரகிதராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைப் புதிதாக வந்த சேனைகள் வலி மையோடு சூழ்ந்து கொண்டபோது ஆகாய மார்க்கத்தில் நின்ற பிரமா முதலாம் தேவர்கள், அதனைக் கண்ட மாத்திரத்தே உள்ளங் கலங்கிப் பிள்வருமாறு சொல்வாராயினர்.

அ - ரை: ஏண் - வலிமை; சேண் - ஆகாயம்.

253

காலமோடு உலகம் உண்ணக் களன்று எழு கரிய தீயின் கோலமோ அண்டத்து அப்பால் குரைபுனல் நீத்தம் தானோ ஆலமோ அசனிக் கொண்மு ஆயிர கோடி சூழ்ந்த சாலமோ யாதோ என்று தலைபணித்து இரியல் போனார்.

பொ - ரை: உலகம் அழியின்ற ஊழிக்காலத்தே தோன்றுகின்ற வட வைத் தீயின் புகை செறிந்த வடிவமோ, இவ்வுலகத்தின் அப்புறத்தே யிருந்து பொங்கிவரும் ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் தோற்றமோ, ஆல கால விடத்தின் வடிவோ, இடியேற்றினையுடைய ஆயிரகோடி முகில் களின் தொகுதியோ, வேறு யாதேனும் பொல்லாப் பொருள்வடிவோ என்று தலைநடுக்கம் கொண்டு சிதறி ஒடினார்கள்.

அ - ரை: குரை - ஒலிக்கின்ற; அசனி - இடியேறு; சாலம் - தொகுதி; தலைபணித்து - தலைநடுங்கி.

254

ஆயின காலே தன்னில் அண்டங்கள் தோறும் நின்ற மாஇரும் தருவன் தானை வந்துதன் மருங்கு சுற்றிப் பாய்புனல் முகில்கான் நென்னப் படைத்தொகை வீசி ஆர்ப்பத் தீஉரு வான செம்மல் சிறிதுதன் நாட்டம் வைத்தான்.

பொ - ரை: அவ்வாறுகிய சமயத்தில், சூரபன்மனது மற்றைய அண்டங்களிலிருந்து வந்த சேனைகள் தமது அயலில் சூழ்ந்து நின்று முகிகள் மழை பொழிந்தாற் போன்று படைகளைச் சொரிந்து ஆரவாரிப்பதை எப்பொருட்கும் இறைவரான முருகப்பெருமான் பார்த்து அக்கினி போன்ற கோபவடிவினராகி அச்சேனைத் தொகுதிமீது சற்றே தமது பார்வையைச் செலுத்தினார்.

அ - ரை: தருவன் - அவுணன்; கான்றென்ன - கக்கினுல்போல; நாட்டம் - பார்வை. 255

அடலையின் நலத்தைவீட்டி அரும்பெறல் ஆக்கம் சிந்தி அடலையின் உணர்வுஇன் ருகும் அவுணர்கோன் தானே முற்றும் அடலையின் நெடுவேல் அண்ணல் அழல்எழ விழித்த லோடும் அடலையின் உருவாய் அண்டத் தொல் உரு அழித்த மன்னோ.

பொ - ரை: சூரார்ந்த வேற்படையைத் தாங்கிய சூரரப்பெருமான் அக்கினி பிறக்கும்படியாகப் பார்த்த மாத்திரத்தே இறைவனைப் பற்றிய நல்லுணர்வு இல்லாத சூரபன்மனுடைய சேனைமுழுவதும் போர்ப் பராக்கிரமம் இழந்து செல்வமும் நீங்கப் பெற்று எரிந்து சாம்பராகி உலகத்தை மறைத்தன.

அ - ரை: அடல் அயில் நெடுவேல் அண்ணல் - வலிமை மிக்க கூர்மை பொருந்திய நீண்ட வேற்படையைத் தாங்கிய சூரரப்பெருமான்; அழல் எழ விழித்தலோடும் - அக்கினி தோன்றுமாறு பார்த்த மாத்திரத்தே; அடல் ஐ இன் உணர்வு இன்றாகும் அவுணர் கோன் தானே முற்றும் - அனைத்தையும் அழிக்கவல்ல இறைவனைப் பற்றிய நல்லுணர்வு வரப்பெறாத அவுணர் மன்னனுடைய சேனைகள் முழுவதும்; அடலையின் நலத்தை வீட்டி - தமது போர்ப் பராக்கிரமத்தை வீண்செய்து. அரும்பெறல் ஆக்கம் சிந்தி - பெறுதற்கரிய செல்வமும் நீங்கப் பெற்று; அடலையின் உருவாய் அண்டத் தொல் - உருமறைத்த எரிந்த சாம்பரின் வடிவமாகி உலகத்தின் இயற்கை வடிவத்தை மறைத்தன.

அடல் (1) வலிமை (2) அழித்தல்;

அடலை (1) போர் (2) சாம்பர்.

ஐ - இறைவன்; அயில் - கூர்மை.

முற்படும் அனிகம் முற்றும் முடிதலும் முடிதல் இன்றி
எல்படும் அண்டத்து அப்பால் ஈண்டிய பதாகினிக்குள்
பிற்பட அளப்பில் சேனை பெயர்ந்து மற்று ஈண்டை துன்னிச்
சிற்பரன் குமரன் தன்பால் படைமுறை சிதறிச் சூழ்ந்த.

பொ - ரை: முன்னாகப் பொருந்தி வந்த சேனை முழுவதும் அழிந்து சாம்
பராய் முடிந்த பின் மேலும் முடிவுகாணவியலா அளவில் ஒளி மிகுந்த
ஏனைய உலகங்களிலுள்ள சேனைகளிலிருந்து அளவில்லாத சைனியங்கள்
இப்போர்க்களத்தை வந்தடைந்து சிற்பரவஸ்துவாகிய சிவகுமாரர்
மீது படைக்கலங்களை முறையாக வீசிச் சூழத் தொடங்கின.

அ - ரை: அனிகம் - சேனை; எல் - ஒளி; பதாகினி - தாளை; ஈண்டை
இவ்விடம்; துன்னி - அடைந்து.

257

பரப்பொடு மிடைந்த தாளைப் பரவையை நோக்கி ஐயன்
நெருப்புமிழ் தன்மைத் தென்ன நெட்டுயிர்ப்பு அனிலம் உந்தி
உரப்பினன் சிறிதே அற்றால் உம்பரில் குவிந்த பூனைப்
பொருப்பிடை அழல்புக் கென்னப் பூழியாய் உலகம் போர்த்த

பொ - ரை: தம்மைச் சூழப் பரந்து நெருக்குற்று நின்ற சேனைக்கடலை
அவதானித்த முருகப்பெருமான் அக்கினியை வெளியிட்டாற் போன்ற
சுடுமூச்சுப் படர, உங்காரத் தொனியோடு உரப்பியருளினார். அதனால்
பஞ்சமலையில் கொளுவிய நெருப்பினால் அஃது முழுவதும் எரிந்தார்
போல, சேனைகள் முழுவதும் எரிந்து நீருகி உலகத்தை மறைத்து நின்றன.

அ - ரை: மிடைந்த - நெருங்கிய; பரவை - கடல்; உயிர்ப்பு - மூச்சு;
அனிலம் - காற்று; பூனை - பஞ்சு; பூழி - நீறு.

258

மாட்சியின் உலவு சேனை வடிவெலாம் விடுத்துத் தொல்லை
மாட்சியின் உயிரே தாங்கி மலையும் என்று உன்னிப் பின்னுஞ்
சூட்சியின் வளைந்தவா போல் சோதிவேற்குமரன் தன்பால்
சூட்சியின் மேவிற் றம்மா தூயநுண் துகளின் ஈட்டம்.

பொ - ரை: எரிந்து மடிந்த சேனாசைனியம் தூலவடிவத்துடன் போர்
செய்யும் நிலையிலே மீண்டும் மீண்டும் அழிக்கப்படும் ஆபத்தை
நினைத்து, தமது தூலவடிவத்தை விட்டு உயிர்க்கு உரியதாகிய

சூக்கும வடிவத்தோடு போர் செய்யும் சூழ்ச்சியை மனத்திற் கொண்டு முருகப்பெருமானை வளைந்து கொண்ட தன்மையைப்போல, சாம்பற்றுக்கள் சூழ்ந்து பரவிறறு.

அ - ரை: மாட்சி - பெருமை; தன்மை; சூட்சி - உபாயம், சூழ்தல். சூக்கும வடிவநிலையில் உயிர் துகட்பரிமாண மிருக்கும் என்பது குறிப்பு. 259

அந்தமில் தானை முற்றும் அத்தன்ஓர் உங்கா ரத்தால் வெந்துக ளாகப் பின்னும் மேலைஅண் டத்துள் நின்ற தந்தியும் பரியும் தேரும் தானவப் படையும் ஆர்த்து வந்துவந் தயலில் சூழ வரம்பிலா முதல்வன் கண்டான்.

பொ - ரை: உங்கார உரப்புதலினாலே போர்க்களத்தில் நின்ற சேனைகள் முழுவதும் நீருகிப்போக, அதன்மேலும் ஏனைய உலகங்களினிருந்து யானை, குதிரை, தேர், காலாள் என்னும் நாலுதிருத் தானைகளும் ஆர்ப்பரித்து வந்து பக்கங்களில் பரந்து நிற்பதை எல்லையற்ற பெருமை வாய்ந்த முதல்வராகிய முருகப்பெருமான் பார்த்தருளினார். 260

திருத்தமிழ் மதுரை தன்னில் சிவன்பொருள் நிறுக்கு மாற்றால் உருத்திர சரும னாகி உற்றிடு நிமலன் வெம்போர் அருத்திகொள் கணிச்சி சூலம் ஆழிதண்டு எழுவ தாகும் கரத்தினில் படைகள் தம்மை நோக்கியே கழறல் உற்றான்.

பொ - ரை: சிறப்புமிக்க தமிழ்வுழங்கும் மதுரை மாநகரில் இறையனார் அகப்பொருள் என்னும் இலக்கண நூலின் உண்மைப் பொருளை நிர்ணயிக்கும் பொருட்டு உருத்திரசருமன் எனப் பெயரிய ஊமைப் பிள்ளையாக அவதரித்த நிர்மலரான முருகப்பெருமான் தமது திருக்கரங்களில் விளங்கிய மழு, சூலம், சக்கரம், கதை, எழு ஆகிய படைக் கலங்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு பணித்தருளினார். 261

அ - ரை: அருத்தி - விருப்பம்; கணிச்சி - மழு.

வென்றிஅம் படைகாள் கேண்மோ விரைந்துடன் தழுவி நம்பால் சென்றிடும் அனிகம் தன்னைச் செல்நெறி பெருமல் அப்பால் நின்றிடு படையை எல்லாம் நீவிர்பல் லுருக்கொண் டேகி கொன்றிவண் வருதிர் என்று கூறிமற் றிவற்றைத் தொட்டான்.

பொ - ரை: வெற்றிபொருந்திய படைகளே! கேட்பீர், நீங்கள் பல வகை வடிவங்களைத் தாங்கி விரைந்து சென்று எம்மயலில் வந்து சூழ்ந்து நிற்கும் சேனைகளையும் வருவதற்கு மார்க்கமின்றி அப்புறத்தே நின்று கொண்டிருக்கும் அவுண சேனைகள் அனைத்தையும் அழித்துவரசு கடவீர் என்று கட்டளையிட்டு அவற்றை ஏவியருளினார். 262

ஆதிநா யகன்விட் டுள்ள படையெலாம் அநந்த கோடி சோதிஆர் கதிரும் தீயும் பணிகளும் போலத் தோன்றி ஏதிலான் அனிக மாகி இம்பர்உற் றனஇ மைப்பின் பாதியின் முன்னம் அட்டுப் பெருவிறல் படைத்த மன்னோ.

பொ - ரை: ஆதிமுதல்வராகிய குமரப்பெருமான் ஏவிய ஆயுதங்கள் அனைத்தும் எண்ணில்லாத சூரியர் கூட்டங்களும் அக்கினித் தொகுதிகளும் பாம்புக் கணங்களுமாக உருவங்கொண்டு சென்று பகைவனான சூரபன்மனது படைகள் எனப் பெயர் பெற்றுப் பூமியில் காணப்பட்ட அனைத்தையும் ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதின் பாதிவேளையினுள்ளே அழித்துப் பெரும் பராக்கிரமத்தைப் பொருந்தி நின்றன.

அ - ரை: ஏதிலான் - பகைவன்; அட்டு - அழித்து; விறல் - வெற்றி 263

தாயதோர் குமரற் சூழ்ந்த படையைமுன் தொலைத்து வீட்டி ஏயின படையோர் ஐந்தும் இம்பரே ஒழிய நின்ற ஆயிரத் தோர் ஏழுண்டத்து அகலமும் சென்று சென்று ஆங்கு ஓய்வற எழுந்த தானை முழுதும் அட்டு உலவு சின்ற.

பொ - ரை: குமரப்பெருமானால் ஏவப்பட்ட ஐந்து படைக்கலங்களும் அவரைச் சூழ்ந்திருந்த சேனைகளை இல்லையென்னும்படி அழித்தொழித்து பின்னர் இவ்வுலகத்தில் மாத்திரமன்றி (சூரபன்மனது ஆட்சிக்குட்பட்ட) ஏனைய ஆயிரத்தேழு உலகங்களுக்கும் சென்று அவ்விடங்களில் போருக்காக எழுந்து கொண்டிருந்த தானைகள் முழுவதையும் அழித்தழித்து உலாவித் திரிந்தன.

அ - ரை: ஏயின - ஏவப்பெற்ற; இம்பர் - இவ்வுலகம். 264

ஐவகைப் படைகள் முற்றும் அண்டங்கள் தோறும் நின்ற வெவ்விய அவுணர்த் தேய்த்து விரைவொடு திரித லோடும்

தெவ்வியல் அவுணர் மன்னன் செயிர்த்துமற் றிதனை நோக்கி
இவ்வொரு கணத்தின் முன்னம் இவன் உயிர் உண்பன் என்றான்.

பொ - ரை: பல்வேறு உலகங்களிலுமுள்ள கொடிய சேனைகள் யாவற்
றையும் பஞ்சாயுதங்கள் சூழ்ந்து நாசம் செய்துவருகின்ற தன்மையைப்
பகைமைக் குணம் மிக்க அசுரர் பதியார்கிய சூரன் அவதானித்து, மிகுந்த
கோபம் பொருந்தியவனாகி, இந்தக் குமரனாகிய பகைவனது உயிரை
ஒரு நொடிப்பொழுதினுள்ளே போக்கிவிடுகின்றேன் என்று சூள்
உரைத்தான்.

அ - ரை: தேய்த்து - அழித்து; தெவ் - பகை; செயிர்த்து - கோபங்
கொண்டு.

265

சாற்றிஇத் தன்மை தன்னைத் தானவர்க்கு அரசன் முன்னம்
கூற்றுயிர் குடித்த நோன்தாள் பண்ணவன் கொடுப்பக் கொண்ட
மாற்றரும் திகிரி தன்னை வாங்கினன் வழிபட் டேத்திக்
காற்றிலும் கடிது செல்லக் கந்தவேள் மீது விட்டான்.

பொ - ரை: இத்தகைய கு ளு ரை யைத் தனக்குள்ளே சொல்லிக்
கொண்டு அவுணர்கோன் யமனது உயிரைத் தேய்த்த பெருமை
மிக்க திருப்பாதத்தினையுடைய சிவபெருமான் முன்னர் வழங்கிய
சக்கரப்படையைக் கையில் எடுத்து மானசீகமாகப் பூசனை செய்து,
முருகப்பெருமானே நோக்கி விரைவாக ஏவினான்.

அ - ரை: கூற்று - யமன்; நோன்தாள் (நோன்மை + தாள்); பெருமை
மிக்க பாதம்.

266

விட்டிடு திகிரி யாரும் வெருக்கொள விரைந்து சென்று
கிட்டிய காலைச் செவ்வேள் கிளர்ந்ததோர் பாணி நீட்டி
வட்டனை நேமி தன்னை வருதியால் என்று பற்ற
ஒட்டலன் அதனை நோக்கி உளந்தளர்ந்து உயிர்த்து நின்றான்.

பொ - ரை: ஏவப்பெற்ற சக்கரப்படையானது கண்டோர் அஞ்சும்
வண்ணமாக விரைந்து சென்று முருகவேளைச் சமீபித்தபோது பெருமான்
'படைக்கலமே இங்கு வருவாய்' என்று சொல்லித் தமது திருக்கரம்

ஒன்றை நீட்டி அதனைப் பற்றிக் கொள்ளவே அக்காட்சியைக் கண்ட பகைவனாகிய குரபன்மன் மனம் தளர்ந்து நெடுமூச்சுவிட்டு நின்றான்.

அ - ரை: வெரு - அச்சம்; பாணி - கை; ஒட்டலன் - பகைவன்; உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு. 267

உள்நிலா மாயை வல்ல ஒருதனித் தேர்மேல் நின்றோன் எண்இலா உருவங் கொண்டே இருங்கணை மாரிதூர்ப்பத் தெள்நிலா மௌலி அண்ணல் உதவிய செம்மல் நோக்கி நண்ணலான் ஒருவன் மாயம் நன்றுநன் நென்று நக்கான்.

பொ - ரை: தன்னகத்தே பல மாயங்களைப் பொருந்தி விளங்கும் இந்திரஞாலம் என்னும் தேரில் நின்றவனாகிய குரபன்மன், பல பொய்வடிவங்களைக் கொண்டு நின்று சரமாரி பொழிய, ஒளிகாலு கின்ற சந்திரனையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானின் திருக்குமாரர் அதனை நோக்கி, நமது பகைவன் இயற்றும் மாயா சாலம் நல்லாகவே இருக்கின்றது என்று கூறிப் புன்முறுவல் செய் தருளினார். 268

சிறுநகை செய்து மேலாம் சேதனப் பகழி பூட்டி அறுமுகன் அவுணர் செம்மல் ஆற்றிடும் மாயம் முற்றும் இறைதனில் முடித்தி என்றே ஏவலும் விரைவில் ஏகி முறைநெறி பிழைத்தோன் மாயம் முற்று ஒருங்கு அட்டதன்றே.

பொ - ரை: சண்முகங்களையுடைய குமரப் பெருமான் புன்னகை புரிந்து, அவுணர்பதியாகிய குரபன்மன் இயற்றிநின்ற மாயாசாலங் கள் முழுவதையும் சுணப்பொழுதில் அழித்து மீண்டு வரும்படியாக மேன்மை மிக்க ஞானஸ்திரத்தைப் பணித்து அனுப்பியருள, அது விரைந்தோடிச் சென்று தருமநெறி தவறியவனாகிய தானவர் தலைவன் கொண்டிருந்த மாயவடிவங்கள் அனைத்தையும் அழித்தொழித்தது.

அ - ரை: சேதனப்பகழி - ஞான அஸ்திரம். 269

மாயையின் உருவம் நீங்க வலிஅழிந்து உள்னம் மாழ்சித் தீயவன் ஒருவன் ஆகிச் சேண்உயர் தேரில் நின்றான் ஆயது தெரிந்து வாணோர் அறுமுகத் தவனைப் போற்றி பாய்புனற் கடலின் ஆர்த்துப் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

பொ - ரை: வஞ்சகனாகிய சூரபன்மன் மாயத் தோற்றங்கள் எல்லாம் நீங்கிப் போகவே உளம் வெதும்பித் தவித்தவனாகத் தனது வானளாவிய தேரில் நின்றான். அத்தன்மையைக் கண்ட தேவர்கள் சண்முகப் பெருமானைத் துதித்துக் கடல் இரைந்தாற்போல் ஆரவாரித்துக் குளிர்ச்சி மிக்க பூமழை பொழிந்து வாழ்த்தினார்கள்.

அ - ரை: மாழ்கி - மயங்கி; சேண் - ஆகாயம்.

270

தூர்த்தலும் தேரும் தானும் துண்ணெனக் கரந்து சூரன் போர்த்திடும் அண்ட கூடப் பித்திகை வாயில் எய்தி ஆர்த்து அறை கூவிப் புக்கு ஆங்கு அப்புறத் தண்டம் செல்லத் தீர்த்தனும் அதனை நோக்கித் தீயனைத் தொடர்ந்து போனான்.

பொ - ரை: அச்சமயம் சூரபன்மன் தனது தேரோடு விரைவில் மறைந்து அண்டகூடத்துச் சுவரின் வாயிலைச் சென்றடைந்து ஆரவாரம் செய்து முருகப்பெருமானைப் போருக்கு வருமாறு அழைத்துப் புறத்தே விளங்கும் அண்டத்திற்குச் செல்லப் புனிதராகிய குமரவேளும் அவனைத் துரந்து செல்வாராயினர்.

அ - ரை: பித்திகை - சுவர்; அறைகூவல் - போருக்கு அழைத்தல்; தீர்த்தன் - புனிதன்.

271

தொடர்ந்துதன் மனத்தில் செல்லும் தொல்லைமால் இரதத் தோடு கடந்தபேர் ஆடல் மிக்க காசிபன் தனையன் நின்ற இடம்தலைப் படலும் அன்னான் எந்தையேசுடு இகற்போர் ஆற்றி அடும் திறல் மாயை நீரால் அப்புறத்து அண்டம் போனான்.

பொ - ரை: போராடலில் வல்ல காசிப முனிவரின் மகனான சூரபன்மன் நின்ற இடத்தினை மனோவேகப் பொற்றேருடன் சுப்பிரமணியப் பெருமான் சென்றடையவும், அவன் எமது பரமபிதாவாகிய இறைவனோடு எதிர்த்து நின்று சிறிது நேரம் முரண்மிக்குந்த போர்புரிந்து தனது வலிமைமிக்க மாயாதந்திரத்தினால் உருவை மறைத்து அப்பாலுள்ள அடுத்த உலகிற்குச் சென்றான்.

அ - ரை: ஆடல் - போர்; இகல் - முரண்.

272

இந்நிலை அவுணர் கோமான் இருநிலத்து அண்டம் முற்றும்
மின்னனப் படர்ந்து தோன்றி வெய்யபோர் விளைத்து நின்று
பின்னரும் கரந்து செல்லப் பிரானும் அவ்வண்டந்தோறும்
துன்னலன் தனைவிடாதுதொடர்ந்து அமர் இயற்றிப் போனான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு குரபன்மன் தனக்குரியதான அண்டங்கள்
எல்லாம் மின்னல்போலச் சென்று தோன்றிக் கொடிய போரினை
ஆற்றி நின்று பின் விரைவோடு மறைந்து செல்ல, முருகவேளும்
அவன் போகின்ற உலகங்களில் தொடர்ந்து போரினை இயற்றிச்
செல்வராயினர்.

அ - ரை: இருநிலம் - பெருமைமிக்க பூமி; துன்னலன் - பகைவன்.

273

வேறு

ஆய காலை அயன்முதல் தேவர்கள்
நேயம் மிக்க குரவரை நீங்கிய
சேயி னோர்களில் தேம்பித் திருமகள்
நாய கன்தனை நோக்கி நவிலுவார்.

பொ - ரை: அச்சமயத்தில் முருகப்பெருமானைக் காணாத பிரமன்
முதலிய தேவர்கள், அன்புமிக்க தந்தை தாயரைப் பிரிந்த குழந்தை
கள் வருந்தியமுதல் போன்று தேம்பியமுது இலக்குமிகேள்வனாகிய
திருமாலைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்வாராயினர்.

அ - ரை: குரவர் - தந்தைதாயர்; திருமகள் - இலக்குமி.

274

வலம்கை வாளுடை மாயைதன் மாமகன்
பொலன்கொள் அண்டப் புரைதலுள் போயினான்
இலங்கு வேற்படை எந்தைதன் போர்இடை
விலங்கி னுன்அலன் என்றும் விளிகிலான்.

பொ - ரை: வலக்கையில் வாட்படையைத் தரித்த மாயை புத்திர
னாகிய குரபன்மன், பொன்மயமான அண்டச்சுவர் வாயில் வழியாகப்
போய்விட்டான். அவன் பெற்றுள்ள வரத்தின் மேம்பாட்டினாலே

என்றும் இறந்துபடான். பிரகாசம் பொருந்திய வேற்படையினை உடைய முருகப்பெருமானோடு புரியும் போரிலே தனது இறவாவரத்தின் பலத்தினால் பின்வாங்கியிருக்கமாட்டான்.

அ - ரை: பொலன் - பொன்; புரை - துவாரம், வாயில்; விலங்கினான்
அவன் - பின்வாங்கினான் அல்லன். 275

மாயை ஆற்றவும் வல்லவன் சுண்டுஒரீஇப்
போய தன்மை புணர்ச்சிய தேஅலால்
ஆயின் வேறிலை ஆறிரு மொய்ம்புடைத்
தூயன் மற்றது சூழ்ந்திலன் போலுமால்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் மாயாசாலங்களில் மிகவும் வல்லவன். அவன் இவ்விடத்தைவிட்டுச் சென்ற செயலைப் பார்க்குமிடத்த நமது பெருமானைத் தனித்தவராக்கி வெல்லுவதற்கான ஒரு சூழ்ச்சியேயாகும். இதனைப் பன்னிரு புயங்களையுடைய இறைவர் அறியவில்லைப் போலும்.

அ - ரை: ஓரீஇ - (ஒருவி) - நீங்கி; புணர்ச்சி - சூழ்ச்சி. 276

வாடி னான்என மாற்றல னைத்தொடர்ந்து
ஒடி னான்எந்தை ஒல்லையில் சூரனைக்
கூடி னான்கொல் குறுகலன் ஆகியே
நாடி னான்கொல் அறிகிலம் நாம்எலாம்.

பொ - ரை: எனது பரமபிதாவாகிய முருகப்பெருமான் பகைவனாகிய சூரபன்மன் பின்வாங்கி விட்டான் என்று கருதி அவனைத் துரந்து சென்றார். அவ்வாறு சென்றவர் அவனை நெருங்கினாரோ? நெருங்காமல் இன்னமும் தேடியவண்ணம் இருக்கின்றாரோ நாம் ஏதும் தெரியாதவராக இருக்கின்றோம். 277

மாகம் மேல்நிமிர் மற்றைஅண் டத்திலும்
சேகு உலாவிய சிந்தையன் தன்னுடன்
ஏகி னான்ஐயன் என்இனித் தான்வினை
வாரு மோஎன்றும் அஞ்சதும் ஏழையேம்.

பொ - ரை: பூமியை விட்டு ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற பிற அண்டங்களுக்கும், செருக்குப் பொருந்திய நெஞ்சினனாகிய சூரபன்மனுடன்

நமது தலைவர் சென்றனர். அவ்வாறு சென்ற நமது இறைவர்க்கு யாது சம்பவிக்குமோ என்று அறிவினிகளாகிய நாம் ஏங்கி வருந்துகின்றோம்.

அ - ரை: மாகம் - ஆகாயம்; சேகு - செருக்கு; ஏழை - அறிவினி. 278

என்ற காலேஇ லங்கெழில் பூவைபோல்
நின்ற மாயவன் நீள்மல ரோன்முதல்
துன்றும் வானவர் சூழலை நோக்கியே
ஒன்றும் அன்பொடு உளப்பட ஒதுவான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு தேவர்கள் தமது துயரத்தையும் ஐயத்தையும் வெளியிட்டபோது, காயாம்பூ வண்ணம் கொண்ட அழகு மலர்ந்த திருமேனியை உடைய திருமால் தாமரையாசனராகிய பிரமா முதலாம் தேவர்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்து உளமார்ந்த அன்பினோடு அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படி பின்வருமாறு எடுத்துரைப்பார்.

அ - ரை: பூவை - காயா; சூழல் - கூட்டம்.

279

வேறு

வஞ்ச மேதகும் அவுணர்கோன் ஆற்றலை மதித்தீண்டு
அஞ்சி அஞ்சியே இரங்கலிர் அறுமுகத் தொருவன்
செஞ்சி லைத்தனி வன்மையும் வீரமும் தெரிந்தும்
நெஞ்ச கத்திடை ஐயுறு கின்றது நெறியோ.

பொ - ரை: வானவர்களே! கொடுமை மிகுந்த அசுரர் தலைவனாகிய சூரபன்மனது வல்லமை நமது பெருமானின் வலிமையினையும் விஞ்சி விடக்கூடியது போலும் என்று கற்பனை செய்து அவனது ஆற்றலைப் பெரிதாக எண்ணிப் பயந்து கலங்காதீர். ஒப்பற்ற சண்முகப் பெருமானது விற்போர்த் திறமைபினையும் பராக்கிரமத்தையும் முன்னே பல முறை தெரிந்திருந்தும் இவ்வாறு சந்தேகமுற்று நெஞ்சிற் சஞ்சலங் கொள்வது நியாயமோ.

280

ஓதி யாகியும் உணர்ந்தவர்க்கு உணரவும் ஒண்ணு
நீதி யாகியும் நிமலம தாகியே நிகழும்

சோதி யாகியும் தொழுதிடும் எம்மனோர்க்கு எல்லாம்
ஆகி யாகியும் நின்றவன் அறுமுகன் அன்றோ.

பொ - ரை: ஞானமாகியும் அனைத்தும் தெரிந்த அறிவுடையோர்க்கு
உணர்ந்து கொள்ளவியலாத மெய்ப் பொருளாகியும் மலத்தொடர்
பில்லாது பரிசுத்தமாக விளங்கும் பேரொளியாகியும் வணங்கி வழி
படும் எம்போன்ற அடியவர்களுக்கெல்லாம் ஆதிமுலப் பொருளாகவும்
விளங்குபவர் சண்முகங்கனையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான்
அல்லரோ?

அ - ரை: ஓதி - ஞானம்; நீதி - மெய்ப்பொருள்; நிமலம் - அழுக்
கற்றது. 281

ஈறி லாதமர் பரமனே குழுவியின் இயல்பாய்
ஆறு மாமுகம் கொண்டுதித் தானென்ப தல்லால்
வேறு செப்புதற்கு இயையுமோ மேலவன் தன்மை
தேறியும்தெளி கின்றில உமதுசிந் தையுமே.

பொ - ரை: முதலும் முடிவும் இல்லாது திகழும் பரம்பொருளாகிய
இறைவனே ஆறு திருமுகங்கள் பொருந்திய குழந்தை வடிவாய்த்
தோற்றங் கொண்டனர் என்று சொல்லலாமே. யன்றி, இருவரும்
வேறு எனப் பேதங் கற்பித்தல் பொருத்தமாகுமோ. முருகப் பெருமா
னின் இயல்பை ஏலவே அறிந்திருந்தும், உங்கள் உள்ளங்கள் அவ்வுண்
மையை உணராதிருக்கின்றனவே. 282

ஐயம் எய்தலிர் ஆயிர கோடி அண்டத்தும்
வெய்யன் ஏகினும் தொடர்ந்துபோய் வெம்சமர் இயற்றி
செய்ய வேலவன் துரந்துவந் திடும்தினைத் துணையில்
கையில் நெல்லிபோற் காட்டுவன் நீவிரும் காண்டிர்.

பொ - ரை: சூரனது குழ்ச்சியினால் சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு
தோல்வி ஏற்படலாம் என ஐயங்கொண்டு கவலை உறுவதை விடுக.
கொடியவனாகிய சூரபன்மன் தனக்குரிய அண்டங்களுக்கேயன்றி
பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஆயிரகோடிக்கணக்கான உலகங்களுக்குச்
சென்றாலும் அங்கெல்லாம் செவ்விய வேற்படையைத் தாங்கிய சுப்
பிரமணியப் பெருமான் அவனைத் தொடர்ந்து போய்ப் போரினைப்
புரிந்து அவனைப் புறங்கொடுக்கச் செய்து இங்கு இட்டு வருவார்.
அதனை ஒரு இறைப்பொழுதில் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் உங்
களுக்குக் காட்டுவேன்; நீங்களும் காணப்போகிறீர்கள். 283

என்று மாயவன் கழறலும் அயன்முதல் எவரும்
நன்றெ னத்தெளி வுற்றனர் அவ்வழி நின்றான்
ஒன்றின் ஆயிர கோடி அண் டத்தினும் ஓடி.
நின்று நின்று அமர் ஆடினன் நிமலனை நேர்ந்து.

பொ - ரை: இவ்வாறு திருமால் தேறுதல்மொழி கூறிய அளவில்
தேவர்கள் எல்லாரும் தெளிந்த சிந்தையராகி அமைதியுற்றனர்.
அச்சமயம் பகைவனாகிய சூரபன்மன் ஆயிரகோடி யண்டங்களுக்கும்
சென்று சென்று அங்கெல்லாம் தன்னைத் துரத்தி வந்த எமது தந்தை
யாகிய சண்முகப்பெருமானை எதிர்த்து நின்று போர் செய்தலை மேற்
கொண்டான். 284

வெந்தி நற்சமர் ஆற்றியே அவுணர்கோன் மீட்டும்
இந்த அண்டத்து மகேந்திர வரைப்பில்வந்து இறுத்தான்
முந்து நீழலை விடாதுசெல் வோரென முனிந்து
கந்த னும்தொடர்ந்து அவனோடு போந்தனன் கடிது.

பொ - ரை: அசுரர் பதி ஆகிய சூரபன்மன் கொடுமையும் வலிமை
யும் வாய்ந்த போரினை இவ்வாறு செய்து, திரும்பவும் இவ்வுலகத்தி
லுள்ள மகேந்திரபுரத்துப் போர்க்களத்தை வந்தடைந்தான். ஆனை
விட்டு நீங்காது தொடர்ந்து செல்லும் நிழல் போல அறுமுகப்பெரு
மானும் அவனைத் துரந்து விரைவிற களம் புகுந்தார்.

அ - ரை: சமர் - போர்; வரைப்பு - இடம்; இறுத்தான் - சேர்ந்தான்;
முனிந்து - கோபித்து. 285

வேறு

போந்திடு தன்மை நோக்கிப் புராரிதன் புதல்வன் நங்கள்
ஏந்தலைத் தொடர்ந்தான் என்னு ழம்பரில் அவுணர் தானை
தீந்தழல் என்னப் பொங்கிச் செங்கையிற் படைகள் வீசி
ஆய்ந்திடும் உணர்வின் மேலாம் ஆதிதன் புடைகுழந்து ஆர்த்தார்

பொ - ரை: முருகவேள் சூரபன்மனைத் துரந்து வந்த தன்மையை
அவுண சைனியம் அவதானித்து, சிவகுமாரன் நமது அசுரனைத்
தொடர்ந்து வந்துள்ளான் என்று சொல்லிக் கிளர்ந்தெழும் தீப்

போலக் கோபம் பொங்கியவராய்த் தத்தமது கைகளில் உள்ள படை யெலாம் வீசி ஆராய்ச்சி அறிவுக்கு எட்டாத மேலவராகிய முருகப் பெருமானைச் சூழ்ந்து நின்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

அ - ரை: புராரி - சிவன்; ஏந்தல் - தலைவன்.

286

நாதனும் அதனை நோக்கி நன்றுவிவர் முயற்சி என்னு ஓதினன் முறுவல் செய்ய ஒன்னலன் தானை தொன்னுள் மூதெயில் என்ன நீராய் வெந்துடன் முடிந்த தம்மா தாதைதன் செய்கை மைந்தன் செய்வது தக்க தன்றே ரு

பொ - ரை: நமது ஆன்ம நாதராகிய முருகப் பெருமானும் அவர் களின் செயலைப் பார்த்து. இவர்கள் நம்மை வெல்லுவதற்கு மேற் கொண்டுள்ள முயற்சி நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிப் புன்சிரிப்புக் கொண்டார். அந்த நகையில் தோன்றிய அக்கினியாலே பகைவனது படைகள் யாவும் முன்னர் சிவபிரானது மூரல் தீயால் முப்புரங்கள் பொடிபட்ட தன்மை போல வெந்து சாம்பராயின. மகன், தந்தை செயலை அனுசரித்துச் செய்வது மாட்சிமைப் பண்பேயாம்.

அ - ரை: முறுவல் - சிரிப்பு; ஒன்னலன் - பகைவன்; எயில் - நகரம்.

287

ஆனதோர் காலை தன்னில் அறுமுகம் படைத்த அண்ணல் தூதகை அங்கி செல்லத் துண்ணெனப் பதைத்து வீழ்ந்து தானவர் அனிகம் வெந்த சாம்பரின் குன்றை நோக்கி வானவர் மகிழ்ந்து பூத்தாய் வள்ளலை வழுத்தி நின்றார்,

பொ - ரை: சண்முகப் பெருமானுடைய நகையில் தோன்றிய அக்கினி சென்று தாக்கியதனால் விரைவொடு பதைத்து வீழ்ந்த அவுணர் சேனைகள் எரிந்துபட்ட சாம்பர் மலையைத் தேவர்கள் பார்த்து மகிழ்ச்சி கொண்டு மலர் சொரிந்து அருள்வள்ளலாகிய முருகவேளைத் துதித்து வழுபட்டு நின்றார்கள்.

288

முருகுஅவிழ் தொடைய லான்தன் முறுவலால் அனிக முற்றும் விரைவில்நுண் துகள தாகி வீழ்தலும் அவுணர் வேந்தன்

ஒருவனும் தமிழன் நின்றான் ஒண்தமிழ் முனிவன் உண்ணத்
தரைகடல் இன்றித் தோன்றும் தீப்பெருங் கடவுள் ஒத்தான்.

பொ - ரை: மொட்டவழிந்து வாசனை கமழுகின்ற மலர் மாலையணிந்த
சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய புன்முறுவலில் தோன்றிய நெருப்
பினாலே சேனை முழுவதும் நீராகி அற்றதாக, குரபன்மன் துணையேது
மீன்றத் தனித்தவனாகவே நின்றான். அவ்வாறு நின்றவன் தமிழ்
வளர்த்த பெருமையுடைய அகத்திய முனிவர் முன்னொருகால் கடல்
நீர் முழுவதையும் ஆசமனமாக உட்கொண்ட காலை கடலிடத்தே
தனித்து விளங்கிய வடவைத்தீயை நிகர்த்தான்.

அ - ரை: முருகு - வாசனை; தொடையல் - மாலை; அனிகம் - சேனை. 289

முன்புஅடை குமரன் அங்கண் முறுவலித் திட்ட வாரும்
தன்படை அழிந்த வாரும் தமிழன்தான் நின்ற வாரும்
கொன்படை வீர ரோடு குறட்படை ஆர்க்கு மாறும்
சூன்புஅடை அவுணன் கண்டுஆங்கு உளத்தொடும் சொல்ல லுற்றான்.

பொ - ரை: தனக்கு முன்னாக நின்ற முருகவேள் முறுவல் பூத்த செயலும்
அதனால் தனது சேனைகள் அழிந்தொழிந்த தன்மையும் தான் தனித்
தவனாக நிற்கும் நிலையும் அச்சம் வளைக்கும் படைகளைத் தாங்கிய
வீரர்களோடு பூதப்படையினர் ஆர்ப்பரிக்கின்ற பான்மையுமாகிய
நிலைமைகள் அனைத்தையும் குரபன்மன் கண்டு துன்பம் கொண்டு
தனது உளத்தோடு பேசுவானாயினன். 290

பின்னுறு துணைவர் மைந்தர் பேர்இயல் அமைச்சர் ஏனோர்
முன்னுற முடிந்தார் இன்று முடிவுறுத் தானே முற்றும்
பன்னிரு கரத்து மைந்தன் படுத்தனன் தமிழ னான
என்இவண் செய்வது என்ன உயிர்த்தனன் எண்ணம் மிக்கான்.

பொ - ரை: எனது தம்பிமார், பிள்ளைகள், பெருமைமிக்க மந்திரி
மார், ஏனைய வீரர்கள் ஆயினோர் எல்லோரும் முன்னே அழிந்து
போயினர். அளவிலாத சேனைகளை இன்று பன்னிரு கரங்களுடைய
சிவகுமாரன் ஈறு செய்துவிட்டான். நான் மட்டும் தனித்தவனாக
நிற்கின்றேன். நான் இப்போது செய்யத்தக்கது யாது என்று நெடு
மூச்சுவிட்டுச் சிந்தனையிலாழ்ந்தான். 291

மரயவன் தன்னை மன்னன் மனத்திடை நினைத்த லோடும்
ஆயவன் வந்து தோன்றி அரும்பெறல் ஆற்றல் மைந்த
நீ ஒரு தமிழன் ஆகி நின்றுஉளம் தளர்ந்தே என்னைக்
கூயினை முன்னிற்று என்னைத் தெரிவுறக் கூறு கென்றுள்.

பொ - ரை: நீடுநினைந்த சூரபன்மன் தனது தாயாகிய மாயை என்ப
வளைப் போர்க்களத்துக்கு வருமாறு சிந்தனையால் வேண்டுகோள்
விடுத்தான். அதன் வண்ணம் மாயை அவ்விடத்தே வந்து, 'பெருவனி
படைத்த மகனே! தனித்தவனாகி மனஞ் சோர்ந்து என்னை வரும்படி
நினைத்தாய், நீ கருதியது யாது? யான் அறியக் கூறுவாய்' என்று
பணித்தாள்.

292

அறிந்திடு மாயை இவ்வாறு அறைதலும் குமரன் போரின்
மறந்தகு துணைவர் மைந்தர் மந்திரி தானை முற்றும்
இறந்திட எஞ்சி னேன்யான் யாவரும் எழுதற்கு ஒத்த
திறம்தனை அருண்மோ என்ன நகைத்து அவன் செப்பல் உற்றான்.

பொ - ரை: தனது மகளின் உள்ளக்கிடக்கையை ஏலவே உணர்
திருந்த மாயை, அறியாதவன் போன்று இவ்வாறு வினாவின காலை
சிவகுமாரனாகிய பகைவனுடன் புரிந்த போரில் வீரம் மிக்க தம்பி
மாரும் பிள்ளைகளும் அமைச்சர்களும் சேனைகளும் அழிந்தபோக யான்
மட்டும் பிழைத்து நிற்கின்றேன். போரில் மடிந்த அனைவரும் மீண்டும்
உயிர்பெற்று எழுவதற்கு ஏதாவது உபாயம் கூறுக என்று தாயைக்
கேட்டான். அதனைக் கேட்ட மாயை சிரித்துக் கொண்டு சொல்வாள்.

293

உறுபடை சுற்றம் துஞ்ச ஒருவனே யாயும் விண்ணோர்
சிறைவிடுத்து உய்யு மாறு சிந்தனை செய்தி லாய்நீ
அறுமுகன் தன்னோடு இன்னும் அமர்செய்யக் குறித்தி யாயின்
நிறைபெரும் செல்வ வாழ்க்கை நீங்கினை போலும் அன்றே.

பொ - ரை: உனக்குத் துணையாகப் பொருந்திய சேனைகளும் உறவி
னரும் இறந்துபட நீ தனித்தவனாய் நின்றும் இத்தகைய தன்பத்துக்
கெல்லாம் ஏதுவாம்படி தேவர்க்கிட்ட சிறையினை நீக்கி உய்து பெறும்
மார்க்கத்தை எண்ணினாயில்லை. சண்முகப் பெருமானோடு மேலும்
சமர் செய்யத் துணிவாயாகில், ஐகவரியம் நிறைந்த அரச வாழ்க்கையை
இழந்தவன் ஆவாய்.

அ - ரை: உறுபடை - உற்றசேனை - சுற்றமாகப் பொருந்திய சேனை ;
துஞ்ச - இறந்துபோக. 294

பன்னிரு தடந்தோள் கொண்ட பகவனைப் பாலன் என்றே
உன்னலை அவன்கை வேலால் ஒல்லையில் படுதி கண்டாய்
இன்உயிர் துறக்க நின்றாய் என்மொழி கேட்பாய் அன்றே
சென்னியில் விதியை யாவ ராயினுந் தீர்ந்தார் உண்டோ.

பொ - ரை: பன்னிரு புயம் பொருந்திய நாயகனைச் சிறுபாலகன் என்று
கணிக்காதே. அந்தப் பெருமானுடைய வேற்படையினால் விரைவில்
அழிந்தொழிய இருக்கின்றாய். இனிய உயிரை இழத்தற்கமைந்த
விதிவழி நிற்கின்ற நீ யான் சொல்வதை ஏற்கமாட்டாய். தலையில்
எழுதிய ஊழின் நியதியைத் தவிர்த்தவர் எவரேனும் உளரோ?
இல்லையே.

அ - ரை: பகவன் - இறைவன்; உன்னலை - நினையாதே. 295

நின்றிட அணைய தன்மை நின்உளம் மகிழும் ஆற்றால்
பொன்றினர் எழுதல் வேண்டில் புறக்கடற்கு ஒரு சாராக
மன்றல்கொள் அமுத சீத மந்தர கூடம் என்றோர்
குன்றுளது அதனை ஈண்டே கொணருதி கூடும் என்றான்.

பொ - ரை: அந்தக் கருத்து ஒருபால் இருக்க, உன் மனம் மகிழ்ச்சி
யடையும் வகையில் இறந்தவர் யாவரும் உயிர் பெற்று எழுதல்
வேண்டுமெனில் புறவேளை எனப்படும் சமுத்திரத்துக்கு ஒரு புறமாக
வாசனையும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய அமுத மந்தர கூடம் எனப்
பெயரிய ஓர் மலையிருக்கின்றது. அம்மலையை இங்கே கொண்டுவர
வியலுமெனில் உனது எண்ணம் நிறைவேறும் என மாயை கூறினான்.

அ - ரை: மன்றல் - வாசனை; சீதம் - குளிர்ச்சி; கொணருதி - கொண்டு
வருவாய். 296

இவ்வகை உரைத்து மாயை ஏகினள் ஏக லோடும்
மைவரை என்ன நின்ற மன்னவர் மன்னன் கேளா
அவ்வைதன் சூழ்ச்சி நன்றால் அடுகனத்து அவிந்தோர் யாரும்
உய்வகை இதுவே என்கு உன்னினன் உவகை மிக்கான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு ஓர் உபாயத்தை எடுத்துரைத்து மாயை மறைந்தனள். இதுகாறும் மைநாகபர்வதம் போன்று செயலற்று நின்ற சூரபன்மன் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் தனது தாய் கூறிய உபாயம் போர்க்களத்தில் பொன்றினோர் யாவரும் உயிர் பெற்றெழுதற்கு உகந்த மார்க்கமாம் என்று நினைத்து மகிழ்ந்தான்.

அ - ரை: மைவரை - கரியமலை; அட்டமலைகளுள் ஒன்றான மைநாக பர்வதம்; அவ்வை - தாய்; அடுகளம் - போர்க்களம்; அவிந்தோர் - இறந்தோர். 297

ஆவகை உவகை கொள்ளா அமுதமந் தரம்கொண்டு ஏக ஏவரை விடுக்கும் என்றே இறைப்பொழுது அவுணர் தங்கள் காவலன் முன்னி மாயக் கடுமுரண் தேரில் நீங்கித் தேவியல் அரிமான் ஏற்றுத் திறல் உடை எருத்தம் புக்கான்.

பொ - ரை: அவ்வாறு எண்ணி மனம் மகிழ்ச்சி கொண்ட அவுணராசன் அமுதமந்திரமலையை இவ்விடம் கொண்டு வருதற்கு யாவரை அனுப்பலாம் என்று சிறிதுபோது சிந்தனை செய்து இந்திர ஞாலத் தேரை யனுப்புவதெனத் தீர்மானித்து வலிமை மிகுந்த அத்தேரி னின்றும் இழிந்து தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த தனது சிங்க வாகனத்தின் பிடரினமீது ஏறியமர்ந்தான்.

அ - ரை: ஆவகை - அவ்வகை; இறைப்பொழுது - சிறிது நேரம்; முன்னி - நினைந்து; 298

இந்திர ஞாலம் தன்னை இறையவன் விளித்து நீ என் புந்தியின் விரைந்து சென்று புறக்கடல் மருங்கின் மேவி அந்தமது அடைந்தோர்க்கு ஆவி அளித்திடும் அமுதம்கொண்ட மந்தர கிரியைக் கீண்டு மற்று இவண் கொணர்தி என்றான்.

பொ - ரை: இந்திர ஞாலம் எனப்படும் தேரினை அவுணர்கோன் அழைத்து நீ எனது மனத்தின் வேகத்தைப் பொருந்தி விரைந்து சென்று புறவாழிக்கடலின் அயலிலே இறந்தோர்க்கு உயிர்கொடுக்கும் அமுதினைக் கொண்டு விளங்குகின்ற மந்தரம் என்னும் மலையை அகழ்ந்தெடுத்துக்கொண்டு வருவாய் என்று கட்டளையிட்டான்.

அ - ரை: இறையவன் - அரசன்; புந்தி - மனம்; கீண்டு - அகழ்ந்து. 299

விழுமிய மாயமாதேர் வினவிஓர் கணத்தின் முன்னம்
எழுகட லினுக்கும் அப்பால் இருந்திடு கடலின் சார்போய்
அழிவுருது அங்கண் நின்ற அமுதமந் திரத்தைக் கொண்டு
வளிபடர் கதியின் மீண்டு மகேந்திரம் புக்க தன்றே.

பொ - ரை: மேன்மை மிக்க மாயங்களில் வல்ல இந்திரஞாலத் தேர்
குரபன்மனுடைய பணிப்புரையை உளங்கொண்டு ஒரு நொடியிப்
பொழுதினுள்ளே சப்த சமுத்திரங்களுக்கப்பாலிருந்த புறவாழி மருங்கு
சென்று நிலைபெறுடையதாக அவ்விடத்தில் விளங்கிய அமுத மந்தர
மலையை எடுத்துக்கொண்டு காற்றினும் மிகுந்த வேகத்தோடு
மகேந்திரபுரியின் போர்க்களத்தை வந்தடைந்தது. 300

வேறு

அக்காலையில் இரதம்தரும் அமுதத்தனி வரையின்
மெய்க்கால்வர அந்நாள்வரை வெம்புசுல்லி யற்றி
மைக்காலன்மெய் உயிர்உண்டிட மறியுந்தொகை முழுதும்
தொக்காலமது எழுந்தாலெனத் துண்ணென் றெழுந்தனவே

பொ - ரை: அமுதசீதமந்தர மலையானது இந்திரஞாலத் தேரின்
அவ்விடம் கொண்டுவரப்பட்ட காலையில் அதில் இருந்த அமுதம்
செறிந்த காற்றினது போர்க்களத்தில் வீசவே, அந்த நாள் வரையும்
வெவ்வித போரினைச் செய்து கரிய நிறம் படைத்த இயமதர்மராசனால்
உயிர் கவரப் பெற்று இறந்தசேனை முழுவதும் ஆலகால விடம்
தொகுதியாகத் தோன்றினாற்போல விரைவோடு துடித்து எழுந்தன

அ - ரை: கால் - காற்று; பூசல் - யுத்தம்; மறியும் - இறந்த; மைக்
காலன் - கரிய யமன். 301

பரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன பனைபோலிய நெடுங்கைக்
கரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன கடுந்தேர்த் தொகை ஈர்க்கும்
அரியின்தொகை முழுதுய்ந்தன அவுணப்படை யாகி
விரியும்தொகை முழுதுய்ந்தன மெய்யுறுஅது நீங்கி.

பொ - ரை: குதிரைக் கூட்டங்கள் யாவும், பனை போலும் பெரிய
நெடிய துதிக்கைகளையுடைய யானைத் தொகுதிகள் அனைத்தும், வலிமை

மிக்க தேர்களை இழுத்துச் செல்லும் சிங்கத்தொகை முழுவதும், அசுர சேனையாகிய காலாட்படையுமெல்லாம் உடல்களில் ஏற்பட்ட ஊறு பாடுகள் நீங்கி உயிர் பெற்று எழுந்தன. 302

வடிவற்று உடல் அழிவுற்றிடும் உயிரானவும் மருமம் அடிகைத்தலம் முடிதோள் முதல் அங்கங்கள் குறைந்தே முடிவுற்றிடும் உயிரானவும் முளரிக்கனல் உண்ணப் பொடிப்பட்டிடும் உயிரானவும் எழுந்திட்டன புவிமேல்.

பொ - ரை: உருவம் சிதைந்து உடல் அழிந்த தன்மையால் பிரிந்த உயிர்களும் மார்பு, பாதம், கரம், சிரசு, புயம் முதலாகிய உறுப்புகள் சேதமுற்றதனால் பிரிந்த உயிர்களும் முருகவேளின் பார்வையிலும் மூரலிலும் தோன்றிய அக்கினி சுட்டெரிக்க அழிந்தகாலை பிரிந்த உயிர்களும் ஆகிய அனைத்தும் தத்தமது முன்னைய உடல்களைப் பொருந்தி எழுந்து நின்றன.

அ - ரை: முளரி - தாமரை; இங்கே முகத்தைக்குறித்து அதனிடத்து நாட்டத்தைச் சுட்டியது. 303

மிண்டிக்கடிது உயிர் பெற்றெழு வெங்குர் முதல் அனிகம் எண்திக்கொடு புவிபாதலம் இருநாற்கடல் எங்கும் மண்டிக்கக னத்து ஏழ்வகை உலகங்களும் மல்கி அண்டத்தனி முடிகாறும் அடைந்திட்டன மிடைந்தே.

பொ - ரை: உயிர்களை மீளப்பெற்று விரைவுடன் நெருக்கமுற்று எழுகின்ற சூரபன்மனது சேனைகள் அட்டதிக்கு, பூமி, பாதலம், கடல் என்றின்ன இடங்களிலெல்லாம் நிறைந்து ஆகாயத்தில் விளங்கும் சப்த உலகங்களிலும் செறிந்த அண்ட முகடுவரை அடர்ந்து படர்ந்து நின்றன.

அ - ரை: மிண்டி - நெருங்கி; மண்டி - நிறைந்து; மல்கி - செறிந்து. 304

மாதண்டம் எழுத்தோமரம் வயிரப்படை வாள்கோல் கோதண்டம் முதல்பல்படை கொடுதானவர் அனிகம் வேதண்டம் எனச் சேண்டயர் வேழம்பரி நிரைகள் முதண்டம் வெடிக்கும்படி முழங்குற்றன அன்றே.

பொ - ரை: பெரிய கதாயுதம், ஈட்டி. இருப்புலக்கை, வாள், அம்பு, வில்லு முதலாகிய பலவகை ஆயுதங்களைத் தாங்கிய அவுணர் சைனியமும் மலைபோலுயர்ந்த யானை, குதிரைத் தொகுதிகளும் புராதனமான பூமியும் பிளந்துபோம்படி பேரொலி செய்தன.

அ - ரை: தண்டம் - கதாயுதம்; எழு - ஈட்டி; தோமரம் - இருப்புலக்கை; கோல் - அம்பு; கோதண்டம் - வில்; வேதண்டம் - மலை.

305

எழுந்தான்வயப் புலிமாமுகன் இரவிப்பகை எழுந்தான்
எழுந்தான்எரி முகவெய்யவன் இளமைந்தனும் எழுந்தான்
எழுந்தான்அறத் திணைக்காய்பவன் இருபாலரும் எழுந்தார்
எழுந்தார்ஒரு மூவாயிரர் ஏனோர்களும் எழுந்தார்.

பொ - ரை: போர்க்களத்தில் இறந்துபட்ட சிங்கமுகாகுரன், பானுகோபன், வச்சிரவாகு ஆகிய இளையமகன், தருமகோபன், அசுரேந்திரன், அதிகுரன் ஆகிய இரு புதல்வர்கள், மூவாயிரம் (சக்களத்தி) புத்திரர் ஆகியோரும் ஏனைய வீரர்களும் உயிர்த்து எழுந்தார்கள்.

அ - ரை: வயப்புலிமாமுகன் - சிங்கமுகன்; இரவிப்பகை - பானுகோபன்; எரிமுகவெய்யவன் - அக்கினிமுகன்; அறத்திணைக்காய்பவன் - தருமகோபன்.

306

சூர்க்கின்றதொல் வடிவங்கொடு துண்ணென்றெழு கின்றோர்
பார்க்கின்றனர் அனிகங்களைப் பகுவாய்திறந்து இடிபோல்
சூர்க்கின்றனர் தமதுஆடலை அறைகின்றனர் நம்மேல்
போர்க்கின்றவந் தவரயாரெனப் புகல்கின்றனர் இகலால்.

பொ - ரை: அச்சம் விளைக்கின்ற தமது பழைய வடிவத்தோடு துடித்து எழுகின்ற வீரர்கள் அங்கே உயிர்த்தெழுந்து நிற்கின்ற சைனியங்களைப் பார்க்கின்றார்கள். தமது அகன்ற வாய்களைத் திறந்து இடியேறு சப்தித்தாற்போன்று ஆரவாரம் செய்கின்றார்கள். தத்தமது போர்ப் பிரதாபங்களை விதந்து பேசிக் கொள்கின்றார்கள். எம்மோடு போர் செய்ய வந்தவர் யாவர் என்று பகைவிறுக்கில் வினாவுகின்றார்கள்.

அ - ரை: சூர் - அச்சம்; அனிகம் - சேனை; ஆடல் - போர்; இகல் - பகை.

307

ஈடுற்றிடு சமர்எல்லையில் இடையுற்றிடு படைகள்
நாடுற்று இவண் எடுத்திட்டனர் நறையுற்றிடு தும்பை
சூடுற்றிடு மணிமாழுடிச் சூரன்புடை தன்னில்
கூடுற்றனர் வெம்போர்செயும் குறிப்புற்றனர் அன்றே.

பொ - ரை: உயிர்த்தெழுந்த சேனாதீர்கள் பெருமை பொருந்திய
போர்க்களத்தில் தவறிய படைகளைத் தேடி எடுத்தனர். தேன்
பின்றும் தும்பை மலர்மாலையுணந்த இரத்தினகிரீடமணிந்த சூர
பன்மன் பக்கல்போய்ச் சேர்ந்தனராய் முருகவேளுடன் போர்செய்
யும் ஊக்கம் கொண்டு நின்றனர்.

அ - ரை: நறை - வாசனை; புடை - பக்கம்.

308

வேறு

உய்ந்திவர் யாவரும் ஒல்லை எழுந்தே
அந்தமில் சேனையொடு ஆர்த்திடு காலை
இந்திர ஞாலம் எனப்படும் மான்தேர்
வந்தது தானவர் மன்னவன் முன்னம்.

பொ - ரை: போன உயிர் மீண்டு வரப்பெற்ற வீரர்கள் யாவரும்
விரைவில் எழுந்து அளவில்லாத சேனைகளுடன் கூடி ஆரவாரம்
செய்து நின்றபோது இந்திரஞாலம் எனப் பெயரிய தேர் அவுணர்
மன்னன் முன்னிலையில் வந்தது.

அ - ரை: மான்தேர் - குதிரை பூட்டிய தேர்; பெருமையிக்க தேர்
எனினுமாம்.

309

பொற்றையி னோடு பொலன்கெழு மான்தேர்
உற்றதும் அன்பினர் உய்ந்தெழு மாறும்
இற்றப தாதி இரைத்தெழு மாறும்
தெற்றென மாயவன் செம்மல் தெரிந்தான்.

பொ - ரை: மாயை புத்திரனாகிய சூரபன்மன், அமுத மந்தரமலை
யோடு பொன்மயமாகிய இந்திரஞாலத்தேர் வந்தடைந்த தன்மை
யினையும் சிங்க முகன் முதலாகிய அன்புடைச் சுற்றத்தார் உயிர்

பெற்றெழுந்ததையும் மாண்டுபோன சேனைகள் மீண்டும் உய்தி பெற்று ஆரவாரிக்கின்ற தன்மையினையும் சடுதியில் கண்டுணர்ந்தான்.

அ - ரை: பொற்றை - மலை; பொலன் - பொன்; இற்ற - அழிந்த; இரைத்தல் - ஆர்ப்பரித்தல்; தெற்றென - சடுதியாக; செம்மல் - புதல்வன்.

310

மகிழ்ந்தனன் ஆர்த்தனன் வானவர் தம்மை
இகழ்ந்தனன் விம்மிதம் எய்தினன் யாயைப்
புகழ்ந்தனன் மேனி பொடித்தனன் நெஞ்சம்
திகழ்ந்தனன் நன்நகை செய்தனன் அன்றே.

பொ - ரை: இக்காட்சியைக் கண்ட சூரபன்மன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்; ஆரவாரம் செய்தான்; தேவர்களைப் பரிசுத்தான்; பெருமிதமுற்றான்; தாயைப் போற்றினான்; மயிர்ச்சிவிர்ப்புற்றான்; உள்ளம் பூரித்தான்; உவகையாற் சிரித்தான்.

311

உந்திநி ரப்பறும் உண்டியது இன்றி
முந்திநி ரப்பிடை முழுகினன் வல்லே
வெய்திறல் ஆளி வியன்தவிசு ஏறி
இந்திர நல்வளம் எய்தியது ஒத்தான்.

பொ - ரை: வயிற்றுப் பசியைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய உணவில் லாது வறுமையில் வாடிய ஏழை ஒருவன் சடுதியாக வெவ்விசு சிங்கம் தாங்கும் ஆசனத்தில் ஏறியமர்ந்து இந்திரலோகத்தை ஆளும் நற்பேறு கிட்டப்பெற்றோர் போன்ற பேருவகை பொருந்தினான் சூரபன்மன்.

அ - ரை: உந்தி - வயிறு; நிரப்பு - வறுமை; ஆளி - சிங்கம்.

312

ஒங்கிய சென்னி உயர்ந்தன மொய்ம்பு
வீங்கிய தால்உடல் மிக்கு மதர்ப்புத்
தேங்கிய சிந்தை சிலிர்த்த உரோமம்
ஆங்கவன் எய்தியது ஆரறை கிற்பார்.

பொ - ரை: செருக்கினால் சூரபன்மனின் சிரசு உயர்ந்தது. புயங்கள் புடைத்தன; உடல் பூரித்துப் பொங்கியது; இதயத்தில் இறுமாப்புக்

குடிகொண்டது; உரோமம் அஞ்சிதமுற்றது. இங்ஙனமாக அவுண்மன்னன் எய்தி நின்ற உவகைத்திறத்தை யாரே உரைக்க வல்லார்?

அ - ரை: மொயம்பு - தோள்; மதர்ப்பு - இறுமாப்பு.

313

வஞ்சனி தந்திடு மைந்தன் இவ் வாற்றால்
நெஞ்சம் மகிழ்ந்து அவண் நின்றிடு காலை
நஞ்சம் எழுந்திடு நாள்கொல்து என்றே
அஞ்சி நடுங்கினர் அண்டர்கள் எல்லாம்.

பொ - ரை: வஞ்சக மனத்தினளாகிய மாயையின் மகனான சூரபன்மன் இத்தன்மையாக மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு விளங்கிய சமயத்தில் பாற்கடலில் ஆலகாலவிடம் தோன்றிய நாள் இதுவே போலும் என்னும்படி தேவர்கள் அனைவரும் அச்சமும் நடுக்கமும் கொண்டு நின்றார்கள்.

அ - ரை: வஞ்சனி - வஞ்சகம் பொருந்திய மாயை; அண்டர்கள் - தேவர்கள்.

314

பொன்னகர் வாழ்க்கை புவித்திசை வாழ்க்கை
பின்உறு சின்ற பெரும்பத வாழ்க்கை
எந்நகர் வாழ்க்கையும் எய்தியது இன்னே
ஒன்னலர் கொல்லுமுன் ஒடுதும் என்றார்.

பொ - ரை: சுவர்க்கலோக வாழ்க்கை, பூவுலக வாழ்க்கை, திசைபதங்களின் வாழ்க்கை, இனிமேல் வர உள்ள பெரும்பதவிசார்வாழ்க்கை, ஒளிமயமான அமராவதி வாழ்க்கை ஆகிய எல்லாம் இப்போதே கிடைத்துவிட்டன. (இகழ்ச்சிக் குறிப்பு) அவை இனிமேல் நமக்கு வேண்டியதில்லை. பகைவர்கள் நம்மைக் கொல்வதற்கு முன்னே ஓடி விடுவோம் - இவ்வாறு அச்சம் கொண்ட தேவர்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

315

ஊர்ந்திடும் ஊர்திகள் ஓர்புடை தம்பால்
சார்ந்தவர் ஓர்புடை தாம்ஒரு பாலாய்
சேர்ந்திடு கைப்படை சிந்திவிண் ணோர்கள்
பேர்ந்துஇரி சின்றனர் பின்னது நோக்கார்.

பொ - ரை: தேவர்கள் எல்லோரும் தாம் ஊர்ந்து செல்லும் வாகனங்கள் ஒருபக்கமாகவும் தாம் ஒருபக்கமாகவும் பிரிந்து கையில் பிடித்திருந்த படைக்கலங்களையும் நழுவவிட்டுத் திரும்பிப்பாராதவராய் ஓடத் தலைப்பட்டனர்.

அ - ரை: ஊர்தி - வாகனம்; பால் - பக்கம்; பேர்ந்து - நீங்கி இரிதல் - ஓடுதல். 316

கிள்ளை புருமயில் கேழ்கிளர் அன்னம்
பிள்ளை மணிக்குயில் பேரிசை ஆந்தை
கள் உணும் வண்டு கரண்டம் அது ஆதிப்
புள்ளுரு வங்கொடு வானவர் போனார்.

பொ - ரை தேவர்கள், கிளி, புரு, மயில், நிறம் மிக்க அன்னம், காகம், குயில், ஆந்தை, தேனுண்ணும் வண்டு, காக்கை என்றின்ன பட்சி வடிவங்களைத் தாங்கித் தப்பி ஓடினார்கள்.

அ - ரை: கிள்ளை - கிளி; பிள்ளை - காக்கை; கரண்டம் - நீர்க்காக்கை. 317

அங்கது நோக்கி அடல்கண வீரர்
மங்கிய தானையும் மாண்டுளர் யாரும்
இங்குராழு கின்றனர் யாம் இவண் வீந்தாம்
சங்கைஇல் என்று தளர்ந்து அலை வுற்றார்.

பொ - ரை: அத்தன்மைகளைப் பூதகூட்டத்தவர்கள் பார்த்து மடிந்த அசுர சேனையும் மாண்ட வீரர்களும் உயிர்தெழுகின்றார்கள்; அவர்களால் நாம் இறந்துபடுவோம்; இதற்கு ஐயமில்லை என்று கூறி நெஞ்சம் கலங்கி வருத்தமுற்றார்கள். 318

இலக்கரும் எண்மரும் ஏந்தலும் நோக்கி
அலக்கணும் அச்சமும் அற்புத நீரும்
கலக்கமும் வெய்ய கடுஞ்சின் மும்மொண்டு
உலைக்கனல் அன்ன உயிர்ப்பொடு நின்றார்.

பொ - ரை: இலட்சத்தெட்டு வீரர்களும் வீரவாகுதேவரும் இவற்றை அவதானித்து, துன்பமும் அச்சமும் அதிசயமும் குழப்பமும் பெருங்கோபமும் மாறி மாறிப் பொருந்தியவராகி, கம்மியனது உலைமுகத்து நெருப்புப் போன்ற சுடுமூச்சு விட்டவண்ணம் நின்றார்கள். 319

வேறு

வென்றி கொண்டவேற் குமரன் இவ் விளைவெலாம் நோக்கி
நின்ற ஒன்னலன் சூழ்ச்சியும் வலவைசொல் நெறியும்
குன்றின் வன்மையும் உய்ந்தெழு பரிசுனர் குழுவும்
நன்று நன்றெனக் கையெறிந்து அழல்எழு நகைத்தான்.

பொ - ரை: வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய குமரப்
பெருமான் இந்நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் அவதானித்தருளி, களத்தில்
நிற்கின்ற பகைவனாகிய சூரபன்மனது மாயாசாலமும், மாயை
உரைத்த உபாயமும் அமுத மந்தரத்தின் ஆற்றலும் உயிர்த்தெழுந்த
இவனுறவினரான அவுணர் கூட்டத்தின் செய்கையும் நன்றாகவே
உள்ளன என்று கூறி, கையோடு கையை மோதி அக்கினி காலும்
படி நகைத்தனர்.

அ - ரை: விளைவு - நிகழ்வு; வலவை - வல் + அவை (அவ்வை) - வலிமை
யுள்ளதாய். 320

ஆன காலையில் அரிமுகன் அலரிதன் பகைஞன்
ஏனை மைந்தர்கள் அறத்தினை வெகுண்டிடும் ஏந்தல்
சேனை காவலர் யாவரும் சூரன்முன் சென்று
மான வீரமோடு இறைஞ்சிநின்று இனையன வகுப்பார்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் சிங்கமுகாசுரன், பானுகோபன், ஏனைய
புதல்வர்கள், தருமகோபன், சேனாதிபதிகள் ஆகியோர் அனைவரும்
சூரபன்மனுக்கு முன்னாகச் சென்று, அபிமானம் சார்ந்த வீரத்தோடு
அவனை வணங்கிநின்று பின்வருமாறு கூறத் தலைப்பட்டனர். 321

எந்தை நீஇவண் நிற்குதி யாமெலாம் ஏகிக்
கந்த வேளுடன் அவன்படை வீரரைக் கடிந்து
சிந்தர் ஆகிய பூதர்தம் தொகையையும் செகுத்து
வந்து நின்னடி வணங்குதும் வல்விரைந்து என்றார்.

பொ - ரை: எமது ஐயனே! தாங்கள் இவ்விடத்திலே நிற்பீர்களாக.
நாங்கள் எல்லோரும் சென்று குமரவேளையும் அவரது படைவீரர்க
ளையும் அழித்து, குறுவடிவீனராகிய பூத கூட்டத்தவரையும் ஒழித்து,
விரைவாக மீண்டு வந்து தங்கள் பாதங்களை வணங்குவோம் என்று
உரைத்தார்கள்.

அ - ரை: கடிந்து - நீக்கி; சிந்தர் - குறுவடிவினர்; செகுத்து - கொன்று.

322

கொற்ற வீரர்கள் இவ்வகை உரைத்தலும் கொடியோன்
மற்று இவ்வாசகம் நன்றுஎனைப் போற்றுவான் வந்தீர்
பற்ற லன்பரு வன்மையும் வீரமும் படுத்து
வெற்றி யின்றுஎனக்கு அருளுதி ரால்என விடுத்தான்.

பொ - ரை: வெற்றி பொருந்திய வீரர்கள் இவ்வாறு கூறியதும்
கொடியவனாகிய சூரபன்மன் அவர்களைப் பார்த்து, என்னைப் பாது
காக்கும் நோக்கில் வந்த நீங்கள் கூறிய வார்த்தை மெச்சுதற்குரியது;
நீங்கள் சொல்லியவாறே பகைவனாகிய குமரவேளின் வலிமையையும்
பராக்கிரமத்தையும் ஒழித்து எனக்கு வெற்றியை ஈட்டித் தருவீராக
என்று சொல்லி விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

அ - ரை: பற்றலன் - பகைவன்; படுத்து - அழித்து.

323

விடுத்த காலையில் விடாதுகுழ் அனிகங்கள் விரவி
அடுத்து வந்திடப் பொள்ளென ஏகியே ஆர்த்துப்
பிடித்த பல்வகைப் படைகளும் உருமஎனப் பெய்து
வடித்த வேற்படை நம்பியை அன்னவர் வளைத்தார்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் விடைகொடுத்து விட்ட சமயத்தில் சிங்க
முகன் முதலானோர் இடையீட்டின்றிச் சேனைகள் தம்மைச் சுற்றிவர
விரைந்து சென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவண்ணம் தமது கைகளி
லுள்ள பல்வகைப் படைக்கலங்களை இடியேறு போலச் சொரிந்து
கூரார்ந்த வேற்படை தாங்கிய முருகப்பெருமானைச் சூழ்ந்தனர்.

அ - ரை: அனிகம் - சேனை; உரும - இடியேறு; வடித்த - கூர்செய்த.

324

தீங்க னற்பெரும் கடவுள் பால் செறிஇருள் தொகைபோல்
வாங்கு விற்கரத்து ஐயனை அவுணர்கள் வளைப்ப
ஏங்க லுற்றனர் ஏனையோர் பாரிடர் எம்மால்
தாங்கு தற்குஅரிது இப்பெரும் படைஎனத் தளர்ந்தார்.

பொ - ரை: அக்கினி தேவனைச் சூழுகின்ற நெருக்கமான இருட் கூட்டங்கள் போல விரைவில் அழியநின்ற அவுணவீரர்கள், விற்படையைத் தரித்த திருக்கரத்தராகிய குமரவேளைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது அதனைக் கண்டு பூத கூட்டத்தவர் ஏக்கம் அடைந்தனர். வீரவாகு முதலாம் ஏனைய வீரர்கள் அவுணசேனாசனியங்களின் போராடலை எம்மால் தாங்கிக்கொள்ள வியலாதென நெஞ்சங் குலைந்தனர்.

325

விறல் உடைப்பஃ றுனையும் வெய்யவர் தொகையும்
நொறில் உடைக்கதி கொண்டு சூழ் வுற்றது நோக்கி
அறுமு கத்தனிப் பண்ணவன் உயிர்த்தொகை அனைத்தும்
இறுதி யைப்புரி கடவுள்மாப் படையினை எடுத்தான்.

பொ - ரை: வல்லபம் மிகுந்த பலவகைச் சேனைகளும் (சிங்கமுகன் முதலாம்) வீரர்களின் கூட்டமும் அதிவிரைவோடும் படர்ந்து வந்து தம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டதைச் சண்முகப்பெருமான் அவதானித்து உகாந்த காலத்தில் சகல உயிர்த்தொகுதிகளையும் அழிக்கின்ற உருத் திரமூர்த்தியின் சர்வ சங்காரப் படைக்கலத்தைக் கைக்கொண்டருளினார்.

அ - ரை: விறல் - வல்லபம்; பஃருனை - பல்தானை; நொறில் - விரைவு.

326

அங்கை யில்கொடு சிந்தையால் வழிபடல் ஆற்றிச்
சிங்க மாமுகன் ஆதியாம் அவுணர்தம் திறத்தைச்
சங்கை இன்றியே நின்றிடு தானைகள் தம்மை
இங்கு வல்லையில் அடுத்தியேல் எனவிடுத் திட்டான்.

பொ - ரை: சிவகுமாரர் திருக்கரத்தில் சிவப்படைக்கலத்தைத் தாங்கி அதற்கு மானசீக பூசனை செய்து சிங்கமுகன் முதலாம் அசுரர் தலைவர்களையும் போர்க்களத்தில் சூழ்ந்து நிற்கின்ற சேனைகளையும் முழுமையாக, இல்லை என்னும்படியாக, அழித்தொழிப்பாய் எனப் பணித்து ஏவி அருளினார்.

327

விடுத்த காலையில் கட்செவி நிரைகளும் விடமும்
இடிக்கு ழாங்களும் உருத்திரன் உருக்களும் எரியும்

கடற்பெ ரும்கணத் தொகுதியும் அளவிலாக் கடவுட்
படைக்க லங்களு மாய்விரிந் ததுசிவன் படையே.

பொ - ரை: அங்ஙனம் செலுத்திய காலையில் மகா உருத்திரப் படையா
னது பாம்புக் கூட்டமும் ஆலகால விடத்தொகுதியும் இடித் தொகை
யும் உருத்திரமூர்த்தி கணங்களும் அக்கினிக்குழாமும் கடலெனப்
பரந்த பூதர் வர்க்கமும் கணக்கற்ற தெய்வாஸ்திரங்களுமாக உருக்
கொண்டு பெருக்கமுற்றது.

அ - ரை: கட்செவி - பாம்பு.

328

இன்ன தன்மையால் அரண்படை முதண்டம் எங்கும்
துன்னி ஆர்த்துஎழீ இத் துண்ணெனச் சென்றுசூழ் வுற்று
முன்னர் உய்ந்துஎழும் அவுணர்தம் படையெலாம் முருக்கி
ஒன்ன லன்தமர் யாரையும் ஒருங்கு கொண் றதுவே.

பொ - ரை: இவ்வாறு சிவப்படைக்கலமானது பழைமை வாய்ந்த அண்
டத்தின் எப்பாகங்களிலும் நெருக்கமுற்றுப் படர்ந்து பேரொலி
எழுப்பி விரைந்தோடிச் சென்று உயிர்த்தெழுந்த அசுரசேனைகள்
முழுவதையும் அழித்துப் பகைவனாய்ப் பொருந்திய சூரபன்மனது சுற்
றத்தாராகிய சிங்கமுகன் முதலான வீரர்கள் அனைவரையும் ஒருசேரக்
கொன்றெழுதித்தது.

329

முந்து வெய்யசூர்ப் பரிசனத் தொகைஎலாம் முருக்கி
இந்தி ரப்பெரு ஞாலமாம் தேர்மிசை இருந்த
மந்த ரப்பெரும் கிரியினைத் துகள்எழ மாய்த்துக்
கந்த வேள்புடை மீண்டது சிவன்படைக் கலமே.

பொ - ரை: சிவன்படைக்கலமானது, போர்க்கு முத்திநின்ற வெவ்விய
சூரபன்மனது சேனைகள் யாவற்றையும் சிதைத்து, பின்னர் இந்திர
ஞாலத்தோரீது இருந்த அமுததீத மந்தரமலைதனைப் பொடி செய்து
அழித்து முருகவேள்பால் மீண்டு வந்தடைந்தது.

330

அரிமு கத்தவன் ஆதவன் தனைமுனம் அழன்றோன்
எரிமு கத்தவன் வச்சிர மொய்ப்பன் நூற்றிருவர்
முரண் மிகுந்தமு வாயிரர் அறப்பகை முதலோர்
விரிக டல்படை வெற்பொடு முடிந்து அவண் வீழ்ந்தார்.

பொ - ரை: சிவப்படை சென்ற தாக்கியதனால் சிங்கமுகாசுரன் சூரியனை முன்னர் கோபித்த பானுகோபன், அக்கினிமுகாசுரன், வச்சிரவாகு, நூற்றிரு பிள்ளைகள், வலிமையிக்க மூவாயிரம் புதல்வர், தரும கோபன் என்றன்ன அசுரர் தலைவர்கள் அனைவரும் கடல் என விரிந்த பெருஞ்சேனையோடும் அமுதமந்தர மலையோடும் அழிந்து வீழ்ந்தார்கள்.

அ -ரை: ஆதவன் - சூரியன்; அமுன்றோன் - சினந்தவன். 331

தன்மை அங்கவை யாவையும் கண்டனன் தளர்ந்தான்
வன்மை நீங்கினன் கவன்றனன் இரங்கிமெய்ம் மறந்தான்
புன்மை யாயினன் உயிர்த்தனன் செயிர்த்தனன் புலர்ந்தான்
தொன்மை போலவே தமிழ்த்தனன் துணைஇலாச் சூரன்.

பொ - ரை: சுற்றத்தாரும் சேனைகளும் அழித்துவிடத் தனித்தவனாக நின்று அத்தன்மைகள் யாவற்றையும் கண்ட சூரபன்மன் மனம் சோர்ந்தான், வல்லபம் நீங்கினான், கவலை கொண்டான், உணர்விழந்தான், சிறுமையுற்றான், பெருமூச்சு விட்டான், வாடினான். 332

கண்ட கன்படை முற்றுஒருங்கு இறந்தது காண
எண்தொ கைப்படு பூதரும் ஏனை வீரர்களும்
முண்ட கம்தனில் இருந்திடு புங்கவன் முதலாம்
அண்டர் யாவரும் துயர்ஒரீஇ உவகைபெற்று ஆர்த்தார்.

பொ - ரை: கொடியவனான சூரபன்மனது சேனைகள் முழுவதும் அழிந்து பட்டதை, பெருந்தொகையினரான பூதர்களும் வீரவாகு முதலாம் இலக்கத்தொன்பதின்மரும் தாமரை ஆசனராகிய பிரம தேவர் முதலாம் தேவர்களும் கண்டு துன்பம் நீங்கியவராய்ப் பெருமகிழ்வுகொண்டு ஆரவாரித்தனர்.

அ -ரை: கண்டகன் - கொடியவன்; முண்டகம் - தாமரை; புங்கவன் - தேவன்; ஒரீஇ - ஒருவி - நீங்கி. 333

அழுந்தும் ஆர்இருள் ஒருவிவிண் மிசைதனில் அடைவோர்
கழிந்த தோர்இடை யூற்றினால் மீட்டும் அக்கதியில்
விழுந்த தேனாத் துன்பொடு நின்றனன் வீழ்வுற்று
எழுந்த தானையை இழந்திடும் அவுணருக்கு இறைவன்.

பொ - ரை: வருந்துதற்கு இடமாயமைந்த இருள்மயமான நரகத் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு, சுவர்க்க இன்பம் வாய்க்கப்பெற்றவர் அசம்பாவிதச் செயலொன்றினால் திரும்பவும் நரகத்தில் வீழ்ந்த தன்மைபோன்று முன்னர் சேனைகள் இறந்தபோது கவலையுற்றுப் பின்னர் அமுதமலை வருகையால் அவை உயிர்த்தெழுந்தபோது உவகையுற்று மீளவும் சிவப்படையால் அழிந்தொழிப டீளாத்துயரில் ஆழ்ந்தான் சூரபன்மன்.

அ - ரை: ஆர் இருள் - நிறைந்த இருள் மயமான நரகம்; விண் - சுவர்க்கம். 334

அணைய தன்மையில் நின்றிடும் அவுணர்கோன் ஆற்றச் சினமது எய்தீளன் படையெலாம் சிதைத்தபா லணையும் தனிமை செய்துபின் வெல்வன்என்று உளங்கொடுதழற்கண் முனைவன் நல்கிய தேரினை நோக்கியே மொழிவான்.

பொ - ரை: அங்ஙனம் நெடுத்துன்பத்தினை அனுபவித்து நின்ற சூரபன்மன் அடங்காத கோபம் கொண்டு என் சேனைகள் முழுவதையும் அழித்து என்னைத் தனித்தவனாகச் செய்த பகைவனாகிய இக்குமரனையும் தனிமைப்படுத்தி வெற்றி கொள்ளுவேன் என்று தீர்மானித்து அக்கினிக்கண்ணராகிய சிவபெருமான் முன் கொடுத்த இந்திரனால் தேரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு பணிப்புரை வழங்கினான். 335

கொச்சகத்து இயல் குதலைவாய் மதலைபாற் குழீஇய வச்சி ரத்துஎயி றுடையவெம் பூதரை வயின்குழ் கைச்சி லைத்திறல் வீரரைக் கவர்ந்துபோய் அண்டத்து உச்சி யில்கொடு வைத்தனை இருத்தீளன் றுரைத்தான்.

பொ - ரை: திருந்தாத இயல்புடைய கொச்சைமொழி பேசும் சிறுவ னான பகைவன் பக்கல் உள்ள வயிரித்த பற்களையுடைய பூதர்களையும் களத்திலுள்ள விற்கரத்தரான இலக்கத்தொன்பது வீரர்களையும் கைப் பற்றி எடுத்துச் சென்று அண்டமுகட்டில் வைத்துக்கொண்டு இருப் பாய் என்று கட்டளையிட்டான். 336

உரைத்த காலையில் நன்றென வினவியே ஓடித் திருத்த கும்திறல் வாகுவை முதலினோர் திறத்தைக்

கிருத்தி மப்பெரும் தானையைக் கிளையொடும் வாரிக்
கருத்தை மாமயல் செய்தது கைதவன் கடுந்தேர்.

பொ - ரை: அவ்வாறு பணித்த சமயத்தில் வஞ்சனாகிய சூரபன்மனின்
வலிய தேர் இது நல்லதாகும். என இசைந்து ஒடிச்சென்று மேம்பாடு
மிக்க வீரவாகு முதலாம் இலக்கத்தொன்பது வீரர்களையும் போரா
டலில் வல்ல பூதர்களையும் கூட்டமாக எடுத்துச் சென்று அவர்களை
மயக்கத்தில் ஆழ்த்தியது. 337

கையர் தன்மையில் கடற்படை முழுவதும் கவர்ந்து.
மையல் சிந்தையில் செய்துதன் வயினிடைத் தாங்கி
ஒய்யெ னச்சென்று மூதண்ட கோளகை உளிப்போய்
வெய்ய வன்பணி ஆற்றி ஆண் டிருந்தது வியந்தேர்.

பொ - ரை: சூரபன்மனது வியக்கத்தகு தேரானது கீழோரைப் போன்று
முருகப்பெருமானது கடலென விரிந்த சேனைகளைக் கவர்ந்தெடுத்துத்
தன்னிடத்தே தாங்கிச் சென்று அண்டமுகட்டையடைந்து தனது
தலைவனின் கட்டளையைச் செயற்படுத்தியவாறே அங்கு தங்கியிருந்தது.

அ - ரை: கையர் - கீழோர்; வயின் - வயிறு; உளி - இல் என்னும்
பொருள்படும் உருபு இடைச்சொல். 338

நிமலன் அவ்வழித் தானைஅம் பெருங்கடல் நீங்கத்
தமியன் நின்றனன் ஆங்கது தருவர்கோன் காணு
நமது தேர்வலி நன்றென உவகையால் நகைத்தான்
அமரர் அச்செயல் நோர்க்கியே பின்னரும் அயர்ந்தார்.

பொ - ரை: பூதர் கூட்டமும் வீரர்கள் குழுவுமாகிய சேனா சமுத்திரம்
நீங்கியகாலை நிர்மலப் பொருளாகிய முருகப்பெருமான் தனித்தவ
ராகவே நின்றனர். அத்தன்மையை அவுணர் வேந்தனாகிய சூரபன்மன்
பார்த்து, எனது தேரின் ஆற்றல் மெச்சத்தக்கதாகும் என்று கூறி
மகிழ்ச்சியால் சிரித்து நின்றான். தேரின் செயலைக் கண்ட தேவர்கள்
மேலும் துன்பத்தால் மயங்கினார்கள்.

அ - ரை: தருவர்கோன் - அவுணர்தலைவன்.

339

சூர்இ டத்துறு சூழ்ச்சியும் துணைவர்கள் தம்மைப்
பாரி டத்தொடு முகந்து எழீஇ மாயையில் படர்ந்த
தேரி டத்துஇயல் வன்மையும் ஆங்ஙனம் தெரிந்தான்
தேரி டப்பிறர் இன்றியே தமிழனும் நெடியோன்.

பொ - ரை: சமானமின்றி விளங்குகின்ற பெருமை வாய்ந்த குமரப்
பெருமான், சூரபன்மன் கையாண்ட உபாயத்தினையும் பூத கூட்டத்
தொடு தம்பிமாராகிய வீரவாகுதேவர் முதலான இலக்கத்தொன்பது
வீரவான்களையும் மாயையின் திறத்தால் கொண்டுசென்று அண்ட
முகட்டில் வைத்திருக்கும் தேரினது ஆற்றலையும் அவதானித்தருளினார்.

340

கண்டு சீறிஓர் கார்முகம் வாங்கியே கடிதுஓர்
திண்தி றற்கணை பூட்டிநம் சேனையைப் பற்றி
அண்ட கோளகை புக்குறும் அடுமுரண் தேரைக்
கொண்டு வல்லையின் வருகென விடுத்தனன் குமரன்.

பொ - ரை: கந்தவேட்பெருமான் இந்திரஞாலத்தின் மாயாவல்லபத்
தைப் பார்த்துச் சினமுற்று ஒப்பற்ற வில்லை வளைத்து அதிதிறமை
வாய்ந்த அம்பொன்றைத் தொடுத்து 'எமது சைனியங்களைக் கவர்ந்து
சென்று அண்டமுகட்டில் வைத்திருக்கும் இந்திரஞாலத் தேரைப் பற்றி
விரைவில் இவ்விடம் கொண்டு வருவாய்' என்ப் பணித்து அனுப்பினார்.

அ - ரை: அடுமுரண்தேர் - அழிக்கும் ஆற்றல் பெற்ற தேர். 341

விடும் தனிக்கணை வேல்எனச் சென்றுவில் வீசி
இடம்தி கழ்ந்திடும் ஏழ்வகை உலகமும் இமைப்பிற்
கடந்து மற்றும் பதங்களும் நீங்கிஓர் கணத்தில்
தொடர்ந்து மூதண்ட கோளகை புகுந்தது துன்னி.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் ஏவிய ஒப்பற்ற பாணமானது வேற்படை.
போன்று விரைந்து ஒளிவீசிய வண்ணம் படர்ந்தோடிச் சென்று இட
மகன்று விளங்கும் ஏழு உலகங்களையும் கண்ணிமைப்போதில் கடந்து
அவற்றின் மேல் உள்ளனவாகிய உலகங்களையும் ஊடுருவிச் சென்று
ஒரு விநாடிப் பொழுதினுள் அண்டமுகட்டைச் சென்றடைந்தது.

அ - ரை: வில் - ஒளி; துன்னி - நெருங்கி.

342

துன்னி வெஞ்சரம் மாயமான் தேர்வலி தொலைச்சி
அன்ன தைக்கொணர்ந்து ஒல்லையின் மீண்டுளது அம்மா
மின்னு லாய்நிமிர் எழிலியை விண்ணினும் பற்றி
இந்நி லத்தினில் கொடுவரும் மாருதத்து இயல்போல்.

பொ - ரை: அவ்வாறு சென்று பொருந்திய செவ்விய பாணம், இத்
திரஞாலத்தின் ஆற்றலை அழித்து மின்னலை வீசிக்கொண்டு விளங்
கும் மேகத்தை ஆகாயத்தினின்றும் கவர்ந்து பூமிக்குக் கொண்டுவரும்
காற்றைப்போல அதனைப் போர்க்களத்தின்கண் கொண்டுவந்தது.

அ - ரை: தொலைச்சி - தொலைத்து; எழிலி - முகில்.

343

வேறு

வெம்மிறல் நெடும்கணை மீண்டு ஞாலமேல்
இந்திர ஞாலமாம் இரதத் தைக்கொடு
கொந்துஅவிழ் மாலவேற் குமரன் தன்முனம்
வந்தது வானவர் வழுத்தி ஆர்ப்பவே.

பொ - ரை: வெம்மையும் வலிமையும் மிகுந்த அம்பு. தேவர்கள்
எல்லாம் வந்தனை செய்து ஆர்ப்பரிக்கும் படியாக, கொத்தாக
மலர்ந்த கடப்பமலர் மாலையணிந்த குமரப்பெருமான் முன்னினை
யில் இந்திரஞாலத்தேரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து நின்றது.

அ - ரை: கொந்து - கொத்து.

344

முப்புரம் முடித்தவன் முருகன் தன்கணை
இப்புவி வருதலும் இலக்கத் தெண்மரும்
ஒப்பரும் இளவலும் ஒள்ளன் பூதரும்
குப்புறல் உற்றனர் கொடியன் தேரினும்.

பொ - ரை: திரிபுரங்களைச் சங்காரம் செய்த சிவபெருமானது திருக்
குமாரராகிய முருகவேளின் பாணம் போர்க்களத்தை வந்தடைந்த
வுடனே இலட்சத்தெட்டு வீரவான்களும் சமானமில்லாத பராக்கிரமம்
வாய்ந்த வீரவாகு தேவரும் ஆரவாரிக்கின்ற பூதர்களும் சூரபன்ம
னது தேரிலிருந்து குதித்தனர்.

அ - ரை: ஒல் - ஒலிக்குறிப்பு; குப்புறல் - குதித்தல்.

345

குதித்தனர் புடவியில் குமர வேள் இரு
பதத்திரு மலர்தனைப் பணிந்து பன்முறை
துதித்தனர் புடையராய்த் துன்னி நின்றனர்
கதித்திடு பேர்அருள் கடலின் மூழ்கியே.

பொ - ரை: பூமியிற் பாய்ந்த வீரர்களும் பூதர்களும் குமரப்பெருமா
னது இணைமலர்ப் பாதங்களைப் பலமுறை இறைஞ்சி ஏத்தி இறைவ
னது கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கி வணங்கியவாறு அவர் பக்கலில்
நெருங்கி நின்றனர்.

அ - ரை: புடவி - பூமி

346

ஆவதோர் காலையில் அகிலம் யாவுமாம்
மூவிரு முகனுடை முக்க ணன்மகன்
வாவுஇயல் வனப்புடை மாயத் தேர்தேர்இத்
தேவர்கள் பரசுற இணைய செப்புவான்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் அகிலகோடி சராசரங்களிலும் வியாபக்
மாய் விளங்கும் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரானின் திருக்குமார
ராம் சண்முகவேள். தாவிப்பாயும் இயல்புடைய குதிரைகள் பூட்டப்
பெற்ற மாயாவல்லபம் பொருந்திய இந்திரஞாலத் தேரைப் பார்த்து,
தேவர்கள் அதிசயித்துப் பரவும் வண்ணம் பின்வருமாறு கூறி
யருளுவார்.

347

தொல்லையில் வரம்பெறு சூரன் தன்புடை
செல்லலை. ஆங்கவன் முடிகை திண்ணமால்
மல்லல்அம் திருவுடை மாயத் தேரைநீ
நில்இவன் என்றான் நிகரில் ஆணையான்.

பொ - ரை: வலிமையும் வனப்பும் மாயமும் பொருந்திய இந்திர
ஞாலமே! பண்டைய நாளில் வரத்தின் மூலம் நினைப் பெற்றுக்
கொண்ட சூரபன்மன் பக்கம் இனிமேல் போகவேண்டாம் அவன்
இறந்துபடுவது சரதமாகும். ஆதலால் நீ நம் பக்கவிலே நிற்பாய் எனச்
சமானமற்ற பராக்கிரமமுடைய சண்முகப்பெருமான் பணித்தருளினார்.

அ - ரை: மல்லல் - வலிமை.

348

ஆண்டுஅது வினவுரு அவுணர் கோன்புடை
மீண்டிடல் அஞ்சியே மேலை வன்மைபோய்
மாண்டிடல் பிறப்பிலான் மதலை மாடுறப்
பாண்டிடல்அம் தேர்அது பணியில் நின்றதே.

பொ - ரை: சக்கரங்களைப் பொருத்திய இந்திரஞாலம் என்னும் தேர்
அப்பணிப்புரையைக் கேட்டு முன்னைய ஆற்றல் யாவும் நீங்கப்பெற்ற
தாகி அவுணர்மன்னவனாகிய சூரபன்மனிடம் மீண்டு செல்வதற்குப்
பயந்து பிறப்பு இறப்பு இல்லாத சிவபிரானின் திருக்குமாரராகிய
முருகவேளின் அயலிலே நின்றது. 349

அண்டம்அது அடைந்ததேர் ஐயன் வாளியால்
மண்டலம். இழிந்துதன் மருங்கு றுததும்
எண்தகு பூதரும் யாரும் மீண்டதும்
கண்டனன் அவுணர்கோன் கனலில் சீறினான்.

பொ - ரை: அண்டகோளகை உச்சியில் இருந்த தனது தேரானது
சன்முகவேளின் சரத்தினாலே பூமியின்கண் கொண்டு வரப்பட்ட
தன்மையும், தன்பால் மீண்டு வராத தன்மையும் பூதரும் வீரரும்
தேரினது மாயப்பிணிப்பினின்றும் நீங்கியுள்ள தன்மையுமாகிய எல்லா
வற்றையும் அவுணர்கோன் பார்த்து அக்கினி பொங்கினுற் போன்று
கோபங் கொண்டு நின்றான்

அ - ரை: வாளி - அம்பு; இழிந்து - இறங்கி; மருங்கு - பக்கம். 350

அன்னது காண்டலும் அவுணன் ஆங்கொரு
கொன்றெடும் சிலையினைக் குனித்து வல்லையில்
பன்னிரு சுரமுடைப் பண்ண வன்மிசை
மின்நிகர் பகழிகள் மீட்டும் வீசினான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன், அத்தகைய காட்சியைக் கண்டதும் பெருமை
மிக்க வில்லை வளைத்து மின்னல் போன்று ஒளிவீசுகின்ற அம்புகளைப்
பன்னிரு திருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான் மீது
சொரிந்தான். 351

மாசறு கங்கைதன் மதலை அவ்வழி
காய்சினம் கொண்டு ஒரு கார்முகம் வளைஇ
ஆசுக மாறிபெய்து அவுணர் கோமகன்
வீசிய கணையெலாம் விலக்கினான் அரோ.

பொ - ரை: குற்றமில்லாத கங்கை நதியின் புத்திரரான காங்கேயரும்
அச்சமயம் மிகுந்த கோபங்கொண்டு ஒரு வில்லை வளைத்து அம்புகளை
மழைபோலப் பெய்து குரபன்மன் செலுத்திய அம்புகள் அனைத்தை
பும் அறுத்து விழ்த்தினார்.

அ - ரை: காய் சினம் - பகைவரைக் காய்கின்ற சினம்; கார்முகம் -
வில்லு; வளைஇ - வளைத்து; ஆசுகம் - அம்பு; அரோ - அசைச்சொல்.

352

கையனும் அத்துணை காய்சினம் கொளீஇ
ஒய்யென எந்தைதேர் உய்க்கும் வன்மையோன்
மெய்இடம் எங்கணும் வெளியுரு வகை
செய்யன பகழிகள் செறித்துப் போர்செய்தான்.

பொ - ரை: அப்பொழுது சிறுமைக் குணம் படைத்த குரபன்மனும்
மிக்க கோபம் கொண்டு எமது இறைவராகிய முருகவேளின் தேரைச்
செலுத்துகின்ற சாரதியாகிய வாதராயனின் தேகம் எவ்விடத்தும்
வெற்றிடம் இல்லையென்று சொல்லப்படத்தக்க வகையில் அம்புகளை
அழுத்தி அமர் செய்தனன்.

அ - ரை: கையன் - கீழ்மையோன்; கொளீஇ - கொண்டு.

353

பொருந்தலன் கணைபடப் புலம்பிக் காற்றினோன்
வருந்தினன் மயங்கினன் மாக்கள் தூண்டலன்
இருந்தனன் வறிதுஅவன் இயற்கை யாவையும்
தெரிந்தனன் குமரவேள் அருளின் செய்கையான்.

பொ - ரை: பகைவனாகிய குரபன்மனது பாணங்கள் தைத்தமையினாலே
வாயுதேவன் சோகமும் வருத்தமும் மயக்கமும் பொருந்தியவனாய்க்
குதிரைகளைத் தூண்டித் தேரைச் செலுத்த வலியற்றவனாய் வாளா
விருந்தான். அருளே இயல்பாகக் கொண்ட ஆறுமுகக் கடவுள்
வாதராயனின் வருத்தத்தை அவதானித்தருளினார்.

அ - ரை: பொருந்தலன் - பகைவன்; மா - குதிரை.

354

கண்டிடு முருகலோர் கணைகள் ஆயிரம்
விண்தொடர் செலவினல் விடுத்து வெய்யசூர்
கொண்டிடு சிலையினைக் குறைத்துப் பல்பெரும்
துண்டமது ஆக்கினான் அமரர் துள்ளவே.

பொ - ரை: வாயுதேவனின் வருத்த நிலையைப் பார்த்தருளிய முருகப்
பெருமான் ஆயிரம் அம்புகளை ஆகாய மார்க்கமாய்ச் செலுத்தி பகை
வெம்மைமிக்க சூரபன்மன் கைக்கொண்டிருந்த விற்படையை அமரர்
கள் கண்டு ஆனந்தத்தினால் குதிகொண்டாடும் வண்ணம் வெட்டிக்
கண்டதுண்டமாக்கினர். 355

வேறு

கைச்சிலை முரியச் சூரன் கண்ணுதற் பெருமான் தந்த
முச்சிகைப் படைஒன் நேந்தி முடங்குளை ஊர்தி தன்னை
உச்சியில் நீபம் சூடும் உலகுடை ஒருவன் ஊர்ந்த
அச்சுறு தடம்தேர் முன்னர் அணுகுறத் தூண்டிச் சென்றான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் கையில் பிடித்திருந்த வில் வெட்டுண்டு
வீழ்ந்துவிட நெற்றிக் கண்ணராகிய சிவபெருமான் முன்னை நாளில்
கொடுத்தருளிய மும்முனைகொண்ட சூலப்படையைக் கையிலே தாங்கி
வாகனமாகப் பொருந்திய சிங்கத்தில் ஏறி, சிரசின்மீது கடப்ப
மாலையணிந்த உலக நாயகராகிய குமரப்பெருமானது ஊர்ந்து வரும்
தேர்முன்னகத் தனது சிங்கத்தைத் தூண்டி ஆரவாரித்துச் சென்றான்.

அ - ரை: முரிய - அழிய; சிகை - முனை; நீபம் - கடம்பு. 356

தூண்டிய அரிமான் ஏறு சூரனது உளத்தில் போந்து
மாணதகு தனது தீய வள்உகிர்க் கரத்தால் எந்தை
பாண்டில்அம்தேரை ஆற்றும் பரித்தொகைபதைப்பமோதி
ஆண்டுஅயல் நின்ற பூதர் அலமர ஆர்த்த தன்றே.

பொ - ரை: தூண்டப்பெற்றதாகிய சிங்கமானது அவனது எண்ணத்
தின் வண்ணம் சென்று தனது கூரிய நகங்கொண்ட முன்னங்கால்
களினால் எமது பரமகுருவாகிய முருகப் பெருமானது தேரினை
இழுக்கின்ற குதிரைகள் துடித்து வருந்தும்படியாகத் தாக்கி அவ்விடத்
தில் அயலில் நின்ற பூதகூட்டத்தினர் அவலமுறும்படி கர்ச்சனை
செய்து ஆர்ப்பரித்தது. 357

அன்னது பொழுது தன்னில் அரிமிசைச் சென்ற சூரன்
தன்னுடை வலங்கை கொண்ட தனிப்பெருஞ்சூலம் தன்னைப்
பன்னிரு தடந்தோள் கொண்ட பகவன்மேல் திரித்து வீச
மின் என நிலவு கான்று விண்வழிப் படர்ந்த தன்றே.

பொ - ரை: அவ்வாறுகிய சமயத்தில் சிங்கத்தினை ஊர்ந்து சென்ற
சூரபன்மன் தனது வலக்கையில் இருந்த சூலப்படையினைப் பன்னிரு
புயங்கனையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான்மீது படும்படியாகச்
சுழற்றி வீசிவிட அப்படையானது மின்னல் போன்று ஒளியை
உமிழ்ந்த வண்ணம் ஆகாய வழியே படர்ந்து சென்றது.

அ - ரை: அரி - சிங்கம்; நிலவு - ஒளி.

358

நீடிய சூலம் செல்ல நிமிர்ந்தன எழுந்து செந்தீக்
கூடின அசனி ஈட்டம் குழீஇயின படையின் கொள்ளை
ஆடியல் கணங்கள் ஈண்டி ஆர்த்தன அதனை நோக்கி
ஒடினர் அமரர் ஆனோர் உலகெலாம் வெருவிற் றம்மா.

பொ - ரை: நெடிதாகிய சூலம் ஆகாயமார்க்கமாகப் படர்ந்தோடிச்
சென்ற காலை அதைவிட்டுந்நது அக்கினிச் சுவாலைகள் தோன்றின;
இடியேற்றுக் கூட்டங்கள் பிறந்தன; படைக்கல வர்க்கங்கள் குவிந்தன;
கூத்தாடும் இயல்புடையனவாகிய பேய்க் குழாங்கள் ஆர்ப்பரித்துச்
சுழ்ந்தன. இத்தன்மைகளைப் பார்த்த இமையோர் அச்சுற்று ஓட்ட
மெடுத்தனர். உலகில் வாழும் உயிர்ந்த தொகைகளெல்லாம் அச்சத்
தினால் நடுங்கின.

359

அண்ணலும் அதனை நோக்கி ஆயிர கோடி வாளி
கண்அகன் சிலையில் பூட்டிக் கதுமென எதிர்தந் துய்ப்பத்
துண்ணென அவற்றை எல்லாம் சூலவேல் துணித்து வீட்டி
நண்ணலன் வெகுளித் தீயின் உருபு நா நடந்த தன்றே.

பொ - ரை: பெருமை மிக்க சுப்பிரமணியப் பெருமான் அத்தன்மை
களைப் பார்த்து இடமகன்ற வில்லின் கண்ணே ஆயிரகோடிக்கணக்கான
அம்புகளைச் சந்தித்து எதிர்மாறாகச் செலுத்திவிட அந்த அஸ்திரங்
களை யெல்லாம் சூலப்படையானது வெட்டிவீழ்த்தி, பகைவனான சூர
பன்மனது கோபம் ஒரு வடிவெடுத்தார் போன்ற உக்கிரத்தோடு
படர்ந்தது.

360

நடத்தலும் முகம்-ஆ றுள்ளோன் ஞானநாயகன் ஈந்துள்ள
படைத்திறல் வன்மை உன்னிப் பாணிஒன்று அதனின் மேலி
அடுத்திடு குலிசந் தன்னை அடையலன் உய்த்த சூலம்
பிடித்தனை வருதி யென்று பேசினன் செல்ல விட்டான்.

பொ - ரை: சூலாயுதமானது கோபாவேசத்தோடு வருவதனைக் கண்ட
சண்முகப் பெருமான், ஞானேசுவரராகிய சிவபெருமான் வழங்கிய
அந்தப் படையினது ஆற்றலையும் வலிமையினையும் மனத்தின்கண்
மதித்து, தமது திருக்கரம் ஒன்றில் வீற்றிருக்கும் குலிசப்படையை
நோக்கி வச்சிராயுதமே! சூரபன்மன் செலுத்திவிட வருகின்றதாகிய
சூலப்படையைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவாய் என்று அதனைப்
பணித்து ஏவியருளினார்.

அ - ரை: பாணி - கரம்; அடையலன் - பகைவன்; குலிசம் - வச்சி
ராயுதம். 361

விட்டிடு கின்ற எல்லை வியன்பெரும் குலிசம் ஏகி
நெட்டழற் சிகைமீக் கான்று நிமிர்ந்திடு சூலம் தன்னைக்
கிட்டுத லோடும் பற்றிக் கிளர்ந்தமுத் தலையும் கவ்வி
ஒட்டலன் சிந்தை உட்க ஓய்யென மீண்ட தன்றே.

பொ - ரை: முருகப் பெருமான் தூண்டிய குலிசப் படையானது
அக்கினிச் சுவாலைகளை உமிழ்ந்து கொண்டு நேராக வருகின்ற சூலா
யுதத்தைச் சமீபித்தவுடனே அதன் முன்று முனைகளையும் மக்ஷிப்
பிடித்துக்கொண்டு, பகைவனாகிய சூரன் மனம் தளருமாறு மீண்டும்
முருகப் பெருமானிடத்து வந்தது.

அ - ரை: சிகை - சுவாலை; ஒட்டலன் பகைவன். 362

முத்தலைப் படையைக் கொண்டு முரண்மிகு குலிசம் செவ்வேள்
கைத்தலம் உய்த்துத் தானும் கதுமென இருந்த தம்மா
பைத்தலைப் பாந்தள் போற்றும் பருவரைச் சிகரம் மூன்றும்
இத்தலப் புணரி தன்னில் இடும்மருத்து இயற்கை யேபோல்.

பொ - ரை: படம் பொருந்திய ஆதிசேடன் காத்து நின்ற மகாமேரு
மலையின் மும்முடிகளையும் குறைக்காற்றானது திருநிக் கவர்ந்து இப்
பூமியைச் சூழ்ந்த கடலில் இட்ட தன்மையைப் போல வலிமை
வாய்ந்த குலிசப்படைக்கலமானது முந்துதி படைத்த சூலத்தைப்

பற்றி விரைவிற் கொண்டு வந்து முருகப்பெருமானிடம் கொடுத்து,
தானும் முன்னிருந்த திருக்கரத்தைச் சார்ந்திருந்தது.

அ-ரை: முரண் - வலிமை; கதுமென - விரைவாக; பை - படம்;
பாந்தள் - பாம்பு; பருவரை - பெரிய மலை; புணரி - கடல்;
மருத்து - காற்று.

363

ஆண்டு அது காலை தன்னில் அறுமுகத்து ஐயன் கையில்
துண்டிய குலிசத் தோடு சூலமும் வருத லோடும்
காண்தகும் அமரர் எல்லாம் கரதலம் உச்சி கூப்பி
கண்டு இவன் தன்னை அட்டே எமை அளித் திடுதி யென்றார்.

பொ - ரை: சண்முகப்பெருமானுடைய திருக்கரத்திலே சூலத்தோடு
குலிசாயுதமும் மேவியிருந்த மாத்திரத்தில் அதனைக் கண்ட தேவர்
கள் எல்லோரும் தம் கரங்களைச் சிரங்கள்மேல் வைத்து வணங்கி,
'எம்பெருமானே! இப்பகைவனை யழித்து எங்களை இரட்சித்தருள
வேண்டும்'' என்று விண்ணப்பித்து நின்றார்கள்.

364

என்னலும் எந்தை கேளா கிராயிரம் பகழி பூட்டி
ஒன்னலன் ஊர்த்து செல்லும் ஒருபெரு மடங்கல் ஏற்றின்
சென்னியில் அழுத்த லோடும் சேன்கிளர்ந்து அரற்றி வீழ்ந்து
தன்னுயிர் ஒல்லை வீந்து தரைஇடைப் பட்ட தன்றே.

பொ - ரை: இவ்வாறு தேவர்கள் முறையிடுவதை எமது பரமபிதா
வாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் கேட்டருளி இரண்டாயிரம்
பாணங்களை வில்லிலே தொடுத்துப் பகைவனான சூரபன்மன் ஏறிவரு
தற்கு வாகனமாய்மைந்த சிங்கத்தினது சிரசில் அப்பாணங்களை
அழுத்திவிடவும் அவ்வாகனமானது வேதனை தாளாது விண்ணி
லெழுந்து கதறிப் புலம்பிப் பூமியில் வீழ்ந்து கனது உயிர் நீங்கப்
பெற்று மடிந்தது.

365

ஊர்தியது கிறந்து வீழ ஒருதனிச் சூரன் காணப்
பார்த்தறிற் பாய்ந்து நின்று பராபரன் செம்மல் கையில்
கூர்தரு சூலம் போன கொள்கையும் தெரிந்து பின்னாட்
சேர்தரு வடவை யென்னச் செயிர்த்துஇவை சிந்தை செய்வான்.

பொ - ரை: வாகனமாகி விளங்கிய சிங்கம் மடிந்து வீழ்ந்ததனால்
பூமியிற் குதித்துத் தானே தனித்தவனாக நின்ற சூரபன்மன் தன்

நிலையினை உணரத் தலைப்பட்டவனாய், பரம்பொருளாகிய முருகப் பெருமானது திருக்கரத்தின் கண்ணே தான் செலுத்திய சூலம் சேர்ந்திருந்த தன்மையும் நோக்கி உகாந்த காலத்தில் உருத்தெழும் வடவைத் தீப்போலச் சினம் மூளப் பெற்றுச் சிந்திப்பான். 366

தேரொடு படையை வெளவித் திறல்உடை மடங்கல் சிந்தி நேரலன் வலிய நேபோல் நின்றனன் அணையன் தன்னைச் சாரதர் தொகையை ஏனைத் தலைவர்கள் தம்மை எல்லாம் ஓர்உருக் கொண்டு யானே விழுங்குவன் ஒல்லை என்றான்.

பொ - ரை: பகைவனாகிய இப்பாலகன் எனது இந்திரஞாலத் தேரையும் குலப்படைக்கலத்தையும் கவர்ந்து கொண்டது மாத்திர மன்றி எல்லாம் பொருந்திய எனது சிங்க வாகனத்தையும் மாய்த்துப் பராக்கிரமம் மிக்கவன்போல நிற்கின்றான். இவனையும் முத கூட்டத் தினரையும் மற்றைய வீரவாகுதேவர் முதலாம் வீரர்களுடைய எல்லாம் ஒரு மாய வடிவத்தைத் தாங்கி விரைவில் விழுங்கி ஒழிப் பேன் என்று முடிவு செய்தான். 367

என்றிவை மனத்தில் உன்னி இணையறு மாயை நீரால் நின்றான் அவுணர் செம்மல் நேமியம் புள்ளே போல ஒன்றொரு வடிவம் எய்தி ஒலிதிரைக் கடலின் ஆர்த்துத் தன்னுணைச் சிறகர் பெற்ற தனிப்பெரும் கிரிபோ லுற்றான்.

பொ - ரை: இத்தன்மையாகிய முடிவை மனத்தில் மேற்கொண்டு சமானமின்றி விளங்கும் மாயாசக்தியினால் சக்கரவாகப்பட்டி போன்ற தோர் வடிவம் பொருந்திச் சப்திக்கின்ற திரைகளையுடைய சமுத் திரம் போல ஆர்ப்பரித்து இரு சிறகுகள் இணைக்கப்பெற்ற மகாமேரு மலையை நிகர்த்து நின்றான்.

அ - ரை: இணை - சமானம்; நீரால் - தன்மையால்; நேமியம்புள் - சக்கரவாகப்பட்டி. 368

கறைஅடித் தந்தி சிந்தும் காய்சின அரிமேல் உய்க்கும் நறைஅடிக் கமலத்து ஐயை ஞாப்புஇடை ஆடற் கொத்த பறைஅடித் திட்ட தேபோல் படிமகள் உடலம் விள்ளச் சிறைஅடிக் கொண்டு தீயோன் சேண்இடை எழுத லுற்றான்.

பொ - ரை: உரலை நிகர்த்த கால்களையுடைய யானைகளை மாயக்கவல்ல சினமிருந்த சிங்கத்தின்மீது ஊர்ந்து வரும் இயல்பினரான வாசனை வீசுகின்ற தாமரை மலரணைய தாள்களையுடைய காஸிதேவி போர்க்களத்தின் சுண்ணே நடனமாடுதற்கமைய மத் தளம் கொட்டினாற் போலப் பூமிதேவியின் தேகம் வெடிக்கும்படியாகச் சிறகுகளையடித்த வண்ணம் கொடிய சூரபன்மன் ஆகாயத்தில் எழுந்தான்.

அ - ரை: கறை - உரல்; தந்தி - யானை; அரி - சிங்கம்; நறை - வாசனை; ஐயை - காஸி; ஞாட்பு - போர்க்களம்; படிமகள் - பூமிதேவி. 369

மண்இடை வரைப்பு முற்றும் மணிச்சிறை அதனால் மூடி விண்ணிடைப் பரிதி ஒள்வாள் விலக்கியே சுழலும் வேலைக் கண்ணிடைப் பெருமீன் குப்பை கவர்ந்திட ஊக்கிற் றென்னத் துண்ணெனப் பூதர் தானைச் சூழல்புக்கு எறியும் மாதோ.

பொ - ரை: சூரபன்மனாகிய சக்கரவாகப் புள்வடிவம் பூமியிற் பொருந்திய இடம் முழுவதனையும் அழகு மரியும் தனது சிறகுகளினால் மூடியும் ஆகாயத்தில் விளங்கும் சூரியதேவனது மிதுதியான ஒளியினை மறைத்தும் திரியும்; கடலில் உள்ள மீன் தொகுதியைக் கவரமுயன்றற் போலப் பூதசேனைகள் விளங்குகின்ற கூட்டத்தினிடையே விழ்ந்து அவர்களைத் தாக்கும்.

அ - ரை: வரைப்பு - இடம்; மணி - அழகு; பரிதி - சூரியன்; ஒள்வாள் - மிகுந்த ஒளி; குப்பை - தொகுதி. 370

அடித்திடும் சிறகர் தன்னால் அளவைஇல் பூதர் தம்மைப் பிடித்திடும் புலவு நாளும் பெருந்தனி மூக்கிற் குத்தி மிடற்றிடைச் செறித்து மெல்ல விழுங்கிடும் விறல்வே லண்ணல் கொடித்தடம் தேரைச் சூழும் கொடியபுள் வடிவக் கூற்றம்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் கொண்ட யானை ஒத்த கொடுமை மிக்க பாட்சி வடிவமானது அளவில்லாத பூதர்களைத் தனது சிறகுகளினாலே மோதி வீழ்த்தும்; புலால்மணம் நாளும் அலகினால் கொத்தி எடுத்துத் தனது தொண்டையில் திணித்து விழுங்கும்; பிரபாவம் மிக்க வேற்படைபைத் தாங்கிய முருகப்பெருமானது வெற்றிக்கொடி கட்டிய தேரினைச் சுற்றிவரும். 371

சுற்றிடுங் குமரன் தேரைத் தூண்டிய வலவன் தன்னை எற்றிடும் கொடிஞ்சி எஞ்ச இறுத்திடும் பரிகள் தம்மைக்

குற்றிடும் மூக்கின் சென்னி கொய்திடும் குழீஇய வீரர்ப்
பற்றிடும் படைகள் முற்றுப் பறித்திடும் முறித்து வீசும்.

பொ - ரை: போர்க்களத்தில் சூழ்ந்து வரும் குமரப்பெருமானது
தேரைச் செலுத்துகின்ற சாரதியைச் சென்று தாக்கும்; தேர்மொட்
டினை ஒடித்திடும்; தேரை ஈர்க்கின்ற குதிரைகளைக் காலினால் தாக்
கும்; அலகினாலே அவற்றின் தலைகளைக் கொய்யும்; குழுமியிருக்கும்
வீரர்களைப் பிடித்திழுக்கும்; அவர்களது கைகளிலுள்ள படைக்கலங்
களைப் பறித்து முறித்து எறியும். 372

இத்திறம் அவுணர் செம்மல் இருப்சிறைப் புள்ள தாசி
அத்தலைக் கறங்கி வீழ்வுற்று அந்தரம் திரித லோடும்
முத்தியை உதவும் நோன்தான் மூவிரு முகத்தன் காணாக்
கைத்தலம் புடைத்து நக்கு நன்றுஇவன் கற்பிது என்றான்.

பொ - ரை: இத்தன்மையில் அவுணர் மன்னவனாகிய சூரபன்மன்
பெரிய சிறகர் பெருநதிய சக்கரவாகப் புள்வடிவங்கொண்டு
போர்க்களத்தில் வட்டமிட்டு வீழ்ந்தும் உயர்ந்து ஆகாயத்தில்
பறந்தும் திரிகின்ற காலை, வழிபடுவார்க்கு மோட்சநிலையை வழங்க
வல்ல பெருமை மிக்க பாதங்களையுடைய முருகப்பெருமான் பார்த்
தருளி, இருக்கரங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியடித்து பூச்
சூரபன்மனின் கற்பனை மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றது என்று
சொல்லிச் சிரித்தார். 373

எறித்தரு சுடர்வே லண்ணல் இம்மென வெகுண்டு போரில்
நிறுத்திய மேரு என்ன நிமிர்ந்ததோர் வரிவில் வாங்கி
விறல்களை அநந்த கோடி மிசைமிசை கடிது பூட்டித்
திறத்தியல் புள்ளாய்ச் சூழும் அவுணன்மேல் செல்ல உய்த்தான்.

பொ - ரை: ஒளிகாலுகின்ற வேற்படையைத் தாங்கிய பெருமையிற்
சிறந்த குமரப்பெருமான் சடுதியில் கோப்பமுற்றுப் போர்க்களத்து நடு
வில் மகாமேருவை நிறுத்திவைத்தாலனை ஒங்கிய வில்லை வளைத்து
அளவில்லாத கோடிக்கணக்கான அம்புகளை மேலும் மேலும் விரைவில்
தொடுத்து ஆற்றல் மிக்க சக்கரவாகப் பறவை வடிவங் கொண்டிருந்த
அவுணர் பதிமேல் சென்று தைக்குமாறு செலுத்தியருளினார். 374

நெறித்திகழ் பகழி மாரி நிமலன்விட் டிடலும் வெய்யோன்
சிறைப்புடைக் கொண்டு பாங்கிற்சிந்திட அவற்றை மோதிக்

குறைத்திடும் துண்டம் தன்னாற் கொய்திடும் தாளிற் பற்றி முறித்திடும் கிளர்ந்து வானம் முழுவதும் சுழன்று செல்லும்.

பொ - ரை: ஒழுங்கமைந்த அம்புகளை மாரி பெய்தாற் போல் நிர்மலப் பொருளாகிய முருகவேள் செலுத்தவும் அவற்றை எல்லாம் கொடிய குரபன்மனாகிய புள்வடிவம் சிறகுகளினாலே மோதிச் சிதைப்ப வீழ்த்தும்; சிவசமயம் அலகினால் பறித்து வீசும்; கால்களால் பற்றி முறித்தெறிந்துவிடும்; மேலெழுந்து ஆகாயமார்க்கத்தில் சுழன்று வட்டமிட்டுத் திரியும்.

375

வேலைகள் எல்லை முற்றும் படர்ந்திடும் விராவி மேவும் ஞாலமது அகலம் முற்றும் படர்ந்திடும் நாகர் வைகும் வாலிய உலகம் முற்றும் படர்ந்திடும் வந்து பூத சாலமது எறிந்து கவ்வித் தலைத்தலை மயங்கிச் செல்லும்.

பொ - ரை: பட்சி வடிவமானது சமுத்திரங்களின் பரப்பு முழுவதும் மேவிப் பறந்து செல்லும்; பூமியின் வளாகம் முழுவதும் திரிந்துவரும். தேவர்கள் வாழும் ஒளி மயமான உலகம் முற்றும் பறந்து மீளும்; இடையிடையே பூதர் கூட்டத்தினுள் பாய்ந்து சிலரைக் கவ்விச் செல்லும்.

அ - ரை: நாகர் - தேவர்; வாலிய - ஒளிமயமான; சாலம் - கூட்டம்.

376

சூரன்மந் றினைய ஆற்றல் சுலாய்க்கொடு திரித லோடும் பூரணன் அதனைக் காணப் புள்ளெனப் பெயர்வான் தன்னை தேரோடும் தொடர்ந்து கோறல் பழியெனச் சிந்தை செய்து வாரணம் உயர்த்தோன் தன்னை நோக்கினன் வாணோர் தம்முள்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் இவ்வாறு பறவை வடிவத்தோடு சுழன்று கொண்டு திரியுங்காலை பரிபூரணப் பொருளாகிய முருகவேள் அதன்மையை அவதானித்தருளிப் பட்சி வடிவத்தோடு படர்ந்து கிரிப வளைத் தேரில் சென்று தாக்கியழித்தல் தவறாகும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு தேவருள்ளே ஐராவத யானையை வாகனமாக உடைய தெய்வேந்திரனை வருமாறு குறிப்புடன் பார்த்தருளினார்.

அ - ரை: சுலாவுதல் - சுழலுதல்; கோறல் - கொல்லுதல், வாரணம் - யானை.

377

இந்திரன் அணைய காலை எம்பிரான் குறிப்பும் தன்மேல் அந்தமில் அருள்வைத் துள்ள தன்மையும் அறிந்து நோக்கிச் சந்தர நெடுங்கண் பீலித் தோகைமா மயிலாய்த் தோன்றி வந்தனன் - குமரற் போற்றி மரகத மலைபோல் நின்றான்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் தன் மீது சார்த்தியுள்ள திருவுளக் குறிப்பினையும் அளவில்லாத கருணை பாலித்துள்ள தன்மையினையும் உணர்ந்தவனாகிய தெய்வேந்திரன் அழகிய பொறிகள் விளங்கும் இறகினையும் பீலியையும் கொண்ட மயில் வடிவத்தினைப் பொருந்தி வந்து குமரவேளை வணங்கி மரகதமலைபோல நின்றான். 378

நின்றிடு மஞ்ஞைப் புத்தேள் நெடுநிலம் கிழிய மேருக் குன்றமும் புறம்கூழ் வெற்பும் குலைந்திடக் கரிகள் வீழ வன்றிரை அளக்கச் நீத்தம் வறந்திடப் பணிகள் அஞ்சத் தன்னுணைச் சிறகால் மோதி இனையன சாற்ற வுற்றான்.

பொ - ரை: மயில் வடிவத்தோடு நிற்கின்ற தெய்வேந்திரன், பெரிய பூமியானது பிளவுபடவும், மகாமேருமலையும் புறத்தே சூழ்ந்திருக்கும் அட்டமலைகளும் நிலைகுலையவும், திக்குயானைகள் தடம்புரளவும், வலிய திரை எறியும் சமுத்திரங்கள் நீர் வற்றவும், ஆதிசேடன் முதலாம் அட்டநாகங்கள் அஞ்சி நடுங்கவும் தனது இரு சிறகுகளையும் அடித்துப் பின்வருமாறு பேசுவானாயினான். 379

ஐயகேள் அமரர் எல்லாம் வழிபட அளியன் தன்பால் செய்யபே ரருளை வைத்தாய் ஆதலில் சிறுமை தீர்ந்தேன் உய்யலாம் நெறியும் கண்டேன் உன்னடி பரிக்கப் பெற்றேன் பொய்யுலகம் மாய வாழ்க்கைப் புன்மையும் அகல்வன் மன்னே.

பொ - ரை: பெருமையிற் சிறந்த இறைவ! அரி பிரமர் ஆதியாம் தேவர்கள் எல்லாம் வந்தனையும் பூசனையும் புரிந்து வழிபடும் மேம்பட்ட அடியார்களாக விளங்கவும் எளிமைபுடைய என்மீது பெருங் கருணை வைத்தீர். ஆன தன்மையால் என் சிறுமையெல்லாம் நீங்கப் பெற்றேன். எம்பெருமானது திருவடிகளைச் சுமக்கும் பேறு பெற்றான் னேன். அதனால் உய்ந்து ஈடேறும் மார்க்கத்தினையும் கண்டு கொண்டேன். நிலையில்லாத வாழ்க்கையால் வரும் இழிவும் சிறுமையும் இனிமேல் நீங்கப் பெறுவேன். 380

அல்லல்செய்து எமரை எல்லாம் அரும்சிறைப் படுத்தி வீட்டிப் பல்வகை உலகை ஆண்ட அவுணர் கோன் பறவையாகக் கை செல்லுநிச் சென்று சென்று செருவினை இழைத்து வெவ்வான் ஒல்லையில் அடியேன் தன்மேல் ஏறுதி ஊர்தற் கென்றான்

பொ - ரை: எனது உறவினரை எல்லாம் துன்பமுறச் செய்து மறியலில் இட்டு (நமது சுவர்க்கம் உட்பட்ட) பல அண்டங்களை ஆட்சி செய்திருக்கும் அவுணர்மன்னவன் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாகப் பறவை வடிவம் போகுமிடந்தோறும் தொடர்ந்து சென்று போரியற்றி அவனை வெல்லும் பொருட்டு அடியேன்மீது இவர்ந்தருள்க எனத் தெய்வேந்திரன் முருகப் பெருமானிடம் விண்ணப்பம் செய்தான். 381

என்னலும் உளத்திற் செல்லும் இயுரிமான் தேரின் நீங்கிப் பன்னிரு நாட்டத் தண்ணல் படர்சிறை மயூரம் ஆகி முன்னுறு மகவான் தன்மேல் மொய்ம்புடன் புக்கு வைகி ஒன்னலன் செலவு நோக்கி உம்பரில் ஊர்த லுற்றான்.

பொ - ரை: இவ்வாறு இந்திரன் பிரார்த்திக்கவும் பன்னிரண்டு திருவிழிகள் படைத்த அருள்வள்ளலாகிய முருகப் பெருமான் குதிரை பூட்டிய தனது மனோவேகப் பொன்தேரின்னிறும் இறங்கி முன்னிலையில் நிற்கின்ற தெய்வேந்திரனை சிறகு பொருந்திய மயில் வாகனத்தின்மேல் பராக்கிரமத்தோடும் ஏறியமர்ந்து பகைவாகிய பறவை வடிவம் செல்லுகின்ற இடத்தை அவதானித்த வண்ணம் ஆகாய மார்க்கமாக மயிலை நடாத்தி ஏகினார். 382

ஆறுமா முகத்துளம் அண்ணல் அசனிபோல் அகவி ஆர்க்கும் மாறுஇலா மயூரம் என்னும் வயப்பரி தனைந டாத்தி ஈறுசேர் பொழுதிற் சூழும் எரியினை அடுவான் முன்னிச் சூறைமா ருதம்சென் றெனை அவுணனைத் தொடர்ந்துகூழ்ந்தான்.

பொ - ரை: சண்முகங்களை உடைய குமரப்பெருமான், இடியேறு போல அகலந்தரல் எழுப்பி ஆரவாரம் செய்யும் மாறுபாடில்லாத வெற்றியியல்பு கொண்ட மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி, உகாநக காலத்தில் தோன்றும் வடவைக் கணலை அழிக்க எழுந்த சூருவளி படர்ந்தாற்போல அவுணராசனைத் துரந்து சென்றனர்.

அ - ரை: அசனி - இடியேறு; அகவல் - மயிலின் குரல்; பரி - வாகனம். 383

ஆகிய பொழுது தன்னில் ஆழிஅம் புள்ளாய்த் தோன்றி
மாகமது உலவு கின்ற மாற்றலன் அதனை நோக்கிச்
சீகர அளக்கர் என்னத் தெழித்துமேற் சென்று தாக்கக்
கேகய அரசன் தானும் கிடைத்துஅமர் புரிதல் உற்றான்.

பொ - ரை: அந்தச் சமயத்தில் சக்கரவாகப்பட்சி வடிவம் தாங்கி
ஆகாயத்தில் உலாவி வருகின்ற பகைவனான சூரபன்மன் அத்தன்மையினைப்
பார்த்துத் திரை எறியும் சமுத்திரம் போல் ஆர்ப்பரித்து எதிர்
சென்று தாக்க, மயில்வான் வடிவங்கொண்ட தெய்வேந்திரனும்
எதிர் நின்று போர் செய்ய முற்பட்டான்.

அ - ரை: ஆழிஅம்புள் - அழகிய சக்கரவாகப் பறவை; மாகம் -
ஆகாயம்; சீகரம் - திரை. 384

நிறம்கிளர் பசலைத் துண்டம் தீட்டியே யாக்கை முற்றும்
மறங்கொடு கிண்டு செந்நீர் வாய்ப்படக் கவ்வி வாங்கிப்
புறங்கிளர் சிறைகள் தம்மாற் புடைத்து வெம் காலில் தாக்கிப்
பிறங்குபுள் உருவ மாளோர் இவ்வகைப் பெரும்போர் செய்தார்.

பொ - ரை: சக்கரவாகமும் மயிலுமான வடிவங்களை முறையே
கொண்டு விளங்கிய சூரபன்மனும் தெய்வேந்திரனும் பசலைநிறம்
பொருந்திய அலகுகளினால் ஒருவர் மற்றவரின் உடலைக் கீறி இரத்தம்
சொரியும் வண்ணமாகத் தசையினைக் கொத்தி ஈர்த்தும் புறத்தே
பொருந்திய சிறகுகளினால் மோதியடித்தும் கால்களினால் தாக்கியும்
இத்தன்மையாகப் பெரிய யுத்தத்தைச் செய்தனர்.

அ - ரை: பசலைத்துண்டம் - பசிய அலகு - மூக்கு; மறம் - வீரம்;
கிண்டு - கீறி. 385

இத்திறம் பொருத காலைப் பிணிமுகத்து ஏந்தல் தன்னைப்
பைத்தலை உடைய தூவி பறித்தீடா வதன முற்றுங்
குத்திவெங் குருதி வீட்டிக் குருமணிக் கலாபம் ஈர்த்து
மெய்த்துயர் புரிந்தான் நேமிப் புள்ளருக் கொண்ட வெய்யோன்.

பொ - ரை: இவ்வாறு போர் செய்த சமயத்தில் சக்கரவாகப் பறவை
வடிவம் கொண்ட கொடியவனாகிய சூரபன்மன் தெய்வேந்திரனாகிய
மயிலின் தலையில் உள்ள கொண்டைப்பூவை ஈர்த்தும் முகமுமுதும்

இரத்தம் சொரியுமாறு குத்தியும் நீலநிறம் மிளிரும் தோகையைப்
பிடுங்கியும் பெரிய துன்பத்தை இழைத்தான்.

அ - ரை: பிணிமுகம் - மயில், மணி - நீலமணி; பைத்தலை - பசியதலை;
தூவி - கொண்டைப்பூ. 386

அச்செயல் முருகன் காணு ஆர்அழல் என்ன நக்குக்
கைச்சிலை அதனை வாங்கிக் கடும்தொழில் அவுணர் மன்னன்
உச்சியில் முகத்தில் காலில் உரத்தினில் சிறைகள் தம்மில்
வச்சிர நெடும்கண் வாளி வரம்பில தொடுத்து விட்டான்.

பொ - ரை: அத்தன்மையை முருகப்பெருமான் பார்த்து, சுவாலித்
தெரியும் அக்கினிபோலக் கோபம் வெளிப்பட நகைத்துக் கையிலுள்ள
வில்லை வளைத்துத் தீயனவே புரிகின்ற அவுணர் தலைவனது பறவையுரு
வின் சிரத்திலும் முகத்திலும் காலிலும் மார்பிலும் சிறகுகளிலும் தைக்
கும் படியாகக் கணக்கற்ற வயிரம் பொருந்திய கூரார்ந்த பாணங்களைச்
செலுத்தினார்.

அ - ரை: வச்சிரம் - வயிரம்; உரம் - மார்பு. 387

விட்டிடு கின்ற வாளி வெய்யவன் அங்கம் எங்கும்
பட்டிடு கின்ற காலைப் பதைபதைத்து உதறிச் சிந்தி
எட்டுள திசையும் வானும் இருங்கடல் உலக மெங்கும்
கட்டழல் சிந்திச் சீறிக் கறங்கெனத் திரியா நின்றான்.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் ஏவிய அம்புகள் கொடிய குரபன்மனது
புள்வடிவில் தைத்த வேளையில் வேதனையால் துடித்துப் பதறி அம்பு
களை உதறி வீழ்த்தி, எட்டுத்திக்குளும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும்
சமுத்திரப் பரப்பிலும் பறந்தோடிக் கோபாக்கினியை உமிழ்ந்து
காற்றாடி எனச் சுழன்று திரிந்தான்.

அ - ரை: கட்டழல் - பெருநெருப்பு; சீறி - கோபித்து; கறங்கு -
காற்றாடி. 388

திரிந்திடு கின்ற காலைச் செம்சுடர்த் தனிவேல் அண்ணல்
புரந்தரன் உருவாய் நின்ற பொறிமயில் நடாத்தி ஏகி
அரம்தெறு கணைகள் தூண்டி அகிலமும் அவுணன் தன்னைத்
தூரந்து அமர் இழைக்க ஆற்றான் விண்ணவர் தொழுது போற்ற.

பொ - ரை: இங்ஙனம் திரிகின்ற சூரபன்மனாகிய பறவையைச் செவ்வொளிகாலும் வேற்படையைத் தாங்கிய உவமையிலாப் பெருமைமிக்க சுப்பிரமணியப்பெருமான் தெய்வேந்திரனாகிய மயில்மேலூர்த் தவராகி அவன் போகுமிடமெல்லாம் துரந்து சென்று அரத்தினால் கூர்மை செய்யப்பெற்ற அம்புகளைச் செலுத்தித் தேவர்கள் தொழுது வணங்கும்படியாகப் போரினைச் செய்வாராயினர். 389

அத்தகும் எல்லை தன்னில் அவுணர்கள் எவர்க்கும் மேலோன் எய்த்து உளம் மெலிந்து சால இடர் உழந்து இரக்கம் எய்தி மெய்த்தழல் என்னச் சீறி வேற்படை கொண்ட செம்மல் கைத்தலத்து இருந்த வில்லைக் கறிப்பது கருதி வந்தான்.

பொ - ரை: அவ்வேளையில் அவுணர்க்கு அதிபனாகிய சூரபன்மன் உடல் சோர்ந்து உள்ளம் வாடி மிகுதியான துன்பமெய்தி இரங்கும் தன் இழிநிலையிலும் அக்கினிபோலக் கோபித்து வேற்படையேந்திய குமரப்பெருமானின் திருக்கரத்திலுள்ள வில்லைப் பறித்து முறிக்கக் கருதி அவரை அணுகினான்.

அ - ரை: எய்த்து - சோர்ந்து; சால - மிகவும்; உழந்து - அனுபவித்து. 390

வருவது நிமலன் காண மலர்க்கரம் ஒன்றில் வைகும் ஒருதனி ஒள்வாள் வீசி ஒன்னலன் பறவை யாக்கை இருதுணி ஆகி வீழ எறிந்தனன் எறித லோடும் அரிஅயன் முதலாம் தேவர் அனைவரும் ஆடல் கொண்டார்.

பொ - ரை: அவனது வருகையை நிர்மலவஸ்துவாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் பார்த்தருளித் தனது திருக்கரம் ஒன்றில் இருந்த ஒப்பற்ற ஒளிமிக்க வானாவீசி, சூரபன்மன் கொண்டிருந்த பறவை வடிவத்தை இரு துண்டாக வெட்டினார். அதனைக் கண்ட அரிபிரமதி தேவர்கள் அனைவரும் உவகைக் கூத்தாடினார்கள். 391

வேறு

தார்ஆர் வாகை சூடிய வேலோன் தன்கையில் கூர்ஆர் வாளால் புள்உரு வத்தைக் குறைவிக்கச் சூராம் வெய்யோன் அண்ட முகட்டைத் தொடலங்கிப் பாராய் நின்றான் விண்ணவர் யாரும் பரிவெய்த.

பொ - ரை: அழகுமிக்க வெற்றிமாலையணிந்த வேற்படையைத் தாங்கிய விசாகப்பெருமான் தமது திருக்கரத்தில் வைகிய கூர்மை பொருந்திய வானினாலே சூரபன்மன் கொண்டிருந்த பறவை வடிவினை வெட்டியபோது கொடியோனான சூரன் தேவர்கள் கண்டு உளம் நலிவெய்தும் வண்ணம் பூமிவடிவம் பொருந்தி அண்டகோளகையின் உச்சிவரையும் நிமிர்ந்து நின்றான்.

அ - ரை: ஆர் - அழகு, கூர்மை; வாகை - வெற்றி. 392

ஏழு உட்பட்ட ஆழ்திரை நேமி இடைதூர்த்துத் தாழ்விற செல்லும் ஆதவர் தேரைத் தடைசெய்து சூழிக் கால்கள் வான்நெறி செல்லும் துறைமாற்றிப் பாழித் திக்கை மூடினன் நின்றான் படி ஆனான்.

பொ - ரை: பூமி வடிவத்தைப் பொருந்தியவனான சூரபன்மன் ஆழமாகிய அகையெறியும் ஏழு சமுத்திரங்களையும் நிறைத்தும் ஆகாய வழிப்படரும் சூரியதேவனது தேரைச் செல்லவிடாது தடைப்படுத்தியும் சூறைக்காற்றுகள் செல்கின்ற மார்க்கங்களைத் திசை திருப்பியும் பரந்து விளங்கும் திசைகளை மறைத்தும் நின்றான்.

அ - ரை: நேமி - சமுத்திரம்; ஆதவர் - சூரியர்; சூழிக்கால் - சூறைக் காற்று; பாழி - அகலம், விரிவு; படி - பூமி. 393

ஆறு ஆர் சென்னிப் பண்ணவன் மைந்தன் அதுகாணச் சீரு நன்றால் சூர்புரி மாயத் திறன்என்னாக் கூறு அங்கைச் செஞ்சிலை தன்னைக் குனிவித்தே ணறு ஆர் வெங்கோல் ஏழு தொடுத்தே உரைசெய்வான்.

பொ - ரை: கங்கை நதியைத் தரித்த சடாபாரத்தினையுடைய சிவபெருமானது குமாரராகிய முருகவேள் அதனைப் பார்த்துக் கோபம் மிக்கு, சூரபன்மனான தீயவன் புரிகின்ற மாயாவிநோதம் நல்லதாம் என்று கூறித் திருக்கரத்திலுள்ள வில்லினை வளைத்துக் கொலைத் தன்மை கொண்ட ஏழு அம்புகளை வில்லிற் பூட்டி அவற்றை நோக்கிக் கூறுவாராயினார். 394

நெடுவா னத்தின் காலும் எழுந்தே நிமிர்வுளய்தி முடிவான் வெய்யோன் பாரக மாய்என் முன்நின்றான் கடல்ஏழு என்னும் தன்மையின் நீவிர் கடிதுஎகி அடுவீர் என்றே விட்டனன் யார்க்கும் அறிவுஒண்ணான்.

பொ - ரை: இன்னதன்மையரென எவராலும் அறிய ஒண்ணுத முருகவேள் அவ் அஸ்திரங்களைப் பார்த்து “விரைவில் அழிந்தொழியப் போகின்ற தீயவனுன சூரபன்மன் ஆகாயமளவிற்கு உயர்ந்து நிமிர்ந்து என்முன்னால் பிருதிவி வடிவமாக நிற்கின்றான். நீவிர் ஏழுகடலின் தன்மையைப் பொருந்திச் சென்று அவன் கொண்டிருக்கும் வடிவத்தை அழித்துவருவீர்” என்று பணித்து ஏவி அருளினார். 395

ஒற்றைச் செவ்வே லோன்விடு வாளி உலகெல்லாஞ் சுற்றிக் கொண்டே உண்டிடும் நேமித் தொகைபோலாய்ச் செற்றத் தோடும் ஆர்ப்பொடும் ஏகித் திரைவீசி மற்றச் சூரன் தன்உரு வத்தை வளைவுற்ற.

பொ - ரை: தனிப்பெருமை வாய்ந்த வேற்கரத்தராகிய முருகவேள் செலுத்திய அம்புகள் உலகினைச் சூழ்ந்து உண்ணவுள்ள சப்த சமுத் திரங்கள் போன்ற வடிவினையுடையனவாகிக் கோபத்தோடும் பேரொலி யுடனும் சென்று அலையெறிந்து சூரபன்மன் கொண்டிருந்த மண் வடிவத்தை வளைத்துச் சூழ்ந்தன. 396

வளையா வெஞ்சூர் மாயிரு ஞால வடிவத்தைக் களையா உண்டே இன்மைய தாக்கிக் கணைஏழும் திளையார் நீத்தத் தொல்லுரு நீங்கிச் செருவிற்கண் விளையா டுற்ற எம்பெரு மான்பால் மீண்டுற்ற.

பொ - ரை: ஏழு கணைகளும் சூரபன்மனது பெரிதாகிய பூமிவடிவத் தைச் சூழ்ந்து அதனைக் கரைத்து ஒழித்துத் தாம் தாங்கிய சமுத்திர வடிவினை விட்டுப் போர்க்களத்தில் திருவிளையாடலை புரிந்திருந்த எமது இறைவரிடம் மீண்டுவந்தன. 397

காணு வெய்யோன் பார்உரு நீங்கிக் கடல்ஏழும் ஊனு வையம் வானொடும் உண்டற்கு எழுமாபோல் ஏண்ஆர் நீத்தத்து ஓர்வடி வாகி இறைமுன்னம் நீள்நா கத்தின் காறும் நிமிர்ந்தே நின்றிட்டான்.

பொ - ரை: தான் கொண்ட மாயப் பூமிவடிவம் அழிந்து போக, சூரபன்மன் பூமியையும் வானத்தையும் ஒருசேர உண்பதற்கு உகாந்த காலக் கடல்கள் பிரவாகித்து எழுந்து ஒன்றுகலந்து ஒரு வடிவ மாணற் போல நீர்வடிவம் ஒன்றைப் பொருந்தி முருகப்பெருமான் முன்னாக அண்டத்தின் உச்சிவரை நிமிர்ந்து நின்றான். 398

நேரான் மாயத் தொல்லுரு வத்தின் நிலைநோக்கிக்
கூரார் வாளி நூறு தொடுத்தே கொடியோன்பால்
சேரா ஊழித் தீயியல் பாகிச் செறிவுற்றுப்
பேரா தட்டே வம்மென விட்டான் பெயர்வுஇல்லான்.

பொ - ரை: பகைவனான குரபன்மன் கொண்டு நின்ற நீர் வடிவத்தின்
நீர்மையை மாறுபாடற்ற இயல்பினராய் முருகப்பெருமான் பார்த்
தருளிக் கூர்மைமிக்க நூறு பாணங்களை வில்லிற் பூட்டிக் கொடியவன்
மேற்கொண்டுள்ள நீர்வடிவத்தை, நீவிர் உகாந்தகால அக்கினி
வடிவினைத் தாங்கிச் சென்று தப்பாது அழித்து வருவீர் எனக் கற்
பித்து ஏவி அருளினார். 399

அவ்வா ருக் வாளிகள் நூறும் அருள்நீரால்
வெவ்வாய் அங்கிப் பேர்உரு வாகி விரவிப்போய்த்
தெவ்வாய் நின்றோன் நீத்தம தாகும் செயல்நீங்க
எவ்வா யும்சென்று உண்டன அம்மா இறைதன்னில்.

பொ - ரை: அங்ஙனம் பணிக்கப்பெற்ற நூறுகணைகளும் இறைவ
னருளால் ஊழித்தீயென்று சொல்லும்படியான உருவினைக் கொண்டு
சென்று பகைவனாகிய குரபன்மன் பரித்திருந்த நீர் வடிவமானது
அறவே நீங்கும் வகையில் எவ்விடத்தும் சூழ்ந்து இல்லை என்னும்
படியாக அழிந்து ஒழித்தன. 400

தண்டாது ஆர்க்கும் நீத்த இயற்கை தனைஎல்லாம்
உண்டு ஆலித்தே வாளிகள் மீண்டே உறுகாலைக்
கண்டான் மாயத் தன்மை படைத்தோன் கனல்மேனி
கொண்டான் அண்டம் காறும் நிமிர்ந்தே குலவுற்றான்.

பொ - ரை: நீங்குதலின்றி ஆரவாரம் செய்வதான குரபன்மனது
நீர்வடிவத்தை அக்கினிவடிவு கொண்டு சென்ற பாணங்கள் பருகி
அழித்து மீண்டு வரும் சமயத்தில் அதனை உணர்ந்த மாயா வல்ல
பம் பொருந்திய குரபன்மன் ஆகாயத்தினை அளாவி யதோர்
அக்கினி வடிவுதாங்கி உலகங்கள் அனைத்தினையும் ஊடுருவி நின்றான். 401

குலவும் காலைக் கண்டு நகைத்தே கூற்றுஎன்ன
நிலவும் செங்கோல் ஆயிரம் வாங்கா நீடுழி
சுலவும் சண்டச் சூறையின் ஏகிச் சூர்மாயம்
பலவும் செற்றே வம்மென உய்த்தான் பரம் ஆனான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் கொண்டுநின்ற பேரழல் வடிவத்தைப் பராபர வஸ்துவாகிய முருகப்பெருமான் பார்த்து மந்தகாசம் புரிந்து எம்னை ஒத்த கொடுமைமிக்க ஆயிரம் பாணங்களை வில்லிற் கொழுவி நீவிர் உகாந்த காலத்தில் வீசும் விரைவுடைய சூறைக் காற்றின் தன்மையைப் பொருந்திச் சென்று சூரபன்மன் கொண்டுள்ள மாயவடிவத்தினை அழித்து வருவீராக என்று பணித்து அவற்றை ஏவி அருளினார்.

அ - ரை: ஊழி - யுகஅந்தம்; சுலவும் - சுழலும்; சண்டம் - விரைவு.
402

உய்க்கும் காலத்து ஒய்யென ஏகி உலகெங்கும்
திக்கும் வானும் சூழும் மருத்தின் திறன்எய்தி
மைக்கும் தூமம் போல்பவன் மெய்தீ வடிவெல்லாம்
பொய்க்கும் வண்ணம் சாடின ஐயன் புகர்வாளி.

பொ - ரை: செவ்வேள் செலுத்திய செந்நிறப் பாணங்கள் செகமெல்லா விடத்தும் திகாந்தங்களிலும் ஆகாயத்திலும் சூழ்ந்து வீசும் சூறைக் காற்றின் வேகத்தையும் வன்மையையும் பொருந்திக் கரிய புகை போன்ற மேனி படைத்த சூரபன்மன் கொண்டு நின்ற அக்கினித் தோற்றத்தை இல்லையென்னும்படி அழித்தொழித்தன.

அ - ரை: திறன் - வன்மை; மைக்கும் - கரு நிற மாய் விளங்கும்;
தூமம் - புகை; புகர் - நிறம்.
403

வேறு

வண்டு உலாவரு வாகைஅம் தாரினான்
கொண்டு எழுந்த கொழும்புதழல் யாக்கையை
உண்டு வானிகள் ஒய்யென மீண்டுஒராய்
அண்டர் நாயகன் பாங்கர் அணந்தவே.

பொ - ரை: வண்டுகள் படியும் வெற்றிமாலையணிந்த சூரபன்மனது அக்கினி வடிவத்தைத் தேவநாயகராகிய சிவசுப்பிரமணியப்பெருமானது செவ்விய பாணங்கள் விரைவாய் அழித்து அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிப் பெருமான் பக்கம் மீண்டுவந்தன.

அ - ரை: ஓராய் - ஒருவி - நீங்கி.
404

ஆங்குஅவ் எல்லையில் அவ்வடி வத்தினை
நீங்கும் மாற்றலன் நீள்சினம் மேற்கொளா
ஒங்கும் ஒதை உருவுகொண்டு ஆர்த்தலும்
ஞாங்கர் எந்தை நகையோடு நோக்கினான்.

பொ - ரை: அந்தச் சமயத்தில் பகைவனாகிய சூரபன்மன் தான்
கொண்டிருந்த பேரழல் வடிவம் நீங்கப் பெற்றதனால் மிகுந்த
கோபங்கொண்டு சண்டமாருதத்தின் வடிவினைத் தாங்கி ஆரவாரித்த
போது வேற்படையைத் தரித்த நம் பரமபிதாவாகிய முருகவேள்
முறுவலோடு அத்தன்மையை அவதானித்தனர்.

அ - ரை: ஒதை - காற்று; ஞாங்கர் - வேலாயுதம்.

405

ஆய்ந்து வானி ஓராயிர நூற்றினை
வாய்ந்த கைக்கொடு மாற்றலன் வன்மையைப்
பாந்தள் ஆகிப் படுத்துவம் மோளனா
ஏந்தல் கூறி இமைப்பினில் துண்டினான்

பொ - ரை: பெருமையிற் சிறந்தோராகிய முருகவேள் ஒரு இலட்சம்
அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சிறந்த திருக்கரத்தில் தாங்கிப் பகைவனான
சூரபன்மன் கொண்டிருக்கும் வாயுவடிவத்தினைச் சென்று அழிந்து
வருவீர் எனக் கட்டளையிட்டு அப்பாணங்களைச் செலுத்தியருளினார்.

அ - ரை: பாந்தள் - பாம்பு; படுத்து - அழித்து; ஏந்தல் - பெருமையிற்
சிறந்தோன்.

406

அவ்வாயில்களை அந்தரத் திற்செலாச்
செவவி திற்கிளர் செந்தழல் போல்எழீஇப்
பைவி ரிந்த பஹலைப் பன்னக
வெவ் ருக்கொடு சூர்மிசை மேயதே.

பொ - ரை: அறுமுகப்பெருமான் ஏவிய கூரார்ந்த அம்புகளானவை
வேகமிக்க அக்கினி மேலோங்கிய தன்மை போல எழுந்து ஆகாய
மார்க்கமாகச் சென்று படம் பொருந்திய பல தலைகளையுடைய பாம்பு
களின் வடிவுகொண்டு சூரபன்மனது காற்று வடிவமீது தாவின.

அ - ரை: செவ்விதில் - நேரிதாக; கிளர் - மேலெழும்; எழுஇ - எழுந்து
பை - படம்; பஹலை - பலதலை.

407

கூற்றம் அன்ன கொடும்தொழில் மன்னவன்
காற்றின் யாக்கை கரப்ப மிசைந்திடா
ஆற்றல் மேவி அணைத்து உடன் மீண்டன
வேல்த டக்கை விமலன் புடைதனில்.

பொ - ரை: பாம்பு வடிவத்திற் சென்ற பாணங்கள் எமனைப் போன்று
அஞ்சம் தன்மையான கொடிய செயல்களோ புரிநின்ற அவுணர்பதியாம்.
சூரபன்மன் பொருந்தியிருந்த வாயுவடிவத்தை இல்லையென்னும்
தன்மையாக அழித்து மாட்சிமையுற்று, வேற்கரத்தராகிய இறைவனது
பக்கம் மீண்டு வந்தன.

அ - ரை: கரப்ப - மறையும்படியாக; மிசைந்திடா - உண்டு - அழித்து;
புடை - பக்கம். 408

இன்ன தன்மையில் ஈறிரு நாள்வரைத்
துன்ன லன்தொலை யாது அமர் ஆற்றியே
பின்னும் மாயையின் பெற்றியைப் புந்தியுள்
உன்னி யேபல் உருக்கொடு தோன்றினான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் இவ்வாறு நான்கு நாட்களாகப் பின்னிடுத
லின்றிப் போர்புரிந்து (வெற்றி பெறாமையால்) பின்னரும் மாயா
குழ்ச்சி வழிப்பட்டே யுத்தத்தைச் செய்ய நினைத்து மேலும் பல
வடிவங்களைத் தாங்கிப் போர்க்களத்தில் தோன்றினான்.

அ - ரை: தொலையாது - முடிவில்லாது; பெற்றி - தன்மை; உன்னி -
நினைத்து. 409

வேறு

ஒவாஇயல் புரிமுவரில் ஒருசார்வரும் ஒழியும்
தேவாசுரர் பிறராம் என ஒருசார்வரும் சேண்ஆள்
கோஆம் என ஒருசார்வரும் ஒருசார்வரும் குறள்போல்
ஆஆ எனக் கொடும்கூற்றென ஒருசார்வரு மன்றே.

பொ - ரை: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழில்
களையும் ஒழியாது செய்கின்ற பிரமதேவர், திருமால், உருத்திரர்
என்னும் மூவரையும்போல வடிவங்கொண்டு வருவான்; தேவர்களைப்

போலவும் அசுரர்களைப் போலவும் கந்தருவர் ஆதியாம் பிற இனத்தவர் போலவும் தோற்றமளிப்பான்; விண்ணுலகத்தைப் புரக்கும் தெய்வேந்திரன் போலவும் வருவான்; பூதகணம் போலவும் வருவான்; கொடிய யமன் போலவும் வருவான்; சூரபன்மன்.

410

பேயாம் என ஒருபால்வரும் பிறழ்வெம்புகைப் படலைத் தீயாம் என ஒருபால்வரும் திசைஎங்கணும் சுழலும் ஓயாமருத் தினம் ஆம் என ஒருபால்வரும் அகிலம் பாயாஎழு திரை ஆழியின் ஒருபால்வரும் பரவி.

பொ - ரை: சூரபன்மன் ஒருபக்கத்தில் பேய்களைப்போலத் தோற்றங் கொண்டு வருவான்; பிறிதொரு பக்கத்திலே புகைப்படலம் பொருந்திய அக்கினித் தொகுதி போலவும் வருவான்; வேறொரு பக்கத்திலே காற்றுக்கூட்டம் போலவும் தோற்றமளிப்பான், மற்றொரு பக்கத்திலே யுகமுடிவில் பிரவாகித்து உலகத்தை உண்ணவரும் சமுத்திரங்கள் போலவும் வருவான்.

411

ஒருசார்விடம் எனவந்திடும் ஒருசார்வரும் பணிபோல் ஒருசார்முகில் எனவந்திடும் ஒருசார்வரும் இருள்போல் ஒருசார்உரும் எனவந்திடும் ஒருசார்வரும் வரைபோல் ஒருசார்தனது உருவாய்வரும் ஒருசார்வரும் கதிர்போல்.

பொ - ரை: சூரபன்மன் மேலும் ஒரு பக்கத்தில் நஞ்சு போலவும் மறுபக்கத்தில் பாம்புகள் போலவும் பிறிதோர் பக்கத்தில் முகிற் கூட்டமாகவும் இன்னோர் பக்கத்தில் இருட்கூட்டம் என்று சொல்லும்படியாகவும் மேலும் ஒரு பக்கத்தில் இடியேற்றுக் கூட்டம் போன்றும் இன்னுமோர் திசையில் மலைக்கூட்டங்களைப் போன்றும் இடையிடையே தனது உண்மை வடிவோடும் பின்னர் சூரியதேவனைப் போன்றும் வருவான்.

அ - ரை: பணி - பாம்பு; உரும் - இடியேறு; வரை - மலை; கதிர் - சூரியன்.

412

தொக்குஆர்பல படையாம் என ஒருசார்வரும் சூழும் திக்கு ஆர்களிற்று இனமாம் என ஒருசார்வரும் சினத்தால் நக்கு ஆர்தரும் அரிஏறு என ஒருசார்வரும் நலிவால் அக்கால்வரு தனிப்புள்ளன ஒருசார்வரும் அன்றே.

பொ - ரை: தனது தொகுதியான சேனைகளைப் போலவும் எண்திசையானகளைப் போலவும் கோபத்தோடு இரணியனை அழிக்க வந்த நரசிங்கத்தை நிகர்த்தும் அந்நரசிங்கத்தினைக் கொல்வதற்கு வீரபத்திரர் மேற்கொண்ட சரப்பபட்சி வடிவத்தோடும் இடையிடையே சூரபன்மன் தோன்றி வருவான்.

அ - ரை: அரிஏறு - நரசிங்கம்; தனிப்புள் - ஒப்பற்ற சரப்பபறவை. 413

கரியின்முகத் துணைவன்என ஒருசார்வரும் கடுங்கண் அரியின்முகத்து இனையோன்என ஒருசார்வரும் அளக்கர்ப்பரியின்முகத் தினில்வந்திடு பாழிக்கனல் படுக்கும் எரியின்முகத் தனிமைந்தனில் ஒருசார்இடை ஏகும்.

பொ - ரை: யானை வதனத்தையுடைய தம்பியாகிய தாரகாகுரனைப் போலவும், கொடுமைமிக்க தம்பியாகிய சிங்கமுகனைப் போலவும், யுக முடிவுகாலத்தில் சமுத்திரத்திலே தோன்றும் பெண் குதிரை முகத்தில் தோன்றும் வடவாமுக அக்கினியையும் அழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த மகனான அக்கினிமுகாகுரனைப் போலவும் தோற்றம் கொண்டு வருவான்.

அ - ரை: கடுங்கண் - கொடுமை; பரியின்முகம் - வடவைத்தீ (குதிரை முகத்தோடு ஊழித்தீ தோன்றும் என்பது ஐதிகம்). 414

எல்லோன்தனை வெகுண்டோன்என ஒருசார்வரும் ஏனைச் சொல்லங்கிய திறல்மைந்தரில் ஒருசார்வரும் சூழ்ச்சி வல்லோன்என ஒருசார்வரும் மானப்படை மள்ளர் பல்லோர்களும் செறிந்தால்என ஒருசார்இடைப்படரும்.

பொ - ரை: சூரியனைக் கோபித்துச் சிறையிட்ட பானுகோபன் போலவும் தந்திரோபாயத்தில் வல்ல தருமகோபன் என்ற மந்திரியைப் போலவும் செருக்கு மிக்க சேனை வீரர் தொகுதிபோலவும் வெவ்வேறு திசைகளில் காட்சியளிப்பான்.

அ - ரை: எல் - சூரியன்; வெகுண்டோன் - கோபித்தவன்; மானம் - செருக்கு; மள்ளர் - போர்வீரர். 415

இத்தன்மையில் அவுணர்க்குஇறை யாண்டும்செறி வாகி அத்தன்தனைப் புடைசூழ்தலும் அவைநோக்கிய இமையோர் சித்தம்தளர்ந்து இரிகுற்றனர் திரிகுற்றனர் அம்மா கத்தும்கடற் புவிமாய்ந்திடு காலத்துஉயிர் எனவே.

பொ - ரை: இங்ஙனமாகச் சூரபன்மன் எவ்விடத்தும் நெருக்கமுற்று எமது இறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானை எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டபோது அக்காட்சிகளைக் கண்ட தேவர்கள் யுகாழிவுக் காலத்தில் வருந்தும் உயிர்க்கூட்டங்கள் போல மனமுளைந்து நிலைதளர்ந்து துயரடைந்தார்கள்.

416

வேறு

அங்கு அதன் நிலைமை நோக்கி ஆயிரகோடி வாளி செங்கையில் வாங்கிவாங்கும் திருநெடும் சிலையில்பூட்டி இங்குள அமரர்தங்கள் இருஞ்சிறை அகற்றவந்து பங்கயற் சிறைசெய் தீட்ட பகவன்மற் றிதனைச் சொல்வான்.

பொ - ரை: தேவர்களது நெடுங்காலச் சிறையை நீக்குதற்காகத் திருவவதாரம் செய்து தாமரை ஆசனராகிய பிரமதேவரைச் சிறையில்இட்ட சுப்பிரமணியப்பெருமான் சூரபன்மன் பலவித மாயவடிவங்கள் பொருந்திப் போர்க்களத்தில் சூழ்ந்து வந்த காட்சிகளைப் பார்த்தருளி ஆயிரகோடி அம்புகளைத் திருக்கரத்திலே கொண்டு வளைத்த வில்லில் சந்தித்து அப்பாணங்களுக்குப் பின்வருமாறு பணிப்புரை வழங்குவாராயினார்.

417

தெவ்அடு புகழி என்னும் தேவிர்கான் நீவிர் ஏகி மெய்வலி படைத்து நின்ற மேவலன் ஒருவன் கொண்ட அவ்உரு அனைத்தும் எய்தி ஆங்கவன் மாயம் முற்றும் இவ்விடை அட்டு நீங்கி ஏகுதிர் என்று விட்டான்.

பொ - ரை: பகைவர்களை அழிக்கும் வலிமை படைத்த தேவர்களே! பராக்கிரமம் பொருந்திய பகைவன் கொண்டு நிற்கும் வடிவங்களை நீவிரும் தாங்கி அவனது மாயைத்தோற்றங்கள் முழுவதையும் அழித் தொழித்து மீண்டு வருவீர் எனக் கூறி ஏவி அருளினார்.

418

விட்டிடு சிலீ முகங்கள் விரைந்துபோய் வெகுளி வீங்கி ஒட்டலன் கொண்ட ஒவ்வொன்று உருவினுக்கு எழுமை ஆகி எட்டுள புலமும் வானும் இருநில வரைப்பும் ஈண்டி அட்டுஅடல் பெற்ற அம்மா அனையவன் மாயம் தன்னை.

பொ - ரை: அவ்வாறு விடப்பட்ட அம்புகள் வேகமாகப் படர்ந்து சென்று மிக்ககோபம் பொருந்தியனவாகிப் பகைவனான சூரபன்மன்

கொண்டு நின்ற மாய உருவம் ஒவ்வொன்றினுக்கும் ஏழுமடங்கு வடிவங்களை மேற்கொண்டு அட்டதிக்குகளும் ஆகாயமும் பூமியும் ஆகிய இடங்களெல்லாம் செறிந்து அவன் தாங்கிநின்ற தோற்றங்களை யெல்லாம் அழித்து வெற்றியைப் பொருந்தின. 419

உடல்சின மோடு சூரன் ஒருவனாய் அங்கண் நின்றான் அடல்வலி கொண்ட வாளி அந்தர நெறியால் மீண்டு புடைஉறு சாங்க ளோடு பொன்னைத் துணி புக்க சுடர்நெடும் தனிவேல் அண்ணல் அவன்முகம் நோக்கிச் சொல்வான்.

பொ - ரை: தான்கொண்ட மாயாசால வடிவம் அனைத்தும் அழிந்து போகச் சூரபன்மன் கோபமிக்கவனாகித் தானே தனித்தவனாகக் களத்தில் நின்றான். வெற்றியும் வலிமையும் பொருந்திய அம்புகள் ஆகாய மார்க்கமாக மீண்டு வந்து அம்புக்கூட்டில் புகுந்து ஏனைய அம்புக ளோடு மேவி இருந்தன. அச்சமயத்தில் ஒளிகாலும் வேற்படையைத் தாங்கிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் சூரபன்மனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். 420

வெம்புயல் இடையில் தோன்றி விளிந்திடும் மின்னு என்ன இம்பரில் எமது முன்னம் எல்லையில் உருவம் கொண்டாய் அம்பினில் அவற்றை எல்லாம் அட்டனம் அழிவிலாத நம்பெரு வடிவம் கொள்வம் நன்றுகண் டிடுதி என்னுன்.

பொ - ரை: முகில்களுக்கிடையே தோன்றி மறையும் மின்னலைப்போலப் பூமியினிடத்து எமது முன்னிலையில் அளவற்ற மாயத்தோற்றங்களைக் கொண்டு நின்றாய்; அந்த வடிவங்களை எல்லாம் அம்புகளாலே அழித்தோம்; என்றும் அழிவில்லாத நமது திருமேனியை இப்போது மேற்கொள்வோம்; நன்குப பார்த்துக்கொள்வாய் என்று பெருமான் கூறியருளினார். 421

கூறிமற் றினைய தன்மை குரைகடல் உலகம் திக்கு மாறிலாப் புலனம் அண்டம் வானவர் உயிர்கள் யாவும் ஆறுமா முகத்து வள்ளல் மேனியில் அமைந்த தன்றி வேறிலை என்ன ஆங்கோர் வியன்பெரு வடிவம் கொண்டான்.

பொ - ரை: குமரப்பெருமான் இங்ஙனம் கூறியருளிச் சப்திக்கின்ற சமுத்திரங்களும் உலகங்களும் திசைகளும் அண்டங்களும் தேவர்களும் ஆனம் கூட்டங்களுமான எல்லாம் சண்முகப் பெருமானது திருமேனியில்

அடங்கியிருந்தனவே யல்லாது அவற்றினும் வேறாக யாது பொருளும் இல்லை என்று சொல்லும் தன்மையாக மிகப் பெரியதோர் வடிவத்தினைப் பொருந்தியருளினார்.

-22

உள் அடி வரைகள் யாவும் ஒண்புறம் அடியில் நீத்தம் வள் உகிர் விரல்கள் முற்றும் வான் உரு மேறு தாள்கோள் எள் அரும் பரடு தன்னில் இரும்புனற்கு இறைவன் சோமன் நள் இருள் அனைய மேனி நிருதியோடு அரக்கர் நண்ண.

பொ - ரை: உள்ளங்காற் பகுதியில் மலைகளும் புறங்காலில் நீர்நிலைகளும் நகம் பொருந்திய விரல்களில் இடியேற்றுத் தொகுதியும் நட்சத் திரங்களும் கிரகங்களும் அமைந்திருப்பவும், புகழ்த்தக்க பரடு என்னும் தானத்தில் பூத சூரியனும் பூத சந்திரனும் அடர்ந்த இருளை ஒத்த கரிய திறத்தையுடைய நிருதி என்பானும் விளங்கவும்

அ - ரை: ஒண் - ஒள்ளிய - சிறந்த; வண் - நெருக்கமான; நாள் - நட்சத்திரம்; கோள் - கிரகம்; எள் அரும் - இகழுதற்கரிய - புகழ்தற் சூரிய; இரும்புனல் - பெரிய நீர்த்தொகுதி; இரும்புனற் கிறைவன் - நீரைவற்றச் செய்பவன் - (பூத) சூரியன்; சோமன் (பூத) சந்திரன். 423

அடிதிரள் கணைக்கால் தன்னில் ஆரிடர் மணிகள் சானு வடிவு அமை முழந்தாள் விஞ்சை வானவர் ஆதி யானோர் தொடைதனில் மகவான் மைந்தன் தொடைமுதல் நடுவன் காலன் கடிதடத்து அசுரர் பக்கம் கடவுளர் யாரும் நிற்ப.

பொ - ரை: திரட்சி பொருந்திய கணைக்கால் என்னும் உறுப்பில் முனிவர் கூட்டமும் சிந்தாமணி முதலிய மணி வகைகளும் காணப் பெறவும், சானு என்னும் பெயர் கொண்ட அழகிய முழந்தாளில் வித்தியாதரர் ஆதியாம் தேவர்கள் விளங்கவும், தொடைகளின் நடுப்பாகத்தே தெய்வேந்திரனும் அவன் மகனை சயந்தகுமாரனும் நிற்கவும், தொடைகளின் அடிப்பாகத்தில் யமனும் அவன் துணைவனான காலனும் தோன்றவும், அரையின்கண் அசுரர்கணம் நிற்கவும், பாரிசத்தில் தேவர்கள் அனைவரும் தங்கியிருக்கவும்.

அ - ரை: ஆரிடர் - முனிவர்; விஞ்சையர் - வித்தியாதரர் என்னும் தேவவர்க்கத்தினர்; கடிதடம் - அரை; பக்கம் - விலாப்பக்கம்.

424

இருப்பினில் நாகர் கோச எல்லையில் மருந்தே உந்திக்
கருப்படும் உயிர்கள் மார்பில் கலைகள்முன் ஞாலில் போதம்
அருப்புஅயில் உரோமத்து அண்டம் அங்கையில் அகில போசும்
திருப்பெரும் தடந்தோள் வைப்பில் செங்கண்மால் விரிஞ்சன் மேவ

பொ - ரை: மூலாதாரத்தில் சர்ப்பசாதிமினர் இருக்கவும், இலிங்க
மாகிய அவயவத்தில் அமிர்தம் திகழவும், நாமிடத்துக் கருப்ப உற்பத்தி
யாகும் உயிர்கள் தங்கவும், மார்பினிடத்தே சகல சாத்திரங்களும் உப
வீதத்தில் ஞானமும் விளங்கவும், அரும்பும் உரோமங்களில் அண்டங்கள்
அமைந்திருக்கவும், உட்கையில் உலோகபோகங்கள் அடங்கவும், அழகிய
பெரிய தோள்களில் திருமாலும் பிரமதேவரும் காணப்பெறவும்.

அ - ரை: அருப்பயில் உரோமம் - சிவிர்க்குமியல்புள்ள உரோமம். 425

மெல்இதழ் அணைய செங்கை விரல்மிசை அணங்கின் நல்லார்
ஒல்ஒலி அங்கி கண்டம் ஒப்பிலா மணிவாய் வேதம்
பல்இடை எழுத்து நாவில் பரமஆ கமத்தின் பேதம்
நல்இதழ் மனுவின் விஞ்சை நாசியில் பவனன் மன்ன.

பொ - ரை: மெல்லிய பூவிதழ் போலும் விரல்களில் தேவமாதர்
திகழவும், கழுத்தின்கண் சகல ஒலிவகைகளும் அக்கினியும் அமைந்
திருக்கவும் சமானமில்லாத அழகிய வாயினிடத்தே வேதங்கள் விளங்
கவும், பற்களில் எழுத்துக்கள் பயிலவும், நாவினிலே சிவாகம போதங்கள்
அடங்கவும், அதரங்களில் சப்தகோடி மகாமந்திரங்கள் பொருந்தவும்,
மூக்கினிடத்து வாயு விளங்கவும். 426

கருணைகொள் விழியில் சோமன் கதிரவன் செவியில் திக்குத்
திருநுதல் குடிவை வைப்புச் சென்னியில் பரம ஆன்மா
மரபினில் மேவித் தோன்ற மாறிலாது இருக்கும் தொல்லை
ஒருதனது உருவம் காட்டி நின்றலும் உம்பர் கண்டார்.

பொ - ரை: கருணை பிரவாகிக்கின்ற கண்களில் ஞானசந்திரனும்
ஞானசூரியனும் விளங்கவும், செவிகளில் திகாந்தரங்கள் பொருந்த
வும், நெற்றியில் பிரணவம் பொலியவும், சிரசின்கண்ணே பரம
ஆன்மாவாகிய பராபரப்பொருள் நிறைந்திருக்கவும், பொருந்தி
விளங்குவதாகிய அழிவற்ற நிலைபெறுடையகான ஒப்புவமையில்லாத
திருப்பெரு வடிவத்தினைக் காட்டிய வண்ணம் நிற்கத் தேவர்கள்
அதனைக் காண்பாராயினர்.

அ - ரை: சோமன் - (ஞான) சந்திரன்; கதிரவன் - (ஞான) சூரியன்;
குடிவை - பிரணவம். 427

செஞ்சுடர் அநந்த கோடி செறிந்தொருங்கு உதித்த தென்ன
விஞ்சிய சுதிர்கான் துள்ள வியன்பெரு வடிவை நோக்கி
நெஞ்சகம் துளங்கி விண்ணோர் நின்றனர் நிமல மூர்த்தி
அஞ்சன்மின் அஞ்சன் மின்என் தருளினன் அமைத்த கையான்.

பொ - ரை: அநந்தகோடி சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயமாகினால்
தோன்றவல்ல பிரகாசம் போன்று மிகுதியான பிரபையை வீசுகின்ற
விசுவரூபத்தினைப் பார்த்துத் தேவர்கள் பயத்தினால் உள்ளம் நடுங்கி
நின்றார்கள். அவர்களது நிலையைக் கண்டு நிர்மலவஸ்துவாகிய
சுப்பிரமணியப்பெருமான் அஞ்சற்க என அபயகரம்காட்டி, அருள்
செய்தனர்.

அ - ரை: செஞ்சுடர் - சூரியன்; விஞ்சிய - மிகுந்த; வியன் பெருவடிவு -
விசுவரூபம் - அனைத்தும் அடங்கிய தோற்றம். 428

அண்டர்கள் யாரும் எந்தை அருள்முறை வினவி உள்ளம்
உண்டிடு விதிர்ப்பு நீங்கி உவகையால் தொழுது நின்றார்
தண்துளி வரைய தென்னத் தணப்பறச் சிதறும் ஊழிக்
கொண்டலின் தோற்றம் நோக்கிக் குலவுறும் மஞ்ஞையேபோல்.

பொ - ரை: தேவர்கள் எல்லோரும் எமது இறைவனது அருள்
வார்த்தையைக் கேட்டு மனத்தில் பொருந்திய நடுக்கம் நீங்கப்
பெற்றவராகி குளிர்ச்சி மிக்க மழையை இடையீடின்றிப் பொழிகின்ற
மேகங்களின் வரவுகண்டு களிப்படைகின்ற மயில்களைப்போல மகிழ்ச்சி
கொண்டு வணங்கி நின்றார்கள்.

அ - ரை: விதிர்ப்பு - நடுக்கம்; தணப்பு அற - இடையீடில்லாது;
கொண்டல் - மேகம்; குலவுறும் - களிப்படையும். 429

இறுதியும் முதலும் இல்லா இப்பெரு வடிவம் தன்னைக்
கறைவிடம் உறழும் சூரன் கண்டுவிம் மிதத்தில் நிற்ப
அறிவரும் உணர்தல் தேற்ற ஆறுமா முகத்து என்னல்
சிறிதுநல் லுணர்ச்சி நல்க இணையன செப்ப லுற்றான்.

பொ - ரை: தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாத முருகப்பெருமானது
இப்பரமேசுவர வடிவத்தைக் கரிய நஞ்சை ஒத்த சூரபன்மன் பார்த்து
ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிநின்ற கால மெய்ஞ்ஞானிகளும்கூட உணர்தற்கு
அரியவனாகிய சண்முகங்களை உடைய அருள்வள்ளலான

முருகப்பெருமான் சூரபன்மனுக்குச் சற்றே மெய்யறிவினைப் பாலித்தருள் அதன் வழிப்பட்டு நின்று பின்வருமாறு தன்னொடும் பேசுவானாயினன்.

அ - ரை: கறைவிடம் - கரிய நஞ்சு; உறமும் - ஓக்கும்; விம்மிதம் - ஆச்சரியம்; தேற்று - உணராத. 430

எண்இலா அவுணர் தானை யாவையும் இமைப்பில் செற்று விண்உலா அண்டம் தோறும் வியன்சமர் ஆற்றி என்பால் நண்ணினார் தம்மை எல்லாம் நாம்அறத் தடிந்து வீட்டி வண்ணமான் தேரும் மீண்டு வராநெறி தடுத்தான் மன்னோ.

பொ - ரை: அளவில்லாத தனவாகிய எனதுசேனைகளை நொடிப் பொழுதினுள்ளே அழித்து ஆகாயத்திலுள்ள புவனங்கள் எல்லாம் என்னைத் தொடர்ந்து வந்து பெரும்போரைச் செய்து எனது தம்பிமார் பிள்ளைகள் முதலாக விளங்கிய உறவினர்களையும் பெயர் தானும் இல்லாதபடி அழித்தொழித்து வனப்புமிக்க எனது இந்திர ஞாலத் தேரையும் என்பக்கம் மீண்டு வராத வண்ணம் தடுத்து வைத்துள்ளாரே.

அ - ரை: செற்று - அழித்து; வியன்சமர் - பெரிய யுத்தம்; நண்ணினார் - உறவினர்; நாம் - நாமம் - பெயர். 431

திண்திறல் உடையேன் தூண்டும் திறல்படை யாவும் நீக்கிக் கொண்டான் மாயம் முற்றும் கொடும்சரம் அதனால் மாற்றி அண்டமும் புவனம் யாவும் அமரரும் பிறவும் தன்பால் கண்டிடும் வடிவம் ஒன்று காட்டினான் கண்முன் நின்றான்.

பொ - ரை: பெருவளிபடைத்த யான் ஏவிய ஆற்றல் வாய்ந்த படைக் கலங்கள் யாவற்றையும் அகற்றி, யான் மேற்கொண்ட மாயா தந்திரச் செயல்கள் வடிவங்கள் அனைத்தையும் கொடிய துன்பம் இழைக்கும் பாணங்களால் அழித்து, பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஆயிரகோடிக் கணக்கான அண்டங்களையும் புவனங்களையும் தேவர் கூட்டத்தையும் பிறபொருள்களையுமெல்லாம் தன்னிடத்துக் கொண்டதான ஒரு மாபெரும் வடிவத்தைக் காட்டிய வண்ணம் எனது கண்முன்னால் நிற்கின்றார். 432

கோலமா மஞ்ஞை தன்னில் குலவிய குமரன் தன்னைப் பாலன் என்று இருந்தேன் அந்நாள் பரிசுஇவை உணர்ந்தி லேன்யான் மால்அயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகா ரணமாய் நின்ற மூர்த்திஇம் மூர்த்தி அன்றோ.

பொ - ரை: அழகு நலம் வாய்ந்த மயில்வாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்த குமரப்பெருமானை அந்த நாளில் ஒரு சிறுபாலகன் என்றே கருதினேன். இந்த இயல்புகளை முன்னர் உணர்ந்திலேன். திருமாலுக்கும் திசைமுகனுக்கும் ஏனைய தேவர்களுக்கும் மற்றைய அனைவர்க்கும் மூலகாரணமாய் விளங்கும் முதல்வர் இந்த முருகமூர்த்தி அல்லரோ!

அ - ரை: கோலம் - அழகு; மா - சிறப்பு; பரிசு - இயல்பு. 433

ஒற்றென முன்னம் வந்தோன் ஒருதனி வேலோன் தன்னைப் பற்றிகல் இன்றி நின்ற பராபர முதல்வன் என்றே சொற்றனன் சொற்ற எல்லாம் துணிபுஎனக் கொண்டி லேனால் இற்றைஇப் பொழுதில் ஈசன் இவன் எனும் தன்மை கண்டேன்.

பொ - ரை: சில நாளின் முன்னர் என்னிடத்தில் தூதுவனாக வந்த வீரவாகுதேவர் சமானமில்லாத வேற்படையைத் தாங்கிய சண்முகரை விருப்பு வெறுப்பில்லாத பராபர வஸ்துவாகிய மூலமூர்த்தி என்றே கூறினார். அவர் கூறிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் அப்போது உண்மையானவை என்று கருதினேன் அல்லேன். இப்போது இவர் சர்வேசுவரரே என்பதைக் கண்டுகொண்டேன். 434

மீஉயர் வடிவம் கொண்டு மேவிய தூதன் சொற்ற வாய்மைகள் சரதம் அம்மா மற்றும்யான் பெற்ற அண்டம் ஆயவை முழுதும் மற்றும் அறுமுகம் படைத்த செம்மல் தூயபொற் பதரோ மத்தில் தோன்றியே நிற்கு மன்றே.

பொ - ரை: மிக உயர்ந்த தோற்றத்தோடு அன்று என்னிடம் வந்த தூதுவன் கூறிய வார்த்தைகள் உண்மையே. யான் ஆட்சியாகப் பெற்ற ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களும் சண்முகங்களைமுடைய இப்பெருமானது பாதமலரின் கண் விளங்கும் ஒரு ரோமத்தில் தங்கியிருக்கக் காண்கின்றேனே. 435

அண்டர்கள் முனிவர் ஏனோர் அகிலமும் காட்டி அண்ணல் கொண்டி படிவம் முற்றும் குறித்துயார் தெரிதற் பாலார் எண்தரு விழிகள் யாக்கை எங்கணும் படைத்தோர்க்கேனும் கண்டிட அநந்த கோடி கற்பமும் கடக்கு மன்றே.

பொ-ரை: தேவர்களையும் முனிவர்களையும் ஏனையோரையும் பிற பொருள்களையும் எல்லாம் தன்னிடத்தே தோன்றும்படியாகக் காட்டிப் பெருமையிற் சிறந்த இம்முதல்வர்கொண்டிருக்கும் இப் பரமேசுவர வடிவினை யார்தான் முழுமையாகக் காணவல்லவர். தேகம் முழுவதும் கண்கள் பொருந்தப் பெற்றவர்களுக்குத்தாமும் தீர்க்கமாகப் பார்த்துத் தெளிவதற்கு அனந்தகோடி கற்பகாலம் செல்லும்.

அ - ரை: அகிலமும் - யாவும்; படிவம் - வடிவம். 436

சீர்க்கும ரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவம் தன்னில் ஏர்க்குறும் ஒளியும் சீரும் இளமையும் எழிலும் எல்லாம் ஆர்க்குள உலகில் அம்மா அற்புதத் தோடும் பல்கால் பார்க்கினும் தெவிட்டிற் நில்லை இன்னும் என்பார்வை தானும்

பொ - ரை: சிறப்புகள் திகழும் குமாரசுவாமி பொருந்தி இருக்கும் இப் பரமேசுவர வடிவத்தில் மிளிரும் ஒளியும் சிறப்பும் இளமையும் அழகும் ஆகிய அனைத்தும் இவ்வுலகில் யாரிடத்தில் காண உள்ளன. நான் அதிகயத்தோடு பலமுறை பார்த்தவிடத்தும் எனது கண்கள் போதும் என்று அமைதி காணவில்லையே. 437

நேர்இலன் ஆகி ஈண்டே நின்றிடும் முதல்வன் நீடும் பேர்உரு அதனை நோக்கிப் பெரிதும்அச் சுறுவ தல்லால் ஆர்இது நின்று காண்பார் அமரரில் அழிவி லாத சீரிய வரங்கொண் டுள்ளேன் ஆதலில் தெரிகின் றேனால்.

பொ - ரை: இவ்விடத்திலே சமானமற்றவராய்த் திகழும் பெருமான் கொண்டிருக்கின்ற பெருவடிவத்தினைப் பார்த்த மாத்திரத்தே அஞ்சி அகலக் கூடுமேயன்றி தேவர்களுக்குள்ளேதானும் யாரே இக்காட்சியை நேர்நின்று பார்க்க வல்லவர்? யான் சிறந்த வரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன். ஆதலால் நின்று பார்க்கும் பேறு உடையவன் ஆனேன்.

அ - ரை: நேர்இலன் - சமானம் இல்லாதவன்; சீரிய - சிறந்த. 438

ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டொன்றாகி மேயின எனினும் செவ்வேள் விமலமாம் சரணம் தன்னில் தூயநல் எழிலுக்கு ஆற்றுது என்றிடில் இனைய தொல்லோன் காயிரு வடிவிற கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார்.

பொ - ரை: ஆயிரகோடி மன்மத கூட்டத்தினரின் அழத முழுமையும் ஒருசேரத் திரண்டு என்னுமி யமைந்தாலும் செவ்வேள் ஆகிய இறைவனின் புனிதமான திருவடியின் அழகுக்கு ஈடாகாது என்றால் இந்த ஆதி நிர்மலமூர்த்தியின் திருமேனி அழகுக்கு ஒப்பு எங்கே கொண்டு யாவரே நாடி உரைசெய்ய வல்லவர்? 439

இங்கெனது உயிர்போ லுற்ற இளவலும் இளைய சேயும் செங்கையில் வேலோன் தன்னைச் சிறுவனென்று எண்ணல் கண்டாய் பங்கயன் முதலோர் காண்ப் பரமனே யாகும் என்றார் அங்கவர் மொழிந்த வாரும் சரதமே ஆன தன்றே.

பொ - ரை: எனது உயிருக்கு நிகராக விளங்கிய தம்பியாகிய சிங்கமுகனும் எனது இளைய மகனாகிய இரணியனும் 'வேற்படைக் கரத்தராகிய செவ்வேளைச் சிறுவன் என்று மட்டமாக மதிக்காதீர்கள், பிரமா முதலிய தேவர்கள் தேடியும் காணவொண்ணாத சிற்பரனாவான்' என்று முன்னர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அன்று கூறிய வார்த்தைகள் உண்மை. வாய்ந்தவை என்பதை இப்போது உணர்ந்து கொண்டேன். 440

அண்ணலார் குமரன் மேனி அடிமுதல் முடியின் காரும் எண்ணிலா ஊழி காலம் எத்திறம் நோக்கி னாலும் கண்ணினால் அடங்காது உன்னில் கருத்தினால் அடங்காது என்பால் நண்ணினான் அமருக்கு என்கை அருளென நாட்ட லாமே.

பொ - ரை: பெருமையிற் சிறந்த குமரவேள் கொண்டிருக்கும் திருமேனியின் வடிவழகைப் பாதாதிகேசமாக அளவில்லாத உகாந்த காலம் வரை நின்று எனது கண்களால் பார்வையளவில் பார்க்க முயல்வேனாயினும் அப்பார்வை யகலத்தினால் அவர்தம் திருமேனிக்காட்சி அடங்குவதன்று. அவ்வாறே மனத்தின் கற்பனைக்குள்ளும் இஃது அடங்குவதன்று. அத்தகைய பெருமான் என்னோடு போர் செய்ய எழுந்தருளினார் என்றால் அது என்பால் அவர் கொண்ட கருணைத்திறம் என்றே சொல்லலாம்.

அ - ரை: அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன்; என்கை - என்று சொல்வது. 441

திருகிய வெகுளி முற்றும் தீர்ந்தன செருவின் ஊக்கம்
அருகியது உரோமம் புள்ளி யாயின விழியில் தூநீர்
பெருகியது இவன்பால் அன்பு பிறந்தன தமிழேற்கு உள்ளம்
உருகியது என்பு தானும் உலைமெழு காகும் அன்றே.

பொ - ரை மாறுபாடு பொருந்திய எனது கோபம் ஒழிந்துவிட்டது.
போர் செய்யும் உற்சாகம் குறைந்துள்ளது. உரோமங்கள் சிலிர்ப்
பெய்தன. கண்களில் ஆனந்த நீர் பெருகுகின்றது. இவரிடத்தே அன்பு
தோன்றியுள்ளது. நெஞ்சம் நெகிழ்வடைந்துள்ளது. வன்மையான
எலும்புகூட உலைமுக நெருப்பில் இட்ட மெழுகுபோல் உருகிவிட்டது

442

போயின அகந்தை போதம் புகுந்தன வலத்த தான
தூயதோர் தோளும் கண்ணும் துடித்தன புவனம் எங்கும்
மேயின பொருள்கள் முற்றும் வெளிப்படு கின்ற விண்ணோர்
நாயகன் வடிவம் கண்டேன் நற்றவப் பயன் தன்றே.

பொ - ரை: எனது அகங்காரம் நீங்கிவிட்டது. ஞானம் தோன்றியுள்
ளது. வலத்தோளும் வலக்கண்ணும் துடியாறிற்கின்றன. புவனங்கள்
தோறும் பொருந்திய பொருள்களெல்லாம் புலப்படுதற்கு இடமாகிய
இத்தேவநாயகரின் திருப்பெருவடிவம் காணப்பெற்றேன். இப்பேறு
நான் முன்னாலில் செய்த நல்ல தவத்தின் பயன் அல்லவோ?

அ - ரை: போதம் - ஞானம்; மேயின - மேவிய.

443

சூழுதல் வேண்டும் தாள்கள் தொழுதிடல் வண்டும் அம்மை
தாழுதல் வேண்டும் சென்னி துதித்திடல் வேண்டும் தாலு
ஆழுதல் வேண்டும் தீமை அகன்றுநான் இவற்கு ஆளாகி
வாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது மானம் ஒன்றே.

பொ - ரை: இப்பெருமானை எனது கால்கள் வலம் வருதல் வேண்
டும். கைகள்கூப்பித்தொழுதல் வேண்டும். தலை தாழ்ந்து வணங்கவேண்
டும். நாக்கு போற்றித் துதித்தல் வேண்டும். என்னைப் பாவத்துள் ஆழ்த்த
நிற்கும் தீமை புரிதல் ஒழியப்பெற்று நான் இவர்க்கு அடிமையாகி

நெஞ்சம் உய்து பெற்று வாழுதல் வேண்டும். இவ்வாறு யான் விரும்பினேன். ஆயினும் எனது அபிமான உணர்வு தடுக்கின்றதே.

அ - ரை: தாலு - நாக்கு.

444

ஒன்னலர் பொருட்டால் ஏகி உறுசமர் இழைத்த செம்மல் தன்உரு அதனைக் காண்கில் முனிவதே தகுதி யாகும் வன்னிகொள் வெண்ணெயேபோல் வலிஅழிந்து உருகிற்று என்றால் என்னுடை வயத்த அன்றோ உணர்ச்சியும் யாக்கை முற்றும்.

பொ - ரை: தேவர்களாகிய எனது பகைவர்களுக்குத் துணைபுரிய வந்து என்னோடு பெரும்போரைச் செய்து நின்ற இவ்விறைவரின் பேருருவத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் கோபம் கொள்வதே இயல்பும் தகுதியுமாகும். மாறாக எனது உள்ளமும் உடலும் அனலிடைப் பட்ட மெழுகுபோலத் திண்மை கெட்டு நெகிழ்ந்துருகின்றன. எனது உள்ளமும் உடலும் என் வசமின்றி அவர் வசமாகி விட்டனபோலும்.

அ - ரை: ஒன்னலர் - பகைவர்; முனிவு - கோபம்; வன்னி - நெருப்பு.

445

ஏடவிழ் அலங்கல் மார்பன் என்உடன் இந்நாள் காறும் நீடிய இகல்போர் ஆற்றி நீங்கலான் நின்ற தெல்லாம் ஆடலின் இயற்கை என்றே அறிந்தனன் அஃதான்று அன்னான் சாடிய வேண்டும் என்னின் யார்அது தாங்கற் பாலார்.

பொ - ரை: இதழ்வின்டலர்ந்த கடப்பமலர் மாலையணிந்த மரபினரான குமரவேள் என்னுடனே இதுநாள் வரையும் வலிமை மிகுந்த நீண்டபோரினைச் செய்துகொண்டு நீங்காது நின்ற தன்மைகள் யாவும் என்னை ஆட்கொள்வதற்காக மேற்கொண்ட திருவிளையாடல்கள் என்றே தோன்றுகின்றன. அதுவேயன்றி என்னை அழிக்க இவர் மனங்கொண்டிருப்பின் யாவரே அவரைத் தடுக்கவல்லவர்? 446.

ஏதமில் அமரர் தம்மை யான்சிறை செய்த தெல்லாம் தீதென உரைத்தார் பல்லோர் அன்னதன் செயற்கையாலே வேதமும் அயனும் ஏனை விண்ணவர் பலரும் காண நாதன்இங்கு அணுகப் பெற்றேன் நன்றதே ஆன தன்றே.

பொ - ரை: குற்றமேதும் புரியாத தேவர்களை நான் சிறையில் இட்டது தீமையான செயல் என்று பலர் சொல்லியதுண்டு. அவர்களைச் சிறைப்படுத்தியதனாலேதான் வேதங்களும் பிரமா முதலாந் தேவர்களும் தேடியும் காணாத சிற்பரமூர்த்தி இவ்விடத்து எழுந்தருளப் பெற்றேன் ஆதலால் எனது செயல் நன்மையாகவே முடிந்தது. 447

ஒன்றொரு முதல்வன் ஆகி உறைதரு மூர்த்தி முன்னம் நின்றமர் செய்தேன் இந்நாள் நெஞ்சினித் தளரேன் அம்மா நன்றிதுஓர் பெருமை பெற்றேன் வீரனும் நானே யானேன் என்றுமிப் புகழே நிற்கும் இவ்வுடல் நிற்ப துண்டோ.

பொ - ரை: தாமே தமக்கு நிகரான தனி நாயகராய் விளங்கும் குமரவேள் முன்னிலையில் இந்நாள்வரையும் எதிர்த்துப் போர்செய்துள்ளேன். இனிமேல் மனம் தளரமாட்டேன். இப்பெருமானோடு போர் புரிந்த பெருமை பெற்ற பராக்கிரமசாலியுமானேன். இங்ஙனம் பெற்றுக்கொண்ட புகழுடம்பு என்றும் நிலைத்து நிற்கும்; பூவுடல் நிற்கப் போவதில்லை; என்றோ ஒருநாள் அழிதற்பாலதே. 448

வாண் உளோர் சிறையை நீக்கி வள்ளலை வணங்கி இந்த ஊன் உலகம் உயிரைப் போற்றி அனியர்போல் உலுவன் என்னில் ஆனதோ எனக்கிது அம்மா ஆயிர கோடி அண்டம் போனதோர் புகழும் வீரத் தன்மையும் பொன்றி டாவோ.

பொ - ரை: தேவர்க்கு இட்ட சிறையை நீக்கி அருள்வள்ளலாகிய குமார்க்கடவுளை வணங்கிப் பணிந்து உடலோடு கூடிய உயிர் வாழ்க்கையைப் பெரிதாக மதித்து வாழும் சிற்றரசர் போல் நடந்து கொள்வேனேயானால் அது எனக்கு ஏற்படையதாகுமா? அவ்வாறு செய்தால் ஆயிரகோடி அண்டங்களில் பரவியுள்ள எனது கீர்த்தியும் எனது பராக்கிர மத்தன்மைபற்றி நிலவும் வியப்பும் அற்றுப் போகாவோ. (அற்றேபோம்).

பொ - ரை: அனியர் - சிற்றரசர்; ஆனது - ஏற்படையது. 449

என்ன இத் தகைய பன்னி நின்றலும் எவர்க்கும் மேலோன் உன்ன அரும் தகைத்தாய் நின்ற ஒருபெரும் தோற்றம் நீத்து மின்இவர் கலாபம் ஊர்ந்த வியன்உருக் கொண்டு நண்ணித் துன்னலன் போதம் மாற்றித் தொன்மைபோ லாகச் செய்தான்

பொ - ரை: சூரபன்மன் இத் த கை ய வார்த்தைகளை மனத்தோடு உரையாடிய வண்ணம் நின்றகாலே பராபரனாகிய முருகப்பெருமான் கற்பனை கடந்த ஒப்பற்ற கமது விசுவரூபத்தை ஒழித்து ஒளிநிகழும் மயில்மேலிவந்து வருகின்ற சிவகுமாரர் வடிவத்தைப் பொருந்திப் பகைவனாகிய சூரபன்மனிடத்து முன்னம் அருளிய மெய்யறிவை மறைத்துப் பழைய மனநிலையமையச் செய்தனர்.

அ - ரை: பன்னி - சொல்லி; நீத்து - ஒழித்து.

450

காரணன் ஆகித் தானே கருணையால் எவையும் நல்கி ஆர்உயிர் முழுதும் மேவி அனைத்தையும் இயற்றி நிற்கும் பூரணமுதல்வன் மைந்தன் போதகம் அளித்து மாற்றிச் சூரனை மயக்கஞ் செய்யும் சூழ்ச்சியோ அரிய தன்றே.

பொ - ரை: தாமே மூலகாரணராய் மைந்து உயிர்களிடத்துக் கொண்ட கருணையினால் அவை வாழ்வதற்கு ஆதாரமான தனு கரண புவன போகம் ஆகியவற்றைப் படைத்து ஆன்மாக்கள் தோறும் பரமான்மாவாய்க் கலந்து நின்று கருமங்கள் அனைத்தையும் நடத்தி நிற்கும் பரிபூரண முதல்வரான பரமேட்டியின் திருக்குமாரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் சூரபன்மனுக்குச் சிறிது ஞானத்தை அருளிப் பின்னர் அதனை ஒழித்து அவனை மருளுறச் செய்ததாகிய சூழ்ச்சி அவருக்கு அரிதல்லவே.

அ - ரை: போதகம் - ஞானம்.

451

அத்தகு காலே தானே அவுணர்கோன் உணர்ச்சி நீங்கிச் சித்தமது இடையே தொல்லைச் சீற்றமும் இகலும் உற்ற மெய்த்தகு குழவித் திங்கள் விண்ணெறி செல்லச் செல்லும் எத்திசை இருளும் அன்னது அகன்றுழி எழுந்த தேபோல்.

பொ - ரை: இயற்கை வனப்பு வாய்ந்த பாலச்சந்திரன் ஆகாய மார்க்கத்தில் செல்கையில் நீங்கும் இருளானது அச்சந்திரன் மறைந்த வுடனே வந்து தோன்றும் தன்மைபோல சூரபன்மனது மனத்தின் கண்ணே இறைவனது திருவிளையாடலால் பொருந்தியிருந்த மெய்யறிவு அகல முன்னர் இருந்த மருளோடு கோபமும் பகைமையுணர்வு ம்தோன்றின.

அ - ரை: சிற்றம் - கோபம்; இகல் - பகை; மெய்த்தகு குழவித் திங்கள் - இயல்பான அழகுடைய பாலச்சந்திரன் (மெய்த்தகை - இயற்கை அழகு.)

452

பிணிமுகம் உயர்ந்து நின்ற பெருந்தகை தோற்றம் காணா உத்தணிவரும் சினம்மேற் கொண்டு சமரின்மேல் ஊக்கம் சேர்த்தி அணியது என் திண்மை என்னு அங்கையோடு அங்கை தாக்கி மணிமுடி துளக்கி நக்கு மற்றிவை புகலல் உற்றான்.

பொ - ரை: சூரபன்மன், மயில்மீது இவர்ந்திருந்த பெருமையிற் சிறந்த முருகப் பெருமானது வடிவினைப் பார்த்து அடங்காத கோபம் பொருந்திப் போர் ஆர்வம் உடையவனாகி எனது போராற்றல் அழகாயிருந்தது என்று சொல்லிக் கையோடு கையைத் தட்டி இரத்தினகசிதமான முடியையசைத்துக் கோபத்தாற் சிரித்துப் பின்வருமாறு கூறுவான்.

அ - ரை: பிணிமுகம் - மயில்; காணா உ - கண்டு; தணிதல் - குறைதல்; சமர் - போர்; நக்கு - சிரித்து.

453

சேய் உரு அமைந்த கள்வன் செருவினை இழைக்கல் ஆற்றான் மாயையின் ஒன்று காட்டி எனைஇவண் மையல் செய்தான் ஆயது துடைத்தேன் என்றால் ஆர்எனக்கு ஒப்புண்டு என்றும் காயமது அழிவி லாதேன் கருத்து அழி கின்ற துண்டோ.

பொ - ரை: குழந்தையின் தோற்றம் பொருந்திய முருகனாகிய கள்வன் என்னோடு போர் செய்ய ஆற்றல் இல்லாதவனாகி மாயாசாலத்தினால் ஒரு வடிவத்தைக் காட்டி என்னை மயக்கம் செய்து சிறிது போது தன்வசமாக்கிவிட்டான். ஆயினும் அந்த மயக்கத்திலிருந்து நீங்கிவிட்டேன். ஆதலால் எனக்கு நடாவார் எவருமில்லை, ஒரு காலத்தும் அழியாத வச்சிரதேகத்தைப் பெற்ற யான் மனத்திட்பம் அழியப் பெறலாமோ? ஆகாது.

அ - ரை: செரு - யுத்தம்; இழைக்கல் - செய்தல்; மையல் - மயக்கம்.

454

குன்றினை எறிந்த வேல்கைக் குமரனோடு அமரது ஆற்றி வென்றிடு கின்றேன் மெல்ல மேல்அது நிற்க இந்த

வந்திறல் சமரை மூட்டி நின்ற வானவரை எல்லாம்
தின்று உயிர் குடித்து முன் என் சினம் சிறிது அகல்வன் என்றான்.

பொ - ரை: கிரவுஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்த வேற்படையை உடைய
குமரனுடனே போரினைப் பின்னர் செய்து வெற்றிகொள்வேன்.
அதற்கு முன்னதாக இந்த வன்மை மிக்க யுத்தத்தைத் தூண்டி
விட்ட தேவர்களை யெல்லாம் கொன்று அவர்களின் உயிரைக் குடித்து
எனது கோபத்தைச் சற்றுத் தணித்துக் கொள்வேன் என்று குரபன்மன்
தன்னுள் கூறிக்கொண்டான்.

அ - ரை: எறிந்த - அழித்த.

455

ஆயது துணிவாகக் கொண்ட அவுணர்கள் மன்னன் பின்னும்
தீயதோர் தொல்லை மாயச் சீர்கொள்மந் திரத்தைப் பன்னி
ஞாயிறும் மருட்கை கொள்ள ஞாலமும் ககனம் முற்றும்
மாஇருள் உருவங் கொண்டு மறைந்துநின்று ஆர்க்க லுற்றான்.

பொ - ரை: தேவர்களை அழிக்கத் தீர்மானித்த குரபன்மன் தீமையை
உண்டுபண்ணும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சூரிய
தேவனும் மயங்கும்படியாகப் பூமியும் ஆகாயமுமெல்லாம் செறியும்
இருள் வடிவத்தினைப் பொருந்தி மறைந்துநின்று ஆரவாரம் செய்வா
ராயினன்.

அ - ரை: பன்னி - உச்சரித்து; மருட்கை - மயக்கம்; ஞாலம் - பூமி;
ககனம் - ஆகாயம்.

456

தென்திரை நேமி தன்னில் தீவிடம் எழுந்த தென்ன
எண்ணிசை எல்லை முற்றும் இருநில வரைப்பும் எல்லா
அண்டமும் ஆகி ஈண்டும் ஆர்இருள் வடிவை வானோர்
கண்டனர் அவுணன் மாயம் ஈதெனக் கலக்க முற்றார்.

பொ - ரை: தெள்ளிய திரைபொருந்திய திருப்பாற்கடலில் கொடிய
ஆலகால விடம் தோன்றினாற் போல அட்டதிகாந்தரங்கள் முழுவதும்
பெரிய பூமிப்பரப்பு எங்கணும் ஏனைய அண்டங்களிலுமெல்லாம்
செறிந்திருக்கும் இருள் வடிவத்தைத் தேவர்கள் பார்த்து இது
குரபன்மனது மாயத்தினால் நேர்ந்ததாகும் என்று எண்ணி அச்சம்
காண்டார்கள்.

457

அத்துணை அவுணர் மன்னன் அவ்இரு ளிடையே பாய்ந்து பத்திகொள் சிகரம் அன்ன பல்தலை அளவை தீர்ந்த கைக்கலம் உளதோர் யாக்கை கதுமெனக் கொண்டு விண்ணோர் மெய்த்தொகை நுகர்வான் உன்னி விண்ணிடைக் கிளர்ந்து சென்றான்.

பொ - ரை: அச்சமயத்தில் அவுணர்பதியாகிப் சூரபன்மன் தான் உருவாக்கிய இருட் தோற்றத்தினுள் நின்றவாறு தேவர்களைப் பிடித்து உண்ணக் கருதியவனாக நிரையாயமைந்த மலைச்சிகரங்கள் போன்று பலதலைகளையும் கைகளையுமுடைய வடிவமொன்றைத் தாங்கி ஆகாயத் தின்கண் உயர்ந்து படர்ந்தான்.

அ - ரை: பத்தி - நிரை; நுகர்வான் - நுகர்வதற்காக; நுகர் தல் - உண்ணல். 458

ஆடுஇயல் கொண்ட சூரன் அந்தரத்து எழலும் வானோர் கூடிய ஒதி தன்னால் குறிப்பினால் தெரிந்து நம்மைச் சாடிய வருவன் என்னுத் தலைத்தலை சிதறி நில்லாது ஓடினர் கூற்றை நேர்ந்த உயிரென இரங்க வுற்றார்.

பெ - ரை: சூரபன்மன் தம்மை உண்ணுதலாகிய செயலைக் கருத்திற் கொண்டு ஆகாயத்திற் படர்ந்த காலை தேவர்கள் அதனைத் தமது ஞானத்தாலும் குறிப்பாலும் உணர்ந்து நம்மை இவன் அழிக்கவே வருகின்றான், என்று சொல்லியவாறு எமனை எதிர்கண்ட உயிர் போல ஏங்கி அங்குமிங்குமாகச் சிதறி ஓடி வருத்தமுற்றுப் பின்வரு மாறு முறையிடுவராயினர்.

அ - ரை: ஒதி - ஞானம்; சாடிய - அழிக்க; தலைத்தலை - இடம் தோறும். 459

நண்ணினர்க்கு இனியாய் ஒலம் ஞான நாயகனே ஒலம் பண்ணவர்க்கு இறையே ஒலம் பரஞ்சடர் முதலே ஒலம் எண்ணுதற்கு அரியாய் ஒலம் யாவையும் படைத்தாய் ஒலம் கண்ணுதற் பெருமான் நல்கும் கடவுளே ஒலம் ஒலம்.

பொ - ரை அபயம் என வந்து அடைந்த அடியவர்களுக்கு இனியவரே அடைக்கலம்; ஞானத் தனிமுதல்வரே அடைக்கலம்; முனிபுங்கவர்களுக்

குத் தலைவரே அடைக்கலம் பரஞ்சோதிப்பிழம்பான முழுமுதற்பொருளே அடைக்கலம்; சிந்தனைக்கு எட்டாத தெய்வமே அடைக்கலம்; யாவற்றையும் படைத்த முதல்வனே அடைக்கலம்; நெற்றிக் கண் படைத்த இறைவன் தந்தருளிய கடவுளே அடைக்கலம் அடைக்கலம்.

அ - ரை: நண்ணினர் - அடைந்தவர்; பண்ணவர் - முனிவர். 460

தேவர்கள் தேவே ஓலம் சிறந்தசிற் பரனே ஓலம்
மேவலர்க்கு இடியே ஓலம் வேற்படை விமலா ஓலம்
பாவலர்க்கு எளியாய் ஓலம் பன்னிரு புயத்தாய் ஓலம்
மூவரும் ஆகி நின்ற மூர்த்தியே ஓலம் ஓலம்.

பொ - ரை: தேவாதி தேவரே அடைக்கலம்; மேலான சித்துப்பொருளாகிய தெய்வமே அடைக்கலம்; பகைவர்களுக்கு இ. டி. யே று போன்றவரே அடைக்கலம்; வேற்படையினையுடைய நிர்மலரே அடைக்கலம்; புலவர்களுக்கு எளிதில் அருள்பவரே அடைக்கலம்; பன்னிரு திருப்புயங்களுடையவரே அடைக்கலம்; மும்மூர்த்திகளுமாய் விளங்கும் முழுமுதலே அடைக்கலம் அடைக்கலம். 461

கங்குலின் எழுந்த கார்போல் கனைஇருள் மறைவின் ஏகி
நுங்கிய செல்வான் சூரன் ஓடவும் நோன்மை இல்லேம்
எங்கினி உய்வம் ஐய இறையும்நீ தாழ்த்தல் கண்டாய்
அங்கவன் உயிரை உண்டுஎம் ஆவியை அருளுக என்றார்.

பொ - ரை: இராப் பொழுதில் தோன்றும் மேகக்கூட்டம்போன்று குரபன்மன் தான் உருவாக்கிய செறிவுற்ற இருளிடையே மறைந்து நின்று எம்மை விழுங்குவெண்ணி வருகின்றான். தப்பி ஓடுவதற்கும் சக்தியற்றவராயுள்ளோம். இனிமேல் நாம் எவ்வாறு உய்தி பெறுவோம். எம்பெருமானே! இமைப்பொழுதும் இனித் தாமதம் செய்யாது அவுணர் மன்னனின் ஆவியைக், கவர்ந்து அடியேங்களது உயிர்களை இரட்சித்தருளவேண்டும் என்று முறையிட்டனர்

அ - ரை. கங்குல் - இரா; கனையிருள் - செறிந்த இருள்; நுங்கிய - விழுங்க; நோன்மை - வலிமை. 462

தேற்றலை போலும் ஈது சிறிதுநீ பாணிப் பாயேன்
ஆற்றலின் மறைந்து நின்றே அகிலமும் தானே உண்ணும்

மாற்றலன் ஆவி தன்னை வாங்குதி வல்லை என்னுப்
போற்றினன் முதல்வன் தன்னை மயூரமாய்க் கொண்ட புத்தேன்.

பொ - ரை: இறைவனே! சிறிது நேரம் தாமதிப்பீரேயானால் இரு
விடத்தே சுரந்துநின்று சர்வலோகங்களையும் விழுங்கி இல்லையென்
னும்படி ஒழித்துவிடுவான். தேவரீர் இதனைப் பொருட்படுத்த வில்லைப்
போலும். அவன் அவ்வாறு உயிர்க் கூட்டங்களை உண்டு ஒழிப்பதற்கு
முன்னர் அவனது ஆவியை விரைவில் கைப்பற்றியருள வேண்டும் என்று
குமரன் பெருமானை மயில்வடிவுகொண்டு பரித்து நின்ற தெய்
வேந்திரன் முறையிட்டு வேண்டினான்.

அ - ரை: தேற்றலை - பொருட்படுத்தினீர் அல்லீர்; பாணித்தல் -
தாமதம் செய்தல்; புத்தேன் - தேவன் - இந்திரன். 463

அங்கவர் மொழியும் வெய்யோன் ஆற்றலும் தெரிந்து செவ்வேள்
செம்கை அ தொன்றில் வையும் திருநெடு வேலை நோக்கி
இங்கிவன் ஆகம் போழ்ந்தே ஏகுதி இமைப்பின் என்னுத்
துங்கமது உடைய சீர்த்திச் சூரன்மேல் செல்லத் தொட்டான்.

பொ - ரை முருகப்பெருமான் தேவர்கள் செய்த முறையீடுகளையும்
கொடியவனாகிய சூரபன்மன் கொண்டிருந்த மாயவிற்பன்னங்களையுந்
தேர்ந்தருளித் தமது திருக்கரத்தில் வீற்றிருந்த சிறப்புமிக்க வேற்படை
யைப் பார்த்து அவனது மார்பைக் கிழித்து மீள்வாய் என்று பணித்துப்
பெருமைமிக்க புகழ்படைத்த சூரபன்மன் மீது ஏவியருளினார்.

அ - ரை: ஆகம் - மார்பு; போழ்ந்து - பிளந்து - கிழித்து; துங்கம் -
பெருமை. 464

ஏயென முருகன் தொட்ட இருதலை படைத்த ஞாங்கர்
ஆயிர கோடி என்னும் அருக்கரில் திகழ்ந்து தோன்றித்
தீ அழல் சிகழி கான்று சென்றிட அவுணன் கொண்ட
மாயிருள் உருவம் முற்றும் வல்விரைந்து அகன்ற தன்றே.

பொ - ரை: முருகப்பெருமான் இமைப்பொழுதினுள் ஏவிய இருதலை
கொண்ட வேலாயுதமானது ஆயிரகோடி சூரியர்களின் பிரகாசத்தைப்
பொருந்தி அக்கினிக் கற்றைகளை உமிழ்ந்த வண்ணமாய்ப் படர்ந்து

செல்ல, சூரபன்மன் உருவாக்கியிருந்த பேரிருள் வடிவம் விரைவில் அகன்றுபோயது.

அ - ரை: தொட்ட - ஏவிய; ஞாங்கர் - வேல்; சிகழி - கற்றை. 465

அன்னவன் தனது மாயம் அழிந்ததும் ஐயன் வைவேல் முன்னுறு மாறும் நோக்கி முடிவிலா வரத்தி னேனை என்னிவண் செய்யும் அம்மா இவன்விடும் எஃகம் என்னு உன்னினன் முறுவல்எய்தி உருகெழு சீற்றங் கொண்டான்.

பொ ரை: சூரபன்மன் தனது மாயாரூபம் அழிந்துபோன தன்மையையும் சூரப்பெருமானது கூரார்ந்த வேற்படை தனக்கு முன்னதாய்ப் படர்ந்து வருவதையும் பார்த்து என்றும் அழியாவரம் பெற்றுள்ள என்னை இப்பாலன் ஏவிய வேற்படை யாது செய்யமுடியும் என்று நினைத்துச் சிரித்து அடங்காத கோபம் கொண்டு நின்றான். 466

வாரிதி வளாகம் தன்னை மாதிர வரைப்பை மீக்கீழ்ச் சேருறு நிலையம் தன்னைத் திசைமுகன் முதலாவுள்ள ஆருயி ரோடும் வீட்டி அடுவன்மேல் இதனை யென்னுச் சூரனும் அவுணன் மற்றைத் தொடுகடல் நடுவண் ஆனான்.

பொ - ரை: சமுத்திரப்பரப்பையும், திக்குகளை எல்லையாக உள்ள நிலப்பரப்பையும் மேலும் கீழுமாய்ப் பொருந்திய உலகங்களையும், பிரம தேவர் முதலாகச் சொல்லப்படும் உயிர்த்தொகுதிகளையும் முற்றாக அழித்து அதன் பின்னர் இந்த வேலாயுதத்தை அழிப்பேன் என்று சொல்லியவாறு சமுத்திரத்தின் நடுவிடத்திற்குச் சென்றான்.

அ - ரை: வாரிதி - சமுத்திரம்; வளாகம் - பரப்பு; மாதிரம் - திக்கு வரைப்பு - இடம்; நிலையம் - உலகம்; வீட்டி - அழித்து; அடுவன் - வெல்லுவேன் - அழிப்பேன்; தொடுகடல் - தோண்டிய கடல். 467

வன்னியின் அலங்கல் கான்று வான்தழை புகையின் நல்கிப் பொன்னென இணர்கள் ஈன்று மரகதம் புரையக் காய்த்துச் செந்நிற மணிகள் என்னத் தீம்பழம் கொண்டு கார்போல் துன்னுபல் கவடு போக்கிச் சூதமாய் அவுணன் நின்றான்.

பொ - ரை: கடல்மத்தியை அடைந்த சூரபன்மன் நெருப்பு நிறமான இளந்தளிர்களை ஈன்றும், புகையின் நிறம் கொண்ட இலைகளைப் பொருந்தியும், பொன்றிறம் படைத்த பூங்கொத்துக்களை வெளியிட்டும், மரகதமணி போலும் பச்சைநிறம் கொண்ட காய்களைத் தாங்கியும், மாணிக்கரத்தினம் போலச் சிவந்த பழங்கள் தூங்கப்பெற்றும், மேகமனைய கருநீலக் கொம்பர்களைப் படரவிட்டும் விளங்குகின்ற மாமர வடிவத்தைப் பொருந்தி நின்றான்.

அ - ரை: வன்னி - நெருப்பு; அலங்கல் - தளிர்; தழை - இலை; இணர் - பூங்கொத்து; புரைய - ஒப்ப; கவடு - கிளை; சூதம் - மாமரம். 468

மாசறு ககன கூட வரம்பதன் அளவு மேல்போய்
ஆசையின் எல்லை காறும் அளவைதீர் உலவை ஒச்சிக்
காசினி அகலம் தாங்கும் கச்சபத் துணைத்து ரோட்டிப்
பாசடை பொதுளி வெம்கூர் பராரைமால் வரையின் நின்றான்

பொ - ரை: குற்றமில்லாத அண்டகூடத்தின் உச்சிவரையுயர்ந்து ஒங்கியும், எட்டுத் திக்கும் எல்லையில்லாக் கொம்பர்களைப் பரப்பியும், பூமியைச் சுமந்து நிற்கும் ஆமையுறையும் பாதலம்வரை வேர்களைப் போக்கியும், பசிய இலைகளை நிறையக் கொண்டும் நின்ற இயல்பான பருத்த அடியினையுடைய பெரிய மலைபோலச் சூரபன்மன் நின்றான்.

அ - ரை: ககனகூடம் - அண்ட உச்சி; ஆசை - திசை; உலவை - கொம்பர்; கச்சபம் - ஆமை; தூர் - வேர்; பாசடை - பசுமையுடைய இலை; பொதுளி - நிறைந்து; பராரை - (பரு + அரை) பெரிய அரை; வரை - மலை. 469

ஒராயிரம் நூற தென்னும் ஓசனை அளவை ஆன்ற
பராரைமா உருவ மாகிப் பலவுடைச் சினைமாண் கொம்பர்
விராவிய சூழ்ச்சி தன்னால் வேலைகள் முழுதும் விண்ணும்
தராதல வரைப்பும் எல்லாம் தண்ணிழல் பரப்பி நின்றான்.

பொ - ரை: ஓரிலட்சம் யோசனையளவினதான தூரத்திற்கு அகன்ற பாரிய அடியினையுடைய மாமர வடிவினைத்தாங்கி, அதனிடத்திற் பொருந்திய பலகிளைகளையுடைய கொம்பர்கள் எவ்விடத்தும் செறிந்து படர்வுற்றமையால் சமுத்திரம், ஆகாயம், பூமி என்றின்ன இடங்

களில் எல்லாம் குளிர்ச்சி பொருந்திய நிழலைப் பரப்பிக்கொண்டு நின்றான்.

அ - ரை: ஓசனையளவை - யோசனை அளவு; ஆன்ற - அகன்ற; சினை - கிளை; மாண் - பெரிய; விராவிய - நெருங்கியுற்ற; தராதலம் - பூமி.
470

நெடுங்கலை முயல்மாண் கொண்டு நிலவும் அம்புலியும் நீத்தம் அடும் கதிர் படைத்த கோவும் அளகையை ஆளி தானும் கடம்கலுழ் கின்ற ஆசைக் கரிகளும் கடாவிற் செல்லும் மடங்கலும் வெருவச் சூரன் மாவுருக் கொண்டு நின்றான்.

பொ - ரை: பொவிவுடைய கலைகளையும் முயற்கறையினையும் கொண்டு விளங்கும் சந்திரனும் நீரை வற்றச் செய்யும் கிரணங்களையுடைய சூரியனும் அளகாபுரியை ஆட்சி செய்கின்ற குபேரனும், மதநீர் சிந்துகின்ற திசையான்களும் எருமைக் கடாவை வரகனமாக உடைய எமனும் அஞ்சவைக்கும் தன்டையாகச் சூரபன்மன் மாபரவடிவம் பொருந்தி நின்றான்.

அ - ரை: கலை - சந்திரனின் கூறு; முயல்மாண் - சந்திரனில் இருண்டு தோன்றும் களங்கம்; அடும்கதிர் - நீரை வற்றச் செய்யும் கிரணம்; அளகை - குபேரனது நகரம்; ஆளி - ஆள்பவன்; கடம் - மதம்; கலுழ்தல் - சிந்துதல்; ஆசை திசை; மடங்கல் - யமன்; வெருவ - அஞ்ச.
471

மிக்குயர் உவணம் அன்னம் மிசைப்படும் எகினப் புள்ளும் மைக்குயில் சேவலாகி மயூரமாம் வலியன் தானும் புக்கமர் தெரிக்கும் ஆடற் பூவையும் கொடியதான குக்குட முதலும் அஞ்சக் கொக்குரு வாகி நின்றான்.

பொ - ரை: மேன்மை பொருந்திய கருடன்மீது ஏறிச் செல்லுகின்ற (முன்னொருகால்) அன்னப்புள் வடிவு கொண்ட திருமாலும், அன்னப் பறவையீது ஏறிச் செல்லும் (இறைவனது அடிமுடி தேடிய காலத்து அன்னப்புள் வடிவு கொண்ட) பிரமதேவரும், முன்னர் குயிலாகவும் சேவலாகவும் வடிவு கொண்டவனும் இப்போது மயிலாக வடிவு பொருந்தி நிற்பவனுமாகிய இந்திரனும், களத்தில் வைந்து

போரினைப் பார்த்திருக்கும் வீரலக்குமியும் கொடியாய் அமைந்து விளங்கும் கோழியாகிய அக்கினி தேவனும் பயமடையும் படி சூரபன்மன் மாமரவடிவாய் நின்றான்.

அ - ரை: உவணம் - கருடன்; எகினம் - அன்னம், ஆடற்றுவை - வீரலக்குமி; குக்குடம் - கோழி; கெரக்கு - மாமரம்.
பாடலின் முதலாம் அடியை, 'உவணம் மிசைப்படும் எகினப் புள்ளும்' எனவும் 'அன்னம் மிசைப்படும் எகினப் புள்ளும்' எனவும் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் காண்க. 472

காலெனும் மொய்ம்பன் உட்கக் கட்செவி கவிழ்ந்து சோர வாலிய வசுக்கள் ஏங்கி மலர்க்கரம் மறிக்க வெய்யோன் பாலர்மெய் வியரா நிற்பப் பணைமுலை அரிவை மார்கள் சேல்எனும் விழிகள் பொத்தச் சேகரம் ஆகி நின்றான்.

பொ - ரை: வாயுதேவன் எனப்படும் வீரன் அஞ்சும்படியாகவும் ஆதிசேடன் தடம்புரண்டு தளரும்படியாகவும் மேலான அட்டவசுக்கள் கலக்கமுற்றுக் கைகளை உதறும்படியாகவும் சூரியனது புத்திரர்களாகிய அசுவினி தேவர்கள் உடல் வெயர்ப்புறும்படியும் பாரிய பயோதரங்களை யுடைய மகளிர் அச்சத்தினாலே கயல் மீனை நிகர்த்த கண்களைக் கைகளினாலே மூடும்படியாகவும் சூரன் மாமரவடிவு கொண்டு நின்றான்.

அ - ரை: கால் - காற்று; மொய்ம்பன் - வீரன்; கட்செவி - பாம்பு; வாலிய - மேலான; வெய்யோன் பாலர் - அசுவினி தேவர்கள்; பணை - பெரிய; சேகரம் - மாமரம். 473

அத்தியின் அரசு பேர ஆலமும் தெரிக்கில் ஏங்க மெய்த்திறல் வாகை வன்னி மெலிவுற வீரையாவும் தத்தமது இருப்பை நீங்கத் தாதவிழ் நீபத் தாரோன் உய்த்திடு தனிவேல் முன்னர் ஒருதனி மாவாய் நின்றான்.

பொ - ரை: கடலின் இறைவனாகிய வருணன் நிலைகலங்கும் வண்ணமும் ஆலகால விடமும் அச்சமுறும் வண்ணமும் ஆற்றலும் வெற்றியு முடைய அக்கினிதேவன் நலிவடையும் வண்ணமும் கடல்கள் யாவும் வரம்பிசந்து நிலை பெயரும் வண்ணமும் இதழ்க் கட்டவிழ்ந்து மலரும் கடப்பமலர்மாலை புனைந்த முருகவேள் செலுத்தியருளிய செவ்வேல் முன்னிலையில் ஒப்பற்ற மாமரவடிவமாகி நின்றான் சூரபன்மன்.

அ - ரை: அத்தி - சமுத்திரம்; அரசு - இறைவன்; ஆலம் - ஆலகாலம்
ஆகிய விடம்; வன்னி - நெருப்பு; வரை - கடல்.

474

நிலமிசை இனைய வாறுலர் நெடும்பெரும் சூத மாகி
உலவையின் செறிவு தன்னால் உம்பரும் திசையும் எற்றித்
தலைமுதல் அடியின் காரும் சாலவும் தளர்ந்து தள்ளுற்று
அலமரு வாரிற் தானே அசைந்தனன் அசைவி லாதான்.

பொ - ரை: நிலைபெயராத நெஞ்சினனாகிய சூரபன்மன் பூமியிற்
பொருந்திய சமுத்திரத்தினிடத்தே நெடிதோங்கிய ஒரு பெரிய மாமர
வடிவு கொண்டு கொம்பர்களின் தொகுதியினாலே ஆகாயமும் திக்கு
களுமாகிய இடங்களையெல்லாம் அலைவு செய்து அடிமுதல் நுனிவரை
மிக்க தளர்ச்சி கொண்டு தள்ளாடிப் பலமற்றுச் சுழன்று வீழ்வாரைப்
போன்று அசைந்துகொண்டு நின்றான்.

அ - ரை: உலவை - கொம்பு, கிளைகள்; அலமரல் - சுழலுதல். 475

பைவிரி பாந்தள் புத்தேள் பரம்பொருது அழுங்கப் பாரில்
மைவிரி படிவச் சூறை மாருதம் ஏறிய மாழை
மெய்விரி குடுமிக் கோட்டு மேருவெற்பு அசைந்தால் என்ன
மொய்விரி அவுணன் யாக்கை அலைத்தனன் முடிவ தோரான்.

பொ - ரை: விரிந்த படத்தினையுடைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு
களின் தலைவன் பாரம் தாங்கவியலாது வருந்தும்படியாகவும் கரிய
வடிவையுடைய சுழல்காற்று வீசும்படியாகவும் பொன்மயமான சிகரங்
கள் பொருந்திய மகாமேருமலை யசைந்தாற்போல வலிமைமிக்க சூர
பன்மன் தான் இறக்கும் தறுவாயில் இருப்பதை யறியாதவனாய்
மாமரவடிவத்தை யசைத்த வண்ணம் நின்றான்.

அ - ரை: பை - படம்; பாந்தள் - பாம்பு; புத்தேள் - தலைவன் - அரசன்;
அழுங்க - வருந்த; மை - கரிய; மாழை - பொன்; கோடு - சிகரம்;
மொய் - வலிமை; ஓரான் - அறியான். 476

இடிந்தன சரிந்த ஞாலம் ஏழ்வகைப் பிலங்கள் முற்றும்
பொடிந்தன கமட நாகம் புரண்டன புழைக்கை மாக்கள்
முடிந்தன மறிந்த வேலை முழுவதும் ஒன்று குற்ற
மடிந்தன உயிரின் பொம்மல் வரைக்குலம் மறிந்த அன்றே.

பொ - ரை: சூரபன்மனது மாமரவடிவின் அசைவினாலே பூமிப் பரப் பிடங்கள் இடிந்து சாய்ந்தன. எழுவகைப் பாதலங்கள் பொடிபட்டன. பூமியைத் தாங்கும் ஆதிகூர்மமும் ஆதிசேடனும் நிலைதிரிந்தன. துதிக்கையுள்ள அட்டதிக்கு யானைகள் இறந்து வீழ்ந்தன. சமுத்திரங்கள் யாவும் கரையுடைத்து ஒன்றாய்க் கலந்தன. உயிர்க் கூட்டங்கள் அழிந்தன. மலைத் தொகுதிகளும் கீழ்மேலாயின.

அ - ரை: பிலம் - பாதலம்; 'கமடம் - ஆமை; பொம்மல் - கூட்டம்; மறிதல் - கீழ்மேலாய்ப் புரளுதல். 477

தாரகை உதிர்ந்த கோளும் தலைபணித்து இரிந்த வெய்யோன் தேரோடு மாவும் தானும் தியங்கினன் திங்கட் புத்தேள் பேருறு மானம் நீங்கிப் பெயர்ந்தனன் ஏனை வா? னார் மேருவும் கயிலை வெற்பும் புக்கனர் வெருவும் நீரார்.

பொ - ரை:- நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்து வீழ்ந்தன, கிரகங்கள் அஞ்சி நடுங்கி ஓடின. சூரியதேவன் தேரோடும் குதிரைகளோடும் கலக்க மடைந்து நின்றான். சந்திரதேவன் ஊர்ந்து சென்ற புட்பகவிமானத்தைவிட்டு நீங்கிச் சென்றான். மற்றைய தேவர்கள் அஞ்சும் தன்மையராகி மகாமேருமலையிலும் கயிலைய மலையிலும் புகனிடம் தேடி ஒளித்தனர்.

அ - ரை: தாரகை - வெள்ளி; கோள் - கிரகம்; பணித்து - நடுங்கி; இரிந்த - ஓடின; வெய்யோன் - சூரியன்; மா - குதிரை; மானம் - விமானம்; நீரார் - தன்மையர். 478

ஏற்றமில் சுவர்க்கம் முற்றும் இற்றன அதற்கும் அப்பால் மேல்திகழ் முனிவர் வைகும் உலகமும் பகிர்ந்து வீழ்ந்த நால்திசை முகத்தன் மாயோன் நண்ணிய உலகும் அற்றே சாற்றுவது என்கொல் அண்டச் சூழலும் தகர்ந்தது அன்றே.

பொ - ரை: மேம்பாடு இழந்த சுவர்க்கலோகம் முழுவதும் அழிவுற்றது. அதற்கு மேலுள்ளதான தவலோகம் தகர்ந்து வீழ்ந்தது. பிரம தேவரின் சத்தியலோகமும் திருமாவின் வைகுந்தலோகமும் அவ்வாறே அழிந்துபட்டன. அண்டகடாகமும் வெடித்ததென்றால் வேறு சொல்லவும் வேண்டுமோ!

அ - ரை: ஏற்றம் - உயர்வு; இற்றன - அழிந்தன. 479

தெண்திரை நடுவண் நின்ற தீயவன் செயலும் அன்னான்
கொண்டிடும் உருவும் உள்ளக் கொள்கையும் வனியும்சீரும்
அண்டர்கள் எவர்க்கும் மேலாம் ஆதியம் பகவன் தொட்ட
விண்தொடர் தனிவேல் காணு வெஞ்சினம் விளைத்த தன்றே.

பொ - ரை: திரையெறியும் கடல்நடுவில் நின்ற கொடியவனான சூர
பன்மன் புரிந்த செயல்களையும் அவன் பொருந்தி நின்ற தோற்றத்
தையும் மனக்கிடக்கையினையும் ஆற்றலையும் இயல்பையும் தேவர்க்
கும் மேலான ஆதிமுதல்வராய்த் திகழும் சிவசுப்பிரமணியப் பெருமா
னால் செலுத்தப்பெற்று வான்வழிப் படர்ந்து சென்ற சமானமற்ற
பராக்கிரமமிக்க வேல் கண்டு கடுங்கோபம் கொண்டது. 480

தேயுவின் எடுத்த அண்டத் திறங்களும் பிறங்கு ஞாலத்து
ஆயிர கோடி அண்டத் தங்கியும் ஒன்றிற் றென்ன
மீயுயர்ந் தொழுகி ஆன்றோர் வெருவரும் தோற்றங் கொண்டு
நாயகன் தனது தெய்வப் படைக்கலம் நடந்த தன்றே.

பொ - ரை: தேயுவெனும் பூத நிலைப்பட்ட ஆயிரகோடி அண்டங்களி
லும் பிருதிவி நிலை நின்ற ஆயிர கோடி அண்டங்களிலும் பொருந்திய
அக்கினித் தொகுதிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒளிகான்றது போன்று தேவ
நாயகராம் முருகப்பெருமானது வேற்படை ஒளி வீசிவாறு அறிவுடைய
பெரியோரும் அஞ்சும் தன்மைத்தான கோப வடிவோடு மேலெழுந்து
படர்ந்து சென்றது. 481

வயிர்த்திடும் நிலைமை சான்ற வன்கணான் உயிரை வெளவச்
செயிர்த்திடு தெய்வச் செவ்வேல் திணிநில வரைப்பின் அண்டம்
அயிர்த்தொகை யாக ஏனைப் பூதமும் அழிய அங்கண்
உயிர்த்தொகை முருக்கத் தோன்றும் ஒருவனிற் சென்ற தன்றே.

பொ - ரை: வயிரம் பாய்ந்த நெஞ்சுடைய கொடியவனாகிய சூரபன்ம
னது உயிரைக் கவர்தற் பொருட்டாகச் சீற்றம் பொங்கிய தோற்றம்
அமைந்த தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த செவ்வேலானது, சர்வசங்கார
காலத்தில் செறிந்த நிலப்பரப்புச் சார்ந்த உலகங்கள் யாவும் துகள்
பட்டழியும்படியாகவும் ஏனைய பதங்களும் நிலையழியுமாறும் உயிர்
வருக்கங்களைச் சங்கரிக்கத் தோன்றும் உருத்திரமூர்த்தியை நிகர்த்துச்
சென்றது.

அ - ரை: வயிர்த்திடும் - வயிரத்தன்மை கொண்ட; வன்கணன் - கொடியவன்; வெளவ - கவர்; செயிர்த்தல் - கோபித்தல்; அயிர்த் தொகை - துகளின் தொகுதி; முருக்க - ஆழிக்க. 482

மாறுஅமர் உழந்து பன்னாள் வரம்பறு பிரமம் ஆவார்
வேறிலை யாமே என்ற இருவரும் வெருவி நீங்க
ஈடுகு முதலும் இன்றி எழுகிரி விலக்கி விண்மேல்
சேறலின் நிலைமை காட்டிப் படர்ந்தது கடவுட் செவ்வேல்.

பொ - ரை: எல்லையற்ற பரப்பிரமம் யாமே என்று பலகாலமாகத் தம் முன் மாறுபட்டுப் பெரும்போரைச் செய்து நின்ற பிரமாவும் திருமாலும் அஞ்சி அகலும் வண்ணம் அவர்களுக்கிடையிலே தொடக்கமும் முடிவும் இன்றி யெழுந்த சோதிவடிவான மலையானது எல்லையின்றி மேலோங்கிச் சென்றுகொண்டிருந்ததுபோல வேலாயுதம் தனது பேரொளி விளங்கப் படர்ந்து சென்றது. 483

வேதனை அகத்தர் ஆகும் விண்ணவர் படைகள் தம்முள்
யாதனை இதற்கு நேரா இயம்புவது எரியில் தோன்றிப்
பூதனை உயிருண் கள்வன் புண்டரீ கத்தன் வன்மை
சோதனை புரிந்த மேலோன் சூலமே என்ப தல்லால்.

பொ - ரை: இந்த வேலாயுதத்துக்கு நிகரானதோர் படைக்கலமாக எதனைச் சொல்லலாம்? அக்கிணிபோலும் சிவந்த திருமேனியுடையவ ராகிச் சிவபெருமானிடம் தோன்றி, பூதனை யென்னும் பைசாசப் பெண்ணின் உயிரை முலைப்பாலுண்டதன் மூலம் கவர்ந்த கபடவியல்பின ரான திருமாலிடத்தும் பிரமதேவரினது வல்லபத்தைச் சோதனை செய்த வைரவமுர்த்தியினது சூலந்தான் அது வென்று சொல்லுவதே யன்றித் தேவர்களுடைய படைக்கலங்களுள் வேறு எதனையும் ஒப்பாக உரைக்கவியலாது. 484

மண்டல நிலத்தின் வைப்பும் வாரிதி ஏழும் மற்றைத்
தெண்திரைக் கடலும் வானும் சேணுயர் பிறங்கல் முற்றும்
எண்திசைப் புறமும் அண்டத்து ஏணியின் பரப்பும் ஈண்ட
ஒண்தழற் சிகையின் கற்றை உமிழ்ந்ததால் ஒருங்கு ஞாங்கர்.

பொ - ரை: வேற்படையானது பூமியின் பல்வேறு இடங்களிலும் சப்த சமுத்திரங்களிலும் ஏனைய தெள்ளிய திரையெறியும் புறவேலைக் கடலிலும் ஆகாயத்திலும் ஆகாயத்தை அளாவி உயர்ந்த மலைகளிலும் எட்டுத் திகாந்தங்களிலும் அண்டத்தின் அடுக்குகளிலும் ஒளிபொருந்திய அக்கினிச் சுவாலையின் தொகுதிகளை வீசியது.

அ - ரை: மண்டலம் - பூமி; வைப்பு - இடம்; வாரிதி - சமுத்திரம்; சேண் - ஆகாயம்; அண்டத்து ஏணி - அண்டத்தின் அடுக்கு; சிகை - சுவாலை; ஞாங்கர் - வேல். 485

பற்றிய குகிழி பாரிற் படர்ந்தன பெளவம் யாவும் சுற்றிய திசையும் வானும் சூழ்ந்தன சோதி வைகும் பொற்றையது ஒன்றே அல்லாப் பொருப்பெலாம் செறிந்த பொன்தோய் கற்றையம் கதிரின் அண்டச் சூழலும் கதுவு கின்ற.

பொ - ரை: வேற்படை படர்ந்து சென்றபோது அதிற் தோன்றிய தீப்பொறிகள் பூமியிற் பரந்தன; சமுத்திரங்களைச் சூழ்ந்தன. திக்குகளிலும் ஆகாயத்திலும் செறிந்தன. சோதி சொருபரான சிவபெருமான் எழுந்தருளிய கயிலாய மலை தவிர்ந்த ஏனைய மலைகள் எல்லாவற்றிலும் படர்ந்தன. பொன்மயமான ஒளிக்கதிர்கள் பொருந்திய அண்டகடாகச் சுற்றிடத்திலும் பற்றிக் கொண்டன.

அ - ரை: குகிழி - தீப்பொறி; பெளவம் - சமுத்திரம்; பொற்றை - மலை. 486

விடம்பிடித்து அமலன் செங்கை வெங்கனல் உறுத்திப் பாணி இடம்பிடித் திட்ட தீயில் தோய்த்துமுன் னியற்றி அன்ன உடம்பிடித் தெய்வம் இவ்வாறு உருகெழு செலவின் ஏகி மடம்பிடித் திட்ட வெம்சூர் மாமுதல் தடிந்தது அன்றே.

பொ - ரை: சிவபெருமான் தமது கந்தரத்தில் தங்கியிருந்த ஆலகால விடத்தைத் திரட்டி எடுத்து நெற்றிக் கண்ணில் விளங்கும் அக்கினி யாகிய உலைமுடித்தில் வைத்துக் காய்ச்சிப் பின்னர் திருக்கரத்தில் விளங்கும் அக்கினியில் தோய்த்துக் கூராக்கி அமைத்த தென்று சொல்வதற்கு வேற்படையானது கோபாக்கினி வேடத்தோடு சென்று மடமைப் பண்பையே பற்றுக உடைய ரூபன்மன் கொண்டு நின்ற மாமர வடிவத்தினை வெட்டி வீழ்த்தியது. 487

ஆடல்வேல் எறித லோடும் ஆமிர வடிவாய் அண்ட
கூடமும் அலைத்த கள்வன் அரற்றொடு குறைந்து வீழ்ந்தும்
வீடிலன் என்ப மன்னோ மேலைநாள் தவத்தின் என்றால்
பீடுறு தவமே யன்றி வலியது பிறிதொன் றுண்டோ.

பொ - ரை: மாமரவடிவாய் நின்று அண்டகடாகம் முழுவதையும்
நிலைகுலையச் செய்த வஞ்சகனாகிய சூரபன்மன் வெட்டுண்டு கதறிய
வாறு வீழ்ந்தானாயினும் முன்னை நாளிற் செய்துகொண்ட தவவலிமை
யாலே இறந்திலன் என்றால் பெருமை மிக்க தவமேயல்லாது அதனினும்
மேலான பொருள் நமக்கு உளதோ? (இல்லை)

அ - ரை: ஆடல் - போராற்றல்; எறிதல் - தாக்குதல்; ஆமிரம் -
மாமரம்; வீடிலன் - அழிந்திலன்; பீடுறும் - பெருமை மிகும். 438

கிள்ளையின் வதனம் அின்ன கேழ்கிளர் பகங்காய் தூங்கித்
தள்ளரு நிலைத்தாய் நின்ற மாவுருச் சாய்த லோடும்
உள்ளுறு சினம்மீக் கொள்ள ஒல்லைதொல் உருவம் எய்தி
வள்ளுறை உடைவாள் வாங்கி மலைவது கருதி ஆர்த்தான்

பொ - ரை: கிளியின் மூக்குப் போன்ற நிறம் பொருந்திய
பசிய காய்கள் தூங்கும் வண்ணம் அழித்தற்கரிதாய் விளங்
கிய மாமர வடிவம் வெட்டுண்டு வீழ்ந்துவிட, சூரபன்மன் உள்ளத்திற்
பொருந்திய சினம் உக்கிரமடைந்து வெளிப்பட்டு மேலோங்க, தனது
சொந்த வடிவத்தைக் கொண்டு உடைவாளே உறையினின்றும் உருவி
எடுத்துக்கொண்டு போர் செய்யும் நோக்குடையவனாய் ஆரவாரம்
செய்து எதிருற்றான்.

அ - ரை: வதனம் - மூக்கு; கேழ் - நிறம்; தொல்லுருவம் - சயவடிவம்.
439

செங்கதிர் அயில்வாள் கொண்டு செருமுயன்று உருமின் ஆர்த்துத்
துங்கமொடு எதிரீந்து சீறும் சூர்உரம் கிழித்துப் பின்னும்
அங்கமது இருகூ ருக்கி அலைகடல் வரைப்பில் வீட்டி
எங்கணும் மறைகள் ஆர்ப்ப எஃகம்வான் போயிற் றம்ம.

பொ - ரை: ஒளி வீசுகின்ற கூரிய வாள் கைக்கொண்டு போருக்கம்
பொருந்தி இடியேறு போல ஆர்ப்பரித்துச் செருக்கோடு எதிருற்ற
சூரபன்மனது மார்பினை வேற்படையானது பிளந்து அவனது

தேகத்தை இரு துண்ட ங்ளாக்கித் திரை எறியும் கடற்பரப்பில் எறிந்து விட்டு, ஆகாயத்தில் மிதந்து செல்வதாயிற்று.

அ - ரை: கதிர் - ஒளி; அயில் - கூர்மை; செரு - போர்; உரும் - இடியேறு; துங்கம் - செருக்கு; உரம் - மார்பு; அங்கம் - உடல்; எல்கம் - வேற்படை. 490

புங்கவர் வழுத்திச் சிந்தும் பூமழை யிடையின் ஏகி அங்கியின் வடிவம் நீங்கி அருள் உருக் கொண்டு வான்தோய் கங்கையில் படிந்து மீண்டு கடவுளர் இடுக்கண் தீர்த்த எங்கள் தம் பெருமான் செங்கை எய்தி வீற்றிருந்தது அவ்வேல்.

பொ - ரை: தேவர்கள் போற்றி செய்து பொழிகின்ற பூமாரி மத்தியில் சென்று கோபாக்கினி வடிவம் நீங்கப்பெற்று அருள் உருவம் பொருந்திய ஆகாயகங்கையில் நீராடித் தேவர் துயர் தீர்த்த, தீர்த்த ராகிய சண்முகப்பெருமானின் திருக்கரத்தில் வேலாயுதமானது மீண்டு வந்து சிறப்போடிருந்தது.

அ - ரை: புங்கவர் - தேவர்; படிந்து - நீராடி; இடுக்கண் - துயர். 491

தாவடி நெடுவேல் மீளத் தற்பரன் வரத்தால் வீடா மேவலன் எழுந்து மீட்டும் மெய்பகிர் இரண்டு கூறும் சேவலும் மயிலு மாகிச் சினங்கொடு தேவர் சேனை காவலன் தன்னை நாடி அமர்த்தொழில் கருதி வந்தான்.

பொ - ரை: போர் விக்கிரமம் படைத்த வேற்படை மீண்ட தன்பின்னர் சிவபெருமான் வழங்கிய வரமகிமையால் அழியா இயல்பு கொண்ட பகைவனாகிய சூரபன்மன், பிளக்கப்பெற்ற இரு உடற் கூறுகளும் சேவலும் மயிலுமாகிய தோற்றம் பொருந்த எழுந்து தேவசேனாதிபதியாகிய முருகப்பெருமானுடன் போர்புரியக் கருதி எதிர்ப்பட்டு வந்தான்.

அ - ரை: தாவடி - போர்; தற்பரன் - சிவபிரான்; பகிர் - பிளந்த. 492

மணிகிளர் வரைய தொன்றும் மரகதப் பிறங்கல் ஒன்றும் துணையடி சிறகர் பெற்றுச் சூர்ப்புயல் அழிய ஆர்த்துத் திணிநில விசும்பின் மாட்டே சென்றெனச் சேவலோடு. பிணிமுக உருவாய் வந்து பெருந்தகை முன்னம் புக்கான்

பொ - ரை: செவ்வொளிகாலும் மாணிக்க மணியால் அமைந்த மலை ஒன்றும் பச்சொளிவிசும் மரகத மணியால் அமைந்த மலை ஒன்றும் இருகால்களும் சிறகுகளும் பொருந்தப்பெற்று, கருக்கொண்ட மேகங்கள் அழியும்படி ஆரவாரித்துக்கொண்டு விண்வழிப் பறந்தும் மண்வழி நடந்தும் வந்தாற்போல சூரபன்மன் சேவலும் மயிலுமாகிய வடிவங்களோடு பெருமையிற் சிறந்த குமரப்பெருமான் முன்னிலையில் வந்தான்.

அ - ரை: மணி - மாணிக்கமணி; பிறங்கல் - மலை; சூல் - கரு; புயல் - மேகம்.

493

ஆட்படு நெறியில் சேர்த்தும் ஆதியின் ஊழ்தந் துயக்கத் தாட்படை மயூர மாகித் தன்னிக ரில்லாச் சூரன் காட்புடை உளத்த னாகிக் கடவுளர் இரியல் போக ஞாட்பியல் செருக்கில் வந்தான் ஞானநா யகன்தன் முன்னம்.

மொ - ரை: தொண்டு பூண்டு சேவைபுரிதலாகிய நெறியிலே சேர்க்க வல்ல நற்றவப் பயனாக ஆகூழ் நின்று வழிப்படுத்தியதனாலே தனக் குச் சமமாக எவருமில்லாத சூரபன்மன் காலாயுதமுடைய சேவலும் மயிலுமாகிய வடிவங்களோடு வயிரம் கொண்ட நெஞ்சினனாகித் தேவர்கள் அஞ்சிச் சிதறியோடும் படியாகப் போருக்கம் பொருந்திய மதர்ப்பினோடு ஞானாகரராகிய முருகப்பெருமான் முன்னிலையில் வந்து சேர்ந்தான்.

அ - ரை: ஆட்படுதல் - தொண்டனாதல்; தாட்படை - சேவல்; காழ்ப்பு - வயிரம்; இரியல் - அஞ்சி ஓடுதல்; ஞாட்பு - போர்.

494

மருள்கெழு புள்ளே போல வந்திடு சூரன் எந்தை அருள்கெழு நாட்டம் சேர்த்த ஆங்கவன் இகலை நீங்கித் தெருள்கெழு மனத்த னாகி நின்றனன் சிறந்தார் நோக்கால் இருள்கெழு கரும்பொன் செம்பொன் ஆகிய இயற்கை யேபோல்.

பொ - ரை: மயக்கம் பொருந்திய சேவலும் மயிலுமாகிய பறவை வடிவங்களோடு வந்த சூரபன்மன் எமது ஆன்மநாதராகிய முருகவேள் கருணை கூர்ந்து நோக்கிய மாத்திரத்தே, பகைஉணர்வு நீங்கி, தெளிந்த அறிவு வரப்பெற்று, இரசவாதியின் பார்வையினாலே இரும்பு பொன்னாக மாறிய தன்மை போன்று அன்பு சிறந்த நெஞ்சினனாகி நின்றுள்.

அ - ரை: மருள் - மயக்கம்; கெழு - பொருந்திய; நாட்டம் - பார்வை; இகல் - பகையுணர்வு; தெருள் - அறிவு; சிறந்தார் - இ ர சவா த ம் செய்வோர்; சிவஞானிகள் எனினுமாம். கரும்பொன் - இரும்பு. 495

தீயவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்
தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என்கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாள் செய்த
மாயையின் மகனும் அன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற் றுய்ந்தான்

பொ - ரை: தீவினைகளைப் புரிந்தவர்களாயினும் குமரப்பெருமானது சந்நிதானத்தில் வந்து சேர்வார்களோயானால் அவர்கள் பரிசுத்தராகி மேலான பரகதியடைவார்கள். இதனை ஆராயவும் வேண்டுமோ! முருகவேளான் இது காலம் வரை போர்புரிந்த மாயை புத்திரனாகிய சூரபன்மனும் ஆறுமுகப்பெருமானது அளவிலா அருள்பெற்று ஈடேற்ற முற்றினல்லனோ? 496

அக்கணம் எம்பி ரான் தன் அருளினால் உணர்வு சான்ற
குக்குட உருவை நோக்கிக் கடிதில்நீ கொடியே யாகி
மிக்குயர் நமது தேரில் மேவினை ஆர்த்தி என்னத்
தக்கதே பணியி தென்னா எழுந்தது தமிழ்து விண்மேல்.

பொ - ரை: அந்தப் பொழுதில் சுப்பிரமணியப் பெருமான், தமது திருவருட் திறத்தாலே மெய்யுணர்வு பெற்றுநின்ற கோழிவடிவத் தைப் பார்த்து 'நீ விரைவில் நம் கொடியாய்ப் பொருந்தி நமது தேரில் ஏறிக் கூவுவாய்' என்று கட்டளையிட்டருள, இது நமக்குத் தகுந்த பணியாகும் என்று இசைந்து ஆகாயத்தில் பறந்தேகியது. 497

செந்நிறம் கெழிஇய சூட்டுச் சேவலங் கொடிஒன் றுகி
முன்னுறு மனத்தில் செல்லும் முரண்தகு தடம்தேர் மீப்போய்
இந்நில வரைப்பின் அண்டம் இடிபட உருமேறு உட்க
வன்னியும் வெருவ ஆர்த்து மற்றவண் உற்ற தன்றே.

பொ - ரை: சிவப்புநிறம் வாய்ந்த உச்சிப்பூணையுடைய சேவலானது கொடியாயமைவதாகி மனத்தின் சுற்பனை வேகத்தை நிகர்த்த விரைவும் வன்மையும் பொருந்திய பொற்றேர் மீதேறி இப்பூவுல

காகிய பிரபஞ்சம் தகரும்படியும் இடியேறும் நடுக்கம் கொள்ளும் தன்மையாகவும் அக்கினியும் அஞ்சும் வண்ணமாகவும் கூவி ஆர்ப் பரித்துத் தேர்மேல் விளங்கியது.

அ - ரை: கெழிஇய - பொருந்திய; முரண் - வலிமை; உருமேறு - இடியேறு; உட்க - நடுங்க; வன்னி - அக்கினி. 498

சீர்திகழ் குமர மூர்த்தி செறிவிழி கொண்ட தொல்லை ஊர்தியின் இருக்கை நீங்கி உணர்வுகொண்டு ஒழுகி நின்ற சூர்திகழ் மஞ்ஞை ஏறிச் சுமக்குதி எம்மை என்னுப் பார்திசை வானம் முற்றும் பரிசுள நடாத்த லுற்றான்.

பொ - ரை: எழில் நலம் வாய்ந்த குமரப்பெருமான் மேனி எங்கும் விழி படைத்த இத்திரனாகிய மயில்வாகனத்திலிருந்து இறங்கிமெய் யுணர்வு கைவரப்பெற்று விளங்கும் சூரனாகிய மயில்மேல் இவரந்து எம்மைச் சுமந்து செல்க, எனப் பணித்து அதனை வாகனமாகக் கொண்டு பூமி திக்கு ஆகாயம் என்னும் இடங்கள் தோறும் செலுத்தி உலாவவாராவீனார். 499

தடக்கடல் உடைய மேருத் தடவரை இடிய மற்றைப் படித்தலம்வெடிப்பச் செந்தீ பதைபதைத்து ஒடுங்கச் சூற துடிக்கிட அண்ட கூடம் துளக்குறக் கலாபம் வீசி இடித்தொகை புரள ஆர்த்திட்டு ஏகிற்றுத் தோகை மஞ்ஞை.

பொ - ரை: முருகவேள் செலுத்திய சூரனாகிய மயில்வாகனம் பரப் பகன்ற சமுத்திரங்கள் வரம்புடைந்து ஒன்றாய்க் கலந்துறுமாறும், மகாமேருமலை இடிந்து சரியுறுமாறும், பூமிவெடிக்குமாறும், அக்கினி தேவன் நடுநடுங்கி ஒடுங்குமாறும், சூறைக்காற்று நலிவடையுமாறும், அண்டமுநடு அதிர்ச்சியுறுமாறும் இடியேற்றுக் கூட்டம் புரளுமாறும் சிறகுகளை அடித்து ஆரவாரித்து உலாவித் திரிந்தது. 500

படத்தினில் உலகம் போற்றும் பணிக்கிறை பதைப்பப் பாங்கர் அடுத்திடு புயங்கம் முற்றும் அலமர அவணி கேள்வன் இடத்தமர் கின்ற பாம்பும் ஏங்குற விசும்பில் செல்லும் உடற்குறை அரவும் உட்க உலாவிற்றுக் கலாப மஞ்ஞை.

பொ - ரை: தோகை பொருந்திய மயில்வாகனம், படத்தினால் உலகத்தைத் தாங்கும் பாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேடன் வருந்தும்படியும், பக்கங்களில் விளங்கும் எண்திசைச் சர்ப்பங்கள் ஏக்கமடையும்படியும், பூமிதேவி நாயகராகிய திருமால் அறிதூயில் கொள்ளும் அனந்தன் என்னும் பாம்பும் துன்பமுறும்படியும், ஆகாயமார்க்கத்தில் படரும் இராகுகேது ஆகிய பாம்புகளும் நடுங்கும்படியும் உலவி வருவதாயிற்று.

அ - ரை: புயங்கம் - பாம்பு; கேள்வன் - நாயகன்.

501

பாரொடு விரிஞ்சன் தன்னைப் படைத்திடப் பல்நாள் மாயன் கார்என வந்து முக்கட் கடவுளைப் பரித்த தேபோல் வீரஞ் வீரனாகும் வேலுடைக் குமரன் தன்னைச் சூர்உரு வாசி நின்ற தோகைமேற் கொண்ட தம்மா.

பொ - ரை: பிரபஞ்சத்தையும் பிரமதேவரையும் தாம் படைத்தற் பொருட்டாகத் திருமாலானவர், காஞ்சிபுரத்தில் இறைவரை மேகவடிவுகொண்டு சுமந்த காட்சிபோல வீராதிவீரராகிய வேற்கரத் தராம் குமரப்பெருமானைச் சூரனே மயிலாய்ப் பொருந்தி விளங்கும் வாகனமானது சுமக்கலாயிற்று.

502

வெயில்விடும் அநந்த கோடி வெய்யவர் திரண்டுஒன் ருகி புயல்தவழ் கடவுள் வானில் போந்திடு தன்மையேபோல் அயிலினை உடைய செவ்வேள் மரகதத்து அழகு சான்ற மயிலிடை வைகி ஊர்ந்தான் மாகமும் திசைகள் முற்றும்

பொ - ரை: ஒளி காலுட்கின்ற அநந்தகோடி சூரியர்கள் ஒருங்குதிர்ண்டு ஒரு வடிவாகி முகிற் கூட்டங்கள் உலவும் சிறந்த ஆகாயத்திற் தோன்றினாற் போல வேற்படையைத் தாங்கிய குமரப்பெருமான் மரகதமணி போன்ற வனப்பு அமைந்த மயில்மீது அமர்ந்து ஆகாயமும் திசைகளுமாகிய இடங்கள் எல்லாம் உலாப்போந்தனர்.

அ - ரை: வெயில் - ஒளி; புயல் - மேகம்; மாகம் - ஆகாயம்.

503

நேமிகள் ஏழும் ஒன்றாய் நிமிர்ந்துஎழும் வடவை முற்றும் தாம்ஒரு வடிவாய் அங்கண் சார்ந்திடு நிலைமை என்ன

மாமயில் உயர்த்துச் சென்ற வாகைவேள் வீரன் மீண்டு
தீமைகொள் அவுணன் மூதூர்ச் செருநிலத்து எல்லை புக்கான்

பொ - ரை: ஏழு சமுத்திரங்களும் சேர்ந்து ஒரு சமுத்திரமேயாகி
விளங்க, அவற்றில் உள்ள வடவை அக்கினிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து
ஒரு தொகுதியாய்ப் போர்க்களத்தில் பொருந்தி வந்த காட்சி என்று
சொல்லும் தன்மையாக அழகார்ந்த மயில் மீதிவர்ந்து உலாப்போந்த
வெற்றிமாலே புனைந்த வேற்படையைத் தாங்கிய சுப்பிரமணியப்
பெருமான் சூரபன்மனது கோநகர் ஆகிய பழைமை வாய்ந்த மகேந்திர
புரத்தில் உள்ள போர்க்களத் தெல்லையை மீண்டும் அடைந்தார். 504

புக்குள குமர மூர்த்தி பொறிமயில் உருவ மாயும்
குக்குட மாயும் நின்ற அமரரைக் குறித்து நோக்கி
மிக்கதும் இயற்கையாகி மேவுதிர் விரைவில் என்ன
அக்கணம் அவரும் தொல்லை வடிவுகொண்டு அடியில் வீழ்ந்தார்.

பொ - ரை: குமரப் பெருமான் புள்ளியில் வடிவமாயும் சேவல்
வடிவமாயும் நின்ற தெய்வேந்திரன் அக்கினி ஆகிய இரு தேவர்
களையும் சிறப்போடும் பார்த்தருளி மேலான நுமது சுயவடிவங்களைப்
பொருந்துவீராக என்று கூறியருளிய உடனே அவ்விருவரும் தமது
இயற்கை வடிவினை எய்தி இறைவனது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்
கினார்கள்.

அ - ரை: பொறி - புள்ளி; குக்குடம் - கோழி.

505

வள்ளலை வணங்கிப் பல்கால் வழுத்தியே தொழுது தத்தம்
உள்ளமும் புறத்தில் என்பும் உருகிட விழியில் தூநீர்
தள்ளுற உரைகள் முற்றும் தவறிடப் பொடிப்ப யாக்கை
கள்ளுண வுற்ற வண்டின் களிமகிழ் சிறந்து நின்றார்.

பொ - ரை: கருணாமூர்த்தியாகிய கந்தவேளைப் பலமுறை வீழ்ந்து
வணங்கி மனமும் எலும்புகளும் நெகிழ்ந்து உருகவும் விழிகளில்
ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியவும் வார்த்தைகள் தடுமாறவும் உடல்
உரோமஞ் சிலிர்க்கவும் தேனாகிய உணவை அருந்திய வண்டுகள்
போலக் களிபெருவகையிற் கதித்து நின்றார்கள். 506

வீசுறு சுடர்வேல் ஐயன் வெய்யசூர் முதலைச் சாடித்
தேசுறு மஞ்ஞை ஊர்ந்து வந்தது தெரிந்து போர்செய்
காசினி இடையே நின்ற கணங்களும் வீரர் யாரும்
ஆசறும் இளவ லும்சென்று அடிதொழுது ஆர்த்துச் சூழ்ந்தார்.

பொ - ரை: ஒளி உ மி ழும் வேற்படையைத் தாங்கிய பெருமையிற்
சிறந்த குமரப்பெருமான் கொடியவனாகிய சூரபன்மனைச் சங்காரம்
செய்து நீலவண்ணப் பிரபை வீசும் மயிலைவாகனமாகக் கொண்டு
அதன்மே லாரோகணித்து வந்த காட்சியைப் போர்க்களத்தில்
நின்ற பூதர்களும் வீரர்களும் குற்றமற்ற வீரவாகுதேவரும் பார்த்
துப் பரவசராகிப் பெருமானிடம் சென்று பாதங்களில் பலமுறை
வீழ்ந்து வணங்கி ஆரவாரம் செய்து அயலில் சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

அ - ரை: சாடி - அழித்து; காசினி - பூமி; ஆச - குற்றம். 507

சூரபன்மன் வதைப்படலம் முற்றுப் பெற்றது.

முருகவேள் திருவடி வாழ்க.

கச்சியப்பசிவாசாரியர் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

மஹாத்மா அச்சகம், ஏழாலை.